

T.C.
DUMLUKPINAR ÜNİVERSİTESİ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

SELÂMÎ DÎVÂNÎ'NIN TRANSKRİPSİYONLU METNİ

(Yüksek Lisans Tezi)

Danışman:
Yard. Doç. Dr. Mustafa GÜNEŞ

T.C. YÜKSEK İEREȚİM KURULU
DOĞRUMANTASYON MERKEZİ

101903

Serpil KAYYA

101903

Kütahya, 2001

Yüksel Lisans tezi olarak sunduğum “Selâmî Dîvâni’nın Trancripsiyonlu Metni” adlı çalışmamın, tarafından, bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecck bir yardıma başvurumsızın yazıldığını ve yararlandığım kaynakların kaynakçada gösterilenlerden olduğunu, bunlara atıf yapılarak yaralanılmış olduğunu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.



...../...../2001

Serpil KAYYA



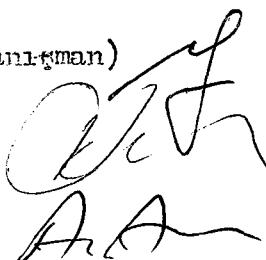
Serpil KAYYA'nın hazırladığı "Selâmî Dîvânî'nın Trankripsiyonlu Metni" başlıklı Yüksek Lisans tez çalışması, jüri tarafından lisansüstü yönetmeliğinin ilgili maddelerine göre değerlendirilip oybirliği ile kabul edilmiştir.

2001

11 TEMMUZ 2001

Tez Jürisi

Yard.Doç.Dr. Mustafa GÜNEŞ (Danışman)

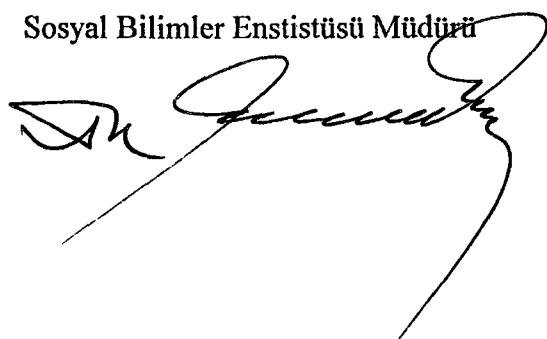


Yard.Doç.Dr. Cevdet DADAS

Yard.Doç.Dr.Abdullah ACEHAN

Prof. Dr. Ahmet KARAASLAN

Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü



III

ÖZGEÇMİŞ

Serpil Kayya 1976 yılında Kütahya'da doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini Kütahya'da yaptı. Üniversite eğitimini Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde 1998 yılında tamamladı. Aynı yıl üniversitenin Yüksek Lisans Programı'na katıldı. Aynı zamanda Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak göreveye başladı. Halen 100. Yıl İlköğretim Okulu'nda bu görevine devam etmektedir.

ÖZET

XVIII. yüzyıl sonuyla XIX. yüzyıl başlarında yaşayan Selâmî Efendi'nin Dîvân'ını ilim âlemine tanıtmak, mutasavvıflığının yanında şâirliğine de dikkat çekebilmek amacıyla hazırladığımız bu tez, şairin hayatı, edebî kişiliği ve Dîvân'ının transkripsiyonlu metninden ibârettir.

Çalışmamız iki bölümden oluşmaktadır. Birinci Bölüm'de, ulaşabildiğimiz kaynaklar ve Dîvân'dan hareketle Selâmî Efendi'nin hayatı ve eserleri ele alındıktan sonra edebî kişiliği üzerinde durulmuştur. Tasavvûfi görüşlerini dîvân şiir geleneğiyle ifâde eden Selâmî Efendi'nin şiirlerindeki hususiyetler tespit edilmeye çalışılarak örneklerle izâh edilmiştir.

İkinci Bölüm'de Dîvân'ın transkripsiyonlu metni yer almaktadır. Selâmî Dîvân'ı mürettebat dîvânlardan farklı şekilde düzenlenmiştir. Şiirlerin tamamına yakını dînî muhtevalıdır. Şairin Allah'a yalvarışlarını, Hz. Peygamber'e övgülerini, Hz. Ali ve On İki İmam'a olan sevgi ve bağlılığını dile getirdiği "münacaat, na't ve muhammes"lerden sonra Hz. Câmî, Hz. Sezâî, Dervîş Hayretî Dede, Şemsî-i Sivâsî, Dervîş Safder, Şakir Ahmed Paşa için "muhammes"ler ve Nedîmâne üslupla Hâce Neş'et'e yazdığı "nazîre"nin de yer aldığı "murabba'ât" bölümü bulunmaktadır. Ölümler, bina, çeşme, kasır, cami yapımları, padişahların cüllüsleri ve şehzade doğumları gibi çeşitli nedenlerle yazılmış "tarih"lerden sonra "gazel"ler gelmektedir. Farsça yazılan gazellerin çokluğu da dikkat çekicidir. Tasavvûfi görüşlerini ve şeyhi bulunduğu Nakşibendîyye tarikatını tanıtıp benimsetmeye çalıştığı şiirleri bu bölümdedir. Nakşibendîlik yanında Mevlevîlik ve Bektâşilik'ten söz etmektedir. Ayrıca çeşitli harflere yüklediği anlamlarla Hurûfîlige de işaretler vardır. Yine Allah'a ve Hz. Peygamber'e yalvarış ve övgü mîsralarının yer aldığı "mukatta'ât" bölümünden sonra "rubâ'î"ler bulunmaktadır. Tarikatının silsilesini de tanıttığı bu bölümün sonunda Muhammed ismine bir "muammâ" vardır. "Ebyât" bölümünde daha ziyade Farsça beyitler yer almaktadır. Son olarak "Be-Nâm-ı Nâzîm În Nâçâr"diye nitelendirdiği kendi zâtında sâliklere telkin maksadıyla yazdığı bir gazel ve Dîvân'ın tertibi için yazdığı iki "târîh"ten sonra Farsça nesir bölümle Dîvân sona ermiştir.

Transkripsiyonlu metnin ardından az bilinen kelimelerden oluşan bir "Sözlük" ve kişi isimlerinin yer aldığı "Dizin" hazırlanmıştır.

Hazırladığımız tezin, şairle ilgili bundan sonraki çalışmalarla ışık tutacak özellikle olması kanaatindeyiz. Dîvân, mutasavvîf bir şair olan Selâmî Efendi'nin ilim ehli ve halkı
V

tarafından hak ettiği ilgiyi görmesi için Tasavvuf Edebiyatı çerçevesinde değerlendirilmeyi beklemektedir.



ABSTRACT

This thesis –which we try to introduce Selami Efendi, who lived between the late 18th century and the beginning of 19th century, and his Divan beside his sufi and even poetic feature- includes the poet’s life, his literary personality and his Divan with its transcription.

Our study has two chapters. In the first chapter we studied Selami Efendi’s life and his works first and then we studied his literary personality by the help of the sources we reached and the Divan. Sufic view which he tells in “divan” poetry tradition in the characteristic of the poems are tried to be established and explained with examples.

In the second chapter Divan’s transcriptioned text is placed. Selami’s Divan was prepared differently than the “muretteb divan”s. Nearly all of his poems have religioinic theme. After “munacaat”, “na’t”, and “muhammes” in which he mentioned his prayer to Allah, praise to the Prophet Muhammed and love and devotion to Hz. Ali and Twelve Imam, there is the “murabbaat” chapter ibn which there are “muhammes”ses for Hz.Cami, Hz. Sezai, Dervish Hayreti Dede, Şemsi-i Sivasi, Dervish Safder, Şakir Ahmed Pasha and a “nazire” for Hace Neş’et in Nedimane style. Then “tarih”s written for building, fountain, construction of mosques, pavillions, accession to the throne of Sultan’s son, next the “gazel”s comes. The great deals of the gazels written in Persian are striking. The poems of the sufi manner and introducing and make the others love the “Nakşibendiye” way as being himself sheikh of it. Besides Nakshibendi Dervish sect hr mentions about the Mevlevi and the Bektashi Dervish sect. Moreover there are signs of Hurufi sect because he see cabalistic meaning in the letters of the Kur'an. After the “mukattaat” chapter in which again prayer to Allah and praise to the Prophet Muhammed there are “rubai”s. There is also the introduce of the genealogy of the Nakshibendi Dervish sect and at the end of this chapter there is a “muamma” for the name Muhammed. In “ebyat” chapter there are persian verses. Finally there is a gazel which he wrote for the purpose of suggestion to the “salik”s in his personality which he named “Be-nâm-ı Nazım in Naçar” and after two “tarih” for the arrangement of Divan, it ends whit the persian prose chapter.

After the transcriptioned text , a dictionary, which contains rarely known words and a index in which there are person names, are prepared.

We are in the opinion that this thesis we prepared is in the peculiarity to enlighten the
ater studies on the poet. Divan waits to be appreciated in the frame of Sufi Literature in order
o attract attention to Selami Efendi, a sufi poet, that he is merited by the experts and the
community.



İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	V
ABSTRACT.....	VII
TRANSKRİPSİYON ALFABESİ.....	X
KISALTMALAR.....	XI
GİRİŞ.....	XII
TEZ HAKKINDA.....	XIII

BİRİNCİ BÖLÜM

SELÂMÎ EFENDÎ'NİN HAYATI, ESERLERİ, EDEBÎ KİŞİLİĞİ.....	1
A.HAYATI.....	2
B.ESERLERİ.....	3
C.EDEBÎ KİŞİLİĞİ.....	4

İKİNCİ BÖLÜM

SELÂMÎ EFENDÎ DÎVÂNÎ'NIN TRANSKRİPSİYONLU METNİ.....	11
KAYNAKÇA.....	264
SÖZLÜK.....	265
DİZİN.....	276
SEÇME METİNLER.....	280

Transkripsiyon alfabesi

ا (ا)	a, ā	س	s
ي (ي)	a, e, i, i, u, ü	ش	ش
ب	b	ص	ص
پ	p	ض	ض
ت	t	ظ	ظ
ث	θ	ع	ع
ج	c	غ	غ
چ	ç	ف	ف
ح	h	ق	ق
خ	h	ك	ك
د	d	ڭ	ڭ
ذ	z	ل	ل
ر	r	م	m
ز	z	ن	n
ژ	j	و	v (o, ö, u, ü, û)
		ھ	ھ (a, e)
		ئ	y (i, i, î)

X

KISALTMALAR

i.g.e.	: adı geçen eser
imat.	: anatomi
ins.	: ansiklopedi
astr.	: astronomi
C.	: cilt
fels.	: felsefe
haz.	: hazırlayan
huk.	: hukuk
Hz.	: Hazreti
mec.	: mecâzen
müz.	: müzik
s.	: sayfa
s.a.v.	: sallallahü aleyhi ve sellem
Slm. Ktp.	: Süleymaniye Kütüphanesi
T.D.V.	: Türkiye Diyanet Vakfı
tas.	: tasavvuf
vb.	: ve benzeri
vr.	: varak

GİRİŞ

Dîvân şiri, Türk Edebiyatı'na XIII. yüzyıl ortalarında İran şiirinin etkisiyle girmiş ve XIX. yüzyıl ortalarına kadar sürmüştür. Önceleri İran Edebiyatı'nın etkisinde gelişen Dîvân şiri, XVI. yüzyılda olgunlaşmış, klasik şeklini almıştır. Bundan sonra şairler İran şairlerini değil, Fuzûlî, Bâkî gibi Dîvân şiirimizin usta şairlerini örnek almışlardır.

Dîvân şairlerinin Dîvân şirinin bütün şekil ve çeşitleriyle söylediği şiirlerini bir araya toplayan eserlere dîvân denir. Başlangıçta belli bir düzeni olmayan dîvânlar, zamanla klasik bir şekil kazanmıştır. Şiirlerin belli bir tertibe göre sıralandığı dîvâna “Mürettebat Dîvân” denir. Tam ve düzenli bir dîvân sırasıyla; Allah’ın birliğini, yükseliğini anlatan, O’na yalvarış ve yakarışları ihtiva eden münacaatlar, tevhidler, Peygamber’i öven na’tlarla başlar. Bazı dîvânlarda dört halife ve Mevlânâ’yı ayrıca öven kasideler de yer alır. Padişah, sadrazam, vezirler ve diğer devlet büyüklerini övgü için yazılan kasidelerle devam eder. Bunun arkasından dîvânın en büyük bölümünü oluşturan gazeller gelir. Redifleri elîsbâsı ile dizilen gazellerde aşk, güzellik, şarap, bazen de tasavvuf ya da hikmet konuları işlenir. Daha sonra büyük zaferler, yeni yapılan mimârî eserler, doğum, ölüm gibi olaylar için düşürülen tarihler; çeşitli konularda yazılan murabba‘, muhammes, müseddesler, daha çok felsefi, dînî, tasavvûfî düşünceleri işleyen tercî-i bend ve terkîb-i bendler; müstezad, rubâî, tuyuğ ve kitalar; tek beyitten oluşan müfredler gelir. Bazı dîvânlardad bunara ek olarak şarkılar, manzum bilme diye nitelendirebileceğimiz muammâ ve lugazlar bulunur.

Dîvân şairlerinin tamamı Dîvân’ları mürettebat şekilde düzenlememişlerdir. Dîvân’ını incelediğimiz Selâmî Efendi de bunlardan biridir. Selâmî Dîvâni’nın farklılıklarını da ortaya koymaya çalıştık.

Selâmî Dîvâni’ni ele aldığımız tez çalışmamızı hazırlarken bana rehberlik eden, her konuda yardımcı ve destek olan değerli hocam Yard.Doç.Dr. Mustafa GÜNEŞ Bey'e, çalışmamın her aşamasında hiçbir yardımı esirgemeyen değerli hocam Yard.Doç.Dr. Cevdet DADAŞ Bey'e hürmetlerimi ve şükranlarımı sunar, eksikliklerimin hoşgörüyle karşılanması dilerim.



TEZ HAKKINDA

Dîvân şìiri, Şeyh Gâlip'ten sonra onun çizgisinde ve gücünde başka bir mutasavvif şair yetiştirememiştir. XVIII. yüzyıldan itibaren batının da etkisiyle toplum yapısını ifade eden geleneksel değerlerin değişmesi edebiyata da yansımıstır. Halk ve Dîvân şairleri şkil ve muhteva yönünden birbirlerinden etkilenmişlerdir. Ancak bu yüzyılda her iki dalda da güçlü eserlerin ortaya çıkmadığı görülür. Mutasavvif şairler ise şìiri ve sanatı amaçlarına hizmet için kullanmaya, görüşlerini bu yolla anlatmaya devam etmişlerdir.

Toplumun farklılığı, kültür değişimi içinde bulunduğu bir dönemde, halk üzerinde etkili bir güç sahip olan tarikatlar, devrin gelişmelerine paralel olarak önemini kaybetmeye, yozlaşmaya başlamıştır. Buna rağmen mutasavvif şairler, tasavvuf ilkelerini, İslam dinini halka anlatmaya devam etmişlerdir. Tasavvuf görüşlerini dile getirip tarikatını insanlara benimsetmeye çalışan şairlerden biri de Selâmî Efendi'dir.

Selâmî Efendi, Nakşibendîyye tarikatı şeyhidir. Dîvân'ında Nakşibendilikten başka, Mevlîlikten, Bektâşilikten de söz etmekte ve harflere anımlar yükleyerek Hurûfîğe de işaret etmektedir. Tarikatını ve tasavvufu tanıtmaya çalışmasının yanında, toplumdaki ayrılık ve karışıklıklara karşın birleştirici bir görev üstlendiği söylenebilir. Bütün tarikatların özde bir oldukları, aynı anlayışı taşıdıkları görüşünü telkin etmiştir. Bu amaçla yazdığı şiirlerinde dîvân şìiri tarzını seçmiştir. Mutasavvif kimliği dikkate alınırsa, sanat kaygısı taşımaması, estetiği ikinci plana alması, şìiri ve sanatı, duygularını ifadeye hizmet için kullanması doğaldır. Ancak bu, eserini dîvân geleneği içinde değerlendirmeye mâni değildir.

Selâmî Divâni'nı ele alıp incelediğimiz bu tezi hazırlarken, daha önce dîvân şìiri çerçevesinde değerlendirilmeyen eseri, ilim alemine tanıtıp içerdiği dîvân şìiri özelliklerini tespit edebilmeyi amaçladık.

Şairin Farsça ve Arapça'ya çok iyi vâkîf olması, kelime hazinesinin genişliği ve Arapça-Farsça ağırlıklı şìirlerin anlamında dolayısıyla da şkil ve sanatlarını tespit aşamasında güçlüklerle karşılaşmamıza sebep olmuştur. Daha önce şair hakkında ayrıntılı bir çalışma yapılmamış olması da kaynaklar açısından kısmen sıkıntı yaratmıştır.

Çalışmamız iki bölümden oluşmuştur. I. Bölüm'de Selâmî Efendi'nin hayatı, eserleri ve edebî kişiliği üzerinde durulmuştur. II. Bölümde Dîvân'ın transkripsiyonlu metni ve Sözlük, Dizin bölümleri yer almış, sonuna da Dîvân'dan seçme metinler eklenmiştir.

Metin bölümünde dil özellikleri, günümüze yakın olması düşünülerek düzenlenmiştir. Ekler, düzlük-yuvarlaklık bakımından Türkiye Türkçesi dilbilgisi kurallarına göre yazılmıştır. Matbaadan kaynaklandığını düşündüğümüz bazı hatalardan dolayı zorlandığımız kelimeler, cümlelerin anlamından, ve vezninden yola çıkılarak okunmuştur. Bir yerde –yine baskından olsa gerek- çıkmayan bir harf parantez içinde gösterilmiştir. “gö(r)meğe”

Dîvân'da iktibas veya talmih yoluyla alınan çok sayıda ayet ve hadis vardır. Şiirlerinde doğrudan işaret eden ya da anlamını veren ayetler, Kur'ân'da yer aldığı sure ve numaralarıyla verilmiştir.

Bununla beraber “Dosdoğru ol”, “Onlar için korku yok”, “Biz daha yakınız” şeklinde kısa cümleler mîsrâlarda geçmektedir. Bu tip alıntılar pek çok ayette geçtiği için belli ayet, dipnot alarak gösterilmemiştir. Ayetlerin beyitte bulunmayan kelimeleri parantez içinde mîsrâda belirtilmiştir. Mîsra düzenini değiştirecek kadar uzun ayetlerin aslı, dipnotlara eklenmiştir. Ayrıca Dîvân'da okuyucuya belli bir kolaylık sağlama için şiirler ve beyitler numaralandırılmıştır. Sağ alt köşedeki numaralar tezin sayfa numarası, sağ üst köşedeki numaralar Dîvân'ın sayfa numarasıdır. 1. Bölüm'deki Dîvân'a ait dipnotlar sayfa, şiir ve beyit numarası şeklinde sıralanmıştır.

Selâmî Efendi tasavvufî görüşlerini dîvân şiiri nazım şâkillерini ve unsurlarını kullanarak dile getirmiştir. Dolayısıyla Dîvân'ın muhtevası tasavvufî açıdan yoğunluk arzetmektedir; dîvân şiirinin geleneksel yapısına örnek teşkil etmekten ziyade XVIII. yüzyılda tasavvufî hayatın yaşamışına bir örnektir.

Sonuç olarak devrindeki diğer şairler kadar dîvân şiirinin yaşamاسına hizmet etmiş; ancak bunu amaç edinmemiştir. Yaşadığı devir ve konumu itibariyle Dîvân'ının şâkilden çok muhteva açısından önem arzetmektedir.



I. BÖLÜM

SELÂMÎ EFENDÎ'NİN HAYATI, ESERLERİ, EDEBÎ KİŞİLİĞİ

A. HAYATI

Selâmî Efendi'nin hayatıyla ilgili, ulaşabildiğimiz kaynaklarda geniş bir bilgi bulamadık. Doğum tarihiyle ilgili herhangi bir kayda rastlayamadık. Hayatına dair bilgiler, loğum yeri, babası, şeyhliği ve vefât tarihiyle sınırlıdır.

Fatin Tezkiresi'nde şâir hakkında: "Şeyh Selâmî Efendi Medîne-i İzmir'de zîb-i âlem-i şuhûd olup"¹ ifadesi yer almaktadır. "Peder-i mükerremleri Şeyh İsmâ'îl Şerhî Efendi"² dir. Bu hususta Dîvân'ında birkaç şiir bulunmaktadır. Tarikatının silsilesini tanıtırken:

"....Vâlid-i Azîzim Eş-Şeyh Es-Seyyid İsmâ'îl Eş-Şerhî El-İzmirî" ibaresinden sonra:

**Vâlidim nûrum efendim ser-tâcım Şerhî
Maraz-ı kalbe şifâ câna ilâcım Şerhî³**

beyitiyle babasından söz etmiştir.

"Babası 1200 (1786) tarihinde bir tekke binâ eylemiştir."⁴ Selâmî Efendi, bunun için Dîvân'ın 74. sayfasında şu tarihi düşürmüştür:

**Buyurmuşdu bu tarihi teberrük
Bi'smi'l-lâhi tevekkeltü alallâh**

Selâmî Efendi Divân'ında babasından başka, kaynaklarda bulunmayan Hadîce Molla isminde kızından bahsetmiştir. "Ciğer kösem kerîmem"⁵ dediği kızının ölümüne iki tarih düşürmüştür. Genellikle "Şeyh Selâmî Efendi" diye anılan şairin adı "Şeyh Selâmî Mustafâ Efendi" diye de geçmektedir.⁶ "Memâlik-i mahrûsenin ekser mahallerinde sîr ü seyahat ve bir müddet meks ü ikâmet eyledikten"⁷ sonra İstanbul'a gelmiş "...îlm ü irfânları şüyû" bulunca Eyüp Sultan'da Baba Haydar Mahallesi'nde kâin dergâhın meşîhâti kendilerine tevcîh olunmuştur.⁸ Burada post-nişîn iken 1228 (1813) senesinde vefât etmiştir. Aynı yerde defnedilmiştir.

Hayatına dair özet bir bilgi, Dîvân'ın sonunda, basımıyla ilgili bilgilerle birlikte de yer almaktadır.

¹ Tezkire-i Fâzin, Vr.201, Slm. Ktp., Rauf Yekta 310.

² Hüseyin Vassaf, Sefîne-i Evliyâ, Haz. Ali Yılmaz-Mehmet Akkuş, İstanbul 1999, s.302

³ Dîvân, s.205, 59.şîir

⁴ Hüseyin Vassaf, Sefîne-i Evliyâ, Haz. Ali Yılmaz-Mehmet Akkuş, İstanbul 1999, s.302

⁵ Dîvân, s.90

⁶ Hüseyin Vassaf, Sefîne-i Evliyâ, Haz. Ali Yılmaz-Mehmet Akkuş, İstanbul 1999, s.302

⁷ Tezkire-i Fâzin, Vr.201, Slm. Ktp., Rauf Yekta 310

⁸ Hüseyin Vassaf, Sefîne-i Evliyâ, Haz. Ali Yılmaz-Mehmet Akkuş, İstanbul 1999, s.302

B. ESERLERİ

Şeyh Selâmî Efendi'nin, transkripsiyonlu metnini hazırladığımız matbu Dîvân'ı ve Sefîne-i Evliyâ'ya göre bir de Manzûme-i Mevlidiyye'si vardır.

DÎVAN: Eser müretteb dîvân şeklinde farklı olarak iki bölümden oluşmuştur.

I. Bölüm'de 2 münacaat, 2 hilye, 1 na't, 3 mi'raciyye; Hulafâ-yı Raşidîn ve Nazîre-i Dervîş Sâmî için 2 terkîb-i bend; Nakîza Tercî-i Bend-i Şeyh Selâmî başlıklı 2 tercî-i bend; on iki imâma 3 muhammes; Sâmî, Sezâyî, Dervîş Hayretî Dede, Sivaslı Şemsî, Dervîş Safder'in gazeli ve Şâkir Ahmed Paşa için 6 tâhmîs, 3 murabba, 1 mesnevî ve çeşitli sebeplerle yazılan 35 tarih vardır.

II. Bölüm gazellerle başlamaktadır. Rubâîler ve Hz. Resul-i Ekrem (s.a.v.)den başlayarak Nakşibendîyye Tarîkatının Zehebiyye kolunun silsilesinin zikrinden sonra Muhammed ismiyle bir muammâ yer almaktadır. Beyitler ve tekrar bir gazelden sonra Dîvân'ın tertîbi ve toplanmasına düşürülmüş iki tarih ile manzum kîsim tamamlanmıştır.

Son olarak Farsça yazılan ve tasavvuflu düşünceleri anlatan mensur bölümle Dîvân sona ermiştir.

Dîvân vezinler açısından incelendiğinde çoğunlukla şu vezinlerin kullanıldığı görülmektedir:

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün vezni 132 kere kullanılmıştır.

Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün vezni 73 kere kullanılmıştır.

Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün vezni 44 kere kullanılmıştır.

Şâirin vezin kullanımında pek başarılı olduğu söylenemez. Bir çok şiirinde vezin kusurlarına rastlanmaktadır. Bunu yine mutasavvîfligîna bağlamak gereklidir.

Gözüm nûru ciğer-köşem edip tîr-i ecel amaç

Elif kaddim yine eyvâh done verdi hâk-i kavse

beyiti Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün veznine imâle ve zîhaflar olmadan uymamaktadır.

Dîvân'ın yazıldığı devir matbaanın kurulmasından sonraya rastladığı ve ulaşabildiğimiz kaynaklarda aksi bir bilgiye rastlamadığımız için el yazması nüshasının

olmadığı kanısına vardık. Üzerinde çalıştığımız Dîvân, sonunda da belirtildiği üzere El-Hâc Hasan Şükrü Dede Efendi tarafından Edirnekâpı dışında Mustafa Paşa Tekkesi şeyhi Yahya Efendi'nin matbaasında 1287 (1870) senesinde basılmış olup 212 sayfadan oluşmaktadır ve "Selâmî-Şeyh Mustafa (ö.1813) Divân-ı Selâmî, İstanbul, 1287 (1870) Şeyh Yahya Efendi Matbaası, 212 s. 21 x 13" şeklinde Tavşanlı Zeytinoğlu Kütüphânesi'ne kayıtlıdır.

MANZÛME-İ MEVLİDİYYE: Araştırmalarımız sonucunda Şeyh Selâmî Efendi'nin bu eserine rastlayamadık. Ancak kaynaklardaki "Üsküdarlı Selâmî Ali Efendi ile mahlasda hem-nâm olduklarından eşârinden bazıları birbirine karıştırılmıştır."⁹ ibaresinden hareketle ve aynı isimde başka bir şairin aynı adlı eserine rastlanması sonucu, Manzûme-i Mevlidiyye'nin Şeyh Selâmî Efendi'ye değil, karıştırılan diğer şaire ait olabileceği kanaatine vardık.

C.EDEBÎ KİŞİLİĞİ

XVIII. yüzyılın sonlarına doğru doğan ve XIX. yüzyılın başlarında vefât eden Selâmî Efendi'nin dil, şekil ve anlatım gibi özellikleri bakımından geleneksel dîvân şiirine çok bağlı kaldığı söylenemez.

Selâmî Efendi'nin edebî kişiliği değerlendirilirken öncelikle "şeyh" kimliği dikkate alınmalıdır. Nitekim kaynaklarda "...Şiir ve sanatı ikinci plana düşüren âşık şairlerdendir."¹⁰ hükmüne varılmıştır. Şiirlerinde tasavvufî görüş ve düşüncelerini, tarîkatın âdab ve erkânını anlatan, insanları Naşibendîyye tarikâtına çağırın şair, doğal olarak sanat kaygısı taşımamış, içinden geldiği dil ve tarzda şiir yazmıştır. Bu da Dîvân'ın vasıflarını klasik dîvânlara nisbeten sınırlamıştır ve muhâtaplarından başka kişilerce fazla ilgi görmemiştir. Hatta sadece edebî açıdan değerlendirilmiş ve "Ne yazık ki bu cins şahsiyetlerin çoğu tekke muhitlerinde an'ane haline gelen şiirle şeyhlik vazifesinin tamamlanması gibi bir meyle kapılarak müritlerinin anlayacağı şekilde basit, ilâhi cinsinden dervişlik ruhu terennümleri meydana getiriyor ve didaktik bir yola girerek vahdet-i vücûd fikirlerini tekrarlıyorlar."¹¹ şeklinde bazı edebiyat tarihçileri tarafından gereğinden fazla hafife alınabilmiş ve eleştirilmiştir. Dîvân'ın konu, amaç, dil ve üslubu bütün olarak düşünüldüğünde böyle bir yargıya varmanın eksik bir değerlendirme olduğu görülecektir.

⁹ Hüseyin Vassaf, *Sefîne-i Evliyâ*, Haz. Ali Yılmaz-Mehmet Akkuş, İstanbul 1999, s.302

¹⁰ Vasfi Mahir KOCATÜRK, *Türk Edebiyatı Tarihi*, Ankara 1964, s.560

¹¹ a.g.e

Dîvân'da amaç; şairin şeyhi bulunduğu tarîkatını tanıtmak, tarîkatın temel düşüncelerini ifade etmek ve bu hususta insanları ikna etmek olduğu için “kaside” başlığı altında hiçbir şiir yer almamaktadır. Çünkü şair, herhangi bir makam, maddî kazanç, mevkî kayısında değil insanları “sîrr-ı bülend”e ulaşılmak niyetindedir. Kendi ifadesiyle:

**Olmak istersen cihânda sîrr-ı bülend
Nâşîbend ol Nâşîbend ol Nâşîbend**

diyerek gayesini dile getirmektedir.

Kaside dışındaki manzumeler tertipsiz bir izlenim verecek şekilde sıralanmıştır. Ancak dil ve sanat açısından incelendiğinde dikkat çeken unsurlara da rastlanır.

Dili ve üslubuna tasavvuf hakimdir. Şiirlerinde âyet ve hadis-i şerifler bol miktarda iktibâs veya telmih yoluyla kullanılmıştır:

**Hadis-i “Kellimü en-nâsc ‘alâ ķaderi ‘ukûl(ihim)” üzre
‘Amelle emr olup nâ-chle câ’ız görmedi ifşâ¹²**

Selâmî Efendi'nin şiirlerinde vezinleri kusursuz değildir. Bunu, sanatın ikinci planda gelmesine bağlamak gereklidir. Ancak Arapça-Farsça unsurları aynı beyit içinde vezin ve kafiyeye uygun bir tarzda kullanması kültür seviyesini göstermeli bakımından önemlidir.

**Me râ yâ Rabb be ‘aşk-ı şânî işneyn iz hüma fi’l-ǵâr
Be kün ez feyz-i rûhâniyyet ü vâkîf-ı esrâr¹³**

**Bâd-ı nesîm seheri getire dostdan haberî
Koklamağa verd-i teri vakıt-ı seher kum kum kum¹⁴**

Dîvân kafiyeleri açısından ele alındığında dikkat çeken birkaç şirinden bahsetmek yerinden olacaktır. Tercî-i bendifin bir bendi yârını bulmak isteyen önce araması gerektiği ve nerelerde aradığını anlatan “arar” redifiyle; snraki bendi de yarını arayanın nerelerde bulabileceğini dile getiren “bulur” redifiyle yazılmıştır.

**Nice bulsun kişi ol yâri ki ehvâda arar
Gah tenzîh geh tesbîh ile hulyâda arar¹⁵**

¹² Dîvân, s.22/5.şîir/99.beyit

¹³ Dîvân, s.29/7.şîir/24.beyit

¹⁴ Dîvân, s.163/136.şîir/ 4.beyit

¹⁵ Dîvân, s.40/10. şîir/ 2. bend

**İsteyen yârini sîrr ile dârrâda bulur
Sîdk ile âşik olan kesret ü tenhâda bulur¹⁶**

Muhteva ile şekil uyumuna örnek oluşturabilecek bir şiri de Mevlevîlikle ilgili “döne döne” redifli gazelidir:

**Mevlevîyim dökerim eşk-i teri döne döne
Çün felek şu‘lelene dil kameri döne döne¹⁷**

Cinaslı kafiyeyle yazdığı şu şiirinde bülbül gül ve gülistan motiflerinin estetik ve anlam derinliği oldukça dikkat çekmektedir:

**Bülbül gibi ey hâce gülistân okudursun
Bir cüz’-i veyde gül nûsha-i ‘îrfân okudursun**

**Cânın gibi hıfz cyle meded gamzelerinden
Her dem atılan sîncede cânân oku dursun¹⁸**

Dîvân’da kullandığı kelimelerden hareketle Selâmî Efendi’nin engin bir kelime hazinesine sahip olduğu anlaşılır. Arapça, Farsça ve Türkçeye hakimiyeti eserin bütününde hissedilmektedir. Hatta aynı beyit veya şiir içinde üç dilden kelimeleri birlikte başarıyla kullanmıştır. Şairin Farsça yazdığı şiirleri dikkat çeken kadar çok sayıdadır. Divân’ın sonundaki mensur bölüm de Farsça yazılmıştır.

Şiirlerinde, içinde bulunduğu asrin Mahallîleşme Cereyâni’nin izleri de görülür. Zaman zaman halk söyleyişlerine rastlanır.

“Omzu başlarının yağrını yassı pür-mû”¹⁹

mısraındaki “yağrın” kelimesi halk arasında “geniş” anlamındadır.

“Laf uran her şîre-h âr ‘ârif mi ser-i Haydere”²⁰

mısraında da “laf urmak” bir halk söyleyişidir.

¹⁶ Dîvân, s. 41/10. şiir/ 2. bend

¹⁷ Dîvân, s.178/167. şiir/1. beyit

¹⁸ Dîvân, s.167/144. şiir/ 1 ve 2. beyit

¹⁹ Dîvân, s.10/3.şîir/68.beyit

²⁰ Dîvân, s.108/25.şîir/4.beyit

“Aşkın taş çevirir başına çarh-ı ma‘kûs”²¹

mîsraînda ise “Başına taş çevirmek” deyimi kullanılmıştır

Bir çok dîvân şairinde görülen klasik telmih ve benzetmelerin dışında orijinal telmihleri vardır. Bir hilyesinde Peygamberimiz (S.A.V.)’in özellikleri çeşitli teşbih ve telmihlerle anlatılmıştır:

**Dönse bir cânibe ‘uzviyle dönerdi ol mâh
Dönse ‘aşkıyla felekler n’ola çün Mevleviyân²²**

**Besmele meddî-veş ince hem açık kaşlı idi
Kâb-ı kavseyn idi ya kîble-i ehl-i îmân²³**

Edebiyatımızda çok sık geçmeyen ve Hz. Ömer zamanında yaşanan bir olaya aşağıdaki beyitle telmih yapılmıştır:

**Eyâ Sâriye e'l-Çebel kûyende envâr-ı kerâmetle
Koma dil-hasteñi luťf et bu zilletde nedâmetle²⁴**

Bu olay kaynaklarda şöyle geçmektedir: “Dârâbgird önünde Sâriye’nin ordusu, çok zor duruma düşmüştü. Düşman İslam ordusunu kuşatmıştı. Müslümanlar bütün güçleriyle çarpışıyorlardı. Birçok şehit vermişlerdi. Bu sırada Sâriye “Yâ Sâriye! el-cebel, el-cebel” diye bir ses duydular. Askerlerine “Kardeşlerim, Ömer’in sesini duyduğum. Dağa çekilmemizi emrediyorum. Siz de duyduğunuz mu?” dedi. Askerleri, “Duyduk ama bu nasıl Ömer’in sesi olabilir?” diye cevap verdiler. Ordu, sırtını dağa verdi ve düşmanı yendi. Daha sonra Sâriye, alınan ganimetin beşte birini Medîne’ye gönderdi.

Savaşın çetin anlarının yaşadığı Cuma günü Medine’de de başka gelişmeler olmuştu. Günboyu Sâriye’den zafer haberi bekleyen Ömer Cuma hutbesi için minibere çıkmıştı. Konuşurken birden durakladı. Uzaklara baktı. Ağzından “Yâ Sâriye! el-cebel, el-cebel” sözleri duyuldu. Sonra hutbesine devam etti.

²¹ Dîvân, s.142/90.şîir/3.beyit

²² Dîvân, s.7/3.şîir/30. beyit

²³ Dîvân, s.7/3.şîir/38.beyit

²⁴ Dîvân, s.30/7.şîir/32.beyit

Namazdan sonra cemâat, Hz. Ömer'e minberde ne olduğunu sordu. Hz. Ömer Sâriye ordusunun zor durumda olduğunu gördüğünü ve dağa çekilmesini söylediğini anlattı. Birkaç gün sonra da Sâriye'nin zafer habercisi Medine'ye ulaşmıştır.”²⁵

Dîvân şiirindeki kaş-keman benzetmesini, Selâmî Efendi genişleterek;

“Tîr-i hicrin eyledi kaşın gibi қaddim kemân”²⁶

mîsraînda boy-keman şeklinde kullanmıştır.

Dîvân şiirinde estetiği yakalamak için bazı mazmunları ve benzetmeleri kullanmıştır.

Tamâm etdi selâm ile şalâtü'l-vedâ' etdi
Gülünden ayrı düşmüş bülbül gibi oldu enbiyâ farza²⁷

Pervâne gibi cân atarız şem'-i vişâle
Bülbül gibi 'âşık değiliz her gül-i hâre²⁸

İ̄âb-ı rahat terkîn etdim miñneti kıldım kabûl
Âh-ı vâcylâ işim her gece misl-i'andelîb²⁹

Dîvân'da bazı redifler de dikkat çekicidir. Sabırla ilgili yine Arapça-Türkçe birlikte kullanılarak yazılan şiirin redifi buna örnek gösterilebilir:

Ey derd ile efgân eden es-şabru miftâhü'l-ferec
Ya hüzn-i dil-i nâlân eden es-şabru miftâhü'l-ferec³⁰

Gelmeden tolmuşdu câmî-i îmân şaf şaf
Şer'-i mihrâbîna yüz dutmağa merdân şaf şaf³¹

beyitiyle başlayan gazel Bâkî'nin ;

Kadrini seng-i musallâda bilip ey Bâkî
Durup el bağlayalar karşına yârân şâf şâf

²⁵ Doğustan Günümüze Büyük İslam Tarihi, C. II, İstanbul 1992, s. 88

²⁶ Dîvân, s. 61/25. şiir/3. beyit

²⁷ Dîvân, s.17/5. şiir/39.beyit

²⁸ Dîvân, s.33/9. şiir/14.beyit

²⁹ Dîvân, s.103/14.şiiir/3.beyit

³⁰ Dîvân, s.111/31.şiiir/1:beyit

³¹ Dîvân, s.151/110.şiiir/1.beyit

meşhur beyitinin yer aldığı gazelini hatırlatmaktadır. Ayrıca;

**Şîrîn ile Leylâ şamını çekmeczem ammâ
Meenûn ile Ferhâda benem ‘aşkda sâlis³²**

beyiti Fuzûlî'nin;

**Bende Meenûndan füzûn ‘âşîklîk isti‘dâdi var
‘Âşîk-ı sâdîk menem Meenûn’un ancak adı var**

beyitini hatırlatıyor.

Yine Selâmî Efendi'nin, "etme beni" redifli;

**Yâ İlâhî kerem et hicr ile sûz etme beni
Mâ’îl-i işve-i dünyâ-yı acûz etme beni³³**

beyitiyle başlayan gazeli, Fuzûlî'nin ;

**Yâ Rabb belâ-yı ‘aşk ile kıl âşinâ beni
Bir dem belâ-yı ‘aşktan etme cüdâ beni**

beyitiyle başlayan gazeline nisbeten yazılmış izlenimi veriyor.

Fuzûlî ile Selâmî Efendi'nin bu beyitlerindeki aşk anlayışından hareketle Selâmî Efendi'nin kendisinden sonraki şairleri de etkilediği de düşünülebilir. Nitekim XX. yüzyıl Divân şairlerinden Hüznî'nin aşk ile ilgili görüşleri de bu doğrultudadır: "Fuzûlî gibi o da âşıkları yeren küçük gören vâizlere aşkin kutsallığını ve aşk ateşinden kurtulmanın imkansız olduğunu şöyle dile getirir:

**Esrâr-ı Hudâ her kula bu ‘aşk nasîb olmaz
Tâ ‘arşa sütûn olmada kavgâ-yı muhabbet**

**Vâiz bizi sen kürsüde zemmeyeledin ammâ
Ma‘zûr tutula elde mi itfâ-yı muhabbet**

³² Dîvân, s.108/24.şîir/6.beyit

³³ Dîvân, s.181/173.şîir/1.beyit

Târif ile ‘aşk künhüne vâkîf olunmaz
Hüznî sıgamaz deftere imlâ-yı muhabbet’³⁴

Bir de Nedim'in tarzını hatırlatan “küsdüm saña”³⁵ redifli murabba'ı vardır.

Şairin üslûbunda Dîvân şiirinin bütün lirizmini yansıtmak ister gibi yer yer Fuzûlî'nin aşkı, Bâkî'nin dilini, Nâbî'nin tefekkürünü, Nedim'in üslûbunu kullanmıştır. Ancak Dîvân'a aslen tasavvuf hakimdir. Dolayısıyla Selâmî Efendi dîvân geleneğiyle şiir yazmış bir mutasavvîf şairdir.



³⁴ Mustafa GÜNEŞ, Yozgatlı Hüzni Divânı (2), Kütahya- 2000, s.23

³⁵ Divân, s.61/25, şiir



İKİNCİ BÖLÜM

SELÂMÎ DÎVÂNÎ’NIN TRANSKRİPSİYONLU METNİ

DÎVÂN-I SELÂMÎ

Münâcât-ı Be-dergâh-ı Қađiyü'l-Hâcât Nûr-ı Bismillâhi'r-rahmâni'r-rahîm
Oldu Mîstâh-ı Der Feyz-i 'Amîm

1

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Elif-i âlîhâ hayr ile eyle müyesser intihâ
Bâ-i bismillâh ile çünkü olupdur ibtidâ
- 2 Tâ tevessül cylcedim vaşlıñâ nûr-ı Aḥmcâdi
Sâ sebât-ı pâ-yı himmetle gidem senden yañâ
- 3 Cim cemâliñ pertevinden câna ver nûr-ı sürûr
Hâ hayât-ı seyz ile ķalbim bula neşv ü nemâ
- 4 Hâ hayâl-i vehmidir gerçi 'avâlim zâhirâ
Dal dal ola şuhûd-ı zâta 'ayniyle bañâ
- 5 Zâl zikrin nûrun ile meş'âl-i râh-ı yakîn
Râ revân et Muhammed 'aşkıyla kûy-ı vuşlata
- 6 Ze zülâl-i vahdetinden câni seyrâb eyle kim
Sin Seva vadilerinde kılma dil-tesne hem-pâ
- 7 Şin şuhûd-ı vahdete mir'at ola cümle şu'ûn
Sad sâf eyle ǵubâr-ı ǵayrden gitsin ǵitâ
- 8 Dâd-ı dâllin ol durur kim 'aşkı rehber rehber itmeye
Tâ tavâf-ı Ka'be-i kûyîñâ ol bulmaz hidâ
- 9 Zâ zülâl-i hestî-i mevhûmdan eyle ǵhalâş
'Ayn-ı 'aynû'l-cem'de eyle fenâ ender fenâ

3

- 10 Gayn-ı ġayyûm perde-i mâ'emeni hep maḥv olup
Fâ fenâ ender fenâda göründe şems-i bekâ
- 11 Kâf-ı kuddüse murğ-ı lâ-mekânî eyle kim
Kâf-ı külli min 'aleyhâda bulam bâkî likâ
- 12 Lâm-ı lâ çün nefy-i mümkün eyler ısbât-ı vücûb
Mîm-i mevcûdâta baksañ şûretü'l-edelâ
- 13 Nûn nûn-ı ve'l-kalemden oldu cümle âşikâr
Vâv vücûd-ı nokta-i nûndan bulup cûd u 'atâ
- 14 Hâ hüviyyet perdesidir bu sütûr-ı kâ'inât
Yâ yakûnâ ma'nî-i vahdet dürür harf-i sevâ
- 15 Yâ Kerîmâ yâ Rahîmâ yâ 'Atûfâ yâ Ra'ûf
Kîl bendeñi sırr-ı hurûfa aşinâ

2

Mislehû

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Elif-i alîhâ delîlimdir Muhammed Muṣṭafa
Bâ'-i bismillâh olupdur cümle halka reh-nümâ
- 2 Tâ teveccûh eyledim ihlâs-ı kalb ile meded
Sâ sebât-ı kalbe zülle vermeye çûn ü cirâ
- 3 Cim cemâliñden celâliñ perdesin eyle güşâd
Hâ hicâb-ı hestî'-i me'mûndan kîl rehâ
- 4 Hâ hayâl ü vehm çûn bâzîçe-sâz sîmyâ'
Dâl-ı derdîde küned her nîstî-i râhest-nümâ

4

- 5 Zâl- i zillet râhını tutdum rakîk-i ‘aşkla
Râ riyâz-i ‘adn-i ‘irfâna erişdirir binâ
- 6 Zâ zebûn-i pençe-i kahruñ iken ‘âşıklarını
Sin sükkerden elezzedir cânına derd ü ‘anâ
- 7 Şin şu‘â’-ı nûr-i tevhîdiñ dili tenvîr edip
Şad şûretten me‘ânî mülküne edem cilâ
- 8 Dad dâl-i vehm-i mudîldir hod-perest ammâ velî
Tâ tavâf-i kalb-i ‘ârif sâlike oldu revâ
- 9 Zâ zulûmile cehûlüm ‘ayn-i ‘ilm ü ‘adl kıl
‘Ayn-i ‘irfâni et bâr-i emânâta sezâ
- 10 Gayn gaybü’l- gaybî setr ctmiş ridâ-yı kibriyâ
Fâ senâ âyînesinden görünür vech-i bekâ
- 11 Kâf kalbim kanellâhü leh sırrına mazhar olup
Kâf kânellaħü lehde mahv ola nahnü enâ
- 12 Lâm ledünnî ‘ilmin ilhâm eyle hîzr-i câna kim
Mim Mûsâ-veş sencerden işdim âñi aña
- 13 Nûn ne var cüz’î vü külli hiss ü ‘aklî cümle
Vâv vülcûd-i bâhr-i zâtıñ mûcî oldu muâlakâ
- 14 Hâ hüviyyet nûruna gark et eniyyet ola lâ
Yâ yakînâ kalmaya makşûd senden mâ-‘adâ
- 15 Ey Selâmî böyledir tahkîk-i erbâb-i şuhûd
Keşfâ vü zevkâ dediler lâ sevâ illâ Hudâ

Hilye-i Pâk-i Hażreti Şâh-i Mesned-i Levlâk Şalavâtullahı ‘Aleyhi Be‘aded Nücûmî’l-İflâk

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün

(Fâ‘ilâtün) (Fa‘lün)

- 1 Vâhid ü Ferd ü ‘Azîm Vâhid ü Zü'l-Mennân
Kâdir ü Muktedir ü Hayy ü Kadîm ü Yezdân
- 2 Zâhir ü Bâtin ü Kâyyûm u Ezelî Ebedî
Hâlik u Rezzâk ü Kuddûs ü Rahîm ü Rahmân
- 3 Kenz-i mahfî gibi zâtiyla ezel-i kâ'îm idi
Emr-i künden ne şadâ nâr u behîstten ne nişân
- 4 Gerçi müstağnî idi sâhîten-i halktan zâti
Diledi vahdet-i zâtın ede keşrette ‘ayân
- 5 İbtidâ eyledi bir cevher-i pür-nûr ibdâ‘
Rûh u ‘akl ü kalemiyle ana verildi nişân
- 6 Yani kim nûr-ı Muhammed çü güneş etdi zuhûr
Zerresi oldu beni mürsel ü ehl-i îmân
- 7 Nokta-i nûru olup dâ‘ire-i hâtt-ı vücûd
Oldu menkûş heme şekl-i hurûf-ı îmkân
- 8 Hiç iken bohça-i mümkin ol ebced olup
‘Adem-i levha yazıldı kelimât-ı cikvân
- 9 N’ola ümmî denilir ise o nûr-ı eħade
Cevher-i zâtı durur belki kamuya eb cân

- 10 Oldu yüzü suyuna tîn-i sırişt-i Âdem
Ka‘be-i cismi bu gün içre olunca bünyân
- 11 Oldu ol vâsiتا-i nûr ile mescûd-i melek
Felek-i nevhâ ol idi müncû-i garkı-i tûfân
- 12 Lem‘a-i nûru idi cebhe-i İbrâhîm’de
Nâr-ı Nemrud’dan idi berd-i Selâmîyle rehân
- 13 Cedd-i İsmâ‘ile koç başı içindi hakk anıñ
Eyledi kebş-resânende kabûl-i kurbân
- 14 Gerçi mebûş idiler vahyile cümle rüsûlüñ
Buldu nâmıyla anıñ nâme-i kadri ‘unvân
- 15 Yani Sultan-ı Resul-i rehber ü hâdî-i sebil
Mazhar-ı âyet-i küll râh-ı âlihîye resân
- 16 Geldi ‘izâzile bu ‘âleme ol şâh-ı rüsûl
Kıldı âvâze-i teşrifî bu çarlı rakşân
- 17 Gûyiyâ maşrik-ı İlâşimden o mihr etdi tulû‘
Eyledi ref-i zulüm nuruyla pür oldu cihân
- 18 Olsa hûrşid-nûmâ encüme hâcet mi olur
N’ola olursa eğer nâsih-i cümle edyân
- 19 Levh-i kalbinde kimiñ harf-i hidâyet varidi
Etdiler müşhaf-ı ruhsârına cümle imân
- 20 Aldılar ehl-i başarı hîlye-i pür-nûru için
Hâk-ı râhını çeken çeşmine her bir ‘umyân

- 21 Hier gören görmeyen üftâde vü müştâkî olup
Kimi cân çekdi yolunda kimi çün ü pes isnân
- 22 Vechini görme değil vaşfinı maştarda gören
Kara su dökmede hâ mim gibi ‘âşık olan
- 23 Başlayıp medhatine ba‘d edâ-yı şalavât
Hîlîye-i nûru kîla fetîh ‘ukûd-i ezhân
- 24 Rûh-i aksesleriniñ bahşîş-i imdâdî ile
Tiye vaşfında ola hâmc-i râhsîm pûyân
- 25 Rabbenâ şallî ‘alâ rûhu Muhammedin ve ‘alâ
Âli aşhâb ü etbâ‘a fî külli zamân
- 26 Vech-i pür-nûru beyaz vü dahî hamretli idi
Bir yere itmişti şems ü kamer sanki kîran
- 27 Kamer ü şemse ne nisbet olunur ol ki ola
Şeb-i mi‘râca çerağ-i harem-i zü’l-Mennân
- 28 Şaf idi âğ ü siyâhi dahî bî-sürme siyâh
Kurb ü ba‘d ü şeb ü rûz oldu o ‘ayna yeksân
- 29 Görmeyip ‘ayniniñ ‘aynını bu ‘ayn-ı ‘âlem
Gözedir ‘ayniniñ şems ü kamer ile her ân
- 30 Dönse bir cânibe ‘uzviyle dönerdi ol mâh
Dönse aşkıyla felekler n’ola çün Mevleviyân
- 31 Kande ‘azm itse súcûd cylcr idi cümle cemâd
Ten-i bî-zîlli idi Ka‘be-i cân-ı Hâşân

- 32 Cism-i bî-mışlı cesüm idi şecâ‘atlı idi
Bütün ‘âleme evvel rûh-i mücessem idi cân
- 33 Ol vücûd için idi hil‘at-i nûr-i levlâk
Rahmet-i ‘âlemiyân bâ‘is-i icâd ü cihân
- 34 Çeşm-i mâtâg-ı mey-i câm-ı vişâl-i Hakk’dan
Hamrete mâ’il idi şermle olsa nigerân
- 35 Bakmadı ‘âlem-i nâsûta o sırr-i mest-i ilâh
Manzarı olmuş idi nûr-i likâ-yı Rahmân
- 36 Kühl-i isrâdan olup dest-i kâdirle mekhûl
Hem uzun idi siyâh idi mübârek müjgân
- 37 Minnet ol sîneyc kim ola o müjgâna hedef
Müjde ol câna k’ola gamze-i yâre kurbân
- 38 Besmele meddî-veş ince hem açık kaşlı idi
Kâb-ı kavseyn idi yâ kîble-i ehl-i imân
- 39 Mâh-ı nev gibi tavîl idi hem ol seyf-i ilâh
Alnı açık yüzü ağ idi çü mây-ı tâbân
- 40 Mürtefi‘ şekl idi bîni düz idi cebhe ile
Sanki şakkû'l-kamer etmiş idi ol sîm-i benân
- 41 Çeşmi enfiyle anîñ müşhaf-ı ruhsârında
Kâf hâ sûresin eyler idi gûyâ tibyân
- 42 Üzn-i pâki küçürck idi dedi chl-i sıkât
Ki odur sâmi‘-i bî-harf-i kelâm-i sübâhân

- 43 Gûş eder idi dahı vahy olunurken Cibrîl
Gelmeden kendüye ma'lum idi sırr-ı Kur'ân
- 44 Dürr-i dendâni ânîn seyrek şâf ü berrak
İnci tesbîh idi ya perver-i dürc-i mercân
- 45 Sîn-i Yâsin idi ya sîni idi besmeleniñ
Sûre-i Kevser idi ol lebi âb-ı hayvân
- 46 Nutka gelse o nedîm-i harem-i bezm-i ilâh
Nûr-ı dendâni ziyâsından ederdi lem'ân
- 47 Menba'-ı 'ilm-i ledün nâtîk-ı esrâr-ı guyûb
Her kelâmında kelîmî eder idi hayrân

9

- 48 Her ne dem eylese dîhk ol şch-i sâlâr-ı Rusûl
Zû'-i dendândan olur idi münevver cûdrân
- 49 Kahkaha eylemedi kıldı tebessüm gâh gâh
Şekl-i dendânda nemâ nûr ile tolmuşdu dehân
- 50 Ve'd-Duhâ vechi ânîn oldu müdevvir çü kamer
Belki şems ü kamer andan olur idi râhsân
- 51 Dest-i bûrîde olalar Yûsuf için olmaz 'aceb
Görse vechin ciğerin şerh eder ibn-i Ken'ân
- 52 Muşhaf-ı vechi sübûruñ idi hem gendüm-gûn
Ne nahîf idi ne ferbih o şeh-i her dü cihân
- 53 Meşk-i bûyundan eder idi mu'attâr cânî
Derledikçe çü kül-i jâle-i bâğ-ı rîdvân

- 54 Mu‘tedil idi o nâzik dchen-i pâk ü lañîf
Nâlik-i vahy-i Hudâ kârî-i hûkm-i Yezdân
- 55 Görse kevser leb-i âbindan eder istihyâ
Hîzr u Îsâya dem nuñku idi bâhşîş-i cân
- 56 Cebhe-i pâk-i Rüsülün açık ü vâsi‘ idi
Mâh-i bedr idi hem ol kîble-i ins ü e’l-cân
- 57 Ma‘nî-i âyetü’ş-Şems-i Duha olsa n’ola
Andan ahz eyler idi pertevi ‘arş-i Rahmân
- 58 Ne kıvırcık ne dırâz-i ‘anber-i gîsû-yı Rusül
Dediler sûre-i ve’l-Leyl aña ehl-i ‘îrfân
- 59 Leyle-i  adr idi ya hañt-i berât-i hasenât
Ol siyeh saç idi din ehlîne nûr-i îmân
- 10
- 60 Lihye-i fâhr-i cihân vaşfin eden mûy-be-mûy
Mûy-i heft-dâh beyaz idi deyi idi beyân
- 61 Ne kıvırcık ne  avîl idi uşûlü çogdu
Cân dimâğına o rîş idi veren bû-yı cinân
- 62 Şârih-i hîlye-i pâki olan edip tañkîk
Ne dırâz idi ne gûne dedi nâzik gerden
- 63 Halka-i gerden-i cân eyleyip ‘aşk-ı İlâhî
Hubb-i zât eyledi ‘âlemden anı rû-gerden
- 64 Şadrı bañıyla beraber dedilcr ol şâhîñ
Yani ol gevher-i esrâr-ı İlahiye kân

- 65 Gümüş âyîne gibi pâk ü beyaz ü berrak
Anda envâr-ı tecellî görünür idi ‘ayân
- 66 Vâsi‘ü'l-şadr idi ol gevher-i kenzü'l-esrâr
Vasfinı eyledi “Neşrah leke şadrek”¹ Kur’ân
- 67 Hem dahi gayetile ağ idi çün bedr-i münîr
Anda nâ-bûd idi şad-bahr-i ‘ulûm ü ‘îrfân
- 68 Omzu başlarınıñ yağrını yaşısı pür mü
Anda ķudret ile mektûb idi âyet-i duhân
- 69 Var idi mühr-i nübûvvet dahi bir hâfi-ı şerîf
Kenz-i mahfî idi ʐahrînda bi-mühr-i stûbhân
- 70 Üstühâni iri idi dü cihân-ı fahîniñ
Hem mehâbetli şecâ'atlı o şâh-i merdân
- 71 Şehper-i pâkiniñ altında o murg-ı ķudsüñ
Beyze-i murg gibi kalmış idi kevn ü mekân
- 72 Sâ'id ü uyluğu ķuvvetli idi ol şâhiñ
Nûrdân iki sütun idi cihâna ol rân
- 73 Huşk u bârik değil etli idi ɻolu idi
Yerli yerinde idi ‘uzvu çü ɻarf-i Kur’ân
- 74 Eliniñ ayası zîr ķademi vâsi‘ idi
Yed- beyzâsına ‘âşık idi İbn-i ‘Îmrân
- 75 Çehre sây olsa ne var makdemine ‘arş-ı berîn
Bûse-gâh itmiş idi na'l-i şerîfin rîdvan

11



- 76 Her bir engüştü anıñ hûb-i tavîl ü mevzûn
 Hâme-i şun'la şahb-i pençe-i emr-i Yezdân
- 77 Ümm idi ümmetine etdi çü şîr-i cennet
 Şahb-i ma'sûmede engüşt-i laťîsin büstan
- 78 Cism-i pâkinde anıñ yoğ idi hiç mûdan-eser
 Nûrdan serv-i sehy idi cânân içre heiman
- 79 Kulzüm-i nûr idi pür-gevher-i esrâr-i guyûb
 Anda olmuşdu nice kenz-i hâsiyyât-i nihan
- 80 Var idi haťları gögsünde anıñ nâfîna dek
 Levh-i mahfûz idi bâ-kudret-i kilk-i yezdân
- 81 Âyet âyet hem ki sûre-i nâş tenzîl
 Levh-i sîmînc yazılmış denilürse şâyân
- 82 Şahm ü lahm ısı değil idi vücûd-i pâki
 Hem değil idi naħîf ol gül-i bâğ-i adnân
- 83 İ'tidâl üzre o a'zâ-yı şerîf ü mergûb
 Dahme-i 'ilm-i ledünnî idi bâ-keşf-i 'ayân
- 84 Kâmet ü kadd-i Resûlü dediler evşâf idi
 Ne tavîl ü ne kûtâh idi ol sidre mekân
- 85 Pest pâye idiği zâhir olurdu her gâh
 Hem-ser olmak dilerse Tûbâ-i firdevs-i cenân

Münâcât-ı be-Rûhâniyyet-i Hażretî Fahrîr-i Kâ’înât ‘Aliyye Efdalü’s-Şalavât ve kiyü’t-Tâhiyyât

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘iltün
(Fâ‘ilâtün) (Fa‘iltün)

- 1 Ey şeh-i mülk-i ledün şâhib-i tâc ü mi‘râc
Şâfi‘-i rûz-ı cezâ melce’-i ehl-i ‘isyân
- 2 Kadriñ Allah bilir vaşfiñi Allah eyler
Lâyîk-ı şâniñi olan medhatini bî-noksân
- 3 Kâb-ı kavseyn kaşıña cebhe-i pâkiñe kamer
Çeşm-i Hakk bîniñe mazâg dedi fi'l-furkân
- 4 Kad e'n-nûr vechiñe ve'l-Leylî mu'anber saçına
Şadriñ vasfini neşr hâliñ şadriñ gûyân
- 5 Dest-i pür-mu‘cizine çünkü Yedu'l-lâh denile
Çok mu şakķu'l-kamer itse ye sular olsa revân
- 6 Kadem-i devletiniñ medhiñi eyler tâ hâ
İtmesin mi o kadem arş-ı berîn üzre mekân
- 7 Fe'staķîm kadd ü kiyâmîna kumü'l-leyl deyip
Her bir a'zâ-yı şerîfiñ ola naşş ile beyân
- 8 Cün “Refe‘nâ leke zikrak”² ola şan-ı şerifiñ
Bu selâmi nice medhiñde ede feth-i zebân
- 9 Hâme eşcâr u varak tîrs ü midâd olsa bihâr
Metn-i hüsnüñ olamaz şerhîne hadd ü pâyân

² İnşirah Suresi, 4. ayet. “Senin şâniñi yüçelttik.”

- 10 Dergchiñden ğaražım luſf-i ‘inâyet yoḥsa
Kendime vaſſını eytdim diye etmem bülhan
- 11 Cün ‘aşa hâme vü der-dest-i devât geçgil
Hûſe-çinân-veş olup mezra‘a-i nažma revân
- 12 Nâ’il-i ḥarmen-i na’tiñ olan ehl-i ‘aşkdan
Dâne-cûy oldum idip ru’yet ketb-i dîvân
- 13 Bende ta’dâd kîlam kendimi mcdâhiñdan
Fûls-i ahmerle olam müſteri der-girân
- 14 Zerre yok bende liyâkatle olam vassâfiñ
Ne hüner sevk-i belâgatte ne kesb-i ‘irfân
- 15 Nek’dar olmasa da ‘azer-i cehâlet ‘afvet
Sehv ile eyledim imrâr-i şühûr-i ezmâm
- 16 Gûiyâ zenb-i zemistânda bî-sevb-i ‘amel
Tayanıp şems-i şefâ‘at ile kaldım ‘uryân
- 17 Dest-gîr misin efend misin ‘inâyet eyle
Hâ̄n-i ihsâniña kıl bende-i zâriñ şâyân
- 18 Hilye-i pâk getiren derviše in‘âmi için
Eylediñ ‘Adende Hâruna kąşrlar ihsân
- 19 Ben getirdim saña biñ zâr ile âh eyleyerek
Ben o dervişden ednâ saña şehler der-bân
- 20 Etdiğim cürme bakıp defter-i a’mâlim añıp
‘Afviñ ümîdi ile yollar düsdüm hayrân

- 21 Gayrı yer bilmem esendim edeyim ‘arż-ı niyâz
Yüz sürüp kapına geldim meded et baña amân

14

- 22 Ve’d-Duhâ ‘aşkına mahrum-ı şefâ’at etme
Kula lâ-tenher olur şân-ı şerîfiñ her an

- 23 Budur ümîdim olam nâ’il-i cûd-ı keremiñ
Âsitândır olan bâ‘is-i ḥafv-ı ḡufrân

- 24 Cûrmümü eyle ricâ mâlik-i yevmi’d-dîne
Şâf-be-şâf rûz-ı cezâda kurulunca divân

- 25 Bâd-ı her rûz-ı şân-ı ravża-i pâ keti şalavât
Bir Ebûbekr ü ‘Ömer Haydar u rûh-ı ‘Osmân

- 26 ‘Al ü aşhâb ü ezvâc ü bi-rûh-ı hasenin
Nîz-düvâzde imâm çârde ma‘şûmân

5

Mi‘râciyye-i Hażreti Server-i Kâ’inât-ı ‘Aliyye Efdalü’s-Şalavât ve Ezki’t-Taḥîyyât
Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

- 1 Gülistân-ı risâlette hezâr-âsâ olup gûyâ
Resûl-i kibriyânınıñ eyle vaşfin ey dil-i şeydâ

- 2 Olup nağme-i serâ-yı eblağ-ı bürhân-ı i‘câzı
Şeb-i mi‘râcınıñ takrîrin et haddince icmâl

- 3 Dehânuñ derc-i der-na‘t-ı pâk-i Muṣṭafâ ile
Çeke gör rîşte-i nazma müşâl-i lü'lü’-i lâlâ

- 4 O şeb bir leyli-i ‘uşşâk u ‘ayn-ı hażra ȝulmetdir
O şebdir matlab-ı nûr-ı siyâh-ı sâlik-i Mevlâ

5 Yehûd tesvîd-i da‘vet nâm-e-i maḥbûb-ı Hażretdir
Yazıldı nâmına ‘unyâni “Sübħâne’llezî esrâ”³

6 O şeb fart-ı sürûrundan felek zîn oldu encümle
Münevver oldu ‘âlem kalb-i mü’min gibi ser-tâbâ

15

7 O şeb me’mûr olup nâmus-ı ekber Hażreti Hakkâda
Ziyâfet-gâh-ı ünse da‘vet ede Ahmedi tenhâ

8 Çıkıp sevka’l-a’lâya üstüvâ-yı ‘arş-ı a’lâya
Görc esrâr-ı lâhûtu cemâlin ‘arz eđc Mcvlâ

9 Kudûmyle şeref-yâb ola tane âsmân anıñ
Cemâl-i pâkiñe müştakdır hûr-ı behişt hâlâ

10 Erişdi gûş-ı Cibrîle hîjâb-ı Hażreti Bârî
Rikâb-ı devletinde ‘âşik idi olmağa hem-pâ

11 Sezâdır müftehir olursa gerü bine Cebrâ’il
Serv-i şâna o şeb ķadri ‘ayân olmuş idi zîrâ

12 Resûline tekarrib çünkü Allaha tekarribdür
Bu takrib ile oldular melekler fazlına dânnâ

13 Müyesser olmadı cins-i serv-i şâni muķarrebden
Ne İsrâfil ü Mikâ’ile böyle devlet-i ‘uzmâ

14 Çerâ-gâh-ı behiste girdi şân-ı Ahmede şâyân
Bula efrâs-ı firdevsden berrâk berk-i çâpük-pâ

15 Muħarrir her bir aķını cebhesi nâm-ı Muhammedle
Seṭîl-i ‘Adende olmuş yed-i kudret ile temgâ

İsrâ Sûresi, 1.ayet, “Geceleyin yürüten, gönderen, bütün eksikliklerden uzaktır.”

- 16 Cebîni her biriniñ ǵurre-i meh gibi lâ-ma'dî
Olurdu perteviyle sahn-i firdevse ǵiyâ-bahşâ
- 17 Heme meşgûl-i gülçini 'alef lîkîn meyânında
Biriniñ 'ayşı hâr-i aşk kârı âh-i vâveylâ
- 18 Görüp Cibril anıñ cism-i nahîfiñ dedi n'olmuşsun
Ki bir şahsa değil dâr-i riyâzât ravża-i a'lâ
- 16
- 19 Dedi ben suretâ esb-i gedâyım 'âşık-i şâhum
Ki haddi olmayan kâra sülük etdi dil-i şeydâ
- 20 Erişdi gûş-i câna nâm-i Ahmed 'âlem-i ǵaybdan
O nâm-i cân-fezâdan buldu kalbim hâlet-i Uhrâ
- 21 O dem ki şehd-i telh-âmîz-i 'aşkı nûş-ı cân etdim
Baña zehroldu gûyâ 'ayş-ı nûş cennetü'l-me'vâ
- 22 Meded kıl çâre-sâz ol derd-i aşka bir devâ eyle
Şarâb-ı vası ile dil-haste-i mechûru kıl
- 23 Dedi Cibrîl ey dil-dûz-ı cân-efrâz-ı 'âlem-sûz
Saña dermân-ı derdiñdir özüñden eyle istişfâ
- 24 Heman ol 'aşkıdır ma'sûka eyler 'âşıkı hem-dem
Heman ol 'aşkdir kim Kaysı eyler mahrem-i Leylâ
- 25 Gel imdi derdiñe dârû's-şifâ-yı Haqqdan oldu ümm
Dil-i mecrûhuña merhem olundu bu gece i'tâ
- 26 'Accb 'izz ü şeref bu hîdmct-i 'azmâ ki olmuşsun
Sezâ-yı hâmil-i gencîne-i esrâr-i mâ-evhâ

- 27 Bu güne müjd-i vaşl-ı ḥabîb ctdikde Cebrâ’ıl
Sürûrundan heman bir ḥaṭûh oldu ‘âlem-i dünyâ
- 28 Gelip dâr-ı sa‘âdet âşıyâna dakk-ı bâb etdi
O şeb olmuşdu beyt-i Ümmühânî Ahmede meşvâ
- 29 Girip ta‘zîm-i ‘izzetle dedi ey meşhârü'l-‘âlem
Şalât ile selâm eyler saña ol Hażret- i Mevlâ
- 30 Buyurdu var ḥabîbim getir lâhûtu scyretsin
Göre hem vech-i pâkim bî-merâyâ-yı sıfat esmâ

17

- 31 ‘Înânın çekdi i‘zâz ile tâ kim şch-süvâr olsun
O demde şûret-i tehrîb gösterdi Burağ annâ
- 32 Lisân-ı hâl ile kıldı ricâ ya Rasulallah
Bu hîdmetle müşerref kîl bu nâ-çîzi yine ferdâ
- 33 O rahş berk-ı râḥşâna süvâr oldukça ol Hażret
Eğer Tûr üzre Mûsâdir desem andan dahı a ‘lâ
- 34 Refîk-ı râh-ı hâcc-âsâ Resûlullah ile ey Cibrîl
Sa‘âdetle kîrân-ı neyyireyn etmiş idi gûyâ
- 35 Burağın cephesinde nûr-ı Ahmed şeb-çerâg oldu
Ziyâsiyla hemân yek-menziî oldu Mescid-i Akşâ
- 36 Çıkıp hep enbiyâ ervâhî hâzır oldular anda
Kudûm-i Muṣṭafâya cân ile tekrîm için mahzâ
- 37 İmâm oldu Resûl ervâhî mürsel iktidâ etdi
Dîvân etdi sufûf-ı enbiyâya pâd-şâh-âsâ

- 38 Be-pîş-i enbiyâ cism-i Muhammed oldu bismillah
Sütûr-i müşhaf idi şâf-be-şâf şâf-rüsûl gûyâ
- 39 Tamam etdi selâm ile şalâtü'l-vedâ etdi
Gülünden ayrı düşmüş bülbül oldu enbiyâ farzâ
- 40 Kudüsden tâ semâya vaz' olundu zîne-i zîver
Yavâkîd-i zebercedle müzeyyen misli nâ-peydâ
- 41 'Urûc etdi semâ' ola meh-çehre sây oldu
Gübâr-i mağdeminden oldu vechinde kelef peydâ
- 42 Yolunda kâse bir kef eyledi der-yûre-i pertev
Edip itmâm nokşanın o nûr-ı zât dan istid'â
- 43 Görüştü Hzâreti Âdem Şafiyullah ile anda
Ebu'l-ervâh ebu'l-eşbâh ile cem' oldular yek-câ
- 44 Semâ'-i sâniye bâl-i ferîstehle su'ûd etdi
Heman geldi hużûra baş kodı i'zâz ile Yahyâ
- 45 'Utarid gö(r)memişdi böyle i'câzi ta'accübden
O dem târîh-i mi'râcın felekde eyledi imlâ
- 46 Cemâlin görmeğe müştâk iken her enbiyâ anıñ
Araken yerde gökde buldu rûhullah deyi hattâ
- 47 Semâ'-i sâlide pervâz edip ol tâ'ir-i kudret
Heman şevk-i tarâbdan rakṣa girdi zühre-i zehrâ
- 48 Melâhat Mîsrînîñ sultânını Yusuf görüp etdi
Dil-i târîhini şerha nisâ' dest-i berîd-âsâ

18

- 49 Eğer dâd ü sited olsaydı pâzâr-ı muhabbetde
Ederdi makdemine genc-i hüsniî cümlesin yağma
- 50 Semâ’-i râbi‘i menzil edip ol nûr-ı lâhûî
Hayâsınañan hemân şems etdi ol şeb kendi zeyn ihfâ
- 51 Müşerref oldular teslîm-i rûh-efzâsı zevkinden
Hayât-ı sermedîye erdiler İdris ile Îsâ
- 52 Semâ’-i hâmise važ‘-ı kadem etdikde ol Hażret
Anı zannetdi Harun Tûra çıkış Mûsâ’ gûyâ
- 53 O seyfullah-ı meslûlüñ görünce şevket-i şânın
Elinden düşdü Behrâmiñ o dehset ile rûmî nâ
- 54 Semâ’-i sâdisce ikbâl edince odur vahdet
Melâik müsterî oldu k’ideler naќd-i cân ihdâ
- 55 Ne rütbe kurb-ı bârfde ‘azîmü’ş-şânmış bildi
Nedîm-i bezm-i hâsü’l-hâsi görüdü kim imiş Mûsâ
- 56 Semâ’-i sâbia teşrif edince ol şeh-i kevneyn
Zuhal derbânlığın cân ile etdi andan istis‘â
- 57 Selâm verdi görüp cedd-i kerîmin tâc-ı hulletle
Selâmın aldı i‘zâz ile ta‘zîm ü tebcîlen
- 58 Temennî eylemişdi ümmetinden olmağa ta‘dâd
Olunca dest-be-dest ahd-i kadîmin eyledi îfâ
- 59 Resûl-i Ekreme ta‘zîm içindi cedînc mahîzâ
Tibâku’l-heftümîn üzre verildi rütbe-i vâlâ

- 60 Süvar oldu bir peyk-i cclile eyledi pervaζ
Hakîkatde edip imdâd-i rûhâniyesin iknâ
- 61 Olup pertev-fiken şahn-ı hârim-i beyt-i ma‘mûre
Tecellî-i cedîde erdi gûyâ tûde-i Sînâ
- 62 Muṭaf-ı kudsiyân-ı ‘âlim-i ‘ulvîken ez cümle
Tavâf etdi Rasulullahı misl-i Ka‘be-i ‘ulyâ
- 63 Erişdi ‘âlem-i ervâha kim cem‘-i ‘avâlimdir
Mişâl ü berzâh u emr oldu ol âlem'lere esmâ
- 64 Olup meşhûdu ervaḥ-ı heme müstakbel ü mâzî
Muṣî ü şâlih-i mü’min şâkî vü tâlih ü tersâ
- 65 Gezip firdevs-i a‘lâyı temâşâ kıldı ser-tâ-ser
Ki hâki meşk-i ezser hîşt-ı dâr-ı sıddâ vü tûlâ
- 66 Müzeyyen kaşr-ı ‘âlîler zümrüdden zebercedden
Kimi yâkut-ı ahmerden kimisi lü'lü’-i beyzâ
- 67 Sutûh her kuşûr bî-kuşûr râst berk ü sündüs
Müheyŷâ zîver ü zer beft ile vildân-ı müsteşnâ
- 68 Mülebbes pür zer ü gevher mükâhhâl çeşm meh-i manzar
Mükellel câme na‘lin zer münevver rûy-ı hûb-sîmâ
- 69 Resûlüñ reh-güzârında edip kisvelerin cârûb
Ser-â-ser şaf keşide turdular gîlmânla hûrâ
- 70 Dırâhît-ı müntehâ pür bâr-ı tecrî tahtihe’l-enhâr
Gül ve reyhân ile ezhâr-ı muâttar bûy-ı rûh-e fzâ

- 71 Makâm-ı ümmetî cümle ‘ayân oldu merâtibce
‘Avâm ü havâş hâşü’l-hâş için me’vâ-yı ğam-fersâ
- 72 Tahûr u zencebil kâfûr olunmuş âline mâhsûş
Olup nefs-i nefis için şarâb-ı kevser-i istisnâ
- 73 Ferîsteler sunar câm-ı rahîki cân-ı ebrâra
Mukarrebler için Tesnîm ü ‘ayn-ı Selsebîl icrâ
- 74 Zülâl-i âb-ı nâb ü şîr ü şehd ile olup memzûc
İçeler zîll-i Tûbâda olanlar şâhib-i takvâ
- 75 Bu ‘âlemde olan mestan câm-ı ‘aşk için anda
Komuş Hakk bezm-i üns-i hâş-ı ķudsîde mey-i hamrâ
- 76 Gelince müntehâya hemrehi olmuş iken Cibrîl
Dünüt-ı enmile remzile etdi ‘özrün istid’a
- 77 Gelip ol demde refref hâzır oldu cânib-i haķdâr
Ede taht-ı Süleymân gibi i‘zâz ile isti‘lâ
- 78 Añâ râkib olup ‘arş-ı ‘azîme pâ-nihâd oldu
Yüzün ferş eyleyip pâyine fazlın etdi ‘arş inhâ
- 79 Kalıp bî-rehber ü yârı bırakdı dâr-ı diyârı
Olup refrefde ağıyârı revân oldu tek ü tenhâ
- 80 Kal’ Allah sümmé zerhüm naşî üzre mâsivâ’l-lahdan
Ki çün ez dil ü cân ü dil Allahı etdi maksâd-ı aksâ
- 81 Kodu bu hayme-i nûh-tâkı mahdûd u cihâti hep
Bırakdı hestî-i nâsûtu gitdi bî-men ü bî-mâ

- 82 Hicâb-ı nûr u rûhânîyi geçdi kalmadı perde
Ridâ-yı kibriyâ ve nûr-ı zâtdan mâ‘adâ ķat‘â
- 83 ‘Urûc etdi sa‘âdetle makâm-ı kâb-ı kavscyne
O bezm-i hâs-ı vahdetdir ne ķavseyn bil ki o ednâ
- 84 İrişdi bir makâma ne mekân var ne zamân anda
Ne harf ü savt zahirdi heman bir ‘âlem-i ma‘nâ
- 85 Gidip mîm-i eniyyet ism-i Ahmedden ehad kaldi
Vücudun mahv-ı nûr etdi göründü ma‘nî-i illâ
- 86 Hudâyı gördü bî-şekk bî-tekeyyüs bî-cihet bî-çün
Bu çeşm-i serle ne çeşm-i dil ü serle ne ru‘yâ
- 87 O bezm-i üns-i hażret kurb-i haş lî-ma‘allahdî
Bu sırra enbiyâ mürsel-i mülk-i mahrem değil lâlâ
- 88 Bu bir sırr idi kim Nâmûs-ı Ekber olmadı mahrem
Yahud cins-i beşer kimdir ki vâkif olalar hâşâ
- 89 Kılıp Hâkka şalât ü ṭayyibât ile taḥîyyâtı
Huzûrunda ko râz-ı derûnun eyledi inhâ
- 90 Güher baş selâm ve râhmet ile eyledi taltîf
Sezâ-vâr ‘inâyet eyledi bî-hadd ü lâ-yuhşâ
- 91 Edince ümmetinden şâlhîne râhmetin ihsân
‘Usât-ı müznibîniñ dahi kıldı cûrmün isti‘fâ
- 92 Dedi ey merhametkâr-ı ekrem kıl bâhr-ı cûdundan
Bu ‘âşî ümmet-i müzniblerim et râhmete ilkâ

- 93 Ricâsi oldu dergâh-ı ulûhiyetde çün makbûl
Günâhı cümlenin oldu çü katre mahvdır deryâ
- 94 Buyurdu cylecip ‘avdet ‘ibâdim kîl baña da‘vet
Kimine va‘de kîl cennet kime dîdârim et inhâ
- 95 Hem etdi sa‘âdetle harîm-i mescide teşrîf
Getirdi genc-î gaybîden hezârân gevher-i yekâtâ
- 96 Bismillâhi’r-rahmâni’r-rahîmi zîkr-i tekbîri
Cenâb-ı Rabb-i ‘izzet cyledi bî-vâsiتا i‘tâ
- 97 Dahî evkât-ı hums ile âhîr-i re’s-i Kur’ân’ı
Keremden ümmet-imerhûmeye Hakk eyledi ihdâ
- 98 Miyân-ı ‘âşik-ı ma‘şûkda çok râz nihân oldu
Muğayyer oldu iżhârında ehl olanlara ammâ
- 99 Hadîs “Kellimü en-nâse ‘alâ ķaderi ‘ukûl(ihim)”⁴ üzere
‘Amelle emrolup nâ-ehle câ’iz görmedi ifşâ
- 100 O sırr-ı kenz-i mahfîden diñledi ġayr-ı ferd-âgâh
Meger ol kim ola sırr-ı Resûle vâris-i kübra
- 101 Ebubekr ile ol sirdan ‘Alîyi eyledi mâhrem
O sîrdir kalb-i ehlullahda şimdi sîr ola hâlâ
- 102 Bu şîr-ı akdesi nûş etmege cân tîflîna bil ki
Gerekdir sırr-ı mâzâgu'l-basar ümm feyż Hakk âbâ
- 103 Resûlüñ zâtını mir‘at edipdir zâtına barî
Şîfatından bilir anı olanlar ‘ilm ile dânâ

- 104 Ne sultân-ı risâletdir ki iklim-i nübûvvetde
Añâ kıldı berâyâyi ri'âya hâliku'l-cşyâ
- 105 Eger buld'ise İbrahim fedâ-yı mâl ile hullet
Habîbine Hudâ her dü cihâni eyledi ihdâ
- 106 Anıñ nuru idi İsma'ilde kâr itmedi sigin
Anı teşrif için inzâl-i kebş olmuşdu ta'zîmâ
- 107 Cevâb-ı len terânî geldi ernî kuluna Hakkdan
Görc nur-ı tecellî-i Cebelde Hazreti Mûsâ
- 108 O bir dürr-i yetîmiñ hakkı idi ru'yet-i dîdâr
Erişdi ehl-i Hakka hakkı 'adl-i Hakk ile hakkâ
- 109 Yazılmaz vaşf-ı pâki kâtib olsa cümle-i 'âlem
Kalem eşcâr semâ evrâk-ı medâd olsa eger deryâ
- 110 Hudâ-yı lem yezel eyler kemâli üzre evşâfin
Buyurdu şânına Yâsîn hâ mîm kâf nûn tâ hâ
- 111 Muhammed Aḥmed ü Mahîmûd-ı ḥâs bende-i ma'bûd
Bu nâzmîm gerçi sehv-âlûdsa da afvet kerem fermâ
- 112 Tehî destim velî na'tiñ elimde 'arżuhâlimdir
Huzûr-ı ma'nevîne gelmişim bir kemter ü ednâ
- 113 Selâmî-i zelîl-i derd-mendim râh-ı 'aşkında
Siyeh-rû kulu kim cürmümle oldum vâle vü rüsvâ
- 114 Kilid-i bâb-ı kenz-i rahmet oldu dest-geh-i tcfvîz
Fâkîr ü müslîfim et nakd-i 'afviñla beni iğnâ

- 115 Kerem kıl hâlime rahm et efendim ve'd-Duhâ 'aşk
“Fe emme's-sâ'ilü (ve) lâ tenher”⁵ oldu nasla beşerâ
- 116 Sevâd desterim rû-yı siyâhim gibi olmuşdur
Sakalım ağına rahm et beni pâke çıkar ferdâ
- 117 Meded sürme derk-i hâkine çârûb eyle müjgânım
Garîbim kapuña düşdüm garîb olan olur a'mâ
- 118 Ne deñlü mücerim ü bed-kâr isem de kahr u nehr etme
Kapuñdan gâyri yer bilmem mürûvvet ey şeh-i bad-hâ
- 119 Düşen bahr-i zünûba sarılır hâşâ ki a'mâle
Necât ümîdi ile dest-i 'acz ile olup kî râ
- 120 Kuluñda gark-ı girdâbem 'isyândan lâkin
Sarılmam sen gibi varken elimde 'urvetü'l-vûskâ
- 121 Şefâ'atle be-kâm ile işim lutfuña kalmışdır
Huzûrunda egerçi ma'siyetden gâyri yok kâlâ
- 122 Göñül kat'-ı ümîd etmez der-i devlet me`ebinden
Mürûvvet 'âdetiñdir 'âleme ey merhamet-kârâ
- 123 'Înâyet senden olmazsa yarın meydan-ı mahşerde
Olur cûrm ehlinin bî-şübhe kârı âh-ı vâveylâ
- 124 Resûl-i Kibriyâ sensin hâbîb-i müctebâ sensin
Cenâb-ı Hakka hâdî sensin âmennâ ve saddeknâ

⁵Duhâ Sûresi, 10. ayet, “İsteyene de kaba davranışma, onu azarlama.”

125 Riyâz-ı ravza-i cân-bahş ki her bir nefes olsun
Salât bî-hadd ü gâye selâm Hazreti Mevlâ

6

Der-Beyân-ı Mi‘râc-ı Rûhâniyye-i Evliyâ-yı Muhammedî Vü Vârisân-ı ‘Ulûm
Esrâr-ı Ahmedî

25

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

- 1 Nedir esrâr-ı mi‘râcî aceb bildiñ mi ey dâna
Görür âyîne-i enfesde âfâkî olan bîna
- 2 Bu i‘câz-ı ‘acâyibden saña ne hisse hâsildir
Ki bî-hûde hikâyet gibi etdin mi hemân ısga
- 3 Kemâl ehli olanlar nakleder ma‘nâya sûretden
Ki her bir nakl-i ma‘nâdan dile bir feyz olur i‘tâ
- 4 Bu nazm der pâ kim menekş-i cân ile kim misleyin
Ne sarrâf-hired gördü ne ‘ilmle olan deryâ
- 5 Tarîk-ı Hakkda bu ‘ayn-ı sülûk-ı seyr-i sâlikdir
Dahî mi‘râc-ı rûhâniyle nâmın etdiler imlâ
- 6 Süvâr-ı rûh için Cibrîl-i ‘akl olmuş durur me’mûr
Burak-ı nefş ile tâ ede ‘azm-i menzil-i kusvâ
- 7 O bir nefş-i müzekkîdir gire çün hükmüne rûhuñ
Çerâgâh-ı sevâdan gice ede mebde’in me’vâ
- 8 Gide râh-ı şerî‘atden makâm-ı kudse dek zîrâ
Ki olupdur bu tarîkiñ müntehâsı Mescid-i Aksâ
- 9 Mahall-i tezkiye tebdîl-i ahlâk u tabi‘atdır
Ki nûr-ı kudsiye ahlâk-ı Mahmûda olur peydâ

10 Niceler oldular kâni‘ bu menzilde tütüp mesken
Kiminiñ vuşlat-ı Hakka olupdu himmeti ‘ulyâ

11 Olup tevfîk-i Hakk-ı bârı kodı hep yâr u ağıyâri
Bu şaff-ı şinîfa peşîn-rû olup geçti imâm-âsâ

12 Rüçû‘-ı asla mi‘râc-ı tarîkatden sülûk etdi
Laťife seb‘a-i heft-i âsmândan cezb edip Mevlâ

26

13 Ki onlar nefş ü ḫalb ü rûh ile sırr u ḫâfi oldu
Biri iḥfâ biri ḡaybü'l-ġuyûb olmuşdur csmâ

14 Kalıp bir bir leťâ'ifler erişdi müntehâsına
Aňia sidre denilir kim emîn ü hayya olmuş câ

15 Olur hem bu merâtibde ferîsteler gibi zâhir
Hezârân vârid-i ḡaybî ki gelmez hâṭira kat‘â

16 Bu yerde Ka‘be-i dil beyt-i ma‘mûre olur tahvîl
Ki lâ ḥavfün ‘aleyhim sâlike bunda olur büşrâ

17 ‘Avâlimden müşâldir buňa ma‘nâlar bulur şûret
Görünür cennet-i ‘îrfânda takvâ şûret-i hûrâ

18 Bulur ismâr-i a‘mâlin kamu eşcâr-ı tâ‘atde
Ola tahtinde nehr-i şehd ü zehd ü şîr-i ‘ilm icrâ

19 Bu ‘âlemde dürür keşf ü kerâmât ü ḥavârik hep
Ki olmuşdur nice nâkişlara bu matlab-ı a‘lâ

20 ‘Azâb-ı dûzahı gâhî görür kabżile heybetinden
Bulur sırrında üns ü bestle ki zevki ‘adn-âsâ

21 “Sekâhüm Rabbühüm hamîm”⁶ sunarsa sâkî-i bâkî
Gelip mestî gider hestî olur ‘aşk-i Resref-i peydâ

22 Edip seyr-i ilallah menzilin ‘arşda tamam ahîr
Ne hiss ü ‘aql ne temîz şekl ü şûret ü ma‘nâ

23 Geçip kavseyn-i isneynîti zâhir ola vahdet
Makâm-i cem’-i şarrâfda görüne esrâr ü ednâ

24 Fenâ ender fenâ vü seyr-i fî’llahdır hakîkatde
Bekâ bi’llah ile seyr-i ma‘a’llahda bulur ibkâ

27

25 Budur kâvs-i ‘urûcu ‘ârifîne hacc-ı ekberdir
Yine kâvs-i nûzûl ile eder da‘vet için irhâ

26 Budur seyr-i ‘ani’llah kim cem’den farka rûc‘atdır
Bu fark-ı sânîniñ ehli olupdur vâris-i kübrâ

27 Bu seyr ü bu menâziller kamusu naqd-i vaqtindir
Heman bir kâmilin destin tutup kıl ‘urvetü'l-vûskâ

28 Esâfildc kalip uyma hevâ vü vefs ü şchvâta
Yakıp nîrân-ı hicrâna vücûduñ eyleme ifnâ

29 Selâmî geş-i deş etdi Semerkand ü Buhârayı
Seferândır vatanla buldu âhir makşad aksâ

7

Terkîb-i Bend Der Medh-i Hulefâ-i Râşîdîn Rîdvânullahi Te‘âlâ ‘Aleyhim Ecme‘în
Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

1 Hudâ yâ ñûr-ı tevhîdiñ kuluña rehnümâ cylc
Târik-i kûy-ı vaşa şem’-i ‘aşkıñ pîşâ eyle

Hadis-i Şerîf, “Allah onları suladı.”

- 2 Sevâd kıl ve kâl ile tîr-i târiñ ü târ oldu
 Çerâğ-ı min ledünden beyt-i kalbim rûşenâ eyle
- 3 Kedûrât-ı sevâdan tîredir âyîne-i kalbim
 Şefâ ver şaykal-i eñvâr-ı zikriñile cilâ eyle
- 4 Devâsı derd olur dârû’ş-şifâyı ‘aşkınıñ çün kim
 Beni derd ehli kıl ya ehl-i derde âşinâ eyle
- 5 Binâ-yı hâne-i dîniñ esâsı hubb-ı âl oldu
 Der ü dîvâr-ı sakfeyn çâr-yâr bâ-safâ eyle
- 6 Olam bülbül gibi nağme-i serâ-yı na‘t-ı maḥbûbuñ
 Dilim gûyâ-yı vasf-ı ehl-i beyt-i Mustâfâ eyle
- 7 Açılsın gül gibi evşâf-ı yârân-ı habîbinden
 Nesîm-i feyziñ ile góンca-i kalbim gûşâ eyle
- 8 Ebûbekr ü ‘Ömer ‘Osmân ‘Aliniñ rûh-ı pâkine
 Selâm et ey şabâ benden varınca ķabr-i hâkine
- 9 Dil ü cândan gel imdi şâhb ü âle ‘âşîk-ı şeydâ
 Bu gûş-ı hûşî ko hûş-ı diğerle nâzmîm et ısgâ
- 10 Gider levh-ı diliñden naķş-ı naķl-i ehl-i târîhi
 Yerine sebt kıl vahy-i kerîm-i Hazreti Mevlâ
- 11 Hudâ “Essâbikûne’l-evvelûne”⁷ nâssın buyurmuşken
 Nedir Kur’ândan góynrı hüceç kim ķat‘ ola da’vâ
- 12 Muhâcirû-yı Resul için kimi terk-i diyâr ctdi
 Kimi Ensâr idi etdi yolunda mâl ü cân ifsnâ

28

- 13 Kimi yârân ü iḥvândır kimi cṣyâ' ü itbâ'dır
Kimisi zen peder idi kimi dâmâd-ı müstesnâ
- 14 Buyurdu “İktedeytüm ihtedeytüm”⁸ şân-ı pâkinde
Dü ‘âlemde bize hâdî olan sultân-ı erselnâ
- 15 Hudâ râzî benî râzî heme er yekdiger râzî
Ya sen kim arada ey bî-hayâ olmayasın irzâ
- 16 Huşûşâ yâr-ı gâr Muṣṭafâ şiddîk-ı ekberdir
Hakîkat evcine her birisi bir mâh-ı enverdir

Hażreti Ebûbekrû's-Şîddîk

- 17 Güzîn zümre-i aşhâb ya‘ni Hażreti Şîddîk
Ol idi vahdet-i Hakkı eden bî-mu‘cize tasdîk
- 18 Resûlullahha yâr-ı gâr idi kabri gibi hâlâ
Ne yâr bu el-‘aceb kim olmaz ‘ukbâda dahi tefrîk
- 19 Rumûz-ı sâni işncynden ma‘iyyet sırrı fchm oldu
Bilip ferdiyyet-i Hakkı erişdi vahdete taḥkîk
- 20 Devâ cüz anla tarh oldu yapıldı cevher-i vahdet
Vüsûl-i şems-i zâta gârı kıldı âlet-i tevfîk
- 21 Ne sir kim sîne-i pâk-i Resûle etse Hakk inzâl
Dil-i şîddîkda ol zuhûr eylerdi bi’t-tatbîk
- 22 Bilindi gayrı sazlı “Mâ ra’eytü şeyen illâdan”
“Ru’yetüllâhi kâble ķavlin” chl-i dil cdip tedkîk

29

- 23 Vuşûl-i mescid-i kalb-i Resûle bâblar mesdûd
Meğer selâk-i râh-ı Hakkka bâb-ı Hazreti Siddîk
- 24 Me râ yâ Rabb be-‘aşk-ı sânî isneyn iz-hemâ fi’l-ğâr
Be kün ez-feyz-i rûhâniyyet u vâkîf-ı esrâr

Hazreti ‘Ömerü’l-Fârûk

- 25 Emîrü'l-mü'minîn Fârûk 'adl ü dâdiyle meşhûr
Süleymân ile anıñ hüküm-i 'adlinde bir oldu mûr
- 26 Gazâ vü fetih ile çesm-i cihânı eyledi rûşen
İşâretle Kral Kayserin etdi dü çesmin kör
- 27 Akıtdı nîl-i 'adlin teşneğân-ı Mîsra kahrile
Zemîni sâkit idi tâ ziyân ile be-zâr u zûr
- 28 Firâr eylerdi havfından göreydi sâyesin İblîs
Zamânında ne iğvâ-yı şeyâtîn ve ne şer ü şîr
- 29 Okutdu hutbesin şer'-i Rcsûl üzre şehirlerde
Anıñ eyyâm-ı beyzâ döndü 'adlinde şeb-i dil-cûr
- 30 'Ömer olur idi gelse benî "Min ba'di" ķavliniñ
Bilindi sı̄r oldukda hilâfet emrine me'mûr
- 30
- 31 Kamuya bildirirdi haddini olursa ferzendi
Müsâviydi aña icrâ-yı hakkda mâlikimizdir
- 32 Eyâ Sâriye e'l-Ķebel kûyende envâr-ı kerâmetle
Koma dil-hastanî lutf et bu zilletde nedâmetle

Hazreti ‘Osmân-ı Zi’n-nûreyn

- 33 Emîr-i şâlis ol kân-ı hayâ-yı Hazreti ‘Osmân
Ki oldu şâhibü'l-hilm ü hayâ vü câmi‘ü'l-Kur'ân
- 34 Resûlullah aña etdi ‘aṭâ dû duḥter-i pâkin
Mulakkâb oldu zi'n-nûreyn ile ol menba‘u'l-ihsân
- 35 O rütbe şâhib-i hilm ü hayâ idi ki ‘ömründe
Edebden kaldırıp başın semâya bakmadı bir an
- 36 Hayâsından ser ü şân-ı felek eylerdi istihyâ
Eğer ‘atf-ı nigâh etseydi eflâke o ‘âlişân
- 37 Telâṭṭuf idi kârı halka etmezdi gażab aşla
Meğer ol kim gażâda ola dîn-i bârîye düşmân
- 38 Bu rütbe şâhib-i hilm iken âher ifk ile eyvâh
İçerdi dest-i bâğîden şehâdet şerbetin devrân
- 39 Hudâ yâ 'afv edip cûrmüm şefî‘im eyle ‘Osmâni
Dökülen muṣħafa kan hürmetine et beni ġufrân
- 40 Bâbin ‘amm-i peygamber ‘Aliyyü'l-murtâzâ 'aşķı
Hidâyet kıl baña göster sülûk-i meslek-i hakkı

Hazreti ‘Aliyyü'l-Murtâzâ Kerremallâh
- 41 İmâm-ı evvel ü çârûm halîfe Haydar-i Kerrâr
Der şehr-i ledün ya‘ni ‘Ali mecmâ‘ü'l-esrâr
- 42 Dürr-i genc-i sülûnu kulzüm-i esrâr-ı lem‘-a‘büd
İmâm-ı Hakk meh-i burc-ı hidâyet matla‘u'l-envâr

- 43 Emîr innemâ fermânda “Yûfûne bi’ñ-nezr”⁹
Şeh-i kışver-küşâ-yı lev-keşf-i sırr-i leşker-ebrâr
- 44 Dürr-i bahr-i hakîkat mahzen-i esrâr-ı ġaybü’l-ġayb
Sebak-âmûz ü vahdet râz-ı dâr-ı Ahmed-i Muhtâr
- 45 Ziyâ-bahşâ-yı kalb-i ‘ârif ü şems-i velâyet kim
O pertevdir dil her bir velîde hâliyâ devâr
- 46 ‘Atâ-yı dest-i seyyâzîndan oldu müstefîz ‘âlem
Nevâl-i cûdunuñ muhtâcidir ebrâr ile ahyâr
- 47 Ebu’s-Sibteyn vü zevc-i Fâtûma İbni Ehi Abbâs
Püser-i ‘amm-i beni dadır gülân Ca’fer-i Tayyâr
- 48 Ederken “Hel etâ”¹⁰ şân-ı şerîfin nasla tâşîf
Ne kadardır Selâmî ede vaşfin ‘acz ile ta‘rîf

8

Kurretü’l-‘Uyûn-ı ‘Ârifân Der Vâsf-ı Dûvâzdeh İmâmâ
Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

- 1 Selâmî şîdk ile kim sâlik-i râh-ı Hudâ oldu
Vusûl-i Hakkâ rehber ehl-i beyt-i Mustafâ oldu
- 2 Dü ‘âlemde necâta ‘urvetü’l-vüskâ ise matlab
Şâra leküm dâmen-i âl-i ‘Aliyyü’l-Murtâzâ oldu
- 3 Hasandır âsmân-ı ‘azz ü temkîn evvel-i iktâb
Hüseyen minnî ene minhü şehîd-i Kerbelâ oldu

4 'Ali Zeyne'l-'Abâdîr mahzen-i esrâr-ı peygamber
Künûz-ı sırr-ı vahdet Bâkir ü kân-ı sühâ oldu

5 İmâm-ı Ca'fer oldu muktedâ-yı serverân-ı dîn
Ziyâ-yı reh-revân-ı Hakk meh-i burc-ı rîzâ oldu

32

6 Şu'a'-i şem'-i eyvân-ı velâyet Ha'zreti Kâzîm
Cevâdiñ şems-i feyzi nûr-ı çeşm-i evliyâ oldu

7 Nakîdir serv-i bostân-ı hâkîkat hâdî-i ümmet
Hâsan scr-asker ü mchdî imâm-ı mühtcdâ oldu

8 Hâkîr ü derd-mend ü sâ'ilîbem bâb-ı ırşâdiñ
Selâmîyem siyeh-rû çâkeriyem âl-i evlâdiñ

9

Terkîb-i Bend Na'zîre-i Dervîş Sâmî
Mef'ûlü/Mefâ'îlü/ Mefâ'îlü/Fe'ûlün

1 Biz câm-ı mey sâkî-i bâkî mestüz
Ayyâş-ı hum mey-gede-i bezm-i elestüz

2 Bî-vâsîtadır bî'atımız rûz-ı ezelde
Zâhirde dahî mûrşid ile dest-i bedestüz

3 Erirdi fenâ menziline cezbe-i Rahmân
Nâ-bûd oluruz vecd ile ki şâhv ile hestüz

4 Hâver gibi a'lâ-yı merâtibde yüz ammâ
Yüzler süreriz pertev-veş hâkle pestüz

5 Beyt-i dilimizde komadık şûret-i gâyri
Bî-keyf cihet-i şîdkla Allah perestüz

¹⁰ İnsan Sûresi, 1. ayet, "Geldi mi..."

6 Âyînesiyiz sûret-i esrâr-ı Hudânın
Her genc-i nazarıñ çeşmine bir câm şikestüz

7 Her cânibe dönsek görünen nûr-ı Hudâdir
Her bir müjenniz Ka‘beye bir kible-nümâdir

8 Düşdükle n’ola biz vatan-ı bezm-i bekâdan
Kurbet bulur gurbetle fenâdan

9 Vaz’ olduk ise kenz gibi mahzen-i tende
Var tilsimimiz hâk ü hevâ âtes ü mâdan

33

10 Müşküllerimiz halline bir defterimizdir
Her berk-i şecer mes’ele-i sırr-ı Hudâdan

11 Etdiñ felek-i mu‘îne ‘Îsî gibi pervâz
Tecrîd ile âzâd olalı yine sevâdan

12 Gark etse bizi lücce-i ‘ummân-ı meşakkat
Lü’lü’-i safâ ahz ederiz bahr-i belâdan

13 Mellahlarız mu‘cize-i geşti-i Nûha
Ne havf ü hatar var bize tûfân-ı kazâdan

14 Pervâne gibi cân atarız şem‘-i visâle
Bülbül gibi ‘âşik değiliz her gül-i âle

15 Biz şâl-i siyâh içre velî-i şekl-i gedâyız
‘Uşşâka mutâf-ı harem-i hâs-ı Hudâyız

16 Konduksa eğer nokta gibi bâ-i vücûda
Ma‘nâ gibi terkîb-i cesed içre hafâyız

- 17 Biz maşrakıyz kevkeb-i esrâr-ı Hudânın
Eflâk-i ma'ânde 'ziyâ-bahş-ı şafâyız
- 18 Bu 'âlem-i keşrette bulup vahdet-i zâtı
Vâhidle ehad sırrı 'ârif-i 'urefâyız
- 19 Mûsâ-yı dile Tûr ederiz kûh-ı vücûdu
Onu çağırır sırr ile bî-sayıt ü şadâyız
- 20 Tebdîl-i libâs eylemişiz 'âlem-i mülkde
Cism ile fenâ rûh ile ma'nîde bekâyız
- 21 Tahkîka erer mi kişi biñ yıl ede taklîd
Ççıkmaز felek-i çâre dutan her reh-i tecrîd
- 22 Taklîdi koyup gel olalim 'aşkla hem-râh
Tahkîka erip eyleyelim seyr-i ilallâh
- 23 Hâlî edelim beyt-i dili levs-i sivâdan
Taht ede göñül mülkünü tâ 'aşk-ı şehenşâh
- 24 Bahşin koyalım mes'ele-i câz-ı yecûzun
Kâlden döñelim hâle gide havf ü hatırl-gâh
- 25 Ref' eyle meni perdesin âyîne-i dilden
Timşâl-i saffet görüne esrâr-ı hüvallah
- 26 İtlâk-ı kuyûd eyleyelim bend-i sevâdan
İskat-ı izâfât iledir vahdete şeh-râh
- 27 İfâl-i hakkı etmeyelim hâdişe isnâd
Her şey'i cihânda eden ü eyleyen Allah

34

- 28 Sîrr-ı c̄had eşyâ-yı mezâhirde ‘ayândır
Rûşen görünür ‘ârise ağıyâra nihândır
- 29 Zâhidler c̄ger döndü isc kûşe-i halvet
Bir kûşe-i halvet bize bu ‘âlem-i kesret
- 30 Mahv eylemişiz vârimizi râh-ı Hudâda
Gark eyledi dil katresini kulzüm-i vahdet
- 31 Hâcet değil envâri bize mihr ile mâhiñ
Dil hânesine yakdı Hudâ şem-i hakîkat
- 32 Fahır eyler ise ehl-i riyâ tâc ü kabâdan
‘Uşşâka yeter râhne-i ez seng-i melâmet

- 33 Her kim bizi ta‘n eyler ise ere murâda
Meddâhimiz oldur ki bizi ede mezâmmet

35

- 34 Mülhidd deyi söylerse eğer kürside vâ‘iz
Ma‘zû tuşarız başa belâ çünkü cehâlet

- 35 Biz fâkrimizi vermeyiz erbâb-ı gînâya
Şarf eylemişiz vârimizi râh-ı riżâya

- 36 Taķlîd ile taħkîka kişi mahrem olur mu
Çâr terk ile her tâc giyen Edhem olur mu

- 37 Gel vâki‘a-i aşla bırak h̄âb u hayâli
Zî-rûh ile evhâm ü hayâl tev’em olur mu

- 38 Dervîş mi olur lâf-ı taşavvuf ile adam
Tedbîr-i şanâyi‘ ile su zemzem olur mu

- 39 'Aşk ehli ile ehl-i riyâ müttehîd olmaz
Bir yerde hezâr ile vezeg hemdem olur mu
- 40 Her şeklär-i gedâ 'ârife ta'n eyleme zâhid
Hiç fakr u fenâya giren âdem kem olur mu
- 41 Âdem o dürür kim ola mescûd-ı melâ'ik
Cah ehline baş eğmekle âdem olur mu
- 42 Bir devlete er kim ola encâmı sa'âdet
Bâdî-i necât ola saña rûz-ı kiyâmet
- 43 Şûfilere bu tâc-ı riyâ gerçi şerefdir
Mânend-i hubâb her birinin kalbi müceffdir
- 44 Bir genc-i gevher zannolunur şeklär ile ammâ
Gevher diye 'arz eylediği seng-i hazefdir
- 45 Her nâ-halefiñ kârı değil mesned-i irşâd
Kim vâris ola sîrr-ı Resûle o halefdir
- 46 Esrâr-ı ledün sem'-i rivâyât ile olmaz
Ne fâ'ide birşey ki kemâlât-ı selefdir
- 47 Bu zulmet-i tende iç ne gör âb-ı hayâti
Hayy-ı ebede ermeyeniñ 'ömrü telefdır
- 48 Bir kulzüm-i bî-ka'r gibi kalıp âdem
Dil lü'lü'-i esrâr-ı İlâhiye şadefdir
- 49 Yâ Rabb bizi kıl lutfuñ ile vâkıf-ı csrâr
Kim mesleğimiz ola bezm-i meslek-i şetâr

- 50 Yâ Rabb bizi mest eyle mey-i bezm-i ḥad̄emden
Cân dîdesin aç hâdis-i humâr-ı elemden
- 51 Yâ Rabb haceb-i çârimiz et vahdete meftûh
Mahrem olalim sırr-ı dil-i cân-ı ḥaremdeñ
- 52 Yâ Rabbi bize fâkr u fenâ râhını göster
Dil riştesini kes heves-i hayl ü haşemdan
- 53 Kıl cû‘-i tecerrüdle bizi vâşîl-ı rü’yet
Kîlâr-ı dili cylec tchî zehhâr-ı şîkemden
- 54 Yâ Rabbi bizi lâyîk-ı envâr-ı şuhûd et
Eşyâ-yı ta‘ayyünde nîhân-ı sırr hakemden
- 55 Yâ Rabb başar cânimâ kühî ile Resûlüñ
Esdikçe sabâ basdiği her hâk-ı ḥad̄emden
- 56 Yâ Rabb beni meddâhî kıl evsâf-ı Resûle
Zîrâ ki odur bâ‘îş olan saña vuşûle
- 57 O pâd-şeh “Sümme denâ (vü) fe-tedellâ”¹¹
Fermânda kişiver-i kavseyn-i ev-ednâ
- 58 Sünbül saçınıñ vaşfi dürür sûre-i ve'l-Leyl
Gül ruhlarınıñ na‘tin okur nûr-ı Duhâ-hâ
- 59 Mazâg ile mekhâl idi ol ed‘acü'l-ayneyn
Ol gözlerle mahşûş idi bes rü'yet-i Mevlâ
- 60 Gencînc-i şadrîndadir ümm-i kitâbî
Zahrînda Hudâ etmiş idi hatm ile imzâ

37

¹¹ Necm Suresi, 8. ayet “Sonra yaklaştı ve daha yaklaştı da”

- 61 Bir yed ki benâniyla eder kars-ı mehi şakk
Bir pây ki olur râh-rû-yı ‘arş-ı muâllâ
- 62 Destinde kamu levh ü kalem emr ü nevâhî
Tefvîz kamu kabzına dünya ile ‘ukbâ
- 63 Sultân-ı rüsül efđal-i halk ya‘ni Muhammed
Mahbûb-ı Hudâ enver-i eħadd Hażreti Ahmed
- 64 Teşrifî için emr-i künüñ mazhar-ı ‘âlem
Yüzü suyunuñ tînetidir Hażreti Âdem
- 65 Bir bülbüldür ravża-i ‘ulyâsınâ Dâvûd
Pervânc ruhu mihrine ‘Isî bin Meryem
- 66 Taksîmidir ol nûr Eba’l-Kâsimiñ erzâk
Hep matbahınıñ ni‘metidir ‘âleme mün‘im
- 67 Fûlk-i keremi Nûha olur müncî-i gark-âb
Nûrudur eden nâr-ı Halîli gül-i şebnem
- 68 ‘Uşşâkın olup pûse-gehi Ka‘be-i kâ‘bî
Zîr-i kademi teşne-i İsmâ‘ile zemzem
- 69 Hüsnünden alan zerre olur Yûsuf-ı Ken‘ân
‘Âlemde Süleymândır eden nâmını hâtim
- 70 Ol tâ cevr-i pâd-şeh kîşver-i levlâk
Bir yâr ki kemteridir târem-i eflâk
- 71 Olmazsa căr ‘âşîyc lutfcyle nigâhı
Haşr ehlini bî-zâr kîlär müznbibiñ âhı

- 72 Yâ hükm-i ķader emr-i şefâ‘at aña mahşûs
Cûrm ehlinin oldur iki ‘âlemde penâhi
- 73 Zâtıdır anıñ matla‘-ı hûrşîd-i şefâ‘at
Bir zerresidir mahv ķilan leyî-i günâhi
- 74 Ol pâd-şehin şıdkla bâbından kul olsun
Kim ister ise devlet-i ǵayr-ı mütenâhî
- 75 Fersûde cebîn ile yürü hâk-i derinde
Biñ zâr ile sür eşigine rû-yı siyâhi
- 76 Emmâre-i mâr etdi bizi zenb ile zehr-âb
Tiryâk-ı şefâ‘atle meded eyle âlihî
- 77 Gel na‘tına dil-i bûlbûlü olsun mütekellim
Bâğ-ı harem ravżasına şallü vü sellem
- 78 Biz vâris-i gencîne-i sîrr-ı nebevîyiz
Eşrâf-ı ümem silsile-i Muṣṭafâvîyiz
- 79 Ki bedr oluruz halqa ziyâ-bahş-ı meserret
Gâhî felek-i evc-i ǵamîñ mâh-ı neviyiz
- 80 Der-dest-i be-kef sâ’iliyiz bâb-ı ‘ulûmuñ
Dergâh-ı rîzâdir yerimiz Murtażâvîyiz
- 81 Kevkebleridir Âl-i ‘Abâ evc-i tûbûlüñ
Biz perteviniñ lem‘a-i nûr u ‘uluvviyiz
- 82 Her mûyuna biñ cân veririz Âl-i ‘Abâniñ
Hâs ümmetiyiz dîn-i Muḥammedde kavîyiz

- 83 Ten kûşesini bekleriz ammâ ki Selâmî
Cân kişverine ‘azm edeniñ peşreviyiz
- 84 Biz rehberiyiz sâlik-i râh-ı hüsnünüñ
Ol ƙurra-i ‘ayneyn Resûlü’s-sakaleyniñ

10

Nakîza Tercî‘-i Bend-i Şeyh Selâmî
Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

- 1 Ey çeken derd-i şanemle gece gündüz kederi
Eyleyen fırkat ile dem-be-dem âh-ı scheri
Geşt edip yine cihâni dolanıp bahır ü beri
Görmeyen şem‘le mehtâbda nûr-ı kameri
Hârdan bülbül-veş câna urup neşteri
Kokduk gülşen-i ‘âlemde gezip verd-i teri
Bulmayıp kendiñe bir ‘ârif Hakk râhberi
Etmedik kûy-ı dilâra-yı murâda seferi
‘Aşkla eylemedik cisr-i hevâdan güzeri
Bulmadım diye güzâf eyleme eyle hâzeleri
Hâk-i râhında akıt hasretle eşk-i teri
Ola tâ mâ-ħâşaliñ dilde ma‘ârif semeri
Nâr-ı ‘aşkıyla yanıp cümle şafât-ı beseri
Kalmaya sende dahı zerrece senlik eseri
Kal‘ ede kûh-ı inâ’iyeti ‘aşkıñ teberi
Buluna ma‘den-i câniñda murâdîñ güheri
Dîdeden perdeyi kaldır güzel eyle nazarı
‘Ârif ol aç gözünü saña sözüñ muhtaşarı

40

Gel bırak bu heves-i dâniş-i ‘ilm ü hüneri
Bulamazsıñ okusuñ biñ kütüb-i mu‘teberi

Okudum Kadı vü Keşşâf ü Harîr-i Taberî
Aradım sordum anı pîrden aldım haberî

- 2 Nice bulsun kişi ol yârı ki ehvâda arar
Gâh tenzîh geh teşbîh ile hulyâda arar
Bilmeyip men ‘arefi gayrı bir eşyâda arar
Benzer ol mâhiye suyu yine deryâda arar
Haşr u neşri arasa ‘âlem-i ‘ukbâda arar
Görmeğe dost yüzünü cennet-i me’vâda arar
Sırrı zâhirde arar zâhiri ahfâda arar
Gûiyâ pertev-i mihri şeb-i zulmâda arar
Âb-i hayvân ɸiye İskender ü Dârâda arar
Nefî-i rûhu koyup ‘Isâyı atbâda arar
Zâhidi meygedede rindi müşallâda arar
‘Ârif ü ehl-i dili mesned-i takvâda arar
Kimi esrâr diye şîre ile bâda arar
Neş’c-i ‘aşk varıp sâgır-i sahbâda arar
Kimi ‘indîde riyâzât ile esmâda arar
Kesret-i halvet ile bulmağa tenhâda arar
‘Ârif oldur ki hemân nûshâ-i kübrâda arar
Kalb-i mü’mîn mir’at-i mücellâda arar
Cümle kendinde bulur her ne ki dünyâda arar
Aña hep zâhir olur nesne ki ma’nâda arar

41

Okudum Kadı vü Keşşâf ü Harîr-i Taberî
Aradım sordum anı pîrden aldım haberî

- 3 İsteyen yârini sırla darrâda bulur
Sîdk ile ‘âşık olan kesret ü tenhâda bulur
Nûr-i mihri dileyen çârûm-i minâda bulur
Matlab-ı lü’lü’-i mercân ise deryâda bulur
Teşne-i zemzem olan Ka‘be-i ‘ulyâda bulur
Hızır-veş âb-i hayatı kişi zulmâda bulur
Yed-i beyzâ dileyen Hazreti Mûsâda bulur

İsteyen nefs-i rûhu dem-i ‘Îsâda bulur
Sîrr-i mi‘râc arayan sûrc-i Îsrâda bulur
Muştafâ sırrını kâvscyn-i ev-ednâda bulur
Kays-veş ‘âşik olan maşlabı Leylâda bulur
Kimi pervâne gibi şem-i şeb-ârâda bulur
Bülbülü gör ki murâdın gül-i hamrâda bulur
‘Âşik-i mest-i ezeli câm-i müşaffâda bulur
Kimi mescidde eğip boynunu taķvâda bulur
Kimisi zikre müdâvîm olup esmâda bulur
Nefy ü işbât ederek makşadın âlâda bulur
Kimi meczûb oluben cezbe-i Mevlâda bulur

Okudum Қâdî vü Keşşâf ü Harîr-i Taberî
Aradım sordum anı pîrden aldım haberî

4 Nice dem fîrkât-i cânân ile berbâd oldum
Serseri kevni gezippürsişe mu‘tâd oldum

42

Kûh edip meskeni Vâmîk gibi nâ-şâd oldum
Câm-i ‘Azr ile na‘reren feryâd oldum
Tîše-i ǵam zen-i kûh-i dile Ferhâd oldum
Kûy-i Şîrîn arayıp ‘azîm-i Bağdâd oldum
Bir zamân-i seciye-keş meslek-i zühhâd oldum
Düşürüp râhımı mescidlere ‘ibâd oldum
Gece gündüz çalışıp şâhib-i ezhâd oldum
Yâr һayâlin dile nağş etmege beh-zâd oldum
Dâd deyi dâ deme geş-iğ dür-i her râd oldum
‘Âkîbet dâmen-i pîri duticak şâd oldum
Yüz sürüp pâyiñe biñ cânla münkâd oldum
Mîhnet-i bend-i belâdan hele âzâd oldum
Yapılıp beyt-i dilim feyzle âbâd oldum
Şimdi gelmiş gibi bu ‘âleme nevzâd oldum
Okudum ‘ilm-i ledün dersini üstâd oldum
Derd-mendân-i diliñ derdine imdâd oldum

‘Ayn-ı ibretle bakıp herşeye dil-şâd (oldum)
Vahdet-i Hakkı görüp cümlede işâd oldum

Okudum Kadı vü Keşşâf ü Harîr-i Taberî
Aradım sordum anı pîrden aldım haberî

- 5 Bir mu‘ammâdîr o kim yokda da vârda da var
Şeb-i zulmetde de varırız pûr-envârda da var
Cehr ü iğfâda da vâr bâtin iżhârda da var
Heme esmâ vü şîfat-ı fi‘lle âsârda da var

43

Tekye vü medresede şûfi ebrârda da var
Mü’min ü fâsîk ü ahyâr ile eşrârda da var
Şem‘-i pervânedede vâr bûlbûl-i gülzârda da var
‘Aşkla üftedede mûkîd olan nârda da var
Hüzn ‘âşikâda da vâr gezdiği kühsârda da var
Dâimâ hû çekip âh etdiği dildârda da var
Zâhidîn cennet için sürdügü iz kârda da var
‘Ârifiñ vuşlat içinkildiği eskârda da var
Gözüñ aç perde’i sil şehr ile pâzârda da var
Her neye baksa odur yâr ile ağıyârda da var
Bil ki şanduka-i şarrâf-ı güher-bârda da var
Cümle dükkânçesi-i esnâfla ‘aşârda da var
Ehl-i şevkiñ çalışıp eylediği kârda da var
Cem‘ine başla cân verdiği dinârda da var
Oku gel nazmîm dürür bârimi eşârda da var
Bu Selâmî gibi dil-haste vü nâçârda da var

Okudum Kadı vü Keşşâf ü Harîr-i Taberî
Aradım sordum anı pîrden aldım haberî

Na‘t-ı Şerîf-i Müseddes

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Sensin ey sultân-ı ‘âlem mülk-i dîne pâdişâh
 Şân-ı pâkine sezâdîr ‘arşı kîlsañ taht-gâh
 Her kelâm ü emr ü nehyiñ naşş-ı tenzîl aña
 Oldu hükmüñle dü şakķ evc üzre şadridür mâh
 Her dem olsun hâk-pây-i devletiñe cân fedâ
 E’s-şalâtü’s-selâm ey maṭla‘-i nûr-ı Hudâ

44

- 2 Cism-i pâkiñ mahz-i nûr olduğu içindi hemîn
 Görmedi zılliñ ki ruhsûde ola rû-yı zemîn
 Gûş-ı ervâha eder hâtif-i nidâ yâ mü’minîn
 Hâzihî cennâtü adnin fe’âlulûhâ hâlidîn
 Her dem olsun hâk-pây-i devletiñe cân fedâ
 E’s-şalâtü’s-selâm ey menba‘-i feyz-i Hudâ

- 3 Hep seni teşbîr içindir gökden inen dört kitâb
 Her varakda yazdı Hakk teşrifini bî-irtiyâb
 Enbiyâlardan seni zatiçin edip intihâb
 Leyle-i mi‘râcda ‘arz etdi vechin bî-hicâb
 Her dem olsun hâk-pâ-yı devletiñe cân fedâ
 E’s-şalâtü’s-selâm ey Muştafâ vü Mütcebâ

- 4 Tâc-ı erselnâk ile taht-ı nübûvet-i şâhîdir
 Hem risâlet âsmâni aḥterîniñ mâhidir
 “Lî ma‘allahi serâyî” sırrının âgâhîdir
 Hażreti Hakkıñ habibi hem Rasulullâhîdir

Her dem olsun hâk-pâ-yı devletiñe cân fedâ
 E’s-şalâtü’s-selâm ey maṭla‘-i şems-i Hudâ

5 Âsitân-ı devletine yüz süren mağfûr olur
Mazhar-ı nûr-ı şefâ‘at ile ‘ayn-ı nûr olur
Her ne deñlü mücîrim olsa ‘afv olup ma‘zûr olur
Bu Selâmî derd-mendiñ luñfuña mağfûr olur
Hâk-pâ-yı devletiñe nice biñ cânlar fedâ
E’s-şalâtü’s-selâm ey Muştafa vü Müctebâ

45

12

Eyzan mislehû

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Bir mu‘azzam pâd-şehsin ki kuluñdur cümle şâh
Kurb o ednâda vaz‘ oldu seninçün taht-gâh
Ne felek-i heft-zemîn ancak saña bir bâr-gâh
Emrine mahkûmdur ‘âlem her sözüñ vahyullâh
E’s-şalâtü’s-selâm ey hâdî-i râh-i Hudâ
“Küntü ‘âş yâ şeffî‘a’l-müznibîn irham lenâ”
- 2 Olalı ruhsûde pây-i hâkiñe‘arş-ı berîn
‘Aşkın ile dem-be-dem cevlân eder ey şâh-ı dîn
Ravzân için çağrıþip der her melek yâ mü’minîn
Hâzihî cennâti ‘adnin fcdhulûhâ hâlidîn
E’s-şalâtü’s-selâm ey hâdî-i râh-i Hudâ
“Küntü ‘âş yâ şeffî‘a’l-müznibîn irham lenâ”
- 3 Hâk-i ravzañdan güneş nûr eyler iken iktisâb
Gerd-i pâyiñ kehl-i çesm-i cân ederken mâhitâb
Ya ‘aceb mi ‘arşa fâhr eylerse ravzanda türâb
Cânına minnet idi na‘liniñ olsa âfitâb
E’s-şalâtü’s-selâm ey hâdî-i râh-i Hudâ
“Küntü ‘âş yâ şeffî‘a’l-müznibîn irham lenâ”

- 4 Kimiñe nûr-i mihr-i zâtiñ mazhar-i âgâhidir
 Ahter-i İslâm içinde eve-i diniñ mâhidir
 Kim ȝulâm oldu deriñde kâ’inâtıñ şâhidir
 Nûruñ olmak âsitânıñda Süleymân câhidir
 E’s-şalâtü’s-selâm ey hâdî-i râh-i Hudâ
 “Küntü ‘âş yâ şeffî‘a’l-müznibîn irham lenâ”

46

- 5 Kankı hâke bassa pây-i devletiñ ol Tûr olur
 Cânib-i Hañdan tecelliyyât ile pür-nûr olur
 Her nazarda ‘ayniña vech-i Hudâ manzûr olur
 Bu Selâmî hûdmec-i na’tiñ ile mağfûr olur
 E’s-şalâtü’s-selâm ey hâdî-i râh-i Hudâ
 “Küntü ‘âş yâ şeffî‘a’l-müznibîn irham lenâ”

13

Muhammes Der Medh-i Dûvâzde İmâmân
 Mefâ’îlün/ Mefâ’îlün/ Mefâ’îlün/ Mefâ’îlün

- 1 Makâm-ı sîrr-i lâhûtî Muhammed Muştafâdan sor
 Resûlüñ sîrrını var “Sânî isneyni iz hümâ¹² dan sor
 Velâyet sîrrınıñ kenzin ‘ale’l-Murtażâdan sor
 İmâmet remzin ey tâlib-i hüsne halk-ı rîzâdan sor
 Enâmına rumuzun şeh şehîd-i Kerbelâdan sor
- 2 ‘Ayân oldum baña dersin bu sîrr-i kenz-i pinhâni
 Dutup âl-i abâniñ dâmenin ol kulu kurbâni
 Nedir dirseñ tarîki ey tarîkat ehliniñ cânı
 Ledünnî ‘ilminiñ bâhr-i mu’ârif gevheri kâni
 İmâm-ı mûrşid-i ‘âlem ‘Ali Zeyne’l-‘Abâdan sor
- 3 Uyan hâb-ı tegâfülden gözüñ aç cy dil ol âgâh
 Demâdem râh-i aşkında döküp göz yaşını et âh
 Yorulma geş edip dehri derd-i dervîş ü mîr ü şâh

¹² Tevbe Suresi, 40.ayet, “...yalnız iki kişinin ikincisi olarak”

Ki bilmez sırrı Hakkı kimse gayrı ‘ârif-i billâh
Anı sen şâhı ma’nî Bâkir Şemsü’d-Duhâdan sor

- 4 İmâmı Ca‘fer oldu hâdî ümmet-i hakîkatde
Olup Mûsâ-yı Kâzım mürşiddir Hakkı tarîkatte

47

Takî ile Nakîdir sırr virân dîn-i şerî“atde
Naşîbiñ var ise sa‘y et bu şeh-râhı hidâyetde
Bulup bir kâmili silk-i ‘Ali Mûsâ Rîzâdan sor

- 5 Muhibb-i âl-i evlâd ol Sclâmî yoluna ver ser
Vücûduñ hâk-i râhı kıl k’olardır sâlike rehber
Îmâmı mazharı sırrı velâyetdir Hasan ‘Asker
Su’âl etdim Muhammed Mehdî sırrından bulup bir er
Dedi Hacı Dede-veş vâris-i ‘Âl-i ‘Abâdan sor

14

Nev‘-i Diğer Medhî Duvâzde Îmâmân
Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Ezelden gül-bin-i bâğ-ı Resûl-i Kibriyâyz biz
Gül-i seyr-âb-ı feyz-i sırrı pâki Murtażâyâyz biz
Selîl-i şibh-i şehîd İbni Binti Müctebâyâyz biz
Muhibb-i handânız nesl-i pâk-i Muştafâyâyz biz
Şeh-i iklîm-i ‘aşkız bende-i ‘Âl-i ‘Abâyâyz biz
- 2 Göründü lem‘a-i Zeyne’l-‘Abâ çün meşrik-ı sırdan
Uyandırdık çırâg-ı ķalbi nûr-ı Şems-i Bâkirdan
Giderdik şubh-ı sâdikla zalâm-ı gayr-ı hâtûrdan
Muhibb-i handânız nesl-i pâk-i Muştafâyâyz biz
Şeh-i iklîm-i ‘aşkız bende-i Âl-i ‘Abâyâyz biz
- 3 Olaldan muharrem sırrı harîm Mûsâ-yı Kâzım
Makâm-ı ravza-i sıdk u rîzâda olmuşuz kâ’im

Değildir sırumız ma'lûm 'ilm-i kâşif ü 'âlim
Muhibb-i hanîdâniz nesl-i pâk-i Muştafâyiz biz
Şeh-i iklîm-i aşkız bende-i Âl-i 'Abâyiz biz

48

- 4 Taķîniñ bezm-i vaḥdetde içip feyzi şarâbından
Olup ser-mest-bâkî geçmişiz gîtî hicâbından
Taķîniñ feth edip 'aşk bâbını bulduk kitâbından
Muhibb-i hanîdâniz nesl-i pâk-i Muştafâyiz biz
Şeh-i iklîm-i aşkız bende-i Âl-i 'Abâyiz biz
- 5 İmâm-ı 'Askerîyiz cünd-i aşk-ı nûr-ı 'îrfânınız
Rumûz-ı cevher-i Mehdîye ermiş gizli bir kâmınız
Selâmî fâtih-i sırr tûlsim-i kenz-i piñhânınız
Muhibb-i hanîdâniz nesl-i pâk-i Muştafâyiz biz
Şeh-i iklîm-i aşkız bende-i Âl-i 'Abâyiz biz

15

Abdal Mûsâ Hazretleriniñ Dergâhında Post-nîşîn es-Seyyîd İbrâhîm Baba İltimâsiyla
Denilmiştir

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Kârbân-ı cünd-i aşkîn râh-ı Haqqda başiyız
Dest-i Haydardan şarâb-ı kevseriñ ayyâşıyız
Şah-ı aşkız dergeh-i Âl-i 'Abâ-firâşiyız
Biz gürûh-ı sultân-ı dehriz zümre-i Bektâşîyız
Lâ-mekân iklîmine 'azm edeniñ yoldaşıyız
- 2 Fâriğiz dünyâ ve mâ sihâya rağbet etmeden
Geçmişiz hâvf ü recâdan dehare minnet etmeden
Günü seyrândır garaż 'azm-i seyâhat etmeden
Biz gürûh-ı sultân-ı dchriz zümre-i Bektâşîyız
Lâ-mekân iklîmine 'azm edeniñ yoldaşıyız

- 3 Gevher-i kân-i rumûz-u ‘ilmü’l-esmâ biziz
Tûrda nûr-i tecellî’i bulan Mûsâ biziz

49

Mürde câna hefha-i rûh eyleyen ‘Îsâ biziz
Biz gürûh-i sultân-ı dehriz zümre-i Bektâşiyiz
Lâ-mekân iklîmine ‘azm edeniñ yoldaşıyız

- 4 Mest olup câm-ı ezelden târ kıldık hûşumuz
Dîdemiz Hakkı görüp Hakkı işidir gûşumuz
Gûşumuzda cümle ‘âlem halqa-i mengûşumuz
Biz gürûh-i sultân-ı dehriz zümre-i Bektâşiyiz
Lâ-mekân iklîmine ‘azm edeniñ yoldaşıyız

- 5 Ey Selâmî bir nazarla hînta-i ihcâr eden
Münkire da‘vâ-yı Hakkı taşla İlhbâr eden
‘Azm-i râha himmetiyle merkebin dîvâr eden
Biz gürûh-i sultân-ı dehriz züntre-i Bektâşiyiz
Lâ-mekân iklîmine ‘azm edeniñ yoldaşıyız

16

Der Vaşf-ı ‘Âlem-i İnsânî Şun’-ı ‘Acîb-i Sübâhânî
Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fa‘ilün

- 1 Dest-i kudretle yapılmış şun’-ı Mevlâdîr vücûd
Dü sütûn üzre binâ şehr-i dilârâdîr vücûd
Zâhir-i aşgar ûlâ ma’nâda kübrâdîr vücûd
Mebde’i eşcâr ‘âlem-i tuğm-ı eşyâdîr vücûd
Çâr ‘unşur mahzeninde kenz-i ahfâdîr vücûd

- 2 Ahsen-i takvîmde halk etdi luftundan Hudâ
On sekiz biñ ‘âlem üzre ķadrini etdi ‘alâ
Zât-ı ‘âlemsin sıfâtiñ oldu cümle mâsivâ
Maṭlab-ı a'lâ-yı ‘âlem rûh-1..... vücûd
Cism-i dehre şübhесiz bâdî-i ihyâdîr vücûd

- 3 Hakk seni kıldı meğer müşkil insâni eyledi
 Secede için hep melck cinsine fermân eyledi
 Âdeme baş căgmeyen merdûdu şeytân eyledi
 Kıble-i cins-i melâ’ik beyt-i ‘ulyâdîr vücûd
 Mazhar-ı ta’lîm-i esmâ vü müsemmâdîr vücûd
- 4 Künte kenziñ mahzenisin sırr-ı sübhân sendedir
 Mahrem-i ‘ilm-i ledünsün mağz-ı Kur’ân sendedir
 Âşinâ-yı men ‘arefsin ‘ilm-i ‘îrfân sendedir
 Mazhar-ı nûr-ı tecelliî Tûr-ı Sînâdîr vücûd
 Şöyle kim âyîne-i Bârî Te‘âlâdîr vücûd
- 5 Sendedir kavseyn ü ev ednâ vü levh ü müntehâ
 Hûr-ı cennet ahter ü bûrc-ı felek hem ne semâ
 Ey Selâmî sende derc oldu “îlâ tahtc’s-şerâ”
 ‘Akl erişmez künhüne bir sırr-ı ma’nâdîr vücûd
 Bir mu’amâ câmi‘-i dünyâ vü ‘ukbâdîr vücûd

17

Tahmîs-i Li-Hâzreti Câmî Kuddüse Sîrrahü’s-Sâmî
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün

- 1 Dedim ey dil ne dökersin bu kadar kanlı yaşı
 Ciğeriñ yakdı meğer var ise ‘aşkıñ ateşi
 Güft bâ sûz-i ciğer hem tû çü men derd gîsi
 Lî habîbi ‘Arabî Medenî Kureşî
 Ki bûd derd-i gameş mâyeye-i şâdî vü hûşî
- 2 Gevher-i vahy-i Hudâ iken anıñ düre-i femi
 Cezâ tâ’at kim cdc emrinc lâ vü la‘mi
 Hod şinâsed ki çi fermûde zi sırr-ı hikemi
 Fehm-i râzeş çi kunem u ‘Arabi men ‘Acemi
 Lâf-ı mihres çi zenem u Kureşî men Hâbesi

- 3 Bûs-ı pâyîlc şeref-yâste ‘arş-ı Raḥmân
 Her ǵubâr-ı ǵademi enver-i ez-mîhr-i cihân
 Gird-i pâyîsin gûyeş ser-tâc-ı şâhân
 Zerre vü ârem behevâdârî-i u râks-ı kunân
 Tâ şûd an şehre-i âfâk be-ḥurşîd-veşî
- 4 Meterisim olalı hîlye-i ân-ı şâh-ı haram
 Hem-çü şûd naķş-ı ḥayâle be-bestे şuverem
 ‘Ayn-ı u bi-bînem der-dil-i ḥod mî-nigerem
 Gerçi şad merhale dûrest zi pîş-i nazarem
 Veche fî nazârî külli ǵadâti va’sî
- 5 Cûr‘asın bezm-i ezel-i nûş kîlan mest-i elest
 Bunda da etmedi peymânc-i ahdini şikest
 Rû tûvâ-yi zâhid-i ḥuṣk-i sübha bedest ḥırka-perest
 Şîfât-ı bâde-i ‘aşkeş tev’emperes ez men-i mest
 Zevk-i in mey ne-şinâsî be-Ḥudâ tâ baḥṣî
- 6 Dîdeden sûziş-i ḥasretle dökerim ķatarât
 Teşne-i câna verir lezzeti çün şehd ü nebât
 Ger ne-bevşem be-reh-i ‘aşk u zehr-âb-ı memât
 Maṣlahat-nîst me râ sîr ez an âb-ı ḥayât
 Zâ‘ifullâh bihi külli zamân-ı ‘atşâ
- 7 Gerden câna eden ǵalqa-i bâbını kemend
 Eyledi silsile-i ‘aşkı ile payini bend
 Ey Selâmî tenem ez der reh-i u şerha kunend
 Câmî erbâbı vefâ cûr reh-i ‘aşkeş ne-revend

Ser-mebâdet ger ez ïn râh-ı kadem bâz keşî

Tâjmîs-i Li-İ̄hâzreti Sezâyî
 Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Eyâ nûr-ı ezel çünküm cihân senden münevverdir
 Seni teşbîh-i mihr ü mâh eden nâdân ü ebterdir
 Kamer kâse be-kef der-yûze-kâr-ı nûr-ı hâverdir
 Cemâliîn nuruna nisbet güneşbî-nûr bî-perdir
 Güneş sensin ki zerrâtiñ nebîlerle velîlerdir

 - 2 Zuhûruñ olmasayı ‘âlcme cmr-ı muğarrer ger
 Olunmazdı esâs-ı künle muğkem günbed-i ahzâr
 Seni tebşîr için geldi cihâna cümle peyğamber
 Sen ol sultân-ı iklîm-i risâletsiñ eyâ server
 Kamu şehler kapuñda bir gedâdan dahî kemterdir

 - 3 İki ‘âleimde yetmez mi kapuñ Hudâ mene devlet
 Eşığıñ taşını başına kîlsa efser-i ‘izzet
 Temennâ-yı künûz u cevher-i iksire ne hâcet
 İşin altın eder hâk-i derinde eyleyen hidmet
 Nigâh-ı iltifâtıñ ‘âşıka kibriyyet-i ahmerdir

 - 4 O şeb ki menzil-i kavseyn ev ednâda turmuşduñ
 Cemâllâhî bî-çûn ve çerâ bî-keyf görmüşdüñ
 Yine mi’rat-ı Hakkıñ olduğuñ sırdan tuyurmuşduñ
 Yeter ‘uşşâka müjde men re’ânî kim buyurmuşduñ
 Seni görmeklik ile Hakkı görmek bes berâberdir

 - 5 Bilemen ser-nihâniñ İhâzreti Hakkıyla kendiñdir
 Beni vü evliyâ feyziñle cümle behre-mendindir
- Selâmî Rusya bâb-ı keremde dest-i bendiñdir
 Eyâ şâh-ı rüstûl rehm et Sezâyî derd-mendiñdir
 Kapuñ bekler ķademi hidmetinde pîr ü perverdir

Tâjîmîs-i Dervîş Hayretî Dede
 Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Gül cemâli rü’yetin Hakk ede ihsân Ahmediñ
 Fırkatıyle etmede dil nurğ-ı nâlan Ahmediñ
 Pister gamda yatıp hicriyle cânân Ahmediñ
 Çok zamândır hastesidir dûstlar cân Ahmediñ
 Emsem olurdu lebin derdime dermâr Ahmediñ

- 2 Mah-ı nokşânın bilir erse kemâli nuruna
 Bedr olur râst gelse ebrû-yı hilâl-i nûruna
 Cân fedâ eylerken ‘âşıklar hayâli nuruna
 Nice ‘âşık olmasın şûfi cemâli nuruna
 Yüzünü görse olur kâfir müselmân Ahmediñ

- 3 Metn-i hüsnün şerhine ‘aczinde oldu müttefîk
 Her kim aldıysa bedestân-ı edebden bir sebak
 Ne felek-i heft zemîn kâgid olursa bir tabak
 Ma’nî-i ta‘bîr-i hüsnünde yazılısa biñ varak
 Sığmaya ‘âlem tûlû‘ olursa dîvân Ahmediñ

- 4 Zülf-i müşkîninde ve’l-Leyl âyeti iżhâr midir
 Her kârışı hâl-i nûrîyi fârsa bir ahter midir
 Bilmeyenler ka‘bîn ânnin Ka‘be-i ekber midir
 Ey Muhammed ümmeti billâhi mü’minler midir
 Küfr-i zülfün bilmeyenler dîn ü îmân Ahmediñ

54

- 5 Yoluna sa‘y et nişâr eyle bu tâc ü devleti
 ‘Âşıkiñ iħrâmidir lebisi şafâdîr milħneti
 Ey Sclâmî naħd-i cân ister metâ‘-i vuşlati
 Mezheb-i aşķ içre ümmetden deģildir Hayretî
 Etmeyen cân Ka‘be-i kûyunda kârbân Ahmediñ

Tahmîs-i Mutarraf Li-Vâridât-ı Şemsî-i Sivâsî
 Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Vâsil olmaz Hakkâ kimse cümleden dûr olmadan
 Hîş-i kavm ü eşnâdan ya‘ni mehcûr olmadan
 Mâr-ı nefsi ðarb-ı ‘aşk-ı Hakkla makîhûr olmadan
 Ten tûlsımı fetî olup zîkr-i ‘ayn mezkûr olmadan
 Kenz açılmaz şol göñülde ta ki pûr-nûr olmadan
- 2 Sür çıkar ağıyârı dilden tâ tecellî ede Hakk
 Tûr-ı cismiñ tâ ola nûr-ı İlâhî eyle şakk
 Zâhir olup subh-ı vuşlat gide hestî-i ‘aşk
 Oldu pîrân-ı tarîkat bu kolda müttefîk
 Pâd-şeh konmaz şenâya hânc ma’mûr olmadan
- 3 Dûst cemâli Ka‘besini kıldı ‘âşıklar tavâf
 Gûiyâ hâfeyni havle’l-arş olup cümle müsâf
 Olmamış idi henüz ervâha kâlibler gûlâf
 Ser-be-secde dediler kâlû eblâ ihtilâf
 Yerde Ka‘be gökyüzünde beyt ma’mûr olmadan
- 4 Mahv olanlarıñ kelâmi kendüden gelmez velî
 Sîret-i nârdan gelir Mûsâya envâr-ı celî
 Bir şecerdir gûiyâ vâdî-i Eymende velî
 Olmuş envâr-ı tecellî ile kalbi hem tehî
- 5 “Mûtû kable en temûtû”¹³ sırrına mazhar olan
 Mâ’-ı kudsiyle vûcûdu mecyti aþhar olan
 Zinde olup ruhu nev-ruhu ile enver olan
 Ten şîratın geçdi ‘aşkdan kendi de şeþper olan

Hiç Ene’l-Hakk söylenir mi kişi Mansûr olmadan

¹³ Hadis-i Şerîf “Ölmeden önce ölüntüz”

Hâşr u neşri bunda gördü nefşə-i şür olmadan

- 6 Mest olan mestâne geldi tâ ezelden tâ ebed
Nice hoşyâr ola bilsin mest-i bî-hûd şamed
Öyle bezm-i hâs idi kim yoğdu ğayrı ehad
Sâkî-i bâkî elinden râh-ı ‘âşik bî-cesed
- 7 Bir ‘aceb sevdâya düşmüş çalışır şemsi müdâm
Merkez-i vahdetde ister dâ’ir-i devletle kâm
Hem duta râh-ı melâmet hem ola menğûb-ı âm
Ey Selâmî budur ancak nefse makşûd merâm
Hâkıka makbûl olmak ister halâka menfûr olmadan

21

Tâhmîs-i Gazel-i Dervîş Şafder

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Zâil olmaz derd-i gam tedbîr-i câl-i nûsdan
Olmasa şâdî-i sâfi cânib-i Kudüsden
Ehl-i mâtem sûr eder mi gûş tabl ü kûsdan
Def-endûh etmez ârâyîş dil-i me'yûsdan
Eğlenir yâd-i behîş âvâze-i tâvusdan
- 2 ‘Asrı yûsr âyetin zikr eyle çekme iżtirâb
Zulmet-i kahriñ olur encâmi luṭf-i âfitâb

56

- Çün “‘Asâ en tekrahû hayra’l-leküm”¹⁴ oldu hîṭâb
Kâhî eder kaçan bir emriñ hüsne ibdâl-i inkîlâb
Hoş çıkar naşşı nikîniñ şûret-i ma’kûsdan
- 3 Bir karâr olmaz bu ‘âlem gâh zîş gâh hûş
Zulmet-endûha cyler nûr şâdî gâhî reşş
Rehzen-i re’s zenble geh kûsûf eyler güneş
Tev’emândır hîfz ü âfet ‘ömre yanma şem’-veş

¹⁴ Bakara Sûresi, 216. ayet, “Size hayırlı iken hoşlanmayabilirsiniz.”

Dest-i mikrâş ayrılır mı dâmen-i fânûsdan

- 4 Hidmetile hidmetin bir bâtin-i ma'mûrun al
Yapalum dersiñ du'âsin bir dil-i meksûrun al
Bu  arâbatda ko kâr-i sahti var meysûrun al
Gel cihân-i âbâdi ver dârü'l-bekâ menşûrun al
Tahte-i tâbût ehemmdir taht-i Keykâvûsdan
- 5 Zâhidân ümmü'l-habâ'iş derdi engûrun şuyun
Bir hilâl-zâde harâmîymiş su'âl etdim şuyun
Sâgari tâc et Selâmî câme-i zerkden şuyun
Câmîn al pîrimiñ şafder-i berrak şeyhin şuyun
Havzı ateşdir şakın deccâle-i sâlûsdan

22

Kâ'im-makâm 'Âl-i makâm Şâkir Ahmed Paşa Hażretleriniñ Bâb-ı 'Âliye Matla'-ı
eyt-i Kaşide Târih Olmak Üzre İnşâ Buyurdukları Nazm-ı Lü'lü'-i Nizâmlarına Tahmîsdır

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Dâr-i hükm ma'delet kun zulmle ehl-i fesâd
İtdiler rükn-i şedâdin tûde-i hâk-i remâd
Kâlbine ilhâm idince Hażreti Rabbi cevâd
Emr idüp te'sîsini Sultân Mahmûdü'l-Fu'âd

57

Bâb-ı Âli hüsni şûret oldu nev mes'ûd-i bâd

- 2 Dûd-ı âh-i pür-şerârı hemser ne tâk iken
Âteş-i dâğ-i derûnu şehre-i afâk iken
Bir  arâbatı  uyûd-ı hestîden itlâk iken
Ya'ni kim sûzişle hemrâz-ı dil-i 'uşşâk iken
Kalb-i 'ârif gibi ma'mûr oldu bir vcfk-i murâd
- 3 Ol Süleymân sîret ü dâver-i hîkmet Hażk-şinâs
Yapdı ihkâk-ı hukûku melce' ü me'vâ-yı inâs

İtdiğicin dest-i luſſı ‘adl ile važ’-ı esâs
Tâk-ı cyvâniñ scrkivânc itmişdir mümâs
Himmet-i ‘âlem-şümûl-iḥasr ü vâlâ nihâd

4 ‘Akl-ı Eflâtun ‘âciz derkine idrâkiniñ
Çünkü ilhâmiyla eyler re’yini imlâkiniñ
Bâd-ı zulmüñ haddi yok taḥrîke berk-i tâkiniñ
Ol şehenşâh-ı kerem-i perver ki ṭab’-ı pâkiniñ
Kâridir i‘mâr-ı ‘âlem fikri terfîh-i ‘ibâd

5 Važ’-ı kânûnîde cümle icâlihâd şer’ eyle
Halqa emr ü nehy hükmî istinâd-ı şer’ eyle
Mehdîdir dinse sezâ bu i‘tiķâd-ı şer’ eyle
Şehr-i yâr-ı cem hîşm gibi inkiyâd-ı şer’ eyle
Pişesi izhâr-ı Hakk endîsesidir ‘adl ü dâd

6 Sâye-endâz olalı dehre sehâb-ı devleti
Baḥr ü berri eyledi seyr-âb-ı ‘adl ü re’feti
Oldu der-pâş-ı kerem nîsân-ı feyz-ihimmeti
‘Ayn-ı râhmetdir hele zât-ı hümâyûn-ı ṭal’ati

58

İtmede âşârını meşhûd-ı erbâb-ı reşâd

7 ‘Avn-i tevfîk ile te’yîd eyleyüp mansûr ede
Aşikâr o nihân a‘dâsını makhûr ede
Keşret-i şehzâdegânla ‘âlemi mesrûr ede
Fer şevket-i fevz-i nusretle Hûdâ ma‘mûr ede
Kaşr-ı ikbâl-i hümâyûnun eli “Yevmü’t-tenâd”¹⁵

8 Devletinde cümle hall ü ‘akde kâdir kulları
‘Ilm ü ‘irfâniyla her bir fende mâhir kulları
Şöyle dursun bâb-ı ‘âlisinde sâ’ir kulları
Bendesi kâ’im makâm şadri şâkir kulları

¹⁵ Mü’mîn Sûresi, 32. ayet, “....feryat ve fîgân gûnû....”

İtdi bir beyt-i kaşidende sekiz târîh yâd

- 9 Âşaf-ı devrân ki naâzîmî cîfr ile taâzîmîhîdir
Faâzîna inşâfla vâcib olan tedvîkîyedir
Şâ’irân-ı vakti hem teşvîk ü hem tevbîhîdir
İşte maâyla’-ı beyti ol tam iki târîhîdir
Mîşr-ı ‘ayn eczâsı naâklinden dâhi şeş müstefâd
- 10 Ey Selâmî dedi bir serdân-ı merd-i ma’nevî
Mîşr-ı ‘aynda seh merâtib olsa mezc ü müstevi
Ya’ni âhâd ü dehâtînla mi’eti muhtevî
Her merâtib birbirine olsa mezc ü mübtevî
Zâhir olur şeş ‘aded târîlî bî-nokş u ziyâd

23

Murabba‘ât

Meşâyîh-ı Sa‘diyyeden Şeyh ‘İzzî Efendi İltimâsiyla Denilmiştir

59

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Ey vişâl-i kurb-i Hakkâ ‘aşkla tâlib olan
Kutb-ı ‘âlem Hażreti Sultân Sa‘de’de dîne gel
Üns-i bezm-i hâs-ı kudse şîdkla râgîb olan
Kutb-ı ‘âlem Hażreti Sultân Sa‘de’de dîne gel
- 2 Hâtıra gelsin der iseñ lezzet-i bezm-i elest
Şerbetinden bir kadeh nûş eyle ol bî-hûş-ı mest
Şîşe-i nâmûsi eyle seng-i ‘aşk ile şikest
Kutb-ı ‘âlem Hażreti Sultân Sa‘de’de dîne gel
- 3 Bir nefesde kâyb-ı hesâden halâş isterse cân
Âşiyân-ı lâ-mekânda dutmak isterse mekân
“Mûtû kâble en temûtû”¹⁶dan görem derseñ nişân

¹⁶ Hadis-i Şerîf, “Ölmeden önce ölüñüz.”

Kütb-i ‘âlem Hâzreti Sultân Sa‘de’d-dîne gel

- 4 Râm ola derseñ vücûduñda bu nefş-i ejdehâ
Fetih ola vîrâne-i dilde saña kenz-i hafâ
İşte budur fâtih her ‘ükde-i müşkil-güşâ
Kütb-i ‘âlem-i Hâzreti Sultân Sa‘de’d-dîne gel
- 5 Dem-be-dem söyler lisân-ı halle mezher-i kudûm
İktidâ et ‘aşka eyle hârk-ı ‘âdât-ı rusûm
Ey olan cûyâ-yı şem bû-yı Mevlânâ-yı Rûm
Kütb-i ‘âlem Hâzreti Sultân Sa‘de’d-dînc gel
- 6 Bu tarîk-i nâzenîn olmuş Selâmî âşikâr
Câmi‘-i esrâr ü genc-i feyz-i iktâb-ı çehâr
Sen de bu cevherden olmak ister isen hissedâr
Kütb-i ‘âlem Hâzreti Sultân Sa‘de’d-dînc gel

60

24

Der-Hîn-i Zuhâr-ı Sefer-i Humâyûn-ı Du‘â-gûne Ber-Tarîk

Niyâz Gûfste Şüd

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Yâ İlâhî fâjr-i ‘âlem Muştâfâniñ ‘aşkına
Fâtih-i Hayber ‘Aliyyü'l-Murtażâniñ ‘aşkına
- 2 Câhid-i vâfillâhda bezl-i cân eden gâzilere
Nuşret et şâh-i şehîd-i Kerbelâniñ ‘aşkına
- 3 İstinâ demez ne ‘akl ü re'y ile tedbîre der
Ne cüyûş ü fertke ne topla şimşîre der
- 4 Ser be-teslîm-i rîzâ îmânımız taķdîre der
Eyle tevfîkiñ refîk Âl-i 'Abâniñ ‘aşkına

72

- 5 Dîni te'yîd için imdâda mülk-i inzâl kıl
Hâzırı vü gâ'ib crenler zümresin ırsâl kıl
- 6 Seyf-i kahruñ ceyş-i lutfuñ ile iżmihlâl kıl
Der ki 'izzetde maķbûl-i evliyânîñ 'aşkına
- 7 Hüzn-i maġlûbiyyet ile eşkimiz hûn eyleme
İnzihâm-i dûst ile a'dâ-yı memnûn eyleme
- 8 Ümmet-i mahbûbunu her bârî mahzûn eyleme
Kıl meded İslâma aşhâb-ı vefâniñ 'aşkına
- 9 Bunu cyelerler ricâ ebrârda aḥyârda
Sûziş-i derd-i derûn-ı âh ile eshârda
- 10 İntikâm-ı chl-i İslâmu koma küffârda
Müstecâb ile du'âmîz etkiyânîñ 'aşkına
- 11 Din yolunda mâl cânîn terk eden aḥibâb için
Gazve-i Bedr-i hanînde yâr olan aşhâb için
- 12 Âb-ı tîg-i ehl-i dîn-i kâfîre işrâb için
Gaziyâna ver şecâ'at-i aşşiyânîñ 'aşkına
- 13 Ey Selâmî 'avn-i lût̄f-ı Hâzreti Allah ile
Feyz-i rûhâniyyet-i pîrân ü ehlu'l-lâh ile
- 14 Mü'minîn-i manşûr olur imdâd-ı naşrullah ile
Çün ricâlullah çeke tîgın Hudâniñ 'aşkına

61

Nazîre-i Hâce Neş'et Ruhullah Ruha

Ez-rû-yı Mecâz Güfte Şüd

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Ey güzeller ser-firâzı dil-rübâ küsdüm saña
 ‘İşve vü nâzı tükenmez hoş edâ küsdüm saña
 Ben niyâz etdikçe nârı eylediñ hadden füzûn
 Çâresiz ben dahı ey şîrîn-liķâ küsdüm saña

- 2 Gösterip ol vcfâlar kendine meftûn eden
 Zülfünüñ her bir telinde biñ dili mecnûn eden
 Şâd edip a'dâyi dâ'im ‘âşikîn maḥzûn eden
 Dostunuñ katın için çesm-i elâ küsdüm saña

- 3 Tîr-i hicriñ cyledi kâşın gibi kaddim kemân
 Ne ricâ geçti saña zâlim ne seryâd ü emân
 Perde-i aḥsfâya çekdiñ kendiñi etdiñnihân
 Olmazam gayrı seniñle âşinâ küsdüm saña

- 4 Eylediñ ‘uşşâkiñâ her günde bin gûne cefâ
 Yandırıp hasretle cânim eyledin cismim hebâ
 Taşlar olup dögünürsem de eğer şübh u mesâ
 Etmezem şimden gerü hiç merhabâ küsdüm saña

- 5 Kande ol va'd ü yemînler kande ol ahd-i emân
 Tatlı cânında bulasın baña etdiğin hemân
 El-emân zâlim eliñden hâlim oldu pekyamân
 Bi'z-żarûr oldu demek lâzım baña küsdüm saña

- 6 Yeter etdiñ cismimi seng-i sitemlerle ḥarâb
 Cânima kâr etdi gayrı intîzâr ü iżtîrâb
 Ben de cânımızdan usandım hâşılı şâfī cevâb
 Şabr edemezsem dahı pür-cefâ küsdüm saña

- 7 Şimdi bildim ne imişsin ey gözü âhû seni
 Yok yere verdim hevâya ‘aşkla cân ü teni
 Tîg-ı hasretle helâk eyler isem de ben beni
 Her ne olur ise olsun ba‘de-zâ küsdüm saña
- 8 Tûlî dillim söz ile ‘uşşâka çığnerdiñ şeker
 Yoğmuş kalbiñde lâkin merhametten hiç eser
 Olmadı bu âna dek bâğ-ı ümîdimden şemer
 Ey mürüvvetsiz keremsiz bî-vefâ küsdüm saña
- 9 Cân ü dilden sevdigiñ yârin iken ben bir zamân
 Şimdi gelmem hâtıra noldu saña ey nev-civân
 Baña sihr etdi ‘adüvler yâ nezara erdi hemân
 Ateşe yakdın beni bâd-ı hevâ küsdüm saña
- 10 Kande gitdi etdiğiñ ‘arz-ı ɻulûş cy mâh-ı rû
 Çıkdı meydâne ɻilâfiñ saklama şimdien gerü
 Etmeden düşmenleri tenhâ benimle rû-be-rû
 İl sözüyle eylediñ âhir fedâ küsdüm saña
- 11 Çekmeyc ccvr ü ccfâni tende tâkat kalmadı
 Dîdelerde hâb-ı râhat şende şefkat kalmadı
 Cün bülendi bu Selâmîye muhabbet kalmadı
 Anıñiçin olmuş iken mübtelâ küsdüm saña

63

26

Mesnevî Der Ecvibe-i Su’âl Ez ‘Aded-i Nezr ü Niyâz-ı Nakşibendiyye Bi-Vücûh-ı
 Sibte-i Bâ-Kavli E‘izze

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 İlamd-i bî-hadd İlažreti İllâlâk râ
 Rızk-ı bahşâ-yı cihân Rezzâk râ

- 2 Her dû kevn-i ez- mihr-i cûdeş zerre'
Ez-‘atâyes heft-i deryâ katre
- 3 Cümle ‘âlem rîze çîn hân-i u
Dide dü zibâb-i bî-derbân u
- 4 Ber Resûles her nefes der şübh u şâm
Bâd-ı ez-rû-yı niyâz ez-men selâm
- 5 Cümle-i ervâh-ı âl ü şahb râ
Gark-ı bahîr-i nûr-ı gerdâned İjudâ
- 6 Vâcib âmed hürmet-i ta‘zîm-i şân
Zân ki zî-şân-ı geşt zî-şân-ı ins ü cân
- 7 Şâd-ı bâd-ı ervâh cümle evliyâ
Vâşılıñ ü cîkîyâ vü aşsiyâ
- 8 Bâ-husûş ân ser-bülend-i ercümend
Kuþb-ı ‘âlem Hâce Şâh-ı Nakşibend
- 9 Şayt-ı âvazdır felekhâ velvele
Haşmeteş dâde zemîn-râ zelzele
- 10 Mî-resed-i imdâd-ı rûhaniyyeteeş
Her ki lîâhed vaqt-i tengi hemeteş
- 11 Hall şeved der-kâr bâ-şüd ‘ukde hâ
Behrâ vü şüd nâm u müşkil-gûşâ
- 12 Dâdc bâşed nczeres chl-i iżtirâb
Hakk kuned lâ-büd ber-vîş feth-i bâb

- 13 Ger be- perest-i dâr tû nezr-i Nakşibend
Ez-çi şânzde âmedest ey hoş âmed
- 14 Deh cevâbes râ ki berin şeş vücûh
Güfte bâshed her yeki râ yek gürûh

Vech-i Evvel

- 1 Çâr ender çâr firka şüd büzung
Gûsfân deneş rehâ kerde zi-gurg
- 2 Çâr-ı evvel çar-ı yâr bâ-şafâ
Çâr-ı düvvüm çâr-ı İmâm muktedâ
- 3 Çâr-ı sîvvum mûrsid-i ehl-i tarîk
Muktedây ü pîşvâş her farîk
- 4 Pîr-i ashâb-ı Hafîye Bâyezid
Kudre-i erbâb-ı cehriye Cüneyd
- 5 Evvel her terk ü tecrîd ü fenâ
İbni Edhem şâh-ı iklîm-i bekâ
- 6 Pîr-i ehl-i vahdet ân muhibbî dîn
Hâtem her evliyâyı kümmelîn
- 7 Fâtih-i gencîne-i sırr u cûd
Sâlikân-râ râh-ı vahdet u nûmûd
- 8 Çâr-ı çârum der tarîk-i hâcegân
Hâce Abdü'l-hâlik ender gûcdüvân
- 9 Hâce-i Ramiyyetînî-i Ercümend
Pîr-i Bahâeddîn şâh-ı Nakşibend

65

10 Hâce-i ahrâr-ı şems-i evc-i dîn
Kutb-ı ‘âlem mûrsid-i ehl-i yakîn

11 Sûr nedv Nakşibendân-ı ïn bûd
Her yekî râ nezr-i mî-bâyed dehed

Vech-i Düvvîm

1 Ez-Resûl-i Kibriyâ be-şümerend
Şânzde âmed tâbe şâh-ı Nakşibend

2 Ez-berây-ı her yckî bedihend niyâz
Hem-çünîn güftend berlî ehl-i râz

Vech-i Sivûm

1 Bâ’z fermûdend ez ehl-i hâber
Şânzde âmed çün mâm mu’teber

2 Çâr imâm mezheb-i ender şer’-i dîn
Şud devâzde ehl-i beyt-i tâhirîn

3 În bûd akyâl-i a’dâd-ı nüzûr
Lîk ïn hem hâtirem âmed hatûr

Vech-i Çehârum

1 Dîdc bûdem der makâmâtes-i şarîh
Nakl-i kerdend ïn rivâyât-ı şarîh

2 Der teveccûh bûd şâh-ı Nakşibend
Ân imâm her velî ercümend

3 Refte bûdend şânezde rûz cz hodî
Tûr-ı ma’nî râ çü Mûsâ bî-hodî

- 4 Der makâm-ı mahv-ı gaybûbet temâm
Mânde bûd ender münâcât-ı ân hümâm
- 5 An ci mey-hâst ez Hudâ bihr-i mûrîd
Dâd-ı Hakk u râ murâdeş ber-mezîd
- 6 Ehl-i sırr güftend esrâr-ı niyâz
Der ‘aded ïn bûd kezdem keşf-i râz
- 7 Ger mûrîdî behr-i şükr ïn büde
Tâ ki be-küşânîd behr-i tü kerc

Vech-i Pencüm

- 1 Sırr-ı diğer âmed ender hâtirem
Lîk der takrîr ïn sırr-ı kâsirem
- 2 Der cemel çün şânezde âmed ü â vü yâ
Gûş-ı cân dârî şünû ez min beyâ
- 3 Çün zamîr-i gâ’ib âmed ïn hurûf
Dâned ehl-i fers ü her sâhib-i vuķûf
- 4 zebân tâzî hû âmed-i zamîr
Vey be-ma’nî hûş-dây-ı rûş-ı zamîr
- 5 Çün ki ism-i hû şûd ez vey-i zuhûr
Behr-i hû şûd dâden-i sâhib-i nûzûr

Vech-i Şesüm

- 1 Sırr-ı diğer harf ü â vü yâ
Ez hurûf-ı ‘illetest ender hccâ
- 2 Ân dihed nezrî ki sâhib-i ‘illetest
Her ki gird-i bihr-i u cân diyet est

- 3 ‘İllet-i hod mî dihed-i u ne nüzûr
Tâ rehâyî yâbed u ez şer ü şûr
- 4 Behr-i ref-i ‘illeteş dâd-i ehl-i derd
Her ki mî-gîred be-bâyed saht-i merd
- 5 În çünîn fermûd-i Mevlânâ-yı Rûm
Ân der esrâr-i bahr her ‘ulûm
- 6 Her ki gîred ‘illetî ‘illet şûd
Küfr-i gîred milletî millet şûd
- 7 Merd râ bâyed-i dihed ehl-i nüzûr
Tâ keşd-i ân bâr râ bîr bah vüzûr
- 8 Nezr-i gîrî her nâmerd nîst
Zân ki gayr-i bir debâred derd nîst

27

Der Beyân-ı Tâ‘rif Fark-ı Nezr ü Niyâz
Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Der meyân-ı fark-ı nezr ü niyâz
Güfte end ta‘rif ü ashâb-ı râz
- 2 Nezr-i hisse bed dâdenest ân bâ-ğaraz
U niyâzest ân ki bâshed bî ‘avâz
- 3 Her vech râ güfte bûdend her farîk
Nazm-ı kerdem cümle râ bir şeş tarîk
- 4 Her gedâ mîn vech-i hûş âyed bedel
Bîhr-i u düh nezr-i hod bî-ğışş ü gill

5 Ber-revân-i pâk-şân râ şad selâm
Ez Selâmî bâd eli yevmü'l-kıyâm

68

6 Tâlibân râ bes bûd ïn hûb-ı cevâb
Hâtem kün vâ'l-lâhü 'âlem bi's-şevâb

28

Mağnîsâda Re'îsü't-Târîkatü'l-Halvetiyye Yiğitbaşı Şeyh Ahmed Şemseddîn
Kudsullâhi Te'âlâ Sırrahû Hażretleriniñ Hân-gâh-ı Sa'âdetleriniñ Ta'mîrine Târîh-i
Fakîrânemizdir

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/Fâ'ilâtün/Fâ'ilün

1 Kutb-ı 'âlem Şeyh Şemseddîn Efendi Hażreti
Cünd-i ehlullâhda yiğit başı nâm ü şöhreti

2 Ka'bëtü'l-'usşâk edip bu tekyeyi kılmış binâ
Ehl-i aşkıñ hacc-ı ekber ola bunda 'âdeti

3 Zemzem-i feyz-i zülâlinden içen sâlikleri
Alalar bezm-i elestiñ bâdesinden lezzeti

4 Er safâ-yı zâta sa'y ile nişâr et cânını
Gel sarıl seng-i mezârına bırakma fırsatı

5 Şems-veş nûr-ı çerâğ-ı haşra dek olmaz hamûş
Zâ'il eyler 'âlem-i dilden hicâb-ı zulmeti

6 Ser-i pâki bir şecer oldu vilâyet bâgınıñ
Şaldı kol kol şark u garba şâh u bâr himmeti

7 Maḥv-ı cism et kıl teveccûh kapısında sa'il ol
Feyz ihsân etmede 'usşâka rûhâniyyeti

- 8 Âsitân-ı dergehinde hâliyâ mesned-nişîn
Şeyh ‘Ali ol ‘âşikânîñ re’s-i tâc-ı ‘izzeti
- 9 Himmeti tâm eyleyip bu dergehiñ ta‘mîrine
Bir dahi verdi libâs nola âña zîneti
- 10 Zîkr ü tekbîr ü tilâvet ile tâ‘at eyleyip
Edeler mü’minler icrâ anda farz ü sünneti
- 11 Âşıkân ü sâlikân ‘aşkıyla devrân eyleyip
Zîkr-i tevhîd ile taħsîl ede vecd ü hâleti
- 12 Varlığın yoğ edeler envâr-ı istîgrâkla
Bulâ tâ mir’âtı dil gerd-i sevâdan şafveti
- 13 Yâr-ı bâkîye erip ağıyârı dilden malîv edip
İçeler câm-ı tuhûrâdan şarâb-ı vahdeti

- 14 Birlige erişeler cem‘iyyeti ü keşret ile
Mûcib-i vahdet olur bu hângâhîn keşreti
- 15 Kıl cdâ-yı hamsi zîkr et cevher-i târîjini
Hem-çüñ ķalb-i mü’min âbâd oldu câ-yı halveti

(1195)

29

Merhûm Râ’if İsmâ‘îl Paşa Hażretlerinin Mîşr Kâhireden Cezîre-i Kerebde Naşb u
Teşriflerinde Mahrûsa-i Kandiyeyi Levs-i Eşkiyâdan Taħħîrlering Târîhdır
Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Eyâ âşaf nazîr ü şîr-i haşlet şîr-i tedbîriñ
Uyutdu mehd-i ‘adliñdc tîfl-veş ümm-i dünyâyi

69

82

- 2 Değildir mâh-ı nev nakş-ı kılıcıñ ‘arşa asıldı
Şakîye hâme-i seyfiñ çekince hûn-ı tuğrâyı
- 3 Felâjun zamânıñ nâmını tay şimdi
Nümâyân eylediñ dehare bu hûş tedbîr ile râyi
- 4 Nevâhî-yi Kandiyye çıkışmış iken râh-ı itâ‘atden
Muñî‘-i emriñ etdiñ askeriyle hep re‘âyayı
- 5 Geçerim kendimi derken ele her eşkiyâ hâlâ
Resen-i bendl-i itâ‘ata gctirdiñ re’s-i cşkiyâyi
- 70
- 6 Görünce‘adl ü dâdîñ bir değil vaşşâf-ı târîhiñ
Bu mehdi dedi herkes Râ‘if İsmâ‘îl Paşayı

(1196)

30

Mahrûsa-i Kandiyyede Tarîk-i Halvetiyyeden Sîrr-ı Nevâ Dervîş ‘Ali Efendi
Fevtine Tarîhdır

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün

- 1 Gürûh-ı Halvetiyânıñ mürid-i şaf-dili
‘Ali Efendî-i sırrına nevâsih-ı zamân
- 2 Şu rütbe var idi tab‘ında bezl-i ni‘met ü mâl
Ki aña hâş idi gûyâ müşabba‘-ı cev‘ân
- 3 Hâmîr cismi bu tenevvür-i aşkıda puhîte idi
Komuşdu mayasına âb-ı feyzini Rahman
- 4 Bulup murâdını göz yumdu dehrden aher
Bekâya hû deyip etdi ‘azîmet Rîdvân

5 Gelip bir ‘ârif billâh dedi târîhiñ
‘Ali Efendiye Mevlâ behiştî ede mekân
(1196)

31

Mahrûsa-i Kandiyede Şu’arâ-yı Kâmilînden Aḥmed Cezbi Efendi Fevtine Târîħdir
Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Âh-ı dehr-i pîr-i zen birdir nazmîñ kenzini
Etdi âhir hüsnden ka‘râz içre nihân
- 2 Şehsûvâr-ı eşheb-i meydan-ı nazm-ı pâk iken
Esb-i tapût ile etdirdi ecel tayy-i mekân
- 3 Dîde-i ḥalkdan nihân edip ḥayl-i bâz-ı felek
Verdi nağş nâmına seng-i mezârında nişân
- 4 Hâk Te‘âlâ ḡark-ı baḥr-ı nûr-ı râḥîmet eyleyip
Ola murğ-ı rûhuna gülzâr-ı cennet âşıyân
- 5 ‘Âlem-i ḡaybdan dediler âh ile târîhiñi
Cezbî-i Aḥmed Efendi eyledi ‘azm-i cinân
(1197)

71

32

Târîħ-i Câmî-i Şerîf-i Kaşaba-i Seferihişâr
Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Cündâ Hâcî Mehmed-i zübde-i ehl-i yâķîn
Eyledi bu câmi‘iñ bünyâdına sa‘y-i metîn
- 2 Naṣṣ-ı pâk anmaya çünkü kıldı iktidâ
Der ki ‘izzetde maķbûl ede Rabbü'l-‘âlemîn

- 3 Gûiyâ ‘adn içre bünyâd oldu ķaşr-ı bî-kuşûr
Hazihî cennâti ‘adnin fe’d-ħulûhâ hâlidîn
- 4 Bekleyip bâbında der menkûtalar târîhini
Kıl vužû‘ gel ŧur namaza şîdkile yâ mü’minîn
(1197)

33

Târîh-i Câmi‘-i Şerîf Der-Ķarye-i Özbek
Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün

- 1 ‘İbâdullahdan aşhab-ı ḥayr-ı menba‘-ı cevdet
Kılıp bi’l-ittifâk i‘mârına bu câmi‘iñ imdâd
- 2 Hulûş-ı tam ü hüsn-i niyyet ile eyleyip himmet
Hadîş-i nuŧk-ı pâk min binâya oldular münkâd
- 3 Şu rütbe zînet ü hüsn ü leŧâfet buldu kim resmin
Nice biñ sa‘y ü dik at ile tahrîr edemez Bihzâd
- 4 Hudâ maKBûl-i dergâhi kılıp aşhâb-ı ḥayrâtıñ
Yârin rûz-ı cezâ firdevs-i ‘adn ile kîla dil-şâd

72

- 5 Selâmî biñde bir düşse nola bu müşra‘-ı târîh
Bu ma‘bed-ħâne-i vâlâyı kıldı mü’minîn âbâd
(1197)

34

Târîh-i Sebîl Bi-İttifâk Esnâf-ı Mevt-âb
Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Efđalü'l-a‘mâl sakyü'l-mâdiyu'l-lah için
Kıldılar esnâf-ı mevtâbân-ı bünyâd-ı sebîl

85

- 2 Bunda bünyâdına imdâd edeni rûz-ı cezâ
 Âb-ı Kevser ile seyrâb eyle Rabb-i Celîl
- 3 Kâse-i cevher ile ‘atşâne okur târîhini
 Gel beri iç hâzihî “ ‘Aynen tüsemmâ selsebîlâ”¹⁷
 (1197)

35

Târîh-i Vefât-ı Kenzî-zâde Şeyh Hasan
 Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Yine kopdu Halvetiyye bağıınıñ bir sünbülü
 Ya‘ni Kenzî-zâde nâmı gibi bir halk-ı hasen
- 2 Kodular zîr-i zemîne ol hakîkat kenzini
 Mâr-ı engâriyyetin ref̄ cylesin feyz isteyen
- 3 Cevher ile Hâtif Kudsî dedi târîhini
 Hayy dedi ‘azm eyledi dâr-ı fenâdan Şeyh Hasan
 (1197)

36

Vâlid-i Mâcid Hażretleriniñ Mûrîdelerinden Fâtima Tûfî Bâciniñ Vefâtına Târîhdır
 Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Tûfî-i merhûme şükr-hây-ı zikrullah ile
 Yüz tutup dergâh-ı Hakkâ eyledi habs-i nefis
- 2 Bi’ş-şey’-i dârû'l-emân Hażreti Zehrâ olup
 Rûz-ı mahşer ola dâmân-ı şefâ'at dest-res

İnsan Sûresi, 18/ayet, “Bir pınar ki seisebîl denir.”

- 3 Bâ-sırışk her dü dîde dediler târîhini
 Gülistân-ı ‘adni Mevlâ Tûtîye ede ķafes
 (1197)

Târîh-i Ta‘mîr-i Minâr ki Ez-Zelzele Münhedim Şüde Bûd Қâdi-yı İzmir Bâ-Tamâm Resânîde

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Zihî ‘allâme-i müşkil-güşâ-yı fâzîl-i devrân
Misâl bu ‘ali hîkmet-i takî vü sâni nu‘mân
- 2 Cenâb-ı hâkim-i İzmir Şemseddin Efendi kim
Semiyy-i Ahmed-i Fahr-i Resûl-i Hażreti Rahmân
- 3 Derûnî қulzüm-i ‘ilm ü yedi meyzâb-ı cevdetdir
Medâd-i hâmesi mecrâ-yı şer‘-i çeşme-i hayvân
- 4 Geçerdi rütbe-i fażlina nisbet evc-i a‘lâyı
Serîr-i şer‘-i pâk Ahmed yede etmese iskân
- 5 Nice hükkâmi ‘âdil beldeden gerçi güzâr etdi
Hâkîkat böyle menlânîn nazîriñ görmedi bir cân
- 6 Sadâ-yı ‘adl ü dâdî neşr olunca sem‘-i âfâka
Ahâlî-i bilâd-ı gayri kıldı reşkile hayrân
- 7 Mesâkin-i bilâdîn başına gûyâ ki gün doğdu
Ziyâ vü nûr-ı ‘adli edecek her cânibe lem‘ân
- 8 Kudûm-i meymenet makrûnu âbâd etdi İzmiri
Ki belde olmuş idi nâr-ı zulm ü hark ile vîrân

- 9 Huşûşâ kim minâr-ı câmi‘ müftî esâsından
 Beni bî-şâh-veş-i kütâh kalmışdı nice ezmân
- 10 O zât-ı pâkiñ ‘âlî himmetiyle şâhîter sürdü
 Sehâb-ı âb-ı luťfundan olunca katresi rîzân
- 11 Denildi gülşen-i câmi‘de naňl-i mîve-i tevhîd
 Alanlar lezzet-i tevhîdi dutsunlar şamâh-ı cân
- 12 Bu ma‘bed-gâhda yetmiş yahud serv-i dilârâdîr
 Mü’ezzinler nevâ kîlsin çü şavt-ı murğ-ı hûş-elhâñ
- 13 ‘Imâretle bu ma‘bed-hâneye gûyâ ki taş dikti
 Okun atdı yayın asdı bu hayr ile o ‘âlîşân
- 14 Uyansın şem‘-i bahtı mesned-i a’lâ ile her sâl
 Şeb-i ihyâda oldukça kanâdîl nûr ile râhşân
- 15 Aña rûz-ı ebed rûzı kila Hakk ‘ömr-i sermedle
 Gurûba ermeye şems ü cûdun hafz ede Yezdân
- 16 Olupdu tekye-i nâçîzime nuťkile imdâdî
 Teberrük nâmîn etdim ben de sebt-i levha-i dîvân
- 17 Selâmî okusunlar cânla gûş ile târîhin
 Yapıldı bu minâre nâm Hakkı etmege i‘lân

(1198)

Medine-i İzmirde Vâlid-i Mâcidim E's-Şeyhü's-Seyyid İsmâ'îl Efendi Hâzretleriniñ
Binâ vü İnşâ Buyurdukları Tekyelerine Mûrşidimiz Kudvetü'l-'Ârifin Eş-Şeyh 'Ali
Niyâzi Hâzretleriniñ Vâridât-ı Kudsîyye Olan Mîsra'-ı Târîhleri Tażmîn Şüd

Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Fe'ûlün

- 1 Zihî E's-Şeyh İsmâ'îl Efendi
Der-i deryâ-yıvahdet merd-i âgâh
- 2 Berây-ı Naşîbendân ctdi bünyâd
Bu dergâhı be-'aşk Hâzreti Şâh
- 3 'Azîz ü pişvâsı kütib-ı devrân
Velî ni'metimiz Şeyh 'Ali âh
- 4 Buyurmuşdu bu târîhi teberrük
Bismillâhi tevekkeltü ala'l-lah
(1200)

75

Tekye-i Mezkûruñ Tevhîd-hânesi Tekyeden Muķaddem Vâki' Olmakla Bu Târîh
Denilmiştir

- 1 Hulûş-ı pâk ile tevhîde gel ey sâlik âgâh
Erenler dediler târîhini bu dâr-ı zikrullah
(1199)

Târîh-i Çeşme-i Berây-ı Merhûm Hüseyin Efendi
Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Menba'-ı cûd-ı sühâ vü ma'den-i luṭf u 'aṭâ
Kâtib-i gümrük semiyy-i Muṣṭafâ 'âlîcenâb

- 2 Eyler iken sū-bc-sū su gibi da’im ceset-cû
Ez-berây-i vâlid-i zevce ede bir hûş sevâb
- 3 Fî-sebîllâh bu yolda âb-ı cûdun kıldı nîl
Ola iltâf Hudâdan âb-ı rahmetle mesâb
- 4 Rûh-ı merhûmu ede seyrâb-ı kevser zü'l-Celâl
Ola bânî Hîzr-veş ‘ömr-i fûzûnla kâm-yâb
- 5 Elde kâse yolda nâsa ola der târîhini
Mâ Hüseyin ‘aşkına iç ‘ayn-ı Hasandan sâfî âb
(.....)

41

Târîh-i Berây-i Çeşme-i Mezkûr Der Cânib-i Diğer
Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Kâtib-i gümrük semiyy-i Mustafa yenbû‘-ı cûd
Efadalü'l-a‘mâl sakyü'l-mâ ya kıldı imtisâl

76

- 2 Yapı ol hâlk-ı Hasan bihr-i Hasan ‘ayn-i Hasan
Ola makbûl hubbâb-ı bâr-gâh-ı zü'l-Celâl
- 3 İki cânibden gelen ‘atşâne der târîhini
Mâ Hüseyin ‘aşkına iç bu çesmeden âb-ı zülâl
(1201)

42

Ehîbbâdan Bir Zât-ı Sütûde Şîfat Fevtine Târîhdır
Müste‘ilün/ Fâ‘ilün/ Müste‘ilün/ Fâ‘ilün

- 1 Hacî-i ‘Abdü'l-Kerim hâce ehîbbâsına
Etdi vedâ‘ cümle eyledi ‘azm-i na‘îm

- 2 Olmuş idı ismi taṣbîk-i müsemâsına
Dâd-ı İllâhî idi zâtına hâlk-ı kerîm
- 3 Fevtî gece hâbda ru'yet kaşrı gibi
Eyleye ihsan aña Hazreti Hayy u Kadîm
- 4 Kabrini pür-nûr edip ede mukarrin cînân
Zenbini mahv eyleye rahmet-i Rabbü'r-Rahîm
- 5 Çıktı bir âh edip söyledi târîhini
Revzen-i firdevs ola mesken 'Abdü'l-Kerîm
(1201)

43

Zikr ü Pîrvc Muktedâ-yı Tarîk..... Mahbûbü'l-Âşîkîn Sultânü'l-İuvahhidînü's-Şeyhül-Hâc 'Aliyyü'n-Niyâziyyü'l-Eyyûbî Eş-Şehir Be-Haci Dede İazretlerine Mersiyedir

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Hazreti Şeyh 'Ali da'vet-i hâs-ı Hakk olup
Kıldı 'isret gede-i kurbâ icâbet göçdü
- 2 Melâ-i nâsda isbât-ı vucûd eyleyerek
Kıldı da'vesâna her nutkunu hüccet göçdü
- 3 Etdi çend rûz nûhust-ı vaqt vefâtın i'lân
Verdi engüst be-dehen-i 'âleme hayret göçdü
- 4 Hâne-i kutba konup 'âmiye bir veft-i tarîk
Hîn-i rihletde kılıp keşf ü kerâmet göçdü
- 5 Sefer ender vaşan etdi haram-ı lâhûta
O ser-i kâfile-i beyt-i hâkîkat göçdü

- 6 Gerçi ol kenz-i ledün oldu defin ender hâk
Buldu rûhu şeref-i vuşlat-ı Hażret göçdü
- 7 Hiceb-çârı kıldı ‘âlem-i nâsûnda heman
Bâr-gâh-ı ehadde bî-beşeriyyet göçdü
- 8 Bû-yı feyzin dileyen hâkine rû-mâl olsun
Ol nihâl-i-gül-i gülzâr-ı vilâyet göçdü
- 9 Yine mihrâb yerinde sakın ey sâlik-i Hakk
Deme ez ciffe-i merk beyt-i tarîkat göçdü
- 10 Ey Selâmî be-güşâ dîde-i dil râ ki zi-câ
Mahmel-i pâk râ ka‘be-i vuşlat göçdü
- 11 Cevher ile yaza levh üzre kalem târîhin
Merkez-i dâ’ire-i ķutb-ı hilâfet göçdü
(1202)

44

Târîh-i Berây-ı Kaşr-ı Nakîb-ı İzmir E’s-Seyyidü'l-Hâc Mehmed Hâtem Efendi
Rahmetullahi Te‘âlâ
Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Bu masna‘-ı kaşr-ı vâlâ târîh-ı zîbâ cân-fezâ
Manzarından ref olur âyîne-i dilden ǵubâr
- 2 Kâr-ı nakkâşı değil sakf-ı mücellâda nûmâ
Levn-i er hârîndan ‘aks etmiş nukûş-i şad-hezar
- 3 Kadd һamîde tâklar şekl-i tevâzzu‘ gösterir
Âstan istikbâl-ı aħbâba kiyâmda üstüvâr

78

- 4 Her habâbı görünür havzında bir vefk-i rakam
Hâne-i kutbunda icrâ âb-nâb-ı hûş-güvâr
- 5 Çü fey bu cennet-i nümâne deseler bağ-ı İrem
Olmuş iken mezra'-ı envâ'-ı ezhâr ü semâr
- 6 Cümle eşcâr ü nebâtât câme-i huzerâ ile
Kadd ü kâmet 'arz eder 'uşşaka her faslı bahâr
- 7 Bezm-gâh-ı hâş-ı üns ü meclis-i ashâb-ı dil
Bî-humâr-ı ays edeler yârânla Ieyl ü nhâr
- 8 Bânî-i kaşr ol mûrüvvet mâdeni sâhib-i kerem
Zümre-i sâdâta hâlâ zâbit-ı 'âlî tebâr
- 9 Yâni El-hâc Mehmed Hâtem tâyy-i zamân
Herkese haddince dâ'im etmede vârin nisâr
- 10 Bir du'â ile Selâmî sâde târîhin dedi
Zevk ile eyyâmın imrâr eyleye perverdigâr
(1202)

45

Târîh-i Vefât-ı Şeyh Ahmed-i Ez-Hândân-ı Menemen
Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/

- 1 Ferîdü'l-'asr-ı fâzil Hâci Şeyh Ahmed Efendi kim
Denî çarh o kân-ı cûdu kıldı halkdan ihfâ
- 2 Der vâlâsı olmuşdu melâz ü melcâ-i miskin
Ser hâni idi her bir fâkîr ü rchgüzâra câ
- 3 Vefâtın pister-i gurbetde takdîr eyleyip ol
Fe kad mâté şehîden menzilin Hakk eyledi i'tâ

- 4 O ‘Ali menkîbet pür-re’fetiñ bâd-ı senâ âhir
Bu fânûs-ı cihânda şem-i ‘ömrün eyledi itfâ
- 5 Gurûr-ı ‘azz û câh olma gûşâd-ı dest-i dergâh ol
Nazâr kîl çesm-i ‘ibretle kubûra cümle mevtâ
- 6 Güzergâhde durup deryûze eyler Fâtihâ-hâândan
Kef-i dest-i temennâ kıyamda her hâcer gûyâ
- 7 Li-dü li’l-mevti vebnî’l-harâb sırr-ı tefsîrin
Kubûr-ı ehli eder ma’nâ başîret ehline îmâ
- 8 Oku bir Fatîha ihlâsla hâyr du‘a eyle
Hudâ pür-nûr ede kabrin mekânının cennet-i ‘ulyâ
- 9 Selâmî hâtif gâybî dedi menkûtla tarîh
Kusûr-ı bâg-ı firdevsi aña me’vâ ede Mevlâ
(1202)

46

Târîh-i Çeşme Der-Rehgüzâr-ı Menemen
Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Cünd-i hâyru’l-halef zü’l-cûd âlî menkîbet
Sâ‘î hâyr ü sütûde tab-i Mahmûdü’l-se’al
- 2 Âb-ı cûdun fî sebîllah icrâ eyleyip
Efdalü’l-a’mâl sakyü’l-mâya kıldı imtişâl
- 3 Rûh-ı pâk ü elden İlaâkka ki ihyâ cylcedi
Dergâhinde eyleye makbûl ‘izzet-i Zü’l-Celâl

- 4 Bir elinde tas ile menkûta der târîhini
 ‘Ayn-ı Şeyh Ahmedden iç rûhu için şâfi zülâl
 (1204)

47

Târîh-i Fevt-i ‘Âtike Bacı
 Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

80

- 1 ‘Âtike Kadın edip dâr-ı fenâdan pervâz
 Murğ-ı rûhuna mekânının oldu riyâż-ı gülşen
- 2 Eyledi seyl-i fenâ hâne-i ‘ömrünü harâb
 Eşk-i rîzân-ı bilâ oldu yine çarh-ı kûhen
- 3 Zenbini ‘afv ede Mevlâ ede gark-ı rahmet
 Açıla kabrine Firdevs-i ‘ulâdan revzen
- 4 Oku bir Fâtihâ ihlâşla gül târîhini
 ‘Âtike Kadına Bârî ede ‘adni mesken
 (1204)

48

Veled-i Ma‘nevîmiz Rahmet-i Karîn-i Mehmed Emîn Efendiniñ Fevtine
 Târîhdır

Müste‘ilün/Fâ‘ilün/Müste‘ilün/Fâ‘ilün

- 1 Garkım rahmet-i Bârîyi Mehmed Emîn
 Rûh-veş oldu nihân âh o nûr-ı cesîm
- 2 Kaydı bu tâze nihâl-i nîş-güfteye
 Gülşen-i ‘ömrün harâb cyledi çarh-ı lc’îm
- 3 Feyz-i Hûdâdan olup zâtına hüsn-edâ
 Mevhîbe hâş idî hilm ile tab-ı selîm

- 4 Cevher-i cesk-riz olup gel oku târîhini
Bâg-i na‘îmde mukîm eyleye Rabbü’r-Rahîm
(1204)

49

Ehîbbâdan Bir Zât-ı Şerîsiñ Fevtine Târîhdir
Müfste‘ilün/Fâ‘ilün/Müfste‘ilün/Fâ‘ilün

- 1 Seyyid-i ‘Ali erca‘î emrine münkâd olup
Da‘vet-i bezm-i Haqqâ oldu mucîb

- 2 Seng-i kazâ etdi fânûs-ı hayâtın şikest
Bâd-ı ecel şu‘le-i ‘ömrüne oldu müşîb

81

- 3 Zenbi ‘afv eyleyip eyleye rahmet âle
Ola makâmı cevâz-ı şulhâya karîb

- 4 Eşk-i dü-çeşmim ile yazdı kalem târîhîn
Rabbi Rahîm eyleye gülşen-i ‘adni naşîb
(1204)

50

Târîh-i Sâlî ki Âvâze-i ‘Adl ü Dâd Sa‘îd ü Şehîd Merhûm Cennet-Mekân Sultân Selîm
Hân Be-gûş Afâk Resîde Bûd Kî Güfte Şüd

- 1 Ye’sle herke’s dîde leb-be-leb hûn-âb idi
Nusret ümîdiyle her re’s-i mâ’e her sâl ü şehr

- 2 Hâtır-ı me’yûs halqa ki gelirdi kim ‘aceb
Bu şurûr leyde bir gün ola mı şubh-ı hayr

- 3 Bu tahayyürde yeğen ‘âlim-i nâgîhân dehr-i denî
Kıldı erbâb-ı gamma ihsân şâdîsin nezr

- 4 Hâzreti Sultân Selîm Hân kim cihâna şâh ola
Rûziger ‘îd oldu her bir leyliñiz ‘ayn kadar
- 5 Her devirde gâdr-i İslâm eylemişen çarlı güç
Nakş-i hâtem gibi döndü ‘aksine her bir emr
- 6 Dediler ilhâm ile bu nev sâl târihini
Rağad ola İslâma yâ Rabb düşmen-i dîne kadîr
(1204)

51

Târih-i Vüzerât-ı Der Vaqt-i Seyâhat ki În Fâkîr-i Mecrûh-ı Dil Der-Şehr-i Kâbil ki
Vilâyetîst Müntehâ-yı Hîrasân ü Ol Ser-hadd-i

82

Hindustân vü Dârü’s-Saltâna-i Devlet Efgânest Bi-‘inâyet-i Rabbü’l-‘Îbâd ‘Azîmeti
Üftâd ü Rahmetullah Vesâdar Hân ki Der Kîble-i Dürrân Mümtâz-ı Akrân ü Meyân Hânnîn
Devlet Efgân Bâ-‘îlm ü Fażl ü ‘Îrfân Yegâne-i Zamân Bûd Yefâ Hadd-i Zâta Dervîş Nihâd
Hemîşe Hod Râ Sühâ vü ‘Atâ Pîşe vü Mu’tâd Bûd ki Li-İstîhâkâk Be-Şeref-i Şadâret-i Uzmâ
Der-i Devlet Hod Müşerref Güste

Fâ ‘ilâtün/ Fâ ‘ilâtün/ Fâ ‘ilâtün/ Fâ ‘ilün

- 1 Zîll-i Hakkî gâzî mu‘azzü’ d-dîn Mehmed şüd zamân
Zât-i pâkeş gevher-i dürrîm der ân şüd
- 2 Hâfız-ı genc-i şerîf‘at nâ’ib-i fâhr-ı Rüsül
Ki ‘itâ‘âtes be-nas âyet kîrân şüd
- 3 Hâzreti Şiddîk sîret-i Şâh-ı Fârûk ma‘delet
Der hicâ Hâyder-sîsat bâ-hîlm çün ‘Osmân şüd
- 4 Hâmî-i dîn-i mübîn ü mâhi-i zulm ü bed‘
Der serîf-i saltanat çün mehdî-i devrân şüd

- 5 Kîble-i ‘âlem-i şch sînni Süleymân-ı zamân
Ki du‘â-yı devleteş vâcib ber ins ü cân şüd
- 6 Hâşelillah ki ketm-i teşbîh şâhân-ı selef
Ân-ı şehenşâhî ki ǵavt-ı a‘zam şâhân şüd
- 7 Kût-i kudsiyye yâ hûd kût-i ikbâl bâht
Her koca bâshed refîkës nusret Yezdân şüd
- 8 Sarsar-i kahreş best ü hâcet şemşîr nîst
Her ‘adüvv der-cây-ı hod çün bîd der lerzân şüd
- 9 Mî-girîz dehr-i gürûh-ı ez-darbet tiğes zi-bîm
Ger nerîmân-ı zamân ger husrev hâkan şüd
- 10 Rahmetullah hân vefâdâr şüd nusret-i ‘ilm
Hil’at-i şân-ı vüzerât berberes şâyan şüd
- 11 Ân Sikender ferâmânet-râ tamâm-ı ehles süpürd
Bârekâllah re’y-i pâkeş mûcib-i fermân şüd
- 12 Bermekî-ħaslet Aristo menkîbet ‘âlî neseb
Fażl ü ‘ilm ü dânişes çün sâñî-i Nu‘mân şüd
- 13 Cem-i çeşm der re’y-i Bûsinâ hükm-i nîgû şiyem
Çün vezîr-i müsteħkal devlet-i efgân şüd
- 14 Yâfte çün mülk-i devlet bâ-nizâmeş intizâm
Hâssa der Haqq ru’yet ez Hudâ ihsân şüd
- 15 Şâ‘irân-ı chl-i dâniş hemçü müştâkân-ı kenz
Feth-i târîħ tûlsimeş her iki cûyân şüd

- 16 În du‘â gûyeş Selâmî nîz ez şâdî-i şevk
Der dil-i vîrâne eş der cüst-cû pûyân şûd
- 17 Murg-ı kuds ez ǵayb-âverde be-dil-i târîhî tâm
Âşaf-ı mûlk-i Süleymânî vefâdâr-ı hân şûd
- 18 Ba‘d âmed hâtîfî yek mîsra‘-î diger be-güft
Ân Süleymân-ı zamân ïn Âsâf-ı devrân şûd
(1213)

52

**Şeyh Tâc ü Hırkamız Tarîk-i Sülükda Hem Pîrimiz Kîdvetü’s-Sâlikîn E’ş-Şeyhü'l-Hâc
Süleymânü'l-Hüsnu'n-Niyâzî Hazretleriniñ Târîh-i Mersiyesidir**

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Sânî-i hâce-i büzung ü kîdve-i erbâb-ı ‘aşk
Şeyhü'l-Hâc-ı Süleymân Hâce ahrâr-ı zamân
- 2 Vâkıf-ı remz-i hüviyyet ‘ârif-i ‘ilm-i ledün
Kulzüm-i esrâr-ı vahdet gevher-i ‘îrfâna kân
- 3 Şöyle müstağrak idi deryâ-yı nûr-ı valîdete
Anı fark etmezdi cem'u'l-cem'den gayrı kesân
- 4 Evc-i tecrîdde çü Edhem ol hâkîkat mihriniñ
‘Aynîna bir zerre gelmez idi cümle kün fe kân
- 5 Nice yeller mesned-i irşâda oldu muķîm
Tâ ki tekmîl-i sülük ede gürûh-i sâlikân
- 6 Sâkî-i câm-i mey tevhîd-i muhyiddîn olup
Hep kanardı meşrcibindendil-i teşnegân

- 7 Bahş-ı enfâs eyler idi dem-be-dem ‘îsî-şîfat
Nuğk-ı pâkinden bulurdu mürde diller tâze cân
- 8 Kendüye yâd-dâşt bezm-i ‘âlem-i lâhût olup
Eyledi ‘azm-i makâm-ı ins-şîfât-ı kudsiyân
- 9 Halvet ender göçdü mülk-i vahdete
Bâz-geş etdi makâm-ı kurba hemân
- 10 Kârı olmuşdu tarîkatde seferândır vaşan
Pâs-ı enfâsiyla âhîr eyledi tayy-i mekân
- 11 Cevher ile mülhem Gaybî dedi târîhini
Şeyh Süleymân Hüsni verdi hû deyip cânâne cân
(1218)

53

Târîh-i Berây-ı Cülûs-ı Merhûm Sultân Muştafa Hân
Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Şâh Sultân Muştafa bin Hâzreti ‘Abdüllâhamîd
İhayder asâ oldu taht-ı âl-i ‘Osmâna nişîn
- 2 Hâver-i evc-i celâdet mazhar-ı zîll-i âle
Toldu nûr-ı maķdemîyle zulmet-i âbâd-zemîn
- 3 Zulm ile tolmuşdu ‘âlem gayretullah erişip
Hamdullah zîn olundu zîver-i ‘adl ile dîn
- 4 Söz yok isti‘dadına bu tahte istihkâkına
Ebr-i cûd-ı seyzine eyler melekler âserîn
- 5 Yürüye ‘adli çerâgâhında gurg-ı gufsend
Şire âhû yâr olup dûrende ola kâm-bîn

85

- 6 Elde vâr iken şerî'at hâteme hâcet değil
Gayriye sen bâzıhs edersin mihri ey şâh-ı güzîn
- 7 Sensin ol sultân-ı 'âlem tâc-dâr ü tâc-dâr
Saña nisbet bândegâniñdir mülük-ı sâ'irîn
- 8 Şâh-ı ïrân ile Çurâni vü Afgani heme
Gördüm 'ayniyle müşâbe mîrmîrâne hemîn
- 9 Kande ol şâh-ı vezâret kande Dârât-ı hîşm
Kande ol Âşâf-şîm-i destûr-ı İskender karîn
- 10 İstihâr eyler mülük-ı hendesenîñ 'arz ile
Ya'ni kendin çün 'urûs eyler cevâhir ile zîn
- 11 Halka-i mengûş-ı gûş-ı bende ki lâyîk hilâl
Âfitâb olur yed-i cûdunda bir fass-ı nigîn
- 12 Mesned-i şevkînde dâ'im 'azz ü naşr ü yümn ile
Tâli'-i mes'ûd yeki Hakk ede âfetden emîn
- 13 Vere Hakk şehzâde-gân nîk-bahî ile sürûr
Düşmeniñ reşk ü hasedle ola ǵamgîn ve hazîn

86

- 14 Tercümân-ı 'âlem-i ǵaybdır zebânım şüphesiz
Hil'atiñ naşr-ı minallah efseriñ feth-ı mübîn
- 15 Bir du'âdır maksadım ancak değil 'arz-ı hüner
Du'â-yâniñdan Selâmî 'âciz ü kemter kemîn
- 16 Bâ-hurûf-ı cevheri yazsın kalem târîhini
Mustafâ Hân oldu şâh-ı 'âlem ü iklîm-i dîn

(1222)

Târîh-i Diğer

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

'Âlem-i gaybden sünûh etdi diğer târîh-i tâm

Şâh-i iklîm oldu Sultan Mustafâ-yı çâr-mîn

(1222)

Târîh-i Âhir

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

Cevher ile yaza levh üzere kalem târîhini

Pâd-şâh-ı heft kişver oldu Sultan Mustafâ

(1222)

Berây-ı Cülûs-ı Humâyûn Hâzreti Sultan Mahmûd Hân Halledallah Ullâsetühû ve
Ebede Saltanatahû

Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün

1 Şchenşâh-ı cihân Mahmûd Bin ‘Abdülhâmîd Hân kim
'İbâdullahâ mahz-ı luğfdur Hallâk u Ma'bûddan

2 Zîlâm-ı zulmle 'âlem şeb-i deycûre dönmüşdü
Tulû' etdi misâl-i mihr-i enver burc-ı mes'ûddan

3 Şu rütbe seyl-i bid'at râh-ı şer'i ede kim mesdûd
Tamâmen ye's gelmişdi sedâd râh-ı peder-vedden

4 Zamân-ı Hâzreti Fârûkdan bu ana dök hala
'Adâlet misl-i cevdet 'add olurdu şey'-i mefkûddan

- 5 Bu ‘ilm ü fazl ü taķvâ salṭanat kim anda cem’ oldu
Eğer mehdî desem şâhid gerekmez şey’-i mevcûddan
- 6 Cihân çün gele güm-kerde-i râ’î idi gûyâ
Bi-ḥamdüllah ü mehdî-i zamân bûd oldu nâ-bûddan
- 7 Nice etmez salâṭîn-i cihân dergâhına rûmâl
Olur iken mâye-i kesb teşrif-i cebhe fersûdden
- 8 O Yûsuf ƿil’at İskender meneş hem ɬâlk-ı Maḥmûdu
Çü İbrâhîm der-pâş-ı keremdir kûlzüm-i cûddan
- 9 Cem ü Cemşîd-i bed-kâra nice teşbîh edem hâşâ
Aña mevrûs iken mülk-i ɬilâfet İbni Dâvûddan
- 10 Halîlullah-veş cyler mużaffer İJaźreti Allah
Eder elbette ahz-i intikâm a’dâ-yı Nemrûddan
- 11 Şu’ûd etdikçe şayt-ı ‘adl ü dâdi sû-yı eflâke
Çıka eṣvâṭ-ı vâveylâ fem-i bağı-i merdûddan
- 12 Mü’eyyeddir min ‘indillâh mu’indir hep ricâlullâh
Sûlûk-ı hafte zâhirdir bu cedd ü sa‘y-i mechûddan
- 13 Ola rûh-ı necîden cism-i pâki dem-be-dem fâ’iz
‘Adû-yı dîni bed-ter ola ɬavm-i İJaźreti Hûddan
- 14 Bi-‘ömr-i sermed ol ɭîll-ı Hakkıñ mümited ola vakt
Ki eydürler istifâde ɬâlk-ı rahat-ızıll-ı memdûddan
- 15 Olup ɭîll-ı hümâ-yı şevķetinde biz daḥî mesrûr
Sûrûr-ı şâdî-i şehzâdegânla sevr-i mevlûddan

- 16 Du‘â-yı devletinde nakd-i ‘ömrüm şarfa va‘d etdim
Rüçû‘ mümkürn değil ehl-i vefâya ahd-i mev‘ûddan
- 17 Vazîfe olalı da‘vâtı çün tâ‘yîn-i evkâtım
Göñül levhini kıldım şâf gayri naşş-ı maksûddan
- 18 Dedim gencîne-i dilden Selâmî cevher-i târîh
Cihân oldu ziyâver mihr-i ‘adl-i şâh-ı Mahmûddan
(1223)

57

Berây-ı Vüzâret-i Ziyâ Yûsuf Paşa Der Dukka’-i Sâniye
Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Ziyâ‘e’d-dîn Şadr-ı a‘zam ü Serdar-ı Ekrem kim
Öpdü seyf-i nusret ile Mîşra Fâtih-i sâni
- 2 O Yûsuf tîl‘atiñ lezzet alanlar kand-i cûdundan
Çü Ya‘kûb oldular teşrifkîniñ cümle nigehbâni
- 3 Sühâ vü ma‘delet şân-ı vezâret zâtına mahşûş
Ki olmuş yâveri hîzr ü refîki ‘avn-i Rabbânî
- 4 Huşûşâ ‘ilm ü fażl ü fenn-i nazm ü neşr-i inşâda
Aña şâbâş eder dehriñ kamu ehl-i sühandâni
- 5 Ziyâlandı yine ‘ayn-ı vüzerât nûr-ı ‘adlinden
Şeb-i deycûr-ı gamda eylesin ‘âlem çerâğânı
- 6 Zihî Sultân-ı Mahmûd Hân Cem-i kişver Sikender-fer
Bu re'y-i şâ'ib oldu kalbine ilhâm-ı Rabbânî

7 Bihamdillah edâ oldu emânet ehlîne hâkkâ
Nîzâm-ı devlete buldu bu ‘âlî re’y-i zîşânı

8 Du‘â-yı devletine sarf-ı makûdûr eylesin ‘âlem
Ki böyle şâh-ı sâhib ‘adli kıldı halka erzânı

89

9 Hudâ ‘ömr-i ebed-i rûzu kila bâ-‘izzet ü nûşret
Ola a‘dâları cümle mutî‘-i emr ü fermâni

10 Nice şehzâdegân nîk-bâht ile olup mesrûr
Zamân-ı şevkctinde edelim hep sevr-i sultâni

11 Selâmî çıktı bî-fîkr ü te’emmûl bî-nuktî târîh
‘Azîz-ı Misra verdiler yine mühr-i Süleymân

(1224)

58

Târîh-i Berây-ı Şehzâde-i Civân-bâht-ı Hâzreti Sultân Murâd Bin Sultân Mahmûd Hân
Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

1 Cenâb-ı Hâzreti Sultân Mahmûd Hân-ı ‘âdil kim
Cihân döndü hemân ‘asr-ı Süleymân bin Dâvûda

2 Bi-hamdüllâh çîlu seneden beri bâ-lutf-ı Yezdâni
Olup zîll-ı hümâ-yı re’fetinde ‘âlem-i âsûde

3 Gezend ermez iken bâd-ı şabâdan zülf-i dildâra
Ne kadar eyleye mazlûma zâlim gâdri beyhûde

4 Bu demde ol durur muhyî-i dîn ü mehdî-i devrân
‘Ayândır bu sözüm erbâb-ı keşf ü chl-i meşhûda

5 Zamânında eger oldu ise rûşvet-hâr olan mahzûn
Bakılmaz öyle mel‘ûn ebed-i matrûd u merdûda

6 Olan râzî’-i hakkı memnûn harâm-i hükm-i ‘adlinden
Re‘âyâ cümle yüz derde du‘âda cebhe fersûde

7 Ede bu gerdiş devrânı dâ’ir-i Hakk murâdınca
Dûne a‘dâsı seyf-i kahr ile aşhâb-ı ühdûde

8 Hudâ tahtında ‘azz ü nuşr ile ‘ömrün füzûn etsin
Nice şehzâdegân ile erip envâ‘-ı maşûda

90

9 Selîl-i pâkini peyveste kılsın Hażreti Allah
Müselsel-i tâc-ı şevketle erince yevm-i mev‘ûda

10 Hûdâdan bir murâdımız var idi ânîde verdi
Erişirdi bizi bir yılda Allah ki mevlûda

11 Müyesser ola ‘ömr-i sermedd ile taht-ı ‘Oşmânî
Vücûd-ı pâkîde olsun emânet Rabb-i mevdûda

12 Eğer çi şâ‘iriyet ehl-i Hakkâ ‘ayb ü ‘âr oldu
Çü gâvun levs-i kızbiyle zebânın ede âlûde

13 Meğer tevhîd-i Hakk na‘t-ı Muhammed ola mazmûnu
Ye medh-i zîll-i Hakk sultân-ı ‘âdil halk-ı Maḥmûda

14 Dedim ey hâmesin şîdkile vâkı‘ hâli takdîm et
Du‘â resminde dervîşâne şâh-ı baht-ı mes‘ûda

15 Devâm-ı ‘ömr ü şâhîye niyâza dest bir âvâerde
Tażarru‘da iken vaqt-i seherdir kân-ı ma‘bûda

16 Selâmî mülhem-i gaybî dedi bir bî-nuṣîk-ı târîh
Murâd üzre murâdin verdi kâdir-şâh Maḥmûda

(1226)

Ciğer Köşem Kerîmem Hadîce Mollaya Mersiyedir

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Gözüm nûru ciğer köşem edip tîr-i ecel amaç
Elif kaddim yine eyvâh done verdi hâk-i kavse

- 2 Eder bâd-ı fenâ gül-berk-i ruhsârin hâzân âhir
Eğer gülzâr-ı ‘ömrüñ hâşılı bir gül-bin-i nevse

- 3 İnanma hânde rû-yı iltifât-ı mâder-i dchre
Seni giryân eder şimdî der-âğûş eyleyip sevse

91

- 4 Vefâ âmîdin etmek râst degildir çârh-ı ger hûndan
Olur mu rast-rû râh-ı vefâda aslı geçir üse

- 5 Alıp bir dâncemi şad hîrmen-i gam cylesdi tahmîl
Nice tâkat gelir bâr-ı gamma mikdârda cevse

- 6 Hâzînim hier ola dile lâkin râziyim yâ Rabb
Eğer ci rûz-ı mahşer-i çârda ma’sûma pürûse

- 7 Dedim rû-yı zemîne cevher-i eşkim.....târîh
Hadîcem murâ idi uçdu elimden şâhn-ı firdevse

(1226)

Târîh-i Diğer

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fa‘ilün

- 1 Bâg-ı ‘ömrüm hâşılı bir gonca-i neşgüftemi
Şarsar murk cylesdi evrâk-ı ruhsârin hâzân

- 2 Kurre ‘aynim ciğer köşem alıp verdi selek
Yerine hier ile dağ-ı sîne eşk-i hûn-feşân
- 3 Sûret-i mâderde mâr demişsin ey gaddara sen
Nîş-i merk etdiñ meğer kim nûş-ı şîriñde nihân
- 4 Tu‘me-i hâk oldu nûrestem henüz ma‘sûm iken
Çârde ma‘sûm ile haşr ede Bârî müste‘ân
- 5 Hâlid dedim târîhini
Uçdu murg-âsâ hadîccem sahn-i ‘adne nâgchân
(1226)

61

Târîh-i Velâdet Ferzend-i Dil-Pesend În Fakîr Muhammed Bahâ’eddîn Tâlallahü
‘Omrehû

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

- 1 Mübârek sâbi‘ şehr-i rabî‘-i tâsi‘ âzer
Şeb-i şebne yek ü nîm sâ‘at vakt-i feraḥ ekîn
- 2 Tulû etdi meh-i nev gibi gîm-i ‘âlem-i gaybden
Ki etmişdi haml-i ber-cîne taḥvîl âfitâb ol hîn
- 3 Hudâ-yı lem-yezel luṭfunden etdi bir veled ihsân
Merâkîbken ferh-i bahş-i cevâda bu dil ǵamgîn
- 4 İlâhî minhac-ı şer‘-i Resûl-i müctebâ üzre
Ede seccâde-i taķvâda icrâ-yı sünen âyîn
- 5 Kemâl-i ‘ilm ü ‘irfân ile kıl tevfîkiñi hâdî
Ki nûr-ı zîver-i tevhîd kîlsin bâtiñin tezyîn

92

- 6 Sülük-ı Naḳṣibend esrine pîr ü kıl tarîkatde
Bula esrar-ı lâhûtîyle hâl-i zümre-i âlin
- 7 Şarâb-ı ma‘rifetden nûş kılsın bezm-i valîdetde
Makâm-ı rütbe-i irşâdda kıl şâhibü’t-temkîn
- 8 Du‘â-yı vâlid olur müstecâb-ı dergeh-i ‘izzet
Ser ü şân-ı felek etsin du‘âma sıdkla âmîn
- 9 Mücevher-i vâlidi Seyyid Selâmî dedi târîhin
Muhammedden râḥîk-i feyz-nâb içsin Bahâ’eddîn
(1227)

62

Târîh-i Velâdet-i Şehzâde-i Civân-baht Sultân Bâyezîd Tâlallahü ‘Ömrehü
Mefâ’îlün/ Mefâ’îlün/ Mefâ’îlün/ Mefâ’îlün

- 1 Şehenşâh-ı cihân Mahmûd Hân ma‘delet-küster
Delîli şer‘-i Ahmed yâveri Rabbü’l-Mecîd olsun
- 2 Mümedd-i feyz-i rûhâniyyet-i âl-i Muhammed
Umurunda himem kârı Cüneyd ü Bâyezîd olsun
- 3 Tecellî-i cemâl-i zâtıAllahın
Kâbâ-yı füzû şevketlibs-i cedîd olsun

93

- 4 Esâs-ı dîni te’yîdedip muhkem
Vücûd ile binâ-yı devleti rükn-i şedîd olsun
- 5 O şîr-i şavlet-i vahyîr şîfâtiñ bîm-i kahrîndan
‘Adûsu lerziş endâmla çün berk-i bîd olsun
- 6 ‘Âtâ-yı kuvvet-i kudsîyyesiyle Hażreti Hakkîñ
Kamu şeherlerdir devlet-me’âbında ‘âbîd olsun

- 7 O zıllullah Fârûku's-şîm-i zill-i esken oldukça
Şeyâtîn-i muhâlif heybetinden nâ-bedîd olsun
- 8 Süleymân-ı zamâna zûr bâzû-yı mecâz olmaz
Hemân Ye'cûc-ı 'udvâne ġaraz sedd-i sedîd olsun
- 9 Tulû' etdi gece mâh-ı nev gibi şehzâdeler dâ'im
Zalâm-ı ġam gidip nûr-ı meserretler bedîd olsun
- 10 Huşûsâ mevlid-i Şehzâde Sultân Bâyezîd ile
Şebimiz kâdr olup her rûzumuz id-i sa'îd olsun
- 11 Ser-i devlet nişâni ola tâc-ı halk-ı Maḥmûd
Libâs-ı ittikâ-yı cedi Hân 'Abdülhamîd olsun
- 12 Dü şehzâde dü şehper hümâ-yı devlet olmuşdur
Per ü bâl-i ferîste gibi yâ Rabb bir mezîd olsun
- 13 Biri tebşîr-i feth-i Yesrib eyler birisi Budha
Peyâm-ı hayr-ı madem-i sem'-i İslâma resîd olsun
- 14 Tevârîh 'arz eden ehl-i suğan Sincana had yûfdur
Gerek Hasan-ı 'asr olsun gerek dehre lebîd olsun
- 15 Fakîrâne teberrük bu dahı ehl-i tarîkatden
Selâmî dâ'i-i devlet zebânından şenîd olsun
- 16 İki mevlûd-ı cem'ân fâl-i hayr edip dedim târîh
Âlihâ câmi'-i devlet-i velâyet-i Bâyezîd olsun
- (1227)

Târîh-i Velâdet-i Şehzâde Sultan ‘Abdüllâhîmîd
 Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Kîble-i şâhân ü sultân-ı cihân Maḥmûd Hân
 Câmi‘-i dîne vücûdun kıldı Hakk-ı rûkn-şedîd
- 2 Kutb-ı ‘âlem gâvs-ı a‘zam şâh-ı memdûhü’ş-şîm
 Cem-i hism Mansûr-ı ‘ilm şafder-i bâğî-i ‘anîd
- 3 Tâc-ı bahşâ-yı düvel hâkâñ-ı mülk-i bañr u ber
 Fâtih-i râh-ı Hicâz ü dîn ü dünyâya gûlîd
- 4 Teb-lerz-i bîm iken vehâbî-i hümâ girift
 Çün ki bâd-ı sam ķahri deşt-i ‘urbâned u zîd
- 5 O Süleymân-ı zamân kim haşmet ü iclâlini
 Görse İskender olurdu hayretinden lib-kezîd
- 6 Zühd ü takvâ ‘ilmü ü fetvâ hüsni hatt-ı cân-fezâ
 Her kemâlât-ı ‘ulûm ü fende kîlmîş hâkk u hîz
- 7 Ta zamân-ı Hazreti Dâvûddan bu ‘asra dek
 Cem‘-i dîn ü devlet etmiş var mı bir şâh-ı ferîd
- 8 Zühd ü takvâ ile ger mâlik olaydı devlete
 Belki böyle cem‘-i iżdâd edemezdi Bâyezid
- 9 Kasr-ı devlet az kalmışdı harâbe yüz duta
 Lutf-ı Hakkla kıldı tedbîrcedîd
- 10 Bu niżâm-ı devleti bu re’yi rûşd ü dânişi
 Bilse cem‘in i‘tiraf eylerdi Hârun Reşîd

- 11 İnkıyâd-ı şer'le hoş-nûd edip peygamberi
Hürmetine cărmumuz 'afv eyledi Rabbü'l-Mecîd
- 12 Rûh-ı pâki seyyidü'l-kevnayn kim hoş-nûd ola
Şimdiden şoñra olur nice meserretler bedîd
- 13 'Afde vü eşkâl kalmaz 'avn-i Hakkla feth olur
Çünkü mistâh-ı sa'âdet destine oldu resîd
- 14 Oldu bu tcbşîr-i feth-i Yesrib ü Bu hâa delîl
Yümn-i hayr-ı maķdem ü şehzâdeye biñ nüvîd
- 15 Her sene dü 'îd ü yek mevlûd ederken mü'minîn
Bu mübârek mâhda gördük dü mevlûd ü se îd
- 16 İlaçk aña şehzâdegân etdikçe ihsân ü 'aşâ
Biz du'âlar edelim yâ rabbünâ hel min mezîd
- 17 Hakk Te'âlâ 'ömrün efzûn eyleyip şâht ile
'illet-i rûhânî vü cismânîden kilsin ba'îd
- 18 Mülhem oldu bir mücevher beyitle târihine
Devletinde bu Selâmî dâgî-i kemter 'abîd
- 19 Neyyir-âsâ evc-i şulb-i Şâh Maḥmûd Hândan
Mehd-i dünyâyi münevver eyledi 'Abdülhâmid

Temmet Tamâm

Yâ Feyyâz İbtidâ-yı İlahiyât Dcr-İlurûf-ı Elif

Bismî'l-lâhi'r-rahmânî'r-rahîm

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Yâ 'Âlîm ü yâ 'Azîm ü yâ Rahîm ü zü'l-'atâ
Nâm-ı pâkiñ ile bu dîvâna etdim ibtidâ
- 2 Vâşf-ı vâşîfdan mu'arrâ zât-ı bî-çün 'aşkına
Nûr-ı evşâf-ı sıfâtiñ ile bulsun müntehâ
- 3 Zikr-i tevhîdiñle dâ'im tîfl-ı dil gûyâ olup
Lezzet-i şühd-i feyyûzâtıñ verir rûha gıda
- 4 Cün fe ehbîbü olupdur mehdî-i halk-ı cihân
İntihâda nûr-ı 'aşkıñ ile yâ Rabb reh-nümâ
- 5 Lağv-ı iżhâr-ı eniyyetden edip nazımım emîn
Ma'nî-i tevhîd yâ na't-ı pâk-i Muştafâ
- 6 Cün kalem ile zebânum tercümân-ı vâridât
Her sözüm enfâs-ı kudsiyyeden vere bû-yı şafâ

- 7 Cün dûrûg-âmîz ü fitne-hîzden mahfûz kıl
Ey kîlan nâmıyla kâr-ı mebde'e hayr intihâ
- 8 Kendi cûd u 'avn ü ihsâniñla ver hüsн-ı hîtâm
Luṭfunu eyler tevessül bu Selâmî-i gedâ

- 2 Râziyim her hâliyle vallah zü'l-fazlü'l-'azîm
Böyle ihsân ile 'isyânım hacâletdir bañna
- 3 Mübtelâ-yı zenb-i işbât-i vücûd olmuş iken
Her ne işlersem hužûrunda kabahatdir bañna
- 4 Müjde-i "Lâ taknatû"¹⁸ oldu dil ümîd-vâr
Ğam-ı yemmem "Lâ-yey'esü"¹⁹ bürhân-ı hüccetdir bañna
- 5 İsm-i Raḥmân sırrını bildi Selâmî şüphesiz
'Afviñña nisbetle cûrmüm belki rahmetdir bañna

3

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Yâ Resûlü'l-Haqq mahbûb-ı Cenâb-ı Kibriyâ
Ahmed ü Mahmûd Eba'l-Kâsim Muhammed Muſṭafâ
- 2 Tahtı levlâk üzre tâc-ı sahr-ı erselnâk ile
Hâtem-i hatm-i nübûvvet-i mülk-i dîne pâdşâ
- 3 Na't-i pâkiñ zîkrîdir cümle hurufât-ı suver
Remz ile Tâhâ vü Yâsin Kâf ü Şâd ü Kâf Hâ
- 4 Ebruvâniñ medd-i bismi'l-lâhi'r-rahmâni'r-rahîm
Nûn-ı 'ayniñ sünbülüñ ve'l-Leyl verdiñ ve'd-Duhâ
- 5 Kaşlarıñ mihrâb ü vechiñ kıble-i ehl-i niyâz
Mescid-i beytü'l-harâmdir kûyuñ ey hayru'l-verâ

¹⁸ Zümer Sûresi, 53. ayet "...umut kesmeyin..."

¹⁹ Yûsuf Sûresi, 87. ayet "...umut kesmeyin..."

6 Arzû-yı ka'be-i vaşlıñ eden 'âşkarıñ
Merve hakkı ede dâ'im sa'y edip kesb-i Şafâ

7 Bu Selâmî derd-mendiñ ed'â-yı 'aşk eder
Yâ Resûlullah anı şâd eyle vakt-i mûd'â

4

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Kâne fî fevka'l-uķuli isnâ 'aşera burcü'l-'ulâ
İnnehüm kânû yefidü'l-feyze li'l-ervâhînâ
- 2 Vâhidü minhüm 'ale'l-murtażâ ve ebnâ hümâ
El-Hasen sümme'l-Hüseyin nûru 'aynû'l-Muştafâ
- 3 Ve'l-'Ali Zeyyine'l-'Abâ ve'l-Bâķırı ve'l-Ca'fer
Hâdiyâ li's-şer'attü'l-İslâmi müşbâhü'l-Hüdâ
- 4 Ve'l-İmâm Kâzım baḥrû'l-'ulûmi ve'l-hakem
Ve'l-'Ali Mûsâ Rızâ tâcü'r-ru'üsü'l-aşfiyâ
- 5 Ve'l-Cevâdü ve'n-Nâkî ve'l-Hasan ḥalku'l-Hasan
Ve'l-veliyyü'l-ķâ'imü'l-Mehdî ḥatmü'l-evliyâ
- 6 Yâ nesîmü's-şubhı silmi min Selâmî bâkiyâ
Fî türâbi'r-ravżati'l-muhtâri ve'l-'Ale'l-'Abâ

5

Nev'-i Diğer Berây-i Du'a'd-Def'u't-Tâūnû'l-Vebâ
Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün

- 1 Kânc li isnâ 'aşera der'â ilâ sihemü'l-każâ
Hâfiżâ hîrzan bi-iznillahi min külli'l-belâ

- 2 Hüm ‘alâ İbnî ‘Ammü’l-Muṣṭafâ zeveü’l-Betül
Ve’l-İhasan şümmc’l-Hüscyn ve’l-‘Ali Zeyyine’l-‘Abâ
- 3 Ve’l-Muhammed Bâkir ve’l-Ca‘fer ve’l-Kâzim
Ve’l-‘Ali Mûsâ Rızâ Muṣṭafâ’l-lizâ şâfiyü’l-vebâ
- 4 Ve’l-Cevâd ve’n-Nâkî ve’l-İmâmü’l-‘Askerî
Ve’l-İmâmü’l-Müntâzır Mehdî misbâhu’l-nedâ
- 5 Salli yâ Rabbi ve sellim fî riyâzi ceddühüm
Efâlû’l-hâlk habîbü’l-Hakk fahrü’l-enbiyâ
- 6 Nedîm-i Hakk hâtib-i minber-i kavseyn-i ev ednâ
İmâm-i enbiyâ ve kîble-i dünyâ ve mâ fîhâ
- 7 Mukahîhel cd’acü’l-‘ayneyni mâzâ‘u’l-basar çeşmiñ
Aña tâhsîş kîlmış ru’yet-i dîdâr-i nebî Mevlâ
- 8 Cemâliñden alır âyîne-i şems ü kamîr-i pertev
Saçîñ ve’l-Leylî vechiñ âyet-i ve’ş-Şems ve’d-Duhâhâ
- 9 Muharrer kilk-i kudretle “Eiem neşrah leke sadrak”²⁰
Diliñdir kenz-i Rabbânî zebâniñ sırr-i mâ-ûhâ
- 10 Döşenmiş zîr-i pâye çarh-ı köhne büryân oldu
Kudûm-i pâkiñ ile ‘arşa verdiñ pâye-i ‘ulyâ
- 11 Ararlar yerde gökde âstân-ı devletiñ hâlâ
Alaldan lezzet-i feyz-i hayatîñ Hîzr ile ‘Îsâ
- 12 Yelîmiñdir meded geldi Selâmî sâ’il-i müzñib
Kapuñdan nehr ü kahr etme aman ey şâh-ı erselnâ

99

²⁰ İnşirah Suresi, 1. ayet, “Biz senin göüsünü açıp genişletmedik mi?”

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Şah-i iklîm-i risâletdir Muhammed Muştafâ
Câ-nişîn-i mûlk-i vahdetdir Muhammed Muştafâ
- 2 Ahmed ü Mahmûd ü Mahbûb-ı Cenâb-ı Kibriyâ
Mahrem-i sîrr-ı hüviyyetdir Muhammed Muştafâ
- 3 Bâb-ı luťfu sâ’îlîdir evvelîn ü âhirîn
Mültecâ-yı ehl-i hâcetdir Muhammed Muştafâ
- 4 Zulmet-i küfrü giderdi ‘âleme verdi ziyâ
Şems-i tevfîk-i hidâyetdir Muhammed Muştafâ

100

- 5 Bu Selâmî rû-siye bu müzâhib-i bed-kâr ise
Müncî-i hevl-i kıyâmetdir Muhammed Muştafâ

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Kanda baksam görünen ey dûst cemâliñdir baña
Hemdemim sîrrâ vü dârrâda hayâliñdir baña
- 2 Sa‘d ü nuhsu bilmezem bu encüm ü seyyâreden
Zevk ü şam-ı dilde cemâliñle celâliñdir baña
- 3 Vahdetiñ sîrrin tuyalden şaynın ‘ayn etti göñül
Sümme vechullah ile hüccet-i makâliñdir baña
- 4 Nûr-ı dîdarîñla mess etse tenim nâr-ı şamu
Nehr-i cennetden gelir âb-ı zülâliñdir baña

- 5 Cennet ü Rıdvân hevâsından Selâmî çekdi dest
İki ‘âlemde heman matlab-ı vişâliñdir baña

8

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Cenâb-ı Hakkdan gelen şey dil ‘inâyetdir saña
Cevâd-ı ihsâni kamu eltâf ni‘metdir saña
- 2 Her ne deñlü cem‘-i mâle sa‘y edip çekseñ ta‘b
Hep gelen “Nahnü kasemnâ”²¹ dan o kismetdir saña
- 3 ‘Âkil iseñ câh ile fahr etse câhil ǵamıma
Mülk-i dilde ‘ilm ü ‘irfân özge devlettir saña
- 4 Kesret ar iş dünyâya mağrûr olma kim
Şimdi ‘izzet bildiğiñ ‘ukbâda zilletdir saña
- 5 Hil‘at-i şâhiye verme hırka-i şad-pâreñi
Ey Selâmî serde segiñ tâc-ı ‘izzetdir sana

9

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Olsa takdîr Hudâ kâr eylemez tedbîr aña
Mümkin olmaz râh-ı ‘akl u fîkr ile taǵyîr aña

101

- 2 Mihr-i ikbâl olsa zâhir ebr-i humk olmaz hicâb
Sûd verme şem‘-i rûşd olsa şeb edbîr aña
- 3 Bâb-ı kenz “Fi’s-semâ’i rîzkuküm”²² meftûh iken
Nâfi‘ ü dâfi‘ degildir sa‘y ile takṣîr aña

²¹ Zuhur Sûresi, 32. ayet “...biz ülestirdik...”

²² Zâriyat Sûresi, 22. ayet “....gökte ise rizkınız var...”

- 4 Cevher-i zâti kimiň fâsid ola mişl-i raşâş
Sâlih olmaz İbn-i Hayyân etse târh-i iksir aña
- 5 Kırk bilmez ma‘ni‘ ü mu‘tī hakîkat kimdigin
Bende-i esbâbdır etmez nuťk-i Hakk te’sîc aña
- 6 Sîne-i düşmen değil sendândan eyler gûzer
Vâr iken âh sihr lâzım değil şimşîr aña
- 7 Hâk-i Eyyûbî kadar kıldı Selâmîye mukarr
Maskat-ı re’s olmuş iken belde-i İzmir aña

10

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Ey olan da‘vâ-yı me’mûn ile Hakkdan cüdâ
Hemçü aḥvâl eden isbât-i vücûd-i mâ’adâ
- 2 Nefsini bilen bilir nefsinde ma‘dûm olduğun
Hakkı ‘ârifseñ nedir bu da‘vâ’-i naḥn u enâ
- 3 Ân yeki hablü’l-metîn der dest şûd der râh-ı dîn
Ve ân diğer hablü’l-mesed ber best çün “Tebbet yedâ”²³
- 4 Mubâşşirâtdan kangı şeydir olmaya if‘âl-i Hakk
Ya nedir mesmû‘-ı gayr-i şavt-i tesbîh-i Hudâ
- 5 Murğ-ı Hakk kûdan su’âl etdim niçin Mansûr-veş
İsm-i Hakkdan mâ’adâ gelmez zebânından şadâ
- 6 Güft bâtil ger bi-gayr-i Hakk merâ ber dâr kuned
Gayr-i Hakk çizî nedânen ki kunem bâ ân nedâ

- 7 Eyleyip eden benseñ derseñ eğer îmâna gel
Muâlakâ Hâkâdîr der iseñ eyle nefy-i mâsivâ
- 8 “Mâ eşâbü şey”in min nefiske²⁴ oldu ayna
Anda kul külli min ‘indallâh olupdur rû-nemâ
- 9 Oldu iştâk ile mülhaç rütbe-i hürriyete
Ey Selâmî her kim oldu kayd-i hestîden rehâ

11

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 O yâriñ zülf-i zincîrin çeker rüsvâsiyiz cânâ
Perîşân-ı ‘âkl ile şâhra gezer sevdâsiyiz cânâ
- 2 Muhabbet nârina püryân olup tenvîr-i ‘aşk içre
Kadîmi bağıri yanık ‘âşîk-ı şeydâsiyiz cânâ
- 3 N’ola hûn-âb-ı çeşm-âmîzeş la’lin şarâb olsa
O câm-ı gül-femiñ mestâne-i şâhbâsiyiz cânâ
- 4 Per-i himmetle tayrân eyler iseñ lâne-i kudse
‘Aceb mi kâf-ı ‘aşkiñ biz dahı ‘ankâsiyiz cânâ
- 5 Sezâdır feyz-i luftundan ederse behre-ver zîrâ
Selâmî-veş o şâhîñ bende-i ednâsiyiz cânâ

²⁴Nisâ Sûresi, 79. ayette şöyle geçmektedir “Mâ esâbeke min hasenetin ve minallahî ve mâ esâbeke min eyyietin fe min nefiske” “Sana bir iyilik gelirse Allahtan, kötülük gelirse kendindendir.”

Hurûfî'l-Bâ

Mef'ûlü/ Mefâ'îlü/ Mefâ'îlü/ Fe'ûlün

- 1 Cây ile göñül mürgüne gülzârını yâ Rabb
Her şubhî-ı mesâ yâd ede ezkârîni yâ Rabb
- 2 Ref' ede şeb-i kesriyyeti şems-i ahdiyyet
Her zerrede zâhir görem envârını yâ Rabb
- 3 Şakķ cyle tecclînlc ten-i Tûrunu göster
Mûsâ-yı dile halle dîdârîni yâ Rabb
- 4 Deryâ-yı ledünü edip ihsân ü 'atâ kıl
Kalbim şadefindedir esrârîni yâ Rabb

103

- 5 Lâhût-ı delîl cyle Selâmî-i fâkîre
Esmâ vü şifât-ı fî'lle aşârîni yâ Rabb

Fâ'ilatün/ Fâ'ilatün/ Fâ'ilatün/ Fâ'ilün

- 1 Yâ Resulallah n'ola nûr olsa 'ayn-ı âfitâb
Her seher hâk-ı derk-i kehl ile olur kâm-yâb
- 2 İns ü cân-ı cânın niçin 'aşkında etmezler fedâ
Bir benâniñdan felekde sîne çâkdir mâh-tâb
- 3 Her benâniñ mâvidân-ı kevser idi güiyâ
Ümmetân-ı teşnegâniñ nûş ederdi andan âb
- 4 Hâk-ı ravżîni âsmâna da'vâ-yı fazl eylese
Cism-i pâkiñ mes ederken istemez şâhid tûrâb

- 5 Nice medli eyler Selâmî sen şeh-i kevneyn-i kim
Na't-i pâkiñ vaşf eder gökden inen yüz dört kitâb

14

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Yâ İlâhî eyle tavâf kûy-ı mahbûbuñ naşîb
Çünkü kıldıñ müzniñ mecrûhua dergâhin tabîb
- 2 'Âlem-i hîss dediler kim hâkine-i rû-mâl ola
Her ne deñlü olmuş ise 'âlem-i sırda karîb
- 3 Gül cemâliniñ hayâline scher biñ zâr ile
Mûrg-ı gönlüm zîkr edip der yâ habîb yâ habîb
- 4 Hâb-ı râhat terkin etdim miñneti kıldım kabûl
Âh-ı vâveylâ işim her gece misl-i 'andelîb
- 5 Sen mu'ayyen ü dest-gîri ol Selâmî 'âciziñ
Baş açık yahîn ayak düşdü yola tenhâ 'azîb

15

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 'İzzet-i ma'nî dilerseñ zelîli ile irtikâb
Hâke rû-mâl olduğundan secde olmuşdur sevâb
- 2 Pertev nûru zemîne olduğu için çehre sâ
Eyledi üç felekde kesb-i rif'at âfîtâb
- 3 Bûsegâh olmaksa mañlab chl-i hâcâta eğcr
Zümre-i dervîşîñ ol zîr-i kudûmüne rikâb

104

- 4 İftihâr etme yakîn oldum diye hâl ehline
 ‘Ayn-ı nûr olmaz mukâbil olsa hûşîde sehâb
- 5 Küntü kenziñ mahzeniniñ fethine tevîk gerek
 Elde mistâh olmasa olmaz Selâmî feth-i bâb

16

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Sunmadın meclisde câm etdin beni cânâ garîb
 Şâh-ı gülde oldu gûyâ bülbül-i şeydâ garîb
- 2 Ni‘met-i vaşılıña dâ’im muğtenemdir çün ‘adüvv
 Ben düşem sahraya şimdi bî-nevâ hayfâ garîb
- 3 Gurbet elde ‘aynuma mihr olsa gelmez zerre-ves
 Bu meşeldir olsa da bâ olur a‘mâ garîb
- 4 Câm-ı zehrin şundu sâkî-i felek bir reng ile
 Dest-i zâhidde gezer şimdi mey-i hamrâ garîb
- 5 Ey Selâmî ‘aksine dûr eylesin çarh bir zamân
 Sâkin ol sen genc-i vahdetde tek ü tenhâ garîb

17

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Küser kalb-i ‘ârife ‘îrfânın izhârdır sebeb
 Rûhte-i şâh deruhe nitekim bârdır sebeb
- 2 Halk içinde Hakk diyen Mansûr-veş bir dâr olur
 Rif’at-i cehâle bâtil söz geç etvârdır sebeb

- 3 Çekenden erbâb-ı’ırsâni kemâlidir yinc
Perteviñ pâ-mâline hâverde envârdır sebeb

105

- 4 Yâ dehen beste gerek yâ sîne bir ahen siper
Ta’ne-i seng-i ‘adûya keşf-i esrârdır sebeb

- 5 Bahır-ı gamda keşti-i cismi demâdem gezdiren
Neylesin sırda hevâ-yı ‘aşkı dildârdır sebeb

- 6 Eyleyip ‘azm-i seyâhat etmeğe terk-i vatan
Mansıb-ı ümîd-i vasl-ı dergeh-i yârdır sebeb

- 7 Hâkim-i mutlak-ı Selâmî Hazreti Allah iken
Hakk budur vallah ne yâr ü ne aqyârdır sebeb

18

Hurûfü’t-Tâ’

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Öyle bir sultân-ı a‘zamdır ki fahr-i kâ’ınât
Anıñ için halk olundu bu cemî-i mümkünât

- 2 Ümmeti vü çâkeridir âsimân üzre melek
Rû-yı arzda nev‘-i ins ü cân ü eşcâr ü nebât

- 3 Her nebâtu selsebîl-i cennet idi güiyâ
Dest-i pâkinden içerde teşneler âb-ı hayât

- 4 Bir işaretle felekde mâhi etmişdi dû nîm
Var idi her parmağında nice dolu mu‘cizât

- 5 Ey Selâmî hürmetine ‘afv eder mevlâ anıñ
Ümmetiniñ her birinde olsa bî-hadd seyyi’ât

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Ber heme ma‘lûm dânâyân-ı pîr-i pervest
Şeyh-i կavm-i vaqt-i hod çün ümmet-i peyğamberest
- 2 Her ci hâhî ez der meftûh-ı feyz-i u bê-hâh
Pür güşûde bâr-gâh-ı kibriyâ râ yek derest
- 3 ‘Ârifî fermûde ïn bîtî zi rû-yı şefkatî
Tû ger կadr-i suhan dânî zi-gevher-i bihterest

106

- 4 Çâre der def-i hâtır-ı şohbeti pîrest bes
Rahne ber Ye’cûc-ı besten hâssa-i İskenderest
- 5 Ey Selâmî rû megerdân ez celeyân Hudâ
Puşt-i ber կible zeden ez büt-peresti bedterest

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Hüznle nâlân olup çağırırım dûst dûst
Derd ile giryân olup çağırırım dûst dûst
- 2 ‘Aşkla rüsvâ garîb etdi beni ol habit
Vuşlat olunca nasîb çağırırım dûst dûst
- 3 Cismimi berbâd edip zikrini evrâd edip
Zâr ile feryâd edip çağırırım dûst dûst
- 4 Dîdede eşkim şerâb sînede bağrim kebâb
Olsa vücûdum harâb çağırırım dûst dûst

- 5 Oldu Selâmîye kâr her seher âh ile zâr
Ol gele misl-i hezâr çağırırim dûst dûst

21

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Sâkî-i bâkî meyin ‘arz eyleyip bezm-i elest
Nûş edip geldim cihâna ‘âşık-ı hayrân-ı mest
- 2 Nûr-ı şem‘-i ‘aşkına yanmak için pervâne-veş
Bâl-i himmet cyledi fânûs nâmûsu şikest
- 3 ‘Arşa-i ķalbe muhabbet leşkeri kıldı hûcûm
Dârbet-i tîg-i melâmet ceyş-i zûhdü etdi best
- 4 Eyledi târâc ü yağma kıldı benden eşer
Hâne-i ķalbe sunup biñ el ile ol yâr-ı dest
- 5 Kalmadı kendüden özge gayra işbât-ı vûcûd
Hamdü lillah ey Selâmî olmuşum Allah-perest

22

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

107

- 1 Sâkî-i bezm-i ezelden oldular rindân-ı mest
Ben de oldum nûş edip ol bâdeden hayrân-ı mest
- 2 Mey-i ҳâkîkat de bir ammâ iňtilaf-ı câm ile
Her biri olmakdadır bir reng ile el’ân mest
- 3 Gerçi bî-câm idi ammâ râh-ı bî-reng-i ezcl
Bunda oldu nice keyfiyet ile elvân-ı mest

- 4 Levnü mâ levnü'l-enâ esrârını izhâr eder
Her ne var a'lâ vü esfel cümle ekvân-ı mest
- 5 Zülf-i Leylâdan eder Mecnûnu gâhî telh-kâm
Ki leb-i Şîrînden olmuş kûhken nâlân-ı mest
- 6 Beyzâ-i kalb-i murâkîb kimi çün murğ-ı şütür
Kimi hây-ı hûyla etmekdedir devrân-ı mest
- 7 Ey Selâmî şevk-i zikr ile vücûd-ı 'âşikî
Hemçü pervâne demâdem etmede sûzân-ı mest

Hurûfu's-Sâ'

23

Mef'ûlü/ Mefâ'îlü/ Mefâ'îlü/ Fe'ûlün

- 1 Ey Şâh-ı Rüsûl iki cihân olmağa hâdis
Billah zuhûruñdur efendim aña bâ'is
- 2 Hurşîd-i cemâliñle cihân oldu münevver
Mahv oldu şeb-i zulmet şirk ile habâ'is
- 3 Bir nûr-ı ehad-i senge güneş olmadı şânî
Ne tâb getire gün yüzüne mâh ola sâlis
- 4 Vâkıf olamaz 'akl ile Cibrîl de olsa
Esrâr-ı 'ulûmiñle meger kim ola vâris
- 5 Şûzîde olur vasf-ı şerîfiñle Selâmî
Bülbül gibi gül na'tîni oldukça muhaddis

Mefûlü/ Mefâ‘îlü/ Mefâ‘îlü/ Fe‘îlün

- 1 Kevn içre eger ra‘d ile ihrâk olsa hâdis
Âhim şereridir benim ol âteşe bâ‘is
- 2 Külhân müdîr ‘aşk oduna dûzah mî bu sînem
Dürr etmek için oldu vukûf-i ehli muhâbis
- 3 Hep hâr-ı bclâ mihnct ü dcrd olmada pcydâ
Arz-ı dile zer‘ etse ferah tuhmini hâris
- 4 Sol rütbe melâmet-zedeyim ‘aşkla şimdi
Dîvâneliğim oldu kamu halka havâdis
- 5 Nakl etdi baña ers ile mîrâş-ı muhabbet
Bu demde benim derd ü belâ mülküne vâris
- 6 Şîrîn ile Leylâ şamını çekmezem ammâ
Mecnûn Ferhâda benem ‘aşkda şâlis
- 7 Şahbâ-yı muhabbet ile ser-mest-i elestim
Zâhid değilim mest-i mey-i ümm-i habâ’is
- 8 Bir ders ki bañâ hâce-i ‘aşk verdi Selâmî
Anı ne müfessir okudur ne muhaddis

Fâ‘îlâtün/ Fâ‘îlâtün/ Fâ‘îlâtün/ Fâ‘îlün

- 1 Câ‘iz olmaz bezm-i ‘ârifde şerî‘atden bahs
Münker-i gümrah ile sırr-i tarîkatden bahs

- 2 Bir ma‘ânî kim mu‘arrâ-yı hûrûf ü lafz ola
Nice olur aşhâb-ı kâl ile hakîkatden bahs
- 3 Sen tecelli-i cemâl-i yârdan bahs eyleseñ
Zâhid eyler hûrî vü gîlmân-ı cennetden bahs
- 4 Lâf uran her şîre-hâr ‘ârifî ser-i Haydere
Enli rubahin şikemdir kavli hikmetden bahs
- 5 Gerçi mir’ât-i ta‘ayyünde nûmâyân vech-i yâr
Ey Selâmî olmaz a‘mâya o sûretden bahs

109

26

Mefûlü/ Mefâ‘îlü/ Mefâ‘îlü/ Fe‘îlüün

- 1 Yâr olmasa da nev lebs cyle her anda hâdis
Hüsün dağı her dilden olan halka muhaddes
- 2 ‘Aşıkına biñ sûret ile oldu zuhûru
Üftâde-i vâdî-i gümân olmağa bâ’is
- 3 El-hamru bi-lâ ke’s ve’l-ke’sü bi-lâ hamr
Mâ eyyü sivâ şey’ün mâ e’t-tayyib hâbabâ’is
- 4 Der âyîne cüz yâr ne-geşt est hüveydâ
Der muhaddis a‘yân çe bûd gayr zi-muhaddis
- 5 Mefûl ki olur ma‘nî-i fâ‘il ki bir ‘aks
Mahvî ola nahvi k’ola bu bâbda mübâhiş
- 6 Ferdiyyet ile ya‘ni criş vahdet-i zâta
Kibr ü senevî gibi deme sâni vü sâlis

- 7 Rûhundan olup feyzi hâkîkatde Selâmî
Tevhîdde odur Hazreti şeyh-i ekbere vâris

Hurûfî'l-Cim

27

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Şâh-i kevneyn eyledikçe kâb-ı kavseyne ‘urûc
Şevk ile yer yer çerâğân etdi her kevkeb-i burûc
- 2 Bir kâdemde Mescid-i ‘Aksâyı kıldı cây-gâh
Enbiyâ ervâhî istikbâline etdi hûrûc
- 3 Ümmet-i müzâiblerin Hakkdan temennî eyledi
Bâhr-i rahmetde kamu mahv oldu her hâşâk-ı suc
- 4 Bir hâbîb-i muhteremdir ki visâl-i id yine
Olur İsmâ‘îl-veş ‘âşıkları kurban kuc
- 5 Ey Selâmî her nebîden şânın a‘lâ bilmeyen
Dîde-i cânı ‘amâ gûşî eşammdir kalbi tûc

110

28

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Tevekkül eyle Allaha bu gavga-yı şikemden geç
Kanâ‘at kenzini bul derd-i dînâr ü dermeden geç
- 2 Ne mâzî zîkrini eyle ne kıl müstaâbelîn fîkrin
Bu demde âdem iseñ dem bu dem derdi bu gamdan geç
- 3 Sülük ehline besdir fâhr ederse fâkr-ı fâhr ile
Melâmet tâcını bir sırr kılıp bu câm-ı Cemden geç

130

- 4 Visâl-i bâr ise maṭlab-ı tarîk-i ‘aşka ol sâlik
Ko ‘akl-i felsefi-i kâvl-i ashâb-ı hikemden geç
- 5 Selâmî hûş derdim seferândır vaṭan ile
Ko kîl kâli tâhsîl eyle hâli bîş ü kemden geç

29

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/

- 1 Baña bu günde ḡam-küsâr bulunmadı hiç
Enîs ü hemdem olur yâr-ġâr bulunmadı hiç
- 2 Ne erdi kâle-i vaṣluna dil ne kıldı ferâg
Nukûd-ı cân ile bir kesb ü kâr bulunmadı hiç
- 3 Bu çâr-sû-yı mihnetde devâ-yı derd edecek
Mezâc-ı ‘aşka şâyâin-ı a‘kâr bulunmadı hiç
- 4 Düşüp bu vâdî-i hicrânda kaldı dil tenhâ
Tarîk-i vuslata bir reh-güzâr bulunmadı hiç
- 5 Ne bildi cürmi nedir dil ne söyledi dildâr
Recâ niyâz edecek i‘tizâr bulunmadı hiç
- 6 Giyip ‘abayı Selâmî bu bâr-ı mihnet ile
Seyâhat eyleyecek bir diyâr bulunmadı hiç

111

30

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 ‘Âşık-ı mest ilc etmez i̇htilât ayık mizâc
Bâde engûr ile nâ-mümkindir etmek imtizâc

- 2 Nakd-i nuñkun süfiyâ şarf etme sâfî dillere
Sevk-i ehl-i dilde fûls-i nâ-sirra olmaz revâc
- 3 Yek dünân için bu dünâna niçin bu dest-i pûs
Ko bu hîrs u ârı bîhûde yere ey gözü ac
- 4 Kim ola a'mâ bugün yarındahi a'mâ olur
Hâk-pâyin ehl-i 'aşkın tûtiyâ et gözün ac
- 5 Bâde-i 'aşkile sermest ol Selâmî 'ârif ol
Sînc-i maccrûha olmaz bâdeden gayri 'ilâc

31

Müstefîlün/ Müstefîlün/ Müstefîlün/ Müstefîlün

- 1 Ey derd ile efgân eden es-sabru miftâhü'l-ferec
Yâ hûzn-i dil-i nâlan eden es-sabru miftâhü'l-ferec
- 2 Vakti gelip bir gün toğar bu leyl-i hablîden püser
Bu zulmet-i gamlar gider es-sabru miftâhü'l-ferec
- 3 Ya'kûbunu handân eder Eyyûbuna dermân eder
Sabr et Hûdâ ihsân eder es-sabru miftâhü'l-ferec
- 4 Düşme gam firâ diye gel ermez yere uzatma el
Müşkillerin hep ola hall es-sabru miftâhü'l-ferec
- 5 Maksûduñu Rabbü'l-enâm i'tâ eder cümle temâm
Vird-i zebân ile müdâm es-sabru miftâhü'l-ferec
- 6 Vardır zevâlc bir kemâl bedr olur elbette hilâl
Var mı şabâh olmaz leyl es-sabru miftâhü'l-ferec

- 7 Her yûsrûñ ol ‘asrı var her ‘asrıñ iki yûsrû var
Her şeyde Hakkîñ sırrı var es-şabru miftâhü'l-ferec

112

- 8 Nahî-i ümîdiñden semer bir gün ele bî-ğam girer
Gün tögmadan neler tögar es-şabru miftâhü'l-ferec
- 9 Halîñ deyip herkeslere âb-ı ruhuñ dökme yere
Hâcetleriñ hâkdan ere es-şabru miftâhü'l-ferec
- 10 Olma Selâmî pâ-mâl endûh ile rûz-ı leyâl
Eyle bu nuñkü hasbihâl es-şabru miftâhü'l-ferec

32

Harfü'l-Hâ'

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Seyf-i aşk-ı Ahmedî kim cânına kılsa silâh
Şâh-ı merdândır ki ceyş-i nef sine bulur necâh
- 2 Ravża-i aden birinin cây eden ‘uşşâkınıñ
‘Alem-i gaybdan gelir gûşuna hayy ale'l-felâh
- 3 Ol riyâz-ı gülşeniñ bir bülbülü bîn celîl
Hâ girip bâbına cârûp için içmiş cenâh
- 4 Kâtib-i kudret hayâl naşşın eşk-i çeşm ile
Yazdı levh-i sîne-i ‘uşşâka bâ-kavlı şahâh
- 5 Yâ Selâmî şalli bi'l-‘aşk li rûhi'l-Muştafâ
Külli vakt külli ân bi'l-ğudüvvî bi'l-ervâh

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Sû-yı dûstdan bu verir ‘uşşâka esdikçe riyâh
Murğ-ı ķudsîdir peyam yâr için içmiş ervâh
- 2 Bülbül câna gelenden müjdeler ihsân eder
Hâr-ı harhâr firâk-ı yârdan eyler felâh
- 3 Hüdhûd şehr-i siyâh yâ bû-yı veysdir ez-yümn
Etmede enfâs-ı Rahmân ilc câni inşirâh
- 4 Genc-i ǵamda yan yakıl izhâr-ı âh etme sakın
Gör ki şem‘-i ‘aşkla sûzân olur tâ-be-sabâh
- 5 Hâb-ı ǵasletden Selâmî câni bîdâr eyle kim
Sû-yı dûstdan bû verir esdikçe ‘uşşâka riyâh

113

Mef’ûlü/ Fâ‘ilâtü/ Mefâ‘ilü/ Fâ‘ilün

- 1 Zîkriñ cüyûş et baña yâ Rabb mu‘ayyen rûh
‘Avniñle mekke-i dil ola feth ile fütûh
- 2 Tûfân-ı zenb-i mâ’-i meniden ҳalâş kıl
Etdin cinâن ki ǵark-ı âbdan necât-ı Nûh
- 3 Çekdirmen neş’e-i mey-i ünyâ için һimâr
Sâkî-i lâ-yezâlden ihsân kıl şubûh
- 4 Takyîd-i mâsivâ ilc hestîden et rchâ
Âzâdelikle bula sîveydâ-yı dil-i vužûh

- 5 Yâ Rabb Selâmî etdiği da‘vâyı benlige
Cânı göñülden etdi yine tevbe-i naşûh

35

Hurûfî'l-Hâ

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Her mürîdi kim tarîkatde ola münkâd-i şeyh
Câhid-i vâfi Allah da yâver olur imdâd-i şeyh

- 2 İlâcet olmaz çile vü scyr-i makâmâta cğer
Cezbe-i Rahmân ile olur ise irşâd-i şeyh

- 3 Hakkdan eyler istifâde sâlike olur müfeyyiz
Sîr yüzünden ‘ayn-i dâd-i Hakkdır dâd-i şeyh

- 4 Nusha-i “Lâ-reybe fîhâ”²⁵ dan verip ders-i şuhûd
Etdirir îmân-i bi’l-gaybi ‘ayân üstâd-i şeyh

- 5 Ey Selâmî söylenen nâm-i fenây ile bekâ
Oldu mi‘nâda hemîn i‘dâmla icâd-i şeyh

36

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Kangı sâlik kim ola ez cân ü dil teslîm-i şeyh
Vâcib olur bâde‘ ta‘zîm-i Hudâ tekrîm-i şeyh

114

- 2 Hidmetinde olduñ ise sıdkla beste kemер
Çile-i cil sâlden yekdir nigâh nîm-i şeyh

- 3 Lezzet-i dünnyâ ve mâ fîhâdan eyler telh-i kâm
Erişirse câna zevk-i cezbe-i tesnîm-i şeyh

²⁵ Bakara Sûresi, 1. ayet, “...onda şüphe yoktur...”

4 Ehl-i isti‘dâd ede hâl ilc hall-i müşkilât
Hâsılı bî-güste-gûdur sâlike tefhîm-i şeyh

5 İhtiyâc-ı bahş-i kîl ü kâlden olur halâs
Ey Selâmî her kime olsa eğer ta‘lîm-i şeyh

37

Mef‘ûlü/ Mefâ‘îlü/ Mefâ‘îlü/ Fe‘ûlün

1 ‘Âşik olup ‘aşk aşetine et dili maṭbah
Pîriñ nefesinden aña ör zîkr ile menfah

2 Mîzân-ı şerî‘atle yürü cisr-i sülûku
Celb etmeye tâ kim seni imâre-i dûzah

3 İzkâr-ı Burâk ile eriş ‘aden-i visâle
Her menzili geç Burâk gibi fersah u fersah

4 Bâl ü peri ‘aşk ile kılıp rûhuñu tayrân
Pâ bend-i ‘akkâl olmaya tâ ‘âlem-i berzah

5 Mir’ât-i cenândan göresiñ yâri Selâmî
Levh-i diline ‘aşk-ı Hûdâ olsa mersah

38

Hurûfü’d-Dâl

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

1 Kalmışım girdâb-ı nefş içre İlâhî kîl meded
Kîl meded ey pâd-şehler pâd-şâhi kîl meded

2 Bir dakîka sâ‘atim fevt etmedim ‘isyândan
Hep hâṭâyile geçirdim sâl ü mâhi kîl meded

- 3 İlâb-ı gâflet perde çekdi görmedim ‘isyânımı
Kılmadım insâfla hiçbir gün âhi kıl meded

115

- 4 ‘Arsa-gâh-ı haşrda kâlâ-yı dest-âvîz cân
Seyyi’âtî defteri rû-yı siyâhı kıl meded
- 5 Katre olmaz rahmetiñ deryâsına nisbet ile
Kû kâf olsa Selâmîniñ kâhî kıl meded

38

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Biz kuluz sen Hâlik ü Yezdânsıñ yâ Rabb meded
Biz günehkâr-ı ‘âşî sen Gufrânsın yâ Rabb meded
- 2 Pister-i ‘isyânda dil-haste yatır zâr u zebûn
Dertli diller derdine dermânsın yâ Rabb meded
- 3 Zenb ile nâ-çâr kaldım çâre kıl bî-çâreye
‘Âcizâna sâhib-i ilhsânsıñ yâ Rabb meded
- 4 Müjde-i “Lâ taknatû min rahmetillâh”²⁶ eylediñ
Rahmet-i bî-hadd-i ‘add-i Rahmânsın yâ Rabb meded
- 5 Gayri kim ne var ilticâ ede Selâmî derd-mend
Bî-şerîk ü bî-nażîr-i Sübâhânsın yâ Rabb meded

39

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Ey kelîm lî ma‘allah mahrem-i sırr-ı chad
Vey nedîm-i bezm-i hâsü'l-hâş Allahü’s-samed

²⁶ Zümer Sûresi, 53. ayet, “Allahın rahmetinden umut kesmeyiniz”

- 2 Sûretâ misl-i beçersin gerçi toğduñ anadan
Fažlinâ nisbetle lâkin küſüvvün olmaz bir ehad
- 3 Zâhirâ cismânî lâhutâ ‘urûc etdiñ velî
Her demiñde ma‘nevî mi‘râcına yok hadd ü ‘ad
- 4 Kîble-i vechiñ görüp kavseyn eder da’im rükû‘
Sidre dîvân-i şerîfiñde kiyâma çekdi kad
- 5 Vaſf-i pâkiñdir Selâmîye selâmet yâ Resûl
Söylerim haddimce na‘tiñ hâk olunca bu cesed

116

40

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Behr-i Yûsuf gerçi şüd nisvân-ı Mîsrî dest berîd
Yâ Resûlallah dü şakk şüd meh benâni tû ki dîd
- 2 Her ki şüd hem-çün Züleyhâ ‘âşîkeş güşte ‘alîl
Vech-i pâket her ‘ama ki dîde şüd ez ehl-i dîd
- 3 Pertevi ez şems-i rûhâniyyet-i tû bûd ân
Nûr-ı hîlet ki be-cedd-i tû Halîlullah resîd
- 4 ‘Arş râ lîâhed ki Hakk rahsûde-i pâyet kunet
Emr-i “Fa’hlâ‘ na‘leyk”²⁷ ender Tûr-ı Mûsâ mî-şenîd
- 5 În կader küstâhî’ râ ki Selâmî mî-kuned
Çün be-sîdk-ı dil ber ihsân-ı tû gerde i‘temîd

²⁷ Tâ-hâ Sûresi, 12. ayet, “...ayaklarını çıkar...”

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Ey lisân-ı zîkr ile kâni‘ olan merd-i mürîd
Kendisin taklîd ile addeyleyen ‘asra ferîd
- 2 Eşhedü en lâ ilâhda söyle mahy et kim özüñ
Tâ kefâ billah ile Hakk ola illâda şehîd
- 3 Nefy ü isbâtda her eşyâ ki vücûdu ki ‘adem
Lîk bu âmed şüd oldu sür‘atinden nâ-bcdîd
- 4 “Külle yevmin hüve fî şe’n”²⁸ ile ‘âlem der her an
Etmede hil‘-i kûhen hem pûşes-i lebs-i cedîd
- 5 Ey Selâmî açmayınca can gözün olmaz ‘ayân
Nahnü akrübûde olan esrâr min hablü’l-verîd

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘ilün)

- 1 Mûrsidiň mertebesiň fehm eder erbâb-ı reşâd
Cevheriň ķadrini sarrâf bilir ne haddâd
- 2 ‘Ârif ü ehl-i dili zânnı ile bilsin mi
Bilmeyen Rabbisini nefsini bu cehl-i nihâd
- 3 Câme-i dânişi cak ile cünûn-ı ‘aşk ol
Hîccdir zâviye-i ‘aşkda bu rûşd ü sedâd
- 4 Garazıň Hakk ise ol pîr ü pîr-i kâmil
Olamaz rehberiň ihyâ mirşâd-ı ‘ibâd

²⁸ Rahman Sûresi, 29. ayet, “...her gün O bir istedir...”

- 5 Ey Selâmî erişir vahdet-i şarfa tahkîk
Kendin itlâk-ı kuyûd ile edenler azâd

43

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Her ki der bâğ-ı tarîkat şûd hezâr-ı Nakşîbend
Mîl-i kuhl-i çeşm-i cân-sâz dîzhâr-ı Nakşîbend
- 2 Nağme-sâz sırr-ı vahdet mî-şevev der her nefş
Gerçi bâshed bî-sadâ u’sâk-ı zâr-ı Nakşîbend
- 3 Her kûdâr-ı ahser ü iklîm-i ma’nî mî-kuned
Ber sereş be-nehend tâc-ı iftihâr-ı Nakşîbend
- 4 Derd-i bestân-ı ledün bâ-hîzîr güste hem sebağ
Behr ân hâce bezr-geşt ishâr-ı Nakşîbend
- 5 Ey Selâmî tâ bed zinde-şevev hem-çün mesîh
Her ki nev şûd âb-ı feyz ez çeşme-sâr-ı Nakşîbend

44

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Olmak isterseñ cihânda sırr-ı bûlend
Nakşîbend ol Nakşîbend ol Nakşîbend
- 2 Vâşîl oldu kûy-ı makşûda olan
Pîr ü minhâc pîr-i ercümend
- 3 Senliğîni ver Hakkâ sen çıkış aradan
Sığmaz ol dergâha merd-i hod-pesend

4 İç şarâb-ı ma'rîfetden bî-hod ol
Dâhil olmaz bczm-i ünsc hûş-mend

118

5 Feyz-i aksesden erir rûha devâ
Bu Selâmî-veş olursuñ derd-mend

45

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Gevher-i sırr-ı velâyet kânı Şâh-ı Nakşibend
Küntü kenziñ mahzen-i pinhâni Şâh-ı Nakşibend
- 2 Perde-dâr muharrem halvet-sarây sırr-ı Hakk
Mülk-i aşkıñ hân-ı fermân-râni Şâh-ı Nakşibend
- 3 Kutb-ı tâc-ı evliyâ vü hâce-i hîzr-ı ledün
'Ârifânın hüccet-i bürhâni Şâh-ı Nakşibend
- 4 hâkka-i dârû-yı feyzi destine vermiş Hudâ
Haste diller derdiniñ dermâni Şâh-ı Nakşibend
- 5 Rûh-ı pâkinden Selâmî ilc istimdâd-ı fcyz
Vasıl-ı Allah eder insanı Şâh-ı Nakşibend

Bi-hamdiyü'l-mülki'l-'azîzü'l-ğaffâr sene yâzdehüm ü dü sad ü hezârda pîrim iki cihânda dest-gîrim Hazreti Hâce Mehmed Bahâ'eddîn Şâh-ı Nakşibend Hazreleriniñ bu hâkîr-i bî-mikdâra mezâr-ı pür-enverleri ziyâreti makder ü hâk-i iksîr-girân mikdârlarına râhsûda müyesser olup muvâcehe-i sa'âdetlerinde 'alâ tarîku't-tâżarru' ve'l-inkisâr-ı zebâna gülân-ı güftârdır.

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Mî keşîdem âh-ı hasret ez berây-ı Nakşîbend
Tâ şevem ber hak-i kabreş çehre sây-ı Nakşîbend
- 2 Ber zemîn-i rahsûde bâzârî-i dil mey güfste mey
Key bûd Yâ Rabb naşîbem dîd cây-ı Nakşîbend
- 3 Zi intîzâr-ı vakt vuşlat çeşm-i giryân şûd sefid
Bişter kerde zi men çeşm-i cilâ-yı Nakşîbend

119

- 4 Hamdullah tûtiyâ-yı dîde-i dil-kerde em
Hâk-i ân câyi ki bûsîde est yâ-yı Nakşîbend
- 5 Kît‘a-i ez-cennetü'l-me'vâ Buhârâ şûd ez ân
Kâsr-ı 'îrfân şûd makâm-ı cân-sezâ-yı Nakşîbend
- 6 Bî-edeb pâyi mene ber-ravzaeş ey murğ-ı dil
Zer der ü geşte gül-i surh ez hayâ-yı Nakşîbend
- 7 Me-bereset dil-bestे râ ez himmeteş dest-i fütûh
Hal kuned her 'ukde râ müşkil-guşâ-yı Nakşîbend
- 8 Maksim-i envâr-ı feyz-i akdesest ez behr-i ân
Âşiyân-ı kudsiyân-güfste fezâ-yı Nakşîbend
- 9 Pertev-i himmet fikened ez-şems-i rûhâniyyeteş
Ber heme âfâk-ı zed-nûr-ı behâ-yı Nakşîbend
- 10 Hûşc-çîn hâan ihsâncş şûde mî rev gedâ
Behr ân hîred ü gülân-geşte gedâ-yı Nakşîbend

- 11 Çünkü bâsed evvel-i evâhir her müntehî
Key haber dâred kesi ez intihâ-yı Nakşibend
- 12 Ber ‘adû-yı nefs nuşret bahşedullahi ğayyûr
Her ki mî-şüd dâhil-i zîr-i livâ-yı Nakşibend
- 13 Kes ne dîde bâz-geste zi ıstâneş nâ-ümîd
Her ci mî-cûyend yâbend ez ‘atâ-yı Nakşibend
- 14 Her ci men mî yâstem ez-himmet u yâstem
Tâ ki sa‘y ü hîdmeti dâştem sczâ-yı Nakşibend
- 15 Hâst hod yâfte Selâmî an temennâyı ki dâşt
Ez der be-hâcib-i hâcet revâ-yı Nakşibend

120

- 16 Ehl-i dilhâ lâl-i şüd ez ‘acz-i tû şayfeş heme
Gayr-i küstâhî ne şüd gerden senâ-yı Nakşibend

47

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Sîrr-ı ehl-i dil begûş-ı cân şifte mî şeved
Bûlbûlân-ı ez gonca-bûy-ı gül giriste mî şeved
- 2 Mîsûz diğer bâd-ı feyz-i ez himmet pür bahâr
Gonca-i nahâl-i emel âher şüküft mî şeved
- 3 Dâşten-i ümîd dûstî ez u bî bahr-i gîst
Cün zetâb-ı dey-gül yâdâm firiste mî şeved
- 4 Sayd-ı her tûtî-mcniş râd-ı âm ncbûd hâcceti
Rismân-ı eblehî hod giriste mî şeved

- 5 Cille-i gurbet fikend ender dilem ḥubbü'l-vatān
 Dürr-i şadef çün der Selâmî dil nühüfte mî şeved

45

Harfü'd-Dâd

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Yâ Ȅlâhî nefş-i emmârem elinden el-'iyâz
Hîle-i vü âmenden etdim hażretine isti'âz
- 2 Vâdî-i hüsrânda kaldım ittibâ' nefsiyle
 Reh-nümâ kıl lütfuñu kim cümleye sensin mu'âz
- 3 Kať'-ı zevk şîrzen-i dünyâ edip
 Nûş-ı şehd-i 'aşkla dil-i tıfleyen ile iltizâz
- 4 Öyle 'âsî müznibim ki cûrmüme nisbet ile
Hüsni a'mâlim dahı varsa meğer kim ola şâz
- 5 Havl-i mahşerden ne ḥavf olur 'uşşât-ı mü'mîne
 Afv-ı cûd râhmetiñ olur ise melce'-i mülâz
- 6 Her ne defîlü mücîrim olsam eylemem kať'-ı ümîd
 Âyet "Lâ taknatû"²⁹ dan etdim anı ittihâz
- 7 Zulmet-i berzâhda eyle nûr-ı tevhîdiñ refîk
 Olmaya mahzûn Selâmî gâyrılar oldukça şâz

121

49

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Yâ Resûlallah kapıñ Hakk müznibe kılmış mülâz
 Dergehinden gâyri yer yok ehl-i 'isyâna mu'âz

²⁹ Zümer Sûresi, 53. ayet, "...umut kesmeyin..."

- 2 Bu nigâh-ı iltifâtıñ olmaz ise müznibe
Hâl-i ma'lûmdur efendim el-'iyâzu ve'l-'iyâz
- 3 Zehr-i emmâreyle bir telh-i dimâg-ı müznibim
Ver dimâg-ı câna ķand-ı feyziñ ile iltizâz
- 4 Redd olunmazdır kehiñden sâ'il-i mücîmîlerin
Ve'd-Duhâ sîrrînda "Lâ tenher"³⁰den etdim ittihâz
- 5 Sen mu'aayen ü dest-gîrsin ko 'âsîlerin
Sâye-i luṭfuñ Selâmî eyledi melce'-i melâz

50

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 'Âşîk-ı rencûre olmaz yâre vuşlattan lezîz
Dîde-i bî-mâra gelmez hâb-ı râhatdan lezîz
- 2 Bûse-i lebden elezzîdir 'âşîka düşnâm-ı yâr
Telh-i dârû-yı tâbîb istimâma şerbetden lezîz
- 3 Derd-i aşîdan iştikâ etme şakîn ey bu'l-heves
Mübtelâ-yı 'aşka derd-i yârı şîhhatden lezîz
- 4 Olalı dil dağ-ı hicrânıñ ile şîrîn mezâk
Gelmez oldu hâtır-ı nâ-şâda mîhnetden lezîz
- 5 Baña bes seyr-i cemâl ü zâhide sîrişkim
Oldu zirâ 'âşîka dîdâr-ı ni'metden lezîz
- 6 Kîsmet oldukça Selâmî hâk-ı pîre rûy-mâl
Dîde-i hûn-âb ile yok câna hîdmetden lezîz

³⁰ Duhâ Sûresi, 10. ayet, "...çıkışma..."

Harfu'r-Ra'

Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün

- 1 Bize lütf-ı mecid oldu bu mevlûd-ı Muhammeddir
Yine 'uşşâka 'iyd oldu bu mevlûd-ı Muhammeddir
- 2 Meh-i rûz-ı râbî' şeb-i kâdr-i refî' geldi
'Usâta bir şeffî' geldi bu mevlûd-ı Muhammeddir
- 3 Ferîsteler bi-izni Rabb nûzûl eyler yere ol şeb
Sunarlar câm-ı vahdet hep bu mevlûd-ı Muhammeddir
- 4 Gûşâd olur der-i râhmet nisâr olur der-i vahdet
'Ayân olur nice hikmet bu mevlûd-ı Muhammeddir
- 5 Togup ol şâh-ı erselnâ pür oldu nûrile dünyâ
Kim oldu Lât ile 'Uzzâ bu mevlûd-ı Muhammeddir
- 6 Sınıp bütleri Teresanîñ yıkıldı tâkî kîsrânîñ
Ocağı söndü küberânîñ bu mevlûd-ı Muhammeddir
- 7 Selâmî kabri hâkîne riyâz-ı 'itr-nâkîne
Şalât et rûh-ı pâkine bu mevlûd-ı Muhammeddir

Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/Fe'ûlün

- 1 Saçîñ ve'l-Leylî vechiñ ve'd-Duhâdîr
Cibîniñ kıble-gâh-ı evliyâdîr
- 2 Dehânîñ dürc-i dürr-i nûr-ı hikmet
Diliñ gencîne-i vahy-i Hudâdîr

3 Kaşındır kâb-ı kavseyn-i ev-ednâ
Kaddiñ sidre kıyâmîn müntehâdîr

4 Gözüñdür nâzır-ı nûr-ı tecelli
Teniñ tûr-ı cenâb-ı kibriyâdîr

5 Selâmî râvsiyeh ‘âciz fakîriñ
Eli bağlı kapıñda bir gedâdîr

123

53

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

1 Revân et eşk-i çeşmiñ ey göñül mâh-ı muharremdir
Ciger-i hûn ile âl-i Muştafâya vakt-i mâtemdir

2 Nice mâtem ki râhında nişâr etmek gerek câñı
Ki zîrâ ķurretü'l-‘ayn-ı hâbîb-i fâhr-i ‘âlemdir

3 Vücûduñ lâ'l-i reng olsun zemîn-i Kerbelâ-mânend
Boyansın pîrehen âl kana o dem işte bu demdir

4 O dil dil mi ki yanmaz ateşinde âl-i evlâdîñ
O göz çıksın ki dem dökmez bu demde şâd hârâmdir

5 Selâmî nûş eder dest-i ‘Aliden kâse-i kevser
Şu ‘atşân kim Hüseyin ile Hasan derd ile pür-ğamdır

54

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

1 Sevâdan geçdi dil mensûb-ı bâb-ı lutf-ı Mevlâdîr
Ne dil-pesend ümîd-i lutf paşadîr ne menlâdîr

- 2 Kanâ‘at kenzini fetî edeli vîrâne-i dilde
Erip e'l-fakr-i fahriye gînâ mülkünde Dârâdir
- 3 Gîdâ-hây-i ni‘âmdır maťbah-i nahnü ķasemnâdan
Velî ni‘met-i bî-minnetullahi Te‘âlâdir
- 4 Yedinde hüccet etmişken ķoluñ rizki alallâhi
Biribiriyile ҳalkın etdiği bilmem ne da‘vâdîr
- 5 Serin âsûde etmek isteyen seng-i havâdisden
Kanâ‘at kûşesinde bildiğim cây-i istignâdir
- 6 Selâmî şâh heft iklîme baş eğmez göñül amma
Kudûm-i hâk-i dervîşâne rû-mâl eyler ednâdir

55

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Göñül ereni deyip yâ Rabb tecelli-i cemâl ister
Hijâb-i müjde-i sevfi tüzânîden vişâl ister
- 2 Vücûdum tavrı şakk olsun fenâ ile bekâ bulsun
Hudâyi isteyen mâ ü meni ile muhâl ister
- 3 Fenâ-yı şarfa ermek bâhodî-i hoduna mümkündür
Ana hûm-hâne-i ‘aşkdan şarâb-i lâ-yezâl ister
- 4 Debistân-ı ‘arefde almağa ders-i ledünnîden
Ekâbir Hîzr-meşreb hâce-i aşhâb-ı hâl ister
- 5 Selâmî vuşlat-ı Hakk ise matlûbuñ tarîkatde
Delîliñ nûr-ı ‘aşk ister ne ‘ilm ü ne kemâl ister

124

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Şerâb-ı ‘aşkı ey dil dest-i ķudretden içenden sor
Olur ser-mest-i bâki cism-i fânîden göçenden sor
- 2 Okursaň müşhafı hüsnünde hatt-ı nokta-i hâlin
Sevâd u nağş-ı harfin ma‘nâdan seçenden sor
- 3 Revân etmek dilerseň âb-ı feyz-i şehr-i Şîrîne
Anı Ferhâd-veş ‘aşk âteşiyle dâg açandan sor
- 4 Atıp Hallâc-veş meydân-ı ‘aşka penbe-i cismin
O da‘vâ-yı ene’l-Hâkk olduğun candan geçenden sor
- 5 Selâmî cismini lâ etmeyenler bilmez illâyi
Nesîmî gibi dosta post verip kanlar saçandan sor

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Kulluk et Allaha gel ‘âlemde sultânlık budur
Terk-i tecrîd ol ‘alâyïkdan Süleymânlık budur
- 2 Ceyş-i efkâr-ı sevâ-yı kişiwer-i dilden çıkar
Mülket-i tende tasarruf ile ile hâkânlık budur
- 3 Burc-ı dilde yekdir Allah yek deyip şâm u şehir
Hile-i düşmenden âgâh ol nigehbânlık budur
- 4 Aldın ise pîr-i kâmilden ‘aref dersin eger
Ehl-i tevhîd arasında işte ‘îrfânlık budur

- 5 Küntü kenzen sırrın idrâk eyleyip vicdânla
Bâ‘is-i hulkiyyetin fehm eyle insânlık budur
- 6 Seyf-i nefy-i lâ ile katl et sırrı eniyyeti
Sırrı illâdan haberdâr ol müslümânlık budur
- 7 Ey Selâmî sümme yechullâhdan olduñsa habîr
Gayrı görme zâhir ü bâtında nâdânlık budur

58

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Gedâyım şûretâ ma‘nîde taht-ı ‘izz ü câhim vardır
Değişmem tâc-ı hâkâna serimde bir külâhim var
- 2 Bu gülşende gerekmez bûlbûl-âsâ nâle vü efgân
Dem-â-dem genc-i kalbimden çıkar bir gizli âhim var
- 3 Kamu zerbân olur şehlerdir devlet-me’âbinda
Bahâeddîn gibi bâtin ilinde pâdişâhim var
- 4 Sevâd u nakşî evrâkîn ne lâzım hifzî ey zâhid
Kitâb-ı levh-i dilde nokta-i nûr-ı siyâhim var
- 5 Selâmî şem‘-i aşka yandırıp pervâne-veş cismin
Ne hâlinden bilen vardır ne havz bir âh-ı vâhim var

59

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Maḥall-i nûr-ı sırrı li maallâhi fu’âdîmdir
Sivâ-yı Hakk heme karîbe nisbet-i ıträdîmdir

2 Makâm-ı kurb-ı lâhûtdan ne ǵam düsdümse nâsuta
Bu kesretler bu ǵayretîler ‘ayn-ı ittihâdîmdir

3 Bu tafşîl-i cihânîn defter-i icmâlidir cismim
Şîfâtîmdır şehâdet söylenen her dilde âdîmdir

126

4 Bilâ mîsâk-ı âhdîm derd ü ǵam dilde neşâtîmdir
Cihânda nâ-murâd olmak benim ‘ayn-ı murâdîmdir

5 Selâmî ser-fürû etsem ‘acemî emr-i Mevlâya
Kemâl ancak benim ‘abdiyyetimle inkîyâdîmdir

60

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

1 Emr-i Hakkı dutmayan âdem şerî‘atden çıkar
Râh-ı pîre gitmeyen sâlik tarîkatden çıkar

2 Fûlk-i şer’ ü bâd-ı himmetle tarîkat bahrine
Girmeyenler dürr ü mercân-ı hakîkatden çıkar

3 Çâr-bâbı ma‘ridetdir ârife fetheylemek
Bulmayan mîftâh-ı ǵaybi genc-i hikmetden çıkar

4 Kîble-i ma‘nâda kâim ol sivâdan et vüzû‘
Bilmeyenler kîblesin râh-ı selâmetden çıkar

5 Noktânın sırrı Selâmî bâ-i bismî'l-lâhdadır
Dikkat etsiñ vahdetiñ ma‘nâsı kesretden çıkar

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Metâ‘-ı vasl-ı dil-dâra ne sîm ü ne zerîm vardır
Kabûl eylerse râhında fedâ cân u serîm vardır
- 2 Şeh-i ‘îklîm-i ‘aşk oldum melâmet taht-gâhımdır
Belâdan efser-i sırdır dü ǵamdan leşkerim vardır
- 3 Kanâ‘at maǵpahımdir zâd-râhim kenz-i lâ-yefnâ
Benim nahnü ǵasemnâdan gelir kismetlerim vardır
- 4 Gedâyım gerçi şâh-ı dehre ‘arz-ı ihtiyyâc etmem
Maǵhall-i ‘ilticâ redd-i gedâ olmaz derim vardır
- 5 Refîkim nûr-ı tevfîk u hedâ etdir hâkîkatde
Reh-i makşûda şer‘-i Muṣṭafâdan rehberim vardır

127

- 6 Selâmî i‘tibâr etmem cihânîn tâc ü tahtına
Bihamdillâh Resulullah eşliğinde yerim vardır

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Hâkîkat remzini ǵannetme erbâb-ı mecâz ańlar
O râz-ı nûr-ı ‘irfân ile yine ehl-i râz ańlar
- 2 Nişnân-ı serâyolan ǵâti
Hevâ-yı hûda pervâz eyleyen bir şâh-bâz ańlar
- 3 Belâ her hân-kehde ǵîkr eder çok lâ vü âlâyı
Rûmûz-ı vaḥdeti sâlikde ammâ ǵâti az anlar

4 Şerâb-ı ‘aşkla mestim sanıp ǵafletle her nekbet
Kalender tavrını terk-i şalâta bir cevâz ańılar

5 Cemâl-i yâri her yüzden görüp baş eğse bir ‘ârif
Selâmî her gören kes ânı endine nûyâz ańılar

63

Mefâ‘ılün/ Mefâ‘ılün/ Mefâ‘ılün/ Mefâ‘ılün

1 Kelâm-ı ehl-i Hakk der-nehef değil de nedir
Der-i ledüne derûni şadef değil de nedir

2 Çıkıp bu kürsî-i câmî‘de güfste-gû edeniñ
Ham-ı tehî gibi ńalbi mücef değil de nedir

3 Kanı verâset-i Ahmed kanı sülük-ı selef
Zemâne şeyhleri nâ-halef değil de nedir

4 Nedir bu da‘vâ-yı ‘aşk ya nedir şikâyet-i ǵam
Kažâ sihâmına ‘âşik hedef değil de nedir

5 Selâmî Şerhî gibi kişiwer-i ledün şehiniñ
Gulâm-ı kemteri olmak şeref değil de nedir

64

Fe‘ılâtün/ Fe‘ılâtün/ Fe‘ılâtün/ Fe‘ılün
(Fâ‘ılâtün) (Fâ‘lün)

1 Tâlib-i Hakk olanıñ rehberi pîrân olur
‘Aşk rehini bulanıñ gitdiği sübâhân olur

128

2 Şerbet-i ‘aşkı içer mûlk-i dile yol açar
Cümle hicâbı geçer ‘aşkla sekrân olur

- 3 Sekr olur halleri Hakka varır yolları
Vecd-i Hudâ halleri cezbe-i Rahmân olur
- 4 ‘Aşkla hep varını terkeden ağıyârını
Gül ede Hakk hârını meskeni büstân olur
- 5 Bülbül-veş olma zâr-ber ola gül ile hâr
‘Ârike gül-hande nâr-i cennet-i riđvân olur
- 6 ‘Îlm-i ledünden sebağ okur iseñ bir varak
Bilene esrâr-i Hakk her yazı Kur’ân olur
- 7 Hîrka-i tâcın koyan dest-i süvedân-ı bûyân
Hâci Dedeye uyan vâşıl-ı cânân olur
- 8 Şîdkla destîn alan sırrını cânda bulan
Eşkine kul olan ‘âleme sultân olur
- 9 Erme izinden gözü eşkine sür yüzü
Çeşme Selâmî tozu kühl-i sefehân olur

65

Mef’ûlü/Fâ’îlâtü/Mefâ’îlü/Fâ’îlün

- 1 Feyz kim Resûl-i Hażreti Yezdândan gelir
Cândır o câna cânib-i cânândan gelir
- 2 Esdikce bâd-ı luṭf-ı İlâhî bûy-ı Kâş
Ya’kûb câna Yûsuf-i Ken’ânından gelir
- 3 Emr ola Tûr-ı cisme nażar Mûsâ-i dile
Nur-ı şafâ tecelli-i sübhândan gelir

- 4 Gûş et nidâ-yı innî enallâh kim hiṭâb
Vâdî-i tende ol şecer-i cândan gelir

129

- 5 Benlik hayâlin etme eriş nûr-ı cezbeye
Her ne gelirse cezbe-i Rahmândan gelir
- 6 Kesb eyle hâl-i vahdeti ko kîl-i keşreti
Hakk sırrı kalbe ma'nî-i Kur'ândan gelir

- 7 Nuṭkuñ Selâmî 'arife der-i dergeh her biri
Bahîr-i ledün gibi ulu 'ummândan gelir

66

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

- 1 Mü'mîn oldur ki Muḥarrem gününe hürmet eder
'Uzlet-i halâkla mâtem-kede-i halvet eder
- 2 'Âşıķ-ı Âl-i 'Abâyım diye da'ven er
Bugün erbâb-ı gam u derdile ünsiyet eder
- 3 Sen de 'âşıķ isen ey dil gamlâ ağıla müdâm
Yerde eşkin dökene gökde melek rahmet eder
- 4 Kerbelâ vak'asını yâd kılan derd ehli
Giryey-i kendisine vâcibe-i zimmet eder
- 5 Dökülen kanı gibi dîdeleriñden kan dök
Saña da ecr-i şehâdet gibi Hakk kat kat eder
- 6 Yeriñi mâtem ü endûh ile beytû'l-hüzn et
Yârin 'uğbâda yeriñ Hażreti Hakk cennet eder

- 7 La‘net et sen de Selâmî melek ü ins ü peri
Hüseynin İbn-i ‘Ali kâtiline la‘net eder

67

Mef‘ûlü/Mefâ‘îlü/Mefâ‘îlü/Fe‘ûlün

- 1 Bilmem bu heves dilde hevâ serde nedendir
Maṭlab-ı dil iken meyl-i dil âhirde nedendir

- 2 Bir nokṭaya dâ’ir iken ‘aceb hâjj-ı mezâhir
Bu naḳş şuver-i ‘âlem-i mistârda nedendir

130

- 3 Yekhakķa-i dârû iken eczâ-yı hakîkat
Düşmüs niye her birisi bir derde nedendir

- 4 Hep âyîne-i vahdet iken şûret-i keşret
Ya manzara-i dîdede bu perde nedendir

- 5 Dâl ise eger kurb-ı Hakkâ rif’at şuveri
Evc üzre melek nev'-i beşer yerde nedendir

- 6 Bir başıñña âzâde iken sen de Selâmî
Bilmem bu heves dilde hevâ serde nedendir

68

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Derd-i Hâkdan zihî yek ‘âşıka merhem mi olur
Gayr-ı mâtem-kede bir menzil-i harem mi olur

- 2 Kâle-i vaşlina göz kani ruh-ı zerd gerek
‘Aşk sükunda ya dinâr ile dirhem mi olur

- 3 Hırka vü tâcla taklîdi bırak ey sûfî
İsmi İbrâhîm olan her biri Edhem mi olur
- 4 Men ‘aref sırrını bul sen de ‘ârif iseñ
Bilmeyen ma‘rifet-i nefşini âdem mi olur
- 5 Ey Selâmî hele envâr-ı tecellîye mahall
Dil-i ‘ârif gibi bir ‘arş-ı mu‘azzam mı olur

69

Mef’ûlü/Mefâ‘îlü/Mefâ‘îlü/Fe‘ûlü

- 1 Bî-harf ü dehen ehl-i fesâhat niye derler
Hâliyle sühân-gûy-ı belâgat niye derler
- 2 Pîriñ nefsi midir ‘aceb nefsh-i
‘Aşk âtesine menfah-ı hikmet niye derler
- 3 Mûsâ-yı dile îmân vâdî-i bedende
Ol nahl-i sühân-gûy-ı hüviyyet niye derler
- 4 Baş pareleyip dem çıkışa dîde-i sûrah
..... ve pîr-i tarîkat niye derler
- 5 Gel şûr-ı serâfili bırak neydiğin öğren
Cân nefsh edici şûr-ı hâkîkat niye derler

131

- 6 Gir tahtına Hażreti münlâ-yı celâle
Bak saltanat-ı nevbet-i şevket niye derler
- 7 Erbâb-ı harabâta demezler de Selâmî
Bir bağırı delk-i puhte-i hasret niye derler

Mefûlü/Mefâ‘îlü/Mefâ‘îlü/Fe‘ülün

- 1 ‘Âşik olanıñ âdeti âh-ı seheridir
Çesminden akan derd ile hûn-ı ciğeridir
- 2 Zulmetde ziyâ-güster olan encüm-i eflâk
Her gece çikan sûzis-i âhiñ şereridir
- 3 Âfâkı münevver eden ol lem‘a-i hâver
Cânında yanın âtes-i ‘aşkin eseridir
- 4 Çekdirse felek gâm mı kemân-ı siteminden
Erbâb-ı diliñ cismi o tîriñ siperidir
- 5 Hep zârî olur ‘âşikin âzarına bâ‘is
Âzürde eden dalı yine kendi peridir
- 6 Kâlâsını ‘arz etmede der-câh ile câhil
Pâmâl eden ‘ârifleri ‘ilm ü hüneridir
- 7 Kesbiñle değildir sühan sende Selâmî
Bu himmet-i pirân ile ırs-i pederidir

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Egnüme kisem eğer Lâhur ile birdir haşîr
Ferş-i kemhâyile bir ‘âşiklara köhne haşîr
- 2 Hiss-i sem‘im ta‘n-ı düşmen şöyle muhtel etdi ki
Bir gelir hâlâ şarîr-i bâb ü âvâz-ı haşîr

- 3 Bir şehiñ sevdâ-yı zülfî ‘aklım etdi târumâr
Şimdi bilmem n’oldığın gül-geşt-i şahra vü haşır
- 4 Şâhidin ‘âdil midir müdde‘â-yı ‘aşkına
Sînede müşgân teberi zülfü boynumda haşır
- 5 Câlis-i hâñ-i kaâ‘ât ol Selâmî hırsı ko
Gönderir Hâkî hûşk-nân olsun gerek nuhte haşır

72

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Câme-i zer –târ ile ‘indimde yeksândır haşır
Rind-i mest hâba bir der-ferş-i dîbâ vü haşır
- 2 “İn min şey’in (illâ) yüsebbihû”³¹ remzini gûş edeli
Sem‘-i câna bir gelir âvâz-ı tekbir ü haşır
- 3 Edeli seyr-i ma‘allahda sefer-ender vaşan
Hâcet olmaz oldu geşt-i deşt-i vâdî vü haşır
- 4 Tâbifî bu sîcn-i tımar-hânedede ten perveri
Bu eniyyet-bendin etme kerden-i câna haşır
- 5 Meşreb-i tab‘în Selâmî zevk vermez zâhide
Hûş gelir mi sem‘i- zâga savt-i hûhû-yı haşır

³¹ Isrâ Sûresi, 44. ayet, “...her şey O’nu kötü şeyden arıyor...”

Merhûm Cennet-mekân Firdevs-âşiyân Sultân Selim Hân Hażretleriniñ Nefs-i
Humâyûnları İçin Şâl-i Keşmiriñ Hâşyesine Nakş u Tâhîr Etmek İçin Şalbâf İltimâs ile
Dârû's-saltana Olan Kâbilde Denilmiştir

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

- | | | |
|---|--|-----|
| 1 | İzn-i şâhenşeh ile tûr-ı sühandâna kemer
‘Arzuhâl ede du‘â-gûna feşihâna kemer | 133 |
| 2 | Sensin ol hüsrev-i sultân-ı selâtin-i cihân
Oldu ne tâk-ı felek yoluña bir dâne kemer | |
| 3 | Bış-i hidmet olamaz bezm-geh-i câm ü Cemşîd
Kaddin İskender ider görse gedâ ya ne kemer | |
| 4 | Gûş-ı Keşmire erip şayt-ı ‘atâ vü keremiñ
İşlenir nâm-ı şehenşâh-ı Selim Hâna kemer | |
| 5 | Rişte-i cânîn atar dest-geh-i efkâra
Tâ ki makbûl-i humâyûn ola bir dâne kemer | |
| 6 | Nakş-ı rengîni değil çehre-i zer-târînda
Huclet-i şermiñle girdi bu elvâna kemer | |
| 7 | Ne kadar olmaz ise hîdmet-i pâkine sezâ
Yüz sürüp dehehine geldi hâkîrâne kemer | |
| 8 | Lâle dâg ü gül-i ruhsârına eyle şefkat
Tolana hâle gibi sen meh-i tâbâna kemer | |
| 9 | Devlet-i ‘ömrüñe etmekde du‘â halk-ı cihân
Kâmetin eyleyerek dergeh-i Rahmâna kemer | |

- 10 Nice şehzâde-i nîk bahtla tahtında Hudâ
Bahş ede ‘ömr-i ebed devlete kuşana kemer
- 11 Nûşret ü sâltanat ü şevketle cümle cüyûş-ı küffâr
Sarıla gerden-i ‘udvânîña mârâna kemer
- 12 Kılıcîñdan geceler cümle cüyûş-ı küffâr
Tîg-ı nudret-i esr olsun ser-i ‘udvâne kemer
- 13 Darb-ı kahriñla amana gelerek kâmetini
Edeler her biri bâb-ı felek-i ‘unvâna kemer

134

- 14 Kîble etsin eşigin taşını şâhân-ı cihân
Kâ’im oldukça bu ne çarh-ı rukû‘âta kemer
- 15 Sen de ȝayret kuşağın eyle Selâmî der-bend
Memerr olsun saña da vuşlat-ı cânâna kemer

74

Mefûlü/Mefâ‘îlü/Mefâ‘îlü/Fe‘ülün

- 1 O şâh-ı bî-zevâlim ‘âlem-i ma‘nâ otâğımdır
Mu‘allâ ‘arş-ı şadr üzre dil-i ‘ârif turâğımdır
- 2 Söyünmez tâ ebed efruhte der zât-ı hüviyyetden
Felekde mihr ü mâh iki ȝiyâ bahşa çerâğımdır
- 3 Cemâlim bâğınıñ bir meyvesidir gülşen-i cennet
Celâlim lem‘asından nâr-ı dûzah bir ocağımdır
- 4 Dilimden ders alır bî-ȝarf ü şavt Cebrâ’îl-i ȝudsî
Vücûdumsidresinde müntehâ şâh ü budâğımdır

- 5 Nice ‘âlemler olmuş kem şudde ķandil-i ‘arşımda
Serâser cümle iklîm-i ‘âlem bir bucağımdır
- 6 Selâmî sırr ile Mûsâ-yı isti‘dâd olur irşâd
Enallâhdan okur tûr-i şecer gûyâ dudağımdır

Harfî’z-Zâ’

75

Mef‘ûlü/ Mefâ‘îlü/ Mefâ‘îlü/ Fe‘ûlün

- 1 Biz bende-i evlâd-i güzîn-i nebevîyiz
Ser-bende-i zer-i silsile-i Muştâfavîyiz
- 2 İhda ederiz mûyuna biñ cânımız olsa
Kemter kuluyuz sîdk-i muhabbetde kavîyiz
- 3 Kanlar dökeriz ta‘ziye-i ‘Ali Abâya
Mâtem-zede-i çâkeriyiz Murtażavîyiz
- 4 Keşf etmeziz ağıyâr olana hâlimiz amma
Ser ile ciger hûn ederiz hüznün eviyiz

135

- 6 Şad-pâre olursa tenimiz yine Selâmî
Her pâresi söyler ‘ulvîyiz ‘ulvîyiz

76

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Biz ‘allâm-i Nakşibendiz mülk-i fakrîn hâniyiz
Men ‘aref sırrına vâkîf ‘ârif-i Rabbâniyiz
- 2 Sâkî-i bezm-i ezelden tâk-engûr olmadan
Bâde-i bî-cam-i bî-rengiñ bugün mestâniyiz

- 3 Âb-ı feyz ile hakîkat ravzâsına rû-nemâ
Bülbül-i gül-zâr-ı ‘aşkını bir gül-i handâniyiz
- 4 Çok çalışdı şûret ehli bilmeğer esrârimiz
Küntü kenz esrârinin biz mahzen-i pinhâniyiz
- 5 ‘Ârife gencine vü mâr-ı tılsıımız zâhide
Sîrr-ı Hâkkiñ fethi müşkil kenz-i bî-pâyâniyiz
- 6 Lâ-mekânınız lâ-mekân şehrinde olduk câ-nışın
Mahfîiyiz tahte kabâbî kaşrınıñ mihmâniyiz
- 7 Bizdedir ‘ilm-i İlâhî bizdedir sîrr-ı ‘Ali
Nokta-i vahdet biziz yüz dört kitâbin kâniyiz
- 8 Nuşkumuz rûhü'l-kudsdür mürdeler ihyâ eder
Bizdedir ‘Îsî bin Meryem mürde cismin câniyiz
- 9 Ey Selâmî Hâzreti Veyse'l-Karn meşreb olup
Ermışız verd-i Hudâya cezbe-i Rahmâniyiz

77

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Biz gedâ-yı Nakşibendiz cümlesiñ sultâniyiz
Şâl-i fâkr içre ma‘ânî mülküñüñ hâkâniyiz
- 2 Hâzır u gâ’ib bize birdir Üveysî meşrebiz
Tâ Yemenden bu Keşan nefha-i Rahmâniyiz
- 3 Olamaz mevc-i havâdiş pûşes bâhr-i kadem
Gevher-i yektâ-yı sîrr-ı vahdetiñ ‘ummâniyiz

136

- 4 Katremiz nûş eyleyenler buldular hayyü'l-ebed
Zulmet içre HıZR-ı cânîş çeşme-i hayvâniyiz
- 5 Bizde taḥkîk oldu ıtlâk-ı ricâlullâh kim
Hâce-gân-ı devlet-i dîn-i Hudâ a'vâniyiz
- 6 Etmeden seyr-i merâtib vâşîl-ı maḳşûd olan
Tâ'irân-ı pür-güsâ-yı cezbe-i Rahmânîyiz
- 7 Gülsitân-ı 'âlem-i dârû's-şifâ-yı 'aşķda
Zâhm-ı hâr-ı bûlbûlûn merhem-i zen Loqmânîyiz
- 8 Verdiler miftâh-ı bâb-ı kenz-i lâ-yafti bize
 Ey Selâmî biz hâkîkat gevheriniñ kânîyiz

78

Mefâ'ılün/ Mefâ'ılün/ Mefâ'ılün/ Mefâ'ılün

- 1 Refîk olmazsa tevfîk-i âdeme devlet mu'în olmaz
 Kamîş-i sâde hızlan-ı tîrine zerre metîn olmaz
- 2 Bu gec re'y ile halk olmaz musahhar hâtem olsañda
Hatt-ı ma'küs ile her fasş-ı Süleymânı nigîn olmaz
- 3 Zen-i dehriñ tutulma hande-rû-yı zülf ü hâline
 Er olan dâne-i mekr ile dâmenden emîn olmaz
- 4 'Urûs-ı bî-reh-i mâder gibi şîrîn 'arż eder ammâ
Helâl-zâde mücerred 'akd-i kalb ile yakîn olmaz
- 5 İrâdet verme pîr-i nefse sâlik olma gümrâha
 Bu köhne hân-gehde merd-i kâmil post-nişîn olmaz

- 6 Gelir var ise kısmet matbah-ı nahnü kasemnâdan
Bilen anı edânî sofrasından rîze-çîn olmaz

137

- 7 Selâmî zâ'ika vermez kelâmîn terş-i ṭab'âna
Bilirsin şan 'at-ı hikmetde sırrıña engebîn olmaz

79

Fâ'ılâtün/ Fâ'ılâtün/ Fâ'ılâtün/ Fâ'ılün

- 1 Be's ü câna kalmayan dîvâne dervîşlerdeniz
Şem'-i 'aşka per yakan pervâne dervîşlerdeniz
- 2 Sâkî-i bâkî elinden nûş edip 'aşk cûr'asın
Kendimiz fark etmeyen mestâne dervîşlerdeniz
- 3 Sînemiz pürdür sekâhüm Rabbühüm ile
Cûr'a-nûşân-ı 'aşka mey-hâne dervîşlerdeniz
- 4 Zîkrimiz hû fîkrimiz hû nâlemiz hû dembedem
Vâşîl olmuş cezbe-i Rahmâna dervîşlerdeniz
- 5 Ey Selâmî fâkr-ı fâhrî mülküne sultân olup
Ser-fürû etmez şeh-i hâkâne dervîşlerdeniz

80

Fâ'ılâtün/ Fâ'ılâtün/ Fâ'ılâtün/ Fâ'ılün

- 1 Nûr-ı Hakkâdan halk olup bu şâna gelmişlerdeniz
Sun'-ı Hakkâla şûret-i insâna gelmişlerdeniz
- 2 Gevher-i kân-ı rumûz-ı 'ilmü'l-esmâ biziz
Hâmil-i esrâr olup meydâna gelmişlerdeniz

- 3 Nûş-ı câm-ı ‘aşk edip bî-vâşıta bezm-i elest
 ‘Âlem-i kâşâneye mestâne gelmişlerdeniz
- 4 Hâce-i hîzr-ı ledünnîden ta‘allüm etmeğe
 Tâlibânız mekteb-i ‘irfâna gelmişlerdeniz
- 5 Ey Selâmî ‘âlem-i nâ-sûta gelmekden ǵaraz
 Íntisâb-ı Haźreti Rahmâna gelmişlerdeniz

81

Mefâ‘ilün/Fe‘ilâtün/ Mefâ‘ilün/Fe‘ilün

(Fa‘lün)

- 1 Künûz-ı sırr-ı müsemmâlarız isim değiliz
 O zat-ı bî-sıfatız nakşla resim değiliz

138

- 2 Zuhûrumuzla ‘ayândır nihân-ı bâtinimiz
 Havâs-ı hams ile manzûr iseñ cisim değiliz
- 3 Ne deñlü bâde-i ‘aşk ile mest iseñ eğer
 Celîs-i pâ-yi hum hamr olan kısım değiliz
- 4 Libâs-1 fakr iledir iftihârimiz sûfi
 Ridâ-yı tâc ile biz mâ’il- kesem değiliz
- 5 Süyûf-ı bâtinimiz dehri pâre pâre kılır
 Selâmî cism-i ǵulâf içre münhasem değiliz

82

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Bî-mey ü bî-kâse olur nûşumuz
 Anın için bî-hûşîdir hûşumuz

- 2 Gayrı ne var görüben işidecek
Hakkı görür Hakk işidir gûşumuz
- 3 Halk çalışır tard-i sevâ etmeğe
Ol ne dürür bulmağa der gûşumuz
- 4 Kubbe olupdur beşeriyyet bize
‘Âdet-i nâs oldu çûr u pûşumuz
- 5 Kimse değil kâdir içre tolumuz
‘Âlemi medhûş kîlär bûşumuz
- 6 ‘Akł-i Felâtuna verir ihtilâl
Cûş u hurûşa gele ser-hûşumuz
- 7 Söyleme nâdâna Selâmî sözüñ
Taڭma ‘avâm gûşuna mengûşumuz

83

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Lezzet-i derdi bulan derdine dermân istemez
Şerbet-i ‘aşkı içen tedbîr-i Lokmân istemez
- 2 Hırka vü tâcın soyup ‘aşk ile ‘uryân olsa da
‘Âr eder bu libs-i ‘âriyetle ‘unvân istemez
- 3 Nûş eder câm-i habîbî zehr olursa ‘âşıkân
Gayrilar teklif-i kevser etseler cân istemez
- 4 Dîdede yâriň hayâli dilde ‘aşkı var iken
Külhan olsa meskeni firdevs-i rîdvân istemez

139

- 5 Cân verirdi râh-ı ‘aşkında Selâmî derd-mend
Neylesin mîhnetde ister cânı cânân istemez

84

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Ledün ‘ilminden hattı u hâme vü kul kesîr olmaz
Ma‘ânî-i İlâhî naâş ile sûret-pezîr olmaz
- 2 Cünûn-ı ‘aşkla işlâk-ı zencîr-i hurufât ol
Olanlar nîst hâme kayd-ı teklîfe esîr olmaz
- 3 Garaz-ı Mûsâdir ancak ‘âşıka her tûte bir Tûrdur
Zuhûr etse tecelli-i Hudâ bâlâ vezîr olmaz
- 4 Süveydâ-yı dili tebeyyüz kıl nûr-ı İlâhî ile
Kişi rîş-i sefid ile sakın ey şeyh-i pîr olmaz
- 5 Olurlar sûd-ı mend elbetde her sebz-âb-ı rahmetden
Fügûyât-ı İlâhîde sağır olmaz kebîr olmaz
- 6 Düşüp vâdî-i hayretde kalan ‘uşşâk-ı nâlâna
Muhammed Muştâfâ gibi Selâmî dest-gîr olmaz

85

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Olanlar nîl-i vađet meyl-i servet ile şûc etmez
Süleymân-meşreb ‘ârif halka-i kurbdan hurûc etmez
- 2 Garaz tard-ı sevâdir hâne-i dilden kişi yoğsa
Tecerrûd etse reh-i ‘Îsâ gibi uca ‘ûrûc etmez

- 3 Süvâr-ı esb-i nefs olmak cihâna kârimdandır
Olan şehvâniyân zen-meneş rakîbe sürüc etmez
- 4 Bizi bir ‘âleme kıldı resîde seyr-i fillâh kim
Şey ol ‘âlemiñ rûze şebe rûzu vûlûc etmez
- 5 Celîle dil verip cânda bulanlar rütbe-i hîlet
Zebîllâh-veş cânîn niçin kurbân-ı kûc etmez
- 6 Gurûb etmez Selâmî nûr-ı mîhri evc-i ma‘nâniñ
Nûcûmu sa‘d olur nuhs ile tâhvîl-i burûc etmez

86

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Der Hakkâ rûşen ehl-i recâya sedd-i bâb olmaz
O degehdén ne istid‘â olur kim müstecâb olmaz
- 2 Edenler hüccet-i a‘mâlini tevhîd ile imzâ
Aña lâ-tey’esû hükmünce ta‘dîr ü ‘ikâb olmaz
- 3 Necât ise garaż dâmân-ı ehl-i beyte dâhil ol
Girende fûlk-i Nûhâ mevcimden iżtirâb olmaz
- 4 Der ‘îrfân girmez kefe-i mîzân-ı zühhâda
Ma‘ârif kâr-gâhında ‘ayâr ü ihtisâb olmaz
- 5 Değil bahs ü cidâl lâyîk nuķûş ehl ile ‘uşşâka
Debistân-ı ledünde harf ü elfâz ü kitâb olmaz
- 6 Selâmî vuşlat-ı sırr-ı hâkîkat ise makşûduñ
Resûlüñ şer’ine uymak gibi hiç intisâb olmaz

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

- 1 ‘Âşikiz gerçi ruh-ı Leylîye meftûn değiliz
 Olmayız tâlib-i dünyâ hele Mecnûn değiliz
- 2 Zerre gelmez feleğin mihr ü mehi dîdemize
 Zer-nîşâr olsa nûcûm-ı dahî mağbûn değiliz
- 3 Fâkr-ı fahri ile der-servet ü samanlarız
 Müflis giyse tehî-veş dil-i mahzûn değiliz
- 4 Dilimiz ‘aşk-ı İlâhiyle ǵanîdir şûfi
 Cîfe-i devlet-i dünyâ ile memnûn değiliz

141

- 5 Tanımaz neş’e-i hîkmet ile Hakk etdi hamîr
 Zâhidiñ bildiği eczâ ile ma‘cûn değiliz
- 6 Nuñkunu ‘Isî-sıfat zinde eder mürde dili
 Nefes-i pîr ile der şâhib-i efsûn değiliz
- 7 Oldu deryâ-yı lediniye Selâmî ǵavâş
 Gayriden ahzûdîr ‘ilmde mâdûn değiliz

Hurûfî’s-Sin

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Serseri gezme tarîk-i Hakka gir ey ebu’l-heves
 Rûhuña zîkri silâh et nefsinı eyle feres
- 2 Halvet-ender encümen kıl kalbiñi ağıyârdan
 Hûş derdimle demâdem ede gör habs-i nefes

- 3 Er seyâhat der vaşanla ka'be-i mağṣûduña
Dil şafâ kesb ede sa'y et zikr ile olsa enes
- 4 Nûr-ı şem'-i aşka yandır benliğiñ mahv et tamâm
Cân verir pervâne gör izhâr eder mi şayt-ı ses
- 5 Ey Selâmî ermek isterseñ kemâl-i vuşlata
Bâb-ı mûrsidde mukîm ol gayriden ümîdi kes

89

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Gerçi çıkmaz ârifiñ cehren dilinden şayt-ı ses
Hâlî olmaz ortalı lâkin zikr-i Hakkdan bir nefes

- 2 Halka-i devrân ne hâcet yâ semâ'-ı hâ-yı hûy
Ârifiñ tesbih gelir gûşuna âvâz-ı ceres

142

- 3 Dâne vü dâm-ı sırışk ü âh-ı sûz-ı aşk ile
Murğ-ı esrâr-ı Hudâya sînesin eyler kafes

- 4 Nûr-ı muştak pertevinden şu'le ver kıl ortalı
Zill-i nâsûta mukayyed olma andan meblî kes

- 5 Ey Selâmî nem deyim var zerrede mihr-i minber
Gör Süleymân ü Sikender olsa da mûr ü mekes

90

Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün
(Fâ'ilâtün) (Fâ'lün)

- 1 Eden ümîd-i vefâ dehrden oldu me'yûs
Gör ne oldu taleb-i aşş-ı fenâdan tâvûs

- 2 Netdi İskender ü Dârâya dahı netse gerek
Halka bu bire zen-i dehr-i denî vü menhûs
- 3 Kâmile zehr şunar câhile sükker yedirir
‘Âşikîn taş çevirir başına çarh-i ma‘kûs
- 4 Çok ziyâ küster ikbâl olanını âhir kâr
Söndü hep şu‘leleri oldu şikeste fânûs
- 5 Ey Selâmî felegiñ ‘ayşına dil-bestे olup
Zehrin içdi nice Dârâ vü nice Keykâvûs

Hurûfu’s-Şîn

91

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Sâlike dergâh-ı pîri cennetü'l-me'vâ imiş
Lâle-hadler serv-i kadler her biri Tûbâ imiş
- 2 Merdüm-i bîmâre âb-ı havzı bir kevser-i şarâb
Çeşm-i nâ-bînâya hâk-i gülşeni tûtiyâ imiş
- 3 Bülbülân-ı ‘âşikânı zikr ü esbîh etmede
Anları şûrîde eden cezbe-i Mevlâ imiş
- 4 Her mes-i nâkîs ‘ayâr anda zer-i hâlis olur
Lutfla her bir nigâhi ‘âşıka kimyâ imiş

143

- 5 Ey Selâmî bir nefesde biñ dili ihyâ eder
Nutku Hacı Dedeniñ cân-bahş eder ‘Îsâ imiş

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Nâr-ı hicr-i yâr ile dök gözleriñden kanlı yaş
Yan yakıl büryân gibi zâr-ı derûnuñ etme fâş
- 2 ‘Aşk sükunda olur der-bestे dükkân-ı tabîb
Anda şarf-ı câñ-ı ahz-ı derd olur kesb-i ma‘âş
- 3 Nîk ü bed ü gec libâs ile melâmet hîrkasın
Taş atarlarsa dahı gam yeme her bir bağıri taş
- 4 Cây-ı sîm derz gerekdir der vey sürh-i eşk
Yohsa kâlâ-yı diğerle vaşına etme savaş
- 5 Bu ne sırdır ki Selâmî ‘âşık-ı dil-hasteler
Meyyit olmuşlar gezerler ölmeden şâhib-i firâş

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Zâhidâ sübha-i mercân ki şâhbâya değiş
Zikr evrâdiyla esmâyi müsemmâya değiş
- 2 Nakd-i ‘ömrüñ heves-i bûd ü ne-bûda verme
Sûk-ı ‘aşk içre yürü varını yağmaya değiş
- 3 Âb-ı çesm ile vužû‘ et evi imâm-ı ‘aşka
Kila ki vech-i Hakk et câmi‘i tenhâya değiş
- 4 Hîrka vü tâc-ı ridâyi ko melâmet-zede ol
Bu nukûd-i edebi kâle-i rüsvâya değiş

- 5 Mihnetiñ râhat-ı dünyâya Selâmî verme
Bu günüñ zilletini ‘izzet-i ferdâya deñiş

94

Harfü’s-Sad

Mefâ‘ilün/ Fe‘ilâtün/ Mefâ‘ilün/ Fe‘ilün
(Fa‘lün)

- 1 Eyâ habîb-i Hudâ ey nebî hâşü'l-hâş
Saña ǵulâm olan oldu iki cihânda halâş

144

- 2 Sîrât-ı şer‘inle ‘azm eder hakîkat ki
Gerek velî mukarreb gerek ‘avâm u havâş

- 3 Harîm-i kûyuña sâlik olan kişiniñ olur
Târîki nûr-ı hidâ yâr u rehberi ihlâş

- 4 Şeh ü gedâ heme muhtâcdır şefâ‘atiñe
Hudâsını yemmi-i ǵufrâna eyledi ǵavâş

- 5 Selâmî mî-talebed ez kerem-i şefâ‘at tû
‘Uşât râ ne-bûd cüz der tû cây-ı menâş

- 6 Selâmî yüzü kara şefâ‘atiñ ister
Günâhını girmekden sevâba eyle takâş

95

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Pîşvâ olsa eğer ‘uşşâka her gâhî hulûş
Gösterir kûy-ı vişâl-i yâre şehrâhî hulûş

- 2 Eylemez žayı‘ eder makrûn-ı dergâh-ı mucîb
Atılan her nâveki âh-ı seher-gâhı hulûş

174

- 3 Ka‘be-i makşûduna rehber olup vâşîl eder
Vâdî-i hicrânda kalmış nice gümrâhi hulûş
- 4 Zâhir-i a‘mâliîne mağrûr-ı meftûn olma kim
Âdeme lâzım olan vallâhi billâhi hulûş
- 5 Ey Selâmî yâr-i ǵam hârîden olma nâ-ümîd
Hem-dem eyler saña da bir kalb-i âgâhi hulûş

96

Hurûfî d-Dâd

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Ahmediîn teşrifidir îcâd-ı dünyâdan ǵaraż
Sırrına vuşlatdır anıñ ‘azm-i ‘ukbâdan ǵaraż

- 2 Kenz-i esrâr-ı ehaddir ten tûlsim olmuş aña
Âşïka feth tûlsimidir bu esmâdan ǵaraż

145

- 3 Cism-i pâki bir kâb-ı metn-i Hakkîdir kim anıñ
Şerh-i pâkidir kamu elfâz ü ma’nâdan ǵaraż

- 4 ‘İllet-i ǵâ’iyye-i һalķ-ı cihân olmuş durur
Küne teşrifî için Âdemle Havvâdan ǵaraż

- 5 Her nebî tebşîr için geldi Selâmî ‘âleme
Müjde etmekdir anı Mûsâ vü Îsâdan ǵaraz

97

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Hâlini bârî Hudâdan ǵayrı ferde etme ‘arż
İsteme muhtâc olan kesden olursa dahı karż

- 2 Dest-i ber-âverde yüzüñ yerde Hudâya et niyâz
Nefy-i ñayr oldu salavât-âsâ sülük ehlîne farż
- 3 Menzil-i rif'atde olsañ mihr-veş eyler üfûl
Zillet ile kendine inzâl eder bârânı 'arż
- 4 Fark-ı farkullâh ile ver her merâtib hakkını
Ferbih çeri ile bir olmaz olan 'aşk ile harż
- 5 Ey Selâmî kıl tevekkül bâb-ı Hakkda ol mukîm
'Âlem-i ñaybdan naşîbiñ gönderir bisyâr u berż

98

Hurûfu't-Tâ'

Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün
(Fâ'ilâtün) (Fâ'lün)

- 1 Rîşte gibi ehl-i dünyâ ile etme irtibât
Çeşm-i 'ârifde değil kadr-i cihân simmü'l-hiyât
- 2 Yâ cenân-ı vaşla yâ nîrân-ı hicrana gider
Her gelen ehl-i seferdir aña bu 'âlem-i ribât
- 3 Kâr-bân-ı 'aşkla 'azm-i reh-i maksam kıl
Bu misâfir-ñâne halkıyla olmaz ihtilât
- 4 Halkının enfasıcadır gerçi ki Allâha tarîk
Şer'i rehber eyle oldur sâlik-i Hakk'a şîrat

146

- 5 Hem-demiñ derd-i Hakk olsun miñnet ü ñam ü mûnis
'Aşikîñ dermâni dertdir miñnet ü ñamdır neşât
- 6 Ey Selâmî çünki tev'em oldu 'asr ile yûsr
Âher-i kürbet-i fecrdir her pes ü kabz inbisât

176

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Fi’s-semâ’i rızkuküm lehü keşîde kıldı hatt
Eylemez va‘d ü va‘îdinde Hudâ hâşâ galat
- 2 Her ne kim dârû'l-kažâda hâme-i kudret-nüvişt
‘Âlem-i makzîde nuş u zâ'id olmaz bir nuşat
- 3 “Ceme‘a mâlehü”³² naķd-i ‘ömrün şarf eden bed-mâyeler
Bilmeyip sudağ-i ziyânın sefer-i yed kaldı fakat
- 4 Bunda genc-i ma‘rifet girmez ise hayfâ ele
Ey vezeğ-vâr ister iseñ mâla batt-mânend-i batt
- 5 Ey Selâmî muhbîr-i şâdîkdan etdim istimâ‘
Nefsiñi vü Rabbiñi bilmek dürür makşûd-i katt

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Şafha-i ruhsâriñâ Hakk kudret ile yazdı hatt
Yandır bu görünen müjgân ü ebrû zülf ü hat
- 2 Vechiñ üzre okunuyor çârde hurûf-i muhkemât
Hâllerdir câ-be-câ temyîz-i harf için nuşat
- 3 Sûre-i nûrdur cemâliñ okudum ihlâs ile
Der isem seb‘u'l-mesâni eylemem hâşâ galat
- 4 Çâr-şad şuhufuñ dilerseñ ma'nî-i icmâlini
Min-ledün ‘ilmin oku vech-i âdemde fakat

² Hûmeze Sûresi, 2. ayet, aslı “Ceme‘a mâlen ve addedeñ” şeklindeki. “Malları toplayarak sayıp durmuşsun.”

- 5 ‘İlmü’l-esmâr-ı mevzin bilmek istersen eğer
Nusħa-i insân-ı kâmilden ta‘allüm eyle ḫat

147

- 6 Sîrr-ı Rahmân ‘ale’l-‘arş-ı üstüvâyi fehm eder
Ey Selâmî kim ki beyne’l-hâcibînde gördü ḥaṭ

101

Hurûfu’z-Zâ’

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘ilün)

- 1 Beni yâ Rabb kerem et eyle ḥaṭâdan maḥfûz
Nûħu kıldın nitekim bâhîr-î belâdan maḥfûz

- 2 Mûsâ-i rûħumu kıl nûr-ı tecelliîn ile şâd
Nefs-i Fir‘avnini et naħn ü enâdan maḥfûz

- 3 Derd-i Eyyûba veren şîħħat-î sâħħ sensin
Çeşm-i Ya‘kûbu eden hûzn-î bekâdan maḥfûz

- 4 Yûnusu baħn-î semekden çıkarıp şâd etdin
Kullarıñ sensin eden rene-î ‘inâdan maḥfûz

- 5 Bu Selâmî ede ḫavseyn ev-ednâ ḥakkı
Hedef cânını kıl sihem-i każâdan maḥfûz

102

Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün/ Mefâ‘ilün

- 1 Ne pend-i vâ‘iz-î sâmi‘ ne ol sen ġayriye va‘âz
Yemm-i ma‘nâda ġavâṣ ol gerekmez lücee-i elſâz

- 2 Ledünnî mektebinde pîr-î aşķdan maġz-ı Kur’âni
Ḥakîkatde ta‘allüm eyleyendir ‘âlim ü ḥaftâz

3 Gözüm dersiñ bulâniñ perdesinde vech-i elâyi
Fenâ fi'l-Hakkâda kıl bu hâb-i hestîden dili îkâz

4 Müsemmâ gevherin bulmak dilerseñ kân-i esmâda
Demâdem darb-i zikr ile ola kör nefsiñe giyâz

5 Seni bir dâne-i hâl ile dâm-i zülfe bend eyler
Zen-i dehriñ Selâmî mekrine dikkatle ol lihâz

103

Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün

1 Her eşyâ “Külli şey’in hâlike”³³ kavlin olup va‘âz
Eder takrîrü illâ vechehû sırrını bî-elfâz

148

2 Fenâ-yı min ‘aleyhâda “Ve yebkâ vechü Rabbinin”³⁴
Ne bilsin vech-i tefsîrin vücûhât okun haffâz

3 Ta‘arruc ise māksad-ı evc-i tevhîde sebk-rûh ol
Çü sûzân olmaya tâ senliğiñ pâyindi iğlâz

4 Nuķûş-ı kesret olmazdı hicâb-ı şâhid-i vahdet
Merâyâ-yı suverden vech-i yâre olmadıñ lihâz

5 Selâmî ân-be-ân i‘dâm ü icâd-ı mezâhir hep
Fenâyile bekâ remzinden eyler sâlikî îkâz

104

Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün

1 ‘Aceb ey dil-siyeh rîş-i sefidiñ yetme mi va‘âz
Ederken mü-be-mû nakliñ şahîhin saña bî-elfâz

³³ Kasas Sûresi, 88. ayet, "...her şey yok olur..."

³⁴ Rahman Sûresi, 27. ayet, "Ve Rabbin kalacaktır."

- 2 Olurmuş intibâh-i ehl-i ǵaflet mevt-i șûr ile
Nidâ-yı կable'l-mûtû ile çeşm-i câmî kıl ıkâz
- 3 Nedir bu kâse lebs-i sefre-i dünyâ-yı dûn olmak
Eleysallâhü kâfe'abdühü kavline ol lihâz
- 4 Buyurmuşken Nebî “Eiddâ adüvvüke beyne cem beyk”³⁵
Ne lâyik zîd-i ‘omre nefsiñ için olmağa gîyâz
- 5 Selâmî mahv-i fânî ol bekâ billâh ise maṭlab
Saña bâr-girân olmaz vücûduñdan katı iğlâz

105

Hurûfî'l-'Ayn
Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Şems-i Ahmed maşrîk-i Hâsimden etdikde tûlû‘
Nûr-i îmân տoldu yer yer şer‘le yandı şumû‘
- 2 Toğdu şâhü'l-âlemîn ü rahmetellilâlemîn
Çalınıp kös-i nübûvvet buldu dehr içre şuyû‘

- 3 Ravza-i vahdetde nâ-büt bir şecerdir kim anîñ
Enbiyâlar mîvesidir 'âlem-i hejdeh fürû‘

149

- 4 Müntehâ կaddin risâlet gûlistânında görüp
Şerm-i hacletden eder tûbâ հuzû‘ ile իսû‘
- 5 'Azm-i mescid eylese ol ka'be-i ma'nâ eger
Her cemâdât eyler idi reh-güzârında rukû‘
- 6 'Ayn-i zemzem olmuş idi her mübârek parmağı
Şîr-i mâder gibi aşhâb içmeğe oldu չurû‘

- 7 Ârzû-yı rü'yet vechi ile şâm ü seher
Bu Selâmî derd-mendi na'tine eyler şürû'

106

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Meclis-i va'za varıp pendini etme isti'mâ
Dergeh-i menlâyâ var gûş eyle nâyi kıl simâ'
- 2 Hem-dem-i erbâb-ı 'aşk ol âşinâ-yı ehl-i dil
Zâhid-i sâlûsûñ eyleel-fitneden imtinâ'
- 3 Felek cismiñ garka-i deryâ-yı vahdet eyleyip
Eyle câz-ı lâ-yeçûz ehline sâhilde vedâ'
- 4 Meşreb-i ehl-i fenâdan lezzet-i âl mahvet özün
Etme sûfî gibi sen de kendi nefsiñle nizâ'
- 5 Mahrem etme kimse-i esrâra olsa dâderiñ
Ey Selâmî gel sırrı câvez ü zü'l-isneyn şâ'

107

Hurûfü'l-Ğayn

Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün

- 1 Yüzün 'uşşâka eyler nebî nûr-ı âyetin iblâğ
Hüve'l-Hakk ve'd-Duhâ vechiñ dahı ve'l-Leylîdir isdâğ
- 2 Kaşından sâtir-ı bi's-mi'l-lâh okur her 'ârif billâh
O gözler kim görür Allâh denildi hâkkin mâzâğ
- 3 Olan şuhf ü kütüb-i menzil yazardı vaşfinı ol
Çü sensin hâtem-i mürsel seniñle oldu dîn isbâğ

4 Hayâl-i hüsňüñü naş edeli dil-i levh-i hâtırda
Nukûş-ı gayriden geçdi aña ne kara ne hod ağ

5 ‘Abîdiñdir n’ola âzâd-ı bend-i zülfüñ olmazsa
Selâmî gerdenine eyledi zencîr-i ‘aşkın bâg

108

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 ‘Arşa-i sînemde kurdu pâdişâh ‘aşk otağ
Nûr-ı vechinden derûn-ı dilde yandırdı çerâg
- 2 Leşker-i Tatar-ı ǵam kıldı göñül mûlkün vatan
Yapdilar gûyâ ki târâc ehlîne başka ocağ

- 3 Dîde-i hûn-bâr u sûz sîne-i hicrân ile
Lâle-zâr oldu vûcûdum dağla mânend-i >tag
- 4 Hamd lillâh iltifât-ı luþf-ı şâh-ı ‘aşk ile
Şimdi oldu ni‘met-i vaþl ile her dağ üstü baþ

- 5 Mey-fürûş oldu Selâmî kandedir erbâb-ı ‘aşk
Nûş eden bir cûr‘asın eyler dü ‘âlemden ferâg

109

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Eşk-i hûn-âb ile cismiñ lâle-zâr et hem-çü >tag
Nâr-ı ‘aşk ile yakıp sîneñde aç dağ üzre dağ
- 2 Hâb-ı rahat terkin eyle gir tarîk-i vuþlata
Yol eri yolda gerekdir haram-ı ǵam sîr ü şâg

- 3 Şem‘-i cismiñ nâr-ı ‘aşk-ı yâr ile sûzân edip
 ‘Ayn-ı nur ol tâ vişâl-i şubh olunca çün çerâğ
- 4 Ref̄ ola cümle izâfât ile mevhûm meni
 Erişip itâlaka cyle kayd-ı hestîden ferâğ
- 5 İktidâ et ehl-i ‘aşka bakma sağ u soluna
 Bu misl olmaz erenlerde Selâmî sol u sağ

151

110

Hurûfî'l-Fâ'

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Gelmeden tölmüşdu câmî-i îmân şaf şaf
 Şer‘-i mihrâbîña yüz dutmağa merdân şaf şaf
- 2 Yalnız ‘âşık-ı üstâdeñ olan teb‘amî
 Çekdi Veyse’l-Karanî ‘aşkına dendant şaf şaf
- 3 Girdiler dinine iżhâr-ı nübûvvet edecek
 Her cemâdât ü melek cinle insan şaf şaf
- 4 Her gazâ vakti Hudâ Hażreti Cibrîli ile
 Gönderir ceyş-i melekden saña a‘vân şaf şaf
- 5 Selsebil oldu benâniñdan akıp âb-ı hayat
 Cem‘ olup içdi kamu ümmet-i ‘atşân şaf şaf
- 6 Şeb-i mi'râcda dahı cem‘ olup ervâh-ı rüstül
 İktidâ eyleyip ol bağladı ol ân şaf şaf
- 7 İki cânibde mülk-i ‘arşa ‘urûc eyler iken
 Dutdular encümle şem‘-i fürûzân şaf şaf

- 8 İç diye kâse ile kevseri cennetde seniñ
Reh-güzâriñda dutar hûrî vü gîlmân şaf şaf
- 9 ‘Aybını ümmetiniñ hürmetiñe gayb etdi
Lütce-i ‘afvimi râhmet-i Rahmân şaf şaf
- 10 Ka‘be-i ravzañı her hâcî-i ‘uşşâk-ı ümem
Sa‘y edip ‘aşkıñla etmede cevlan şaf şaf
- 11 Minhü pazarına çıkışmış reh-i ‘aşkıñda seniñ
Cânın İsmâ‘il-veş etmeye kurbân şaf şaf
- 12 Hiç ne mümkün seni vasf eyleye ‘acz ile kişi
Na‘tiñ söyler iken misra‘-ı Kur’ân şaf şaf

152

- 13 Bu Selâmî kuluñu ‘afv ile ihyâ eyle
Hakk huzûrunda durunca ulu dîvân şaf şaf

111

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Her seher verd-i zebâniñ ola ezkâr-ı lañif
Seni tâ mazhar-ı elçâf ede aşâr-ı lañif
- 2 Açıla rûzen-i dil keşf ola zulümât-ı hicâb
Meşrik-i cânda nûmâyân ola envâr-ı lañif
- 3 Sûret-i gayrîyi ref et dil-i mir’etiñden
Dîde-i bâtnâna zahir ola dîdâr-ı lañif
- 4 Hiss-i pandârı bırak sil sirişkiñ bâhr et
Şadef ķalbe tola lü'lü’-i escâr-ı lañif

- 5 Ey Selâmî erişir lutf-i Hudâya ‘âşık
Eylese zikrini tekrâr bî-karâr-ı latîf

112

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Nâzenîn ‘ömrüñü etme kîl ü kâl ile telef
Hâl tahsîl eylemekdir iki ‘âlemde şeref
- 2 Lütce-i elfâzı ko bahr-i muhît et bâtinîn
Der ma‘nâ-yı ledünnîye ola kalbin şadef
- 3 ‘Âşık iseñ başına tâc et melâmet taşını
Zâhidîn ta‘ni sihâmına vücûduñ kîl hedef
- 4 Derd ü miñnet birbirinden ‘âşıka mîrâsdır
Olmada ‘aşk ehli eslâfiñ belâsına halef
- 5 Şem‘ olup ‘aşk ile yan bezminde Hacı Dedeniñ
Şu‘le-veş nûr ol Selâmî bir ola her şeş taraf

113

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Ey olan menşûr-ı kerem-nây ile zât-ı şerîf
Ahşen-i takvîmde halk etdi çün Rabbü'l-latîf
- 2 Zâtını hûrşîd-i ‘âlem-tâb kılmışken Hudâ
Perde-i giyâm sevâdan eylediñ hayfâ kesif
- 3 Hâmil-i sırr-ı emânât almağa şâyân iken
Bâr-ı dünya ile zulm ü cehl edip.....nahîf

153

- 4 Derd-i Mevlâ ile eşk-i çeşmi seyl-âb ile kim
Tâ ola dil-hânesi hâşâk-ı hestîden naṭîf
- 5 Zâd-i ‘aşk ile Selâmî gir tarîk-i vuşlata
Eyle her bâra taḥammül hem-çünîn mûr-ı za‘îf

114

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Kalbi jengâr-ı gûbâr-ı mâsivâdan eyle sâf
Vech-i dilberden ola tâ perde-i zülf inkişâf
- 2 Mekteb-i ‘aşk içre gir ‘ilmiñ ola Hakkâ’l-yakîn
Aradan ref‘ ola hep şekk ü zünûn-ı iħtilâf
- 3 Genc-i halvet terkin et kesretde vahdet ede gör
‘Ârike oldur hakîkatde şurût-ı i‘tikâf
- 4 Âb-ı çeşm ile vužû‘ et tur namaz-ı vuşlata
Etme vechullâhdan kîble-nümâ-veş inħirâf
- 5 Râh-ı Hakkâ gir Selâmî vird edip bu müşra‘ı
Ferec’allâhümme hemi neccinâ mimmâ neħâf

115

Hurûfü'l-Kâf

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Ey şeh-i mülk-i risâlet vey habîb-i hâs-ı Hakk
Mîhr-i vechiñ gö(r)meğe kanlar saçar her gün şafak
- 2 Olalı hûrşîd vechiñ ‘ayb-ı ‘âlemden nihân
Geş eder ‘aşkıñla günü baş açık yalın ayak

- 3 Meh-cemâliñ şevkîne seyyâh iken şeb tâ seher
Bir sırr-i engüst ki etdi vücûdun iki şakk

154

- 4 Yazmağa vaşfiñ ‘attâr destine almış kalem
Şems-i ezr-i levh üzre tezhîb etmeğe altın varak
- 5 Metn-i hüsnuñ şerhin ‘âlem sa‘y kılsa yazmağa
Sığmaya eflâk-veş kağıd olursa biñ tabak
- 6 Yâ Resûlullah Selâmî âsitânıñ kelpidir
Hân-i lutfundan ayırmaz çeşmin aşla bir ramak

116

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Muhammed Muştafâniñ hâs-ı yâr-ı gâridir Şiddîk
Enîs ü hem-dem ü hem mûnis ü hem yâridir Şiddîk
- 2 Gülistân-ı risâletde cemâli verdine hâlâ
Riyâz-ı ravzasında bülbül-i gülzâridir Şiddîk
- 3 Zuhûr ile ziyâ-ver eyledi iklîm-i îmâni
Velâyet evciniñ bir hâver-i envâridir Şiddîk
- 4 Sarây-ı sırr-ı tevhîdiñ nedîm ü mahrem-i râzi
Hafîyyât-ı Hudâniñ vâkîf-ı esrâridir Şiddîk
- 5 Selâmî ‘ârif ma‘nâ-yı sırr sümme vechullâh
Hudâniñ her nazarda nâzır-ı dîdâridir Şiddîk

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Görünen sun^{‘ı} sıfâtından ‘ayândır zât-ı Hakk
‘Âlem olmuşdur başîret ehline mir’at-i Hakk
- 2 Bu cemâl ile celâliñ lütf ü kahriñ mazhari
Şâhid-i tev’emdir eyler her biri isbât-ı Hakk
- 3 Vahdetin isbât eder ehl-i dile harfâ be-harf
Mushâf-ı ‘âlemde her eşyâ bir re’âyât-ı Hakk
- 4 Melekîdir eyler taşarruf çün vücûd ile ‘adem
Kendidir nâ-bûd bûd eden bu mevcûdât-ı Hakk

155

- 5 Hâdisâta istinât etme kadîmiñ sun^{‘ını}
Kudret-i isbât etdiğîñ eşyâda mahlûkât-ı Hakk
- 6 Zeyd ü ‘ömrûh tapma bul kesretde vahdet sırrını
Vahdet Hakkı beyândır cümle maşnû‘ât-ı Hakk
- 7 Her şecer tur-ı kündedir enallâhi temâm
‘Âleme olsa Selâmî ger tecelliyyât-ı Hakk

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Kim içerse dest-i mürşidden eger sahbâ-yı ‘aşk
Bildirir râz-ı derûnun ǵulgul-i mînâ-yı ‘aşk
- 2 Geçirip kayd-ı sivâdan sâlik-i âzad eder
Bend-i zülfün kayd ederse her kime sevdâ-yı ‘aşk

- 3 ‘Akl ü dâniş fehm ü benîş mi kor ehl-i ‘aşk
Nice Eflâtunu Mecnûn eyledi Leylâ-yı ‘aşk
- 4 Şem‘-i nûrunda yakar pervâne-veş cân ü teni
Bî-sadâ-yı nağmedir feryâd-ı huy-ı hây-ı ‘aşk
- 5 ‘Arşa-gâh-ı tende eyler nefş-i deccâliñ helâk
Şâm-ı kalbe her ne dem etse nûzûl-i Îsâ-yı ‘aşk
- 6 Ey Selâmî olamaz mahfî muhabbet sînede
Nâvdân-ı kalbe sığmaz lûcce-i deryâ-yı ‘aşk

119

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Hüsn ilinde sayd ederse ‘âşık-ı şayyâdî ‘aşk
Kendi dâm-ı kâkülünden eylemez âzâdî ‘aşk
- 2 Sûret-i Leylâda eyler gâh Kâysi serseri
Hande-i Şîrîn ile ki kullanır Ferhâdî ‘aşk
- 3 Tâc ü taht ü devletin Edhem gibi târâc eder
Eyler ise feyz-i cûdundan eğer irşâdî ‘aşk

156

- 4 Halvetin zindân eder bir câm ile ‘âbidleriñ
Gezdirir meyhâneden meyhâneye zühhâdî ‘aşk
- 5 Ey Selâmî cevr-i yârinden şikâyet eylemez
Derd-keşlikde olursa her kimiñ üstâdî ‘aşk

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Gülşen-i ‘uşşâk-ı kalbe konsa murğ-ı râz-ı ‘aşk
Nağme-sâzî-i ene’l-Hakkdan gelir âvâz-ı ‘aşk
- 2 Şayd-ı dâm-ı pençe-i ehl-i mecâz olmazhele
Kâf-ı kudsîdir hâkîkat lâne-i şeh-bâz-ı ‘aşk
- 3 Hem-ser-i mihr-i cihân olsa ‘aceb mi ‘âşikân
Çâr tâk-ı evc-i a'lâda olur pervâz-ı ‘aşk
- 4 Bâde-nûş-ı bezm-i hâs-ı hem-demi hîzr u mesîh
Muhyî-i merde dilândır meşreb-i i‘câz-ı ‘aşk
- 5 Gel “Nefahdü fîhi min rûhi”³⁶den isterseñ haber
Cânla eyle semâ‘ nider Selâmî sâz-ı ‘aşk

Hurûfü'l-Kâf

Mef'ûlü/ Mefâ‘ilü/ Mefâ‘ilü/ Fe‘ûlün

- 1 Ednâ kuluyum fâhr-i Resûlü's-sekâleyniñ
Ol nûr-ı ehad-i Ahmed-i ceddü'l-hüsneyniñ
- 2 Cân tîgini ‘üryân ederim cism-i gûlâfdan
Kanlar saçarım fâtihine bedr-hanîniñ
- 3 Nûş eyler isem şâh-ı hüsn-i ‘aşkına zehri
Çekmem elimi yoluna baş gitse Hüseyeniñ
- 4 Hûn-âbe-i eşkimle cihân kana boyansın
Giryân olarak derdine ol kurre ‘aynıñ

³⁶ Sâd Sûresi, 72. ayet, “Ruhumdan ona üfürdüm.”

- 5 Evlâd ile aşhâba selâm eyle Selâmî
Şâd ola dahı rûh-ı şerîfi ebeveyniñ

157

122

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 ‘Âşıka her dem belâ vü derd ü gamdan ‘îş gerek
Lokması hûn-ı ciğer-nûş-ı müdâmî nîş gerek
- 2 Küntü kenz esrârin ‘ârif dilde peydâ etmeğe
Bir dil-i vîrânede biñ cânla teftîş gerek
- 3 Gir belâ meydânına tûb eyle başıñ Haydar ol
Cân-nisâr etmekde cânâna niçin teşvîş gerek
- 4 Vâdî-i hayretde esb-i ‘aşk ile meydân olan
‘Âşıka nakd-i vişâl-i yâr ile bahşîş gerek
- 5 Ey Selâmî taht-ı dilde şâh-ı ma’nî bulmağa
Nakşibendî zümresinden aña bir dervîş gerek

123

Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilün

- 1 Olalı ey yâr nâr-ı ‘aşkıñâ yanık seniñ
Oldu dil pervâne-veş envâriñâ lâyîk seniñ
- 2 Pertev-i şems-i tecelliî kalbini pür-nûr eder
Şevk ile her şeb kim olsa zikriñi nâtîk seniñ
- 3 Âhîru'l-emr isteyen bû-yı vişâliñ şeme sin
Bülbül-âsâ çekmek ister derdiñi sâbiğ seniñ

- 4 Bir tabîb-i cûd hûkmetsin ki feyz merhemîn
Oldu zâhm-i sîne-i derd-i dile hâzik senîn
- 5 'Aşkla bî-hûş olup düşdü Selâmî hayrete
Bilmez oldu sorsalar şimdi negi 'âşık senîn

124

Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Fe'ûlün

- 1 Kulu kurbâniyim sultân-ı 'aşkıñ
Muť'i emriyim fermân-ı 'aşkıñ
- 2 Gîdâ-yı rûhdur erbâb-ı 'aşka
Hamîri gerçi mumdur nân-ı 'aşkıñ

158

- 3 Gerekmez şerbet-dâriyi Lokmân
Göñülde derdidir dermân-ı 'aşkıñ
- 4 Hemân ta'yîn eder derd ü belâyi
Budur 'âşıklara ihsân-ı 'aşkıñ
- 5 Demâdem zâr-ı giryân eylemekdir
Selâmî böyledir erkân-ı 'aşkıñ

125

Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün

- 1 Tarîk-i müstakîm üzre nice irşâd-ı nâs etdik
Hatt-ı Hâtem gibi sûretde şekl-i in'ikâs etdik
- 2 Görüp her şekl-i dervîşi şakın mülhid-i kıyawâş etme
Taşavvurda velî biz de senîn gibi kıyawâş etdik

- 3 Bize vermez tezelzül şarsar-ı hutuvâti'ş-şeytâni
Binâ-yı dîne habb-i 'âlden važ'-ı esâs etdik
- 4 Ma'ânî kişveriniň hüküm eder sultânınız amma
Güzâr-ı sîmin dutup sûretde iksâ-yı palâs etdik
- 5 Selâmî dersimiz ne Cevherî ne Ahterîdendir
Kitâb-ı nûr-ı 'ilm-i min ledünden iktibâs etdik

126

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Ey eden şehrâh-ı Hakkı kendine tarîk ü teng
İhtilâf-ı mezheb eyle dâ'imâ hayrân ü deng
- 2 Nefs ü şeytân ile kendin sâlis-i sânî edip
Her se fîşk u tâ'at için eylemekde şulh u ceng
- 3 Der iken sâlis-i sülüse kande tevcîd Hudâ
Böyle meslekde eder mi mü'min-i kâmil dureng
- 4 Hâlik-i efâl bende Hakkı iken hâdî mużill
Gayre ısbât-ı rubûbiyyet değil mi 'âr u neng

159

- 5 Kulu seni emr-i dînde cebrî fi'li i'tizâl
Misli harben görünür kendinde mezheb reng ü reng
- 6 Hilt-ı mezheb mezhebinde olmamış iken revâ
Kendini eyler kıtlâr-ı ehl-i buṭlana peşeng
- 7 Ey Selâmî şaykal et lâ gayrullâh ile
Tâ gide mir'at-i dilden bu zünûn ü şekk-i jeng

Hurûfî'l-Lâm

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün
 (Fâ'ilâtün) (Fâ'ilün)

- 1 Kullarıñ hâli saña ma'lûm mu değil
 Her biri emriñe biñ cân ile mahkûm mu değil
- 2 Vahdetiñ sırınnı fehm eylemeyen nâdâniñ
 Saña tevhîd diye etdiği mevhûm mu değil
- 3 Hâl-i esrâr-ı dili 'âlim ü dânâ sensin
 Râz-ı pinhân-ı derûn-ı âhire mektûm mu değil
- 4 Herkesiñ maçlabına hâdî vü mu'î sen iken
 'Arz-ı hâl eylemek 'âciz kula mezmûm mu değil
- 5 Bûs-ı dâmenle niyâz eyleme zeyd u 'ömrûh
 Cebhesinde kişiniñ kısmeti merkûm mu değil
- 6 Ey Selâmî dedi lâ teddü ma'allâhü âleh
 Dest açan âhire makşûduna mahrûm mu değil

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Ey vücûdu 'âleme rahmet olan şâh-ı rüsûl
 Olmasañ bulmazdı 'âlem vuşlat-ı Hakkâ sebil
- 2 Bahr-i 'ilmiñden seniñ bir katre 'ilm-i kâ'inât
 Nûrunuñ bir zerresinden oldu bu îcâd-ı gül
- 3 Bû-yı feyzin bûlbûldür enbiyâ vü evliyâ
 Sen gülistân-ı risâletsin ki vechiñ anda gül

4 Şems-i na'lîniñ meh-i nev na'lîçek olsa sezâ
Fahr eder 'arş etmekile hâk-i dergâhıñ kabl

5 Nûr-ı şems-i zâtıñ olmaz pertevinden nâ-ümîd
Bu Selâmî derd-mendîñ cismi yanıp olsa kül

129

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

1 Bende-i sultân-ı 'aşk ol dergehinde ol zelîl
Sâlikân-ı râh-ı Hakkâ nûr-ı 'aşk oldu delîl

2 'Ar kıl lebs-i riyâdan halka-i tevhîde gel
Da'ví-i irşâda olmaz tâcla hırka delîl

3 Çünkü ıskât-ı izâfât iledir tevhîde râh
Olma Cibrîl olsa da dilbeste mânend-i halîl

4 Zâhidâ a'mâya sorma sırr-ı vağdet nidiğin
Destine mir'ati verseñ göremez çeşm-i 'alîl

5 Sedd-i nuťk et ey Selâmî en-necât fi's-sükût
Hâl ola bir dilde çıkmaz andan asla kâl ü kîl

130

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

1 Rû-nûmâ olsa felekden perde-i leyî-i Celâl
Vardır elbette verâsında anıñ nûr-ı Cemâl

2 Yûsufuñdan sen dahı Ya'kûb-veş mehcûr iseñ
Gam yeme bir gün olur bu hicriñ encâmi visâl

- 3 Ber-karâr olmaz kişi meh gibi evc olsa yeri
Böyledir ahvâl-i ‘âlem gâh bedr ü geh hilâl
- 4 Sa‘dine mesrûr ne hüsnüne teessûf eyleme
Hüküm icrâ edemez olmazsa hûkm-i lâ-yezâl
- 5 ‘Akl ile ko re’y-i teslîmi rîzâ-yı kudret
Yokluğile buldular varlığı her ehl-i kemâl

161

- 6 ‘Ârif ol geç nîk ü bedden gözleme bûd u nebûd
‘Âşikîñ birdir yanında zevk ü endûh ü melâl
- 7 Mîhr-i ‘âlem pâyidâr olmaz Selâmî kimseye
Bildiğim Bâkî hüvallâh cümlesi zîll-i hâyâl

131

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

- 1 Tûr-ı tende şecer-i nâtiķa pîrâdir dil
Cân Mûsâsına nûr-ı yed-i beyzâdir dil
- 2 El erişmez harem-i hâş-ı ledünnîdir kim
Genc-i mahfûz yed-i kudret-i Mevlâdir dil
- 3 Ru’yet-i pertev envâr-ı cemâl-i zâta
Safha-i sînede mir’at-i mücellâdir dil
- 4 Kem eder ‘âlemi âvîze-i kandilinde
Nûr-ı bahşâ-yı cihân ‘arş-ı mu‘allâdir dil
- 5 Sefer-i seyrine Cibrîl dahı hempâ olamaz
Kâf-ı lâhûta konar kudsî-i ‘ankâdir dil

- 6 Çâr-sad safha mu'allim-gede-i kübrâdîr
Nokta-i a'zam olan nur-ı süveydâdîr dil
- 7 Ka'be-i bünyâd-ı halîl ise Selâmî tende
Dest-i kudretle binâ Ka'be-i ma'nâdîr dil

132

Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün
(Fâ'ilâtün) (Fâ'lün)

- 1 Pertev-i zât-ı Hûdanî nûr-ı şemsidir göñül
Feyz-bahş-ı âsmân ü 'arş ü kürsîdir göñül
- 2 İsteyen bî-harf ü şavt 'ilm-i ledünnîden sebağ
Nûr-ı hatt-ı kudretîn bî-naş-ı pûrsîdir göñül
- 3 Mantiku't-Tayı bilip serde Süleymânîm diyen
Remzin 'Attâr aňlamaz bir murğ-ı ķudsîdir göñül
- 4 Külli sekâhüm Rabbühüm meyhânesinden nûş eden
Râh-ı bezm-i vahdetiñ bî-reng-i ke'sîdir göñül
- 5 Ey Selâmî derd ile cism karnda âh eden
Nûr-ı vech-i Muştafânîñ sanki veysîdir göñül.

162

133

Hurûfu'l-Mim

Müstefîlün/ Müstefîlün/ Müstefîlün/ Müstefîlün

- 1 Veşrah lenâ şûdûrunâ yâ hâliku'l-'arşü'l-'azîm
Yessir lenâ umûrunâ yâ vâhidü'l-ferdü'l-ķadîm
- 2 Kârem heme sehv ü hâṭâ gûşum eşamm çeşmim 'ama
Ene żalemnâ nefsinâ ente'l-'afv ente'l-kerîm

- 3 Şems-i hidâyetile ziyâ ile dili Bârî Hudâ
Ehl-i tarîkü'l-Muştafâ heze şûrât-ı müstakîm
- 4 'Avniñ bize kıl dest-gûr-i nefş 'askeri etdi esîr
İfâ lenâ cûrm-i kebîr ķad hâlinâ ente'l-fâlîm
- 5 Her emr-i nefsi işledik sehv ü hâṭâlar işledik
Yercû Selâmî râhmetike ve erham lenâ ente'r-râhîm

134

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Ey vücûdu nûr-ı mahz-ı mihr-i envâr-ı ķadîm
Vey cemâli müşhaf âyet-i Kur'ân-ı Kerîm
- 2 Nûn 'aynîn ve'l-kalem kaşîñ şâciñ ve'l-Leyldir
Ve'-Duhâ ve'-ş-Şems vechiñ zûlf ve ağızîñ hâ vü mim
- 3 Nokta-i hâliñ yüzünde bâ-i bi'smi'l-lâhdîr
Sîn-i dendânîñ kilid-i genc-i Rahmânü'r-Râhîm
- 4 Şâh-ı iklîm-i risâletsin cihân fermân berg
Mührdârıñdır Süleymân bir 'asâdârıñ kelîm
- 5 Eylemiş ise Mesîh ihyâ-yı emvât-ı beşer
'Âlem-i hejdeh seniñle oldu ihyâ ey hâkîm

163

- 6 Ravza-i pâkiñ makâm-ı hâssı Mahmûddur 'ayân
Kim Medîne şehridir 'uşşâka cennetü'n-naîm
- 7 Hâk-i ravzañ tûtiyâ-yı kuhl-i mazâgû'l-bâşar
İktihâlinden bulur Allâha râh-ı müstakîm

- 8 Yâ Resûlullâh kapıñda bu Selâmî derd-mend
Hâñ-ı luñsuñ sâ’ili bir kemter ü ednâ yetîm

135

Mefâ’ilün/ Mefâ’ilün/ Mefâ’ilün/ Mefâ’ilün

- 1 Baña ihsân eder dil-hâh mı seccândan istersem
Hudâ mu’tî iken lâyîk değil sultândan istersem
- 2 Bihamdillâh münevverdir dilim mihr-i Muhammedle
Ziyâ-ver kılmasın nuru meh-i tâbândan istersem
- 3 Sekâhüm Rabbühüm sahbâsin içdim dest-i mürşidden
Dirîg etsin şarâbin sâkî-i devrândan istersem
- 4 Beni zîndîk ü mülhiddir diye zemmeyelemiş zâhid
Şefâ’at etmesin ferdâ ben ol nâdândan istersem
- 5 Selâmî kıismetim “Nañü kasemnâ”³⁷dan verir Mevlâ
Baña nân vermesin nâmerd olan dû-nândan istersem

136

Müfte’ilün/Müfte’ilün/Mefâ’ilün/Müfte’ilün

- 1 Yatma göñül Hâkdan utan vakt-i seher kum kum kum
Aç gözüñü hâbdan uyan vakt-i seher kum kum kum
- 2 Kâriñ ola zühd ü salâh uçmağa oldu cenâh
Uyuma şeb tâ be sabâh vakt-i seher kum kum kum
- 3 Sükker ola cümle semek zâil ola dilde ǵamîñ
Zîkr-i Hudâ diye femiñ vakt-i seher kum kum kum

- 4 Bâd-ı nesîm sēheri getire dostdan haberi
Koklamağa verd-i teri vakt-i sēher kum kum kum

164

- 5 Dinle Selâmî sözünü tâ göresin dost yüzünü
Zikr ile aç cân gözünü vakt-i sēher kum kum kum

137

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Bahr-i envâr-ı Hudâda halk olan derdâneyim
Öyle derim ki libâsim ne sademdir ya neyim
- 2 Bu kemâlât ile olsam n’ola mescûd-ı melek
Gelmedi gelmez misâlim ‘âleme bir dâneyim
- 3 Nûr-ı zât ile tecellî kıldı ol zâtıma
Sır yüzünden âşinâ vü sûretâ bîgâneyim
- 4 ‘Âleme mülk içre giydim çâr ‘unşûr câmesin
Câmi‘-i âfâk ü enfüs bir ‘aceb kâşâneyim
- 5 Hâne-i kalbim Hudâ humhâne-i ‘aşk eyledi
Câmına cân-ı şarf eden ‘âşıklara meyhâneyim
- 6 Levh-i sînem kıldı sâfi nakş-ı ağ ü karadan
Harfden ‘ârî ledünnî ‘ilmîne der-sühâneyim
- 7 Ey Selâmî rehberim nûr-ı ehad Aḥmed iken
Âşinâ-yı Hazreti Mevlâ değil de ya neyim

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Bilmedim ‘aşk ile nâlân olduğum mudur şucum
Zîkr-i Mevlâ ile giryân olduğum mudur şucum
- 2 Pür Ya‘kûb pervâne-veş şem‘-i cemâle rûz ü şeb
Nâr-ı ‘aşk-ı Hakkâda sûzân olduğum mudur şucum
- 3 Darb-ı tevhîd ile da‘im sîneler câk eyleyip
Tâlib-i dîdâr-ı Sübâhân olduğum mudur şucum
- 4 Pîr-i kâmilden ledün ‘ilmin ta‘allüm eyleyip
Mahrem-i esrâr-ı Yezdân olduğum mudur şucum

- 5 Dergeh-i pîre Selâmî kul olaldan hâliyâ
Kişver-i ‘aşk içre sultân olduğum mudur şucum

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Key bûd yâ Rabb be-ehl-i derd-i hem-râzî kunem
Der hevâyet bâ-per-i tevfîk-i pervâzî kunem
- 2 Her kesî der na‘t-ı ‘akleş bâzî-i hordend lîk
Men çü ferzâne reves bâ ‘aşk-ı şehbâzî kunem
- 3 Zühre râ rakş âverd der bezm-gâh-ı ‘işretim
Ez sîrişkem tâ rû ez zârî-i dil-sâzî kunem
- 4 Şâh-ı istiğnâ-sipâhim hûşe çîn hâñ-ı ‘aşk
Rabbi zidnî mî-zenem ez cûd-ı Hakk ezî kunem

5 Mülketü'l-fakr fahrî râ bi-mâ câyi dehî
Pâd-şâh-ı heft-kışver râ diğer nâzî kunem

6 Ey Selâmî men çü murğ-ı lâne-sâz-ı kudsiyem
Dér hevâ-yı 'aşk hâlâ sayd-ı şehbâzî kunem

140

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

1 Yâ Rabb ân der be-nümâ ki ne-bûd der bânem
Ki be-der dû-ğam vaşl-ı tû der u der mâinem

2 Leşker-i eşk-i bezîr-i 'ilm-i âh-i hodem
Mey-keşem her dem ü ber tâk mûlk-i be-nişâinem

3 Her demi seyr ü sefer mî kunem ender vaşanem
Der nihâlem çü ber bâg-ı behîst-i mî-mânem

4 Her ki ez kayd-ı cihet-rest heme câ dîdârest
Çün resm-i Ka'be bûd ķable heme erkânem

5 Evvelen leşker-i eşk bûd 'adem âhir çün hâhed bûd
Der meyâne ci vücûd-ı dârem ez ân hayrânem

166

6 Pîr-i men çün zi sırışkem zi hodî dâd-ı vuzû
Ey Selâmî ci bûd ķurb-i nevâfil-i hânem

141

Hurûfî'n-Nûn

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

1 Ey nübûvet tahtınıñ sultânı fahru'l-mürselîn
Şânına vârid Hûdâdan rahmetellil-'âlemîn

- 2 'Âlem-i hejdeh hezâra oldu fermâniň revân
Asitâniň bendesidir evvelîn ü âhirîn
- 3 Hâk-i na'lîniňe rû-mâl olalı ta'zîm ile
Yâd olur şân-ı 'azîm ile dâhi 'arş-ı berîn
- 4 Hiznmet-i vahy ile oldukça müşerref kûyuňa
Müftehirdir bûs-ı pâyiň ile Cibrîl-i emîn
- 5 İlticâ-yı lutfuň eyler bu Selâmî derd-mend
'Afv edip cûrmün kabûl et yâ şeffî'u'-l müzâibîn

142

Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün/ Mefâ'îlün

- 1 Hâkîki yâri bul ey dil mecâzî yâri neylersin
Seni mehcûr-ı dîdâr eyleyen ağıyârı neylersin
- 2 Libâs-ı zerk ile tâvus-edâ zühhâda yâr olma
Behişt-i vasl-ı dostdan dûr eden her mârı neylersin
- 3 Devâm-ı zîkr ile sa'y et eriş esrâr-ı Mevlâya
Çayyâr u şîreden hâşıl olan esrârı neylersin
- 4 Göñül pervânesin yandır bu şem'-i nûr-ı tevhîde
Hezâr-âsâ bu hây u hûyla gülzârı neylersin
- 5 Selâmî maṭbah-ı tende dilerseň 'aşk-ı münlâyı
Simâ' ile muhabbet âteşîn her bârî neylersin

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Şikâyet etme ḥalka çekdiğin endûh mîhnetden
Çıkar bir vakt olur bârân-ı râhmet ebr-i râhmetden

167

- 2 Ȣam-ı zulmet geçer tahvîl-i envâr-ı sürûr eyler
Gelir bir gün Ȣogar mihr-i ümîdiñ ye’s-i zulmetden
- 3 Fenâ gülzâra mâ’il olma dervîş-i âher-endîş ol
Sanâ ‘ibret yeter i̢hrâc-ı tâvus sahn-ı cennetden
- 4 Te’essûf eyleme mehcûr iseñ de yârdan şabır et
Erişdi Yûsufuñ vaşlina Ya’kûb fîrt-ı hasretden
- 5 Selâmî ‘azz ü zelline cihâniñ dil-fîrîb olma
Gedâ-yı şâh eder ki şâhî eyler nez’-i devletten

Mefûlü/ Mefâ‘îlü/ Mefâ‘îlü/ Fe‘ûlü

- 1 Bülbül gibi ey ḥâce gûlistân okudursun
Bir cüz’-i veyde gûl nûshâ-i ‘îrfân okudursun
- 2 Cânîñ gibi hifz eyle meded Ȣamzelerinden
Her dem atılan sînede cânân oku dursun
- 3 Sen meh gibi var seyr-i menâzil kıl ‘ûlâda
Ko ‘âzîlsiñ sîreti her ân okudursun
- 4 Gitdiñ yetişir zâhid-i sâlûs soyunca
Dut meslek-i pîrimi ey cân oku dursun

- 5 Bî-feyz-i ‘abes da‘vâ-i irşâdi Selâmî
Bî-hânce niçin hân ki mihmân okudursun

145

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Ne gördüñ şûfiyâ tekrâr-i zikr-i lâ vü illâdan
Verir her zerreler ma‘nâ haber-i tevhîd-i Mevlâdan
- 2 Olaldan kûh-ı dil-i Tûr tecelli hâne-i vahdet
Gelir ernalı sadâsı ân dâ’im cân-ı Mûsâdan
- 3 “Nefâhtü fîhi min rûhî”³⁸den aldım ders-i ihyâyi
Bana gelsin eden bahs-i hayat-ı Hîzr u ‘Îsâdan

168

- 4 Meşâhidken bu a‘yân-ı mezâhirde hakâyık hep
Ne hâşıl kul sûfistâyî-i nâdân-ı a‘mâdan
- 5 Gelir kat kat Selâmî câna zevk-i lezzet-i gayri
Tenâvül eyledikçe sefre-i “Nahnu ķasemnâ”³⁹

146

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

- 1 Bilirseñ sırr-ı tevhîdi değil senden diyen ben ben
Ne ‘aynimdir ne gayrimdir müdâm benden diyen ben ben
- 2 Vücûduñ gülşeninde bakma şâh u yâr u evrâka
Meğer vâr ise bülbüldür bu gülşenden diyen ben ben
- 3 Bu nutk-ı cevher-i fenâdan ne hod şavt-ı garazdan bil
“Nefâhtü fîhi min rûhî”⁴⁰ dûrür tenden diyen ben ben

³⁸ Sâd Sûresi, 72. ayet, “Ruhumdan ona tûfurdüm.”

4 Hadîs-i men ‘aref dersiñ olan hı̄zr-ı ledünnîden
Bu metn-i nûşha-i tende bilir kandan diyen ben ben

5 Ene’l-Hâkk çağırıp Mansûr-veş feryâd ederseñ de
Selâmî vardırır elbette bir senden diyen ben ben

147

Hurûfü'l-Vâv

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

1 Seherde ‘âşık-ı şâdîklarıñ efgânı hû yâ hû
Hezâr-âsâ demâdem ‘aşkla nâlânı hû yâ hû

2 Firâk u hicr ile mecrûh dil-i ‘âşık-ı giryâniñ
Derûn-ı sînede her derdiniñ dermâni hû yâ hû

3 Ya‘kûb pervâne-veş cismiñ bu nûr-ı şem‘-i tevhîde
Nisâr-ı cân eden ‘âşıklarıñ cânânı hû yâ hû

4 Habîbî ‘âşıkânîñ zîkr ü fikri cümle müştâkîn
Göñül gencinde mahfi ‘ârifîn ‘îrfânı hû yâ hû

5 Olur maksûduna rehber komaz vâdî-i hayretde
Selâmî vâşîlullâh eder insânı hû yâ hû

169

148

Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün/ Mefâ‘îlün

1 Ezelden câm-ı ‘aşk ile olan mest hû yâ hû
Bugün bâzâr-ı ‘aşk içre eder efân hû yâ hû

2 Edenler şîr-i feyzî mâder mâtâğdan h̄âhes
Olurlar mehd-i tende derd ile nâlân hû yâ hû

¹⁹ Zuhurf Sûresi, 32/ayet “...biz ülestirdik...”

- 3 Bulanlar Ka‘be-i mā’nâyi beyt-i ķalbi mûrşidde
Ederler hacc-ı ekber etmeğe cevlân hû yâ hû
- 4 Erip esrâr-ı lâ-mâksûd illâ hûya ‘ârifler
Geçip bu lâ vü illâdan eder her ân hû yâ hû
- 5 Selâmî cümle eşyâda gören hû sırrını sâ’ir
Bu mir’at-i ta‘ayyünde olur hayrân hû yâ hû

149

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Fe‘ûlün

- 1 Niyâz ü zâr ile dildâra karşı
Varıp ‘arż ile câni yâra karşı
- 2 Açıp bâl ü peri pervâne-veş
Müheyŷâ kıl vücûduñ nâra karşı
- 3 Hayâl vardır ruhsâr ile yâriñ
Misâl-i bülbül ol gülzâra karşı
- 4 Erir bûyu visâlinden nesîmî
Esince her seher ezhâra karşı
- 5 Selâmî vaşlina ermek dilerseñ
Sema‘ et Hażreti hünkâra karşı

Hurûfî'l-Hâ'

150

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

- 1 Beni şeydâ eden rûy-ı gülüñdür yâ Resûlullâh
Baňa hem-hâl ü hem-derd bülbülüñdür yâ Resûlullâh

- 2 Perîşân eyleyip âvâre eden bâğ-ı ‘aşk içre
Hezârân-ı ‘âşikî bir sünbülüñdür yâ Resûlullâh

170

- 3 Kamer vechiñ görerler id ederler iki ‘âlemde
Şeb kadar olan ancak kâkülüñdür yâ Resûlullâh
- 4 Sekâhüm Rabbühüm hamrindan ihsân olan ‘uşşâka
Zülâl-i kevser-i câm-i mülkdür yâ Resûlullâh
- 5 Cemâliñ âyet-i Kur’ân kaşıñdır bâ’-i bi’smi’l-lâh
O bâya nokta-i hâl-i fulfülüñdür yâ Resûlullâh
- 6 Selâmî derdemendiñdir deriñ dârû’l-emân etmiş
Eşigiñde eli bağlı koluñ da yâ Resûlullâh

151

Mefâ’ılün/Mefâ’ılün/Mefâ’ılün/Mefâ’ılün

- 1 Seniñ zâlliñ verir nûr âfitâba yâ Resûlullâh
Anınçun düşmeditûrâba yâ Resûlullâh
- 2 Teniñ cennet kaddiñ Tûbâ benâniñ selsebîlü’l-Hakk
İçerdi kevser-âsâ her şahâbe yâ Resûlullâh
- 3 Kalem eşcâr olup deryâ medâd olsa semâ varak
Yazılmaz mu‘ciziñ gelmez hesâba yâ Resûlullâh
- 4 Sen ol maķşûd-ı ma’nâsin ki kâvl-i misliküm remzi
Düşürdü ‘âlemi harf-i hicâba yâ Resûlullâh
- 5 Hat-ı kudretle yazmışdı Hudâ teşrifîni evvel
Semâdan her nûzûl eden kitâba yâ Resûlullâh

- 6 Selâmî kâle-i ‘ömrün yitirdi hâb-ı gafletde
Anı afv et revâ görme ‘itâbe yâ Resûlullâh

152

Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün

- 1 Vişâl-i kûyuñña ‘aşk rehberdir Yâ Resûlullâh
Hużûra tuğfe cân ile sermdir yâ Resûlullâh
- 2 Yoluñda hâk-i zillet mahmelimdir âh otağımdır
Kanâ‘at zâder-i âh sükkerimdir yâ Resûlullâh

171

- 3 Târîk-i ka‘be-i vaşlıñda her biriñ muğaylânınıñ
Hezâr-ı câna gül-berg-i terimdir yâ Resûlullâh
- 4 Gubâr-ı hâk-i pâyiñ kühł-i nûr-ı çeşm-i cânimdir
Meh-i nev sürme-dân-ı zîverimdir yâ Resûlullâh
- 5 Ümîd-i vaşl ile dili kan yutarsa hân-ı eşkimden
Bu ‘atş-ı hicre âb-ı kevserimdir yâ Resûlullâh
- 6 Çözülmez kerden cânimda bend-i halka-i ‘aşkıñ
Kapîñda bağlı zencir-i zerimdir yâ Resûlullâh
- 7 Selâmî münibi nûr-ı şefâ‘atle münevver kıl
Yüzü karam mufâssal defterimdir yâ Resûlullâh

153

Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün

- 1 Dil-i pür-teşnemi kandır şarâba yâ Resûlullâh
Firâk-ı ‘atşla döndüm kebâba yâ Resûlullâh

- 2 Dil-i nâ-şâdum âbâd et yed-i mi‘mâr-ı lutfuñla
Teveccûh eyledi âhir harâbe yâ Resûlullâh
- 3 Şeb-i zulmetde kaldım nûr-ı ‘aşkîn reh-nûmâ ile
Revân olamder-i devlet-me’âba yâ Resûlullâh
- 4 Felekde mihr ü mâha iftihâr etsem sezâ el-Hakk
Eşîgiñde yüzüm sürsem türâba yâ Resûlullâh
- 5 Selâmî kapıña geldi meded mahrûm gönderme
Ne deñli müstehâk ise ‘akâbe yâ Resûlullâh

154

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

- 1 Hakkâ her an işiñ seyr ü seferdir yâ Resûlullâh
Sülûkuñdan melek de bî-haberdir yâ Resûlullâh
- 2 Buna tâk-ı felek tezyîn olunmuş nûr-ı encümle
Seninçün şâh-reh-i rûşen mümerrdir yâ Resûlullâh
- 3 Kiyâmiñda turup ta‘zîm ederler Sidre vü Tûbâ
Yolunda kâb-ı kavseyن bir kemerdir yâ Resûlullâh
- 4 Künûz sırrını isrâda mahfi eylemiş Bârî
Erişmek sırrıña ‘acz-i beşerdir yâ Resûlullâh
- 5 Ziyâ’-i mihr ile tenvîr eden âfâkî ser-tâ-ser
Cemâliñ pertevinden bir eserdir yâ Resûlullâh
- 6 Dü nîm oldu benânında görüp esrâr-ı tevhîdi
Saña işhâd Hakk gökde kamerdir yâ Resûlullâh

172

- 7 Demâdem intizâr-ı rü'yet-i dîdâr eden câna
Ğubârîni küh-i mazâğı'l-basardır yâ Resûlullâh
- 8 Şu'â'-ı nûr-ı 'aşkıñ kûy-ı vasla rehber olmazsa
Bu vâdîde işim râh-ı hatırlıdır yâ Resûlullâh
- 9 Tehî dest ile şey'ullâha gelmiş bâb-ı luþfuñda
Selâmî rû-siyeh bir derbederdir yâ Resûlullâh

155

Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün

- 1 Ümîd-i vaşlıñâ dil mübtelâdîr yâ Resûlullâh
Îşı leyl ü nehâr râh-ı fezâdîr yâ Resûlullâh
- 2 Yerin hâr-ı belâ kılmış firâkîñ bûlbûl cânı
Ne yapsın çâresiz bir bî-nevâdîr yâ Resûlullâh
- 3 Müyesser olsa rû-mâl-i ǵubâr-ı hâk-i dergâhiñ
O demde tuhfe-i cânum fedâdîr yâ Resûlullâh
- 4 Ciğer kanın kebâb ü eşk-i çesmin zâd-ı râh et
Reh-i 'aşkıñda kârı püşt-pâdîr yâ Resûlullâh
- 5 Cemâliñ nûruna müstaþräk eyle dîde-i cânı
Düşüp gurbetde kalmış bir 'amâdîr yâ Resûlullâh

173

- 6 Selâmî pâymâl olmuş yatar hâk-i mezâletde
Elin âl-i luþfuña muhtâc gedâdîr yâ Resûlullâh

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

- 1 Riyâż-ı ravzâfiā bir‘andelbim yâ Resûlullâh
‘Aceb zâr bî-şekibim yâ Resûlullâh
- 2 Şu‘a‘-ı nûr-ı ‘aşķîñ olmaz ise köyüne reh-yâb
‘Amâyîm reh-rû vâdî-i şîbem yâ Resûlullâh
- 3 Dü ‘âlemde efendimsin velî mahbûb cânımsın
Meded kîl bend-i iğlâl-i rakîbim yâ Resûlullâh
- 4 Dirîgâ kâle-i ‘omri deñiñdim sû’-i a‘mâle
Bu pâzâr-ı cihânda dil-fîrîbim yâ Resûlullâh
- 5 Ne defîli rû-siyeh bir bî-‘amelsem dahî reddetme
Selâmîyîm kapîñda bir garîbim yâ Resûlullâh

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

- 1 Vüçûdum âteş-ı ‘aşķîñla yandır yâ Resûlullâh
Çerâg-ı kalbi şevk ile uyandır yâ Resûlullâh
- 2 Sîrât-ı cism-i nâsûtdan geçen firdevs-i lâhûta
Saña zâhirde bâtiñda uyandır yâ Resûlullâh
- 3 Hayâlât-ı cihâni vâhime ile vâkı‘a sandı
Anı bu hâbi gafletden uyandır yâ Resûlullâh
- 4 Vüçûd-ı zîll-ı mevhûmun seniñ nûruñda mahv etsin
Ezell cânın bûyândır yâ Resûlullâh

- 5 Yeter bu bizim keşretde yatıp mest-i ğurûr oldu
Mey-i kâse-i vahdetle kandır yâ Resûlullâh
- 6 Selâmî şeyh fırkâtde ciğer-i sahtin kebâb etdi
Revân olan gözünden şimdi kandır yâ Resûlullâh

174

158

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

- 1 Ma‘iyyet sırrı çün günен ‘ayândır yâ Resûlullâh
Velî gözsüzlere nisbet nihândır yâ Resûlullâh
- 2 Niçin mir’at-i dilde bu hayâl-i râ’î vü mer’î
Bu tesbîh-i ta‘addûd hep yamandır yâ Resûlullâh
- 3 Bu esmâ vü sıfat âsâridir kim düşmüşüz kayda
Bizi sen reng-i itlâka boyandır yâ Resûlullâh
- 4 Meğer müşkât-ı nûruñdan o dil kim rûşen olmuşdur
Bilen esrâr-ı tevhîdi o cândır yâ Resûlullâh
- 5 Sana tab‘iyyet ü bî‘at itâ‘at Hakka râci‘dir
Remiyyet sırrı da bunu beyândır yâ Resûlullâh
- 6 Selâmî men re‘enî dersin aldı bir kâmilden
Bu ‘ilmîñ gayri hep zann ü gümândır yâ Resûlullâh

159

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

- 1 Ne şûd heşyâ râ bûd mest elestî yâ Resûlullâh
Ezân-ı mâ‘il dilem bir mey-peresti yâ Resûlullâh

- 2 Ezân-ı desti merâ yek cûr'a ihsân kün ki der âher
Resîde bâsedetez dest-be-desti yâ Resûlullâh
- 3 Bedest hod bede bî-vâsit ez-kevser-i feyzat
Meğer dâن-ı serseri ez-dest-be-desti yâ Resûlullâh
- 4 Velî bîrûn şûd er had huzûret cûrm ü günâhî
Ne şûd haddir şerî'at-i vaqt-i mesti yâ Resûlullâh
- 5 Çünîn bî-hod kün ez bâde-i humhâne-i nîsti
Ki cân ü dil rehed ez kayd-ı hesti yâ Resûlullâh
- 6 Selâmî dil-şikesti mî-keşd ez dûzvuşlat
Der âher rûst şûd kârâr-ı şikesti yâ Resûlullâh

175

160

Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün

- 1 Baña meftûh kıl bâbü's-Selâmî yâ Resûlullâh
Değişmem ravzaña dârû's-Selâmî yâ Resûlullâh
- 2 'Aceb mi pîr ü ger ü beyân kurb-ı Hakk olsam
Getirdikçe şalvet ile Selâmî yâ Resûlullâh
- 3 Ümîd-i cennet-i vaşılıyla düşdüm vâdî-i 'aşka
Refîk ü yâr kıl ismû's-Selâmî yâ Resûlullâh
- 4 Hitâb-ı üdhulûya lâyık olan mü'minîn eyle
İşitdir şem'ime Hakkdan Selâmî yâ Resûlullâh
- 5 Yine mehcûr-ı dîdâr olalı hayli zaman oldu
Ümîd-i iltifât eyler Selâmî yâ Resûlullâh

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

- 1 O dem ki eylediñ vaż‘-ı kadem ‘arş-ı berîn üzre
Bilindi ferşden tâ ‘arşa fazlıñ mürselîn üzre
- 2 Sen ol nûr-ı hüviyyetsin ki toğdun burc-ı lâhûtdan
N’ola düşmezse sâyiñ yâ Resûlullâh zemîn üzre
- 3 Nice mahkûm fermânı olurdu cümle ‘âlem
Süleymân etmese tâhîrîr nâmîn ger niğîn üzre
- 4 Sehâb-ı mağfiretdir cism-i bî-zillîni bi-iznillâh
Eder gark-âb-ı rahmet düşse sâyiñ müzhibîn üzre
- 5 Ne ǵam var sâye-i lutfuñda tâb-ı mihr-i mahşerden
Selâmî ‘âsî-i rûsiyeh kemter kemîn üzre

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

- 1 Edenler sem-i bû-yı mûy-ı hâl-i ‘anberîn üzre
Dediler dûd-ı ‘anberdir azâr-ı âteşîn üzre
- 2 Nişân-ı vakfe-i zer hâldir âyât-ı hüsünde
Değildir nokta zâ’id hâs-ı Kur’ân-ı mübîn üzre
- 3 Kâr-ı çeşme-i kevser-i lebiñde mû-yı nev-hayı
Leb-i cûda sebzdir yâ mekesdir engebîn üzre

- 4 Ye şems-i rûyuna pûşide bir ebr-i siyeh zülfü
Ye hîfz-ı hüsünde mâr-ı mutalsamdır defîn üzre

- 5 Ciğerden tîr-i gamzeñ eksik etme ey kemân ebrû
O sîr-i eşk ile rûyîde bir şâhdîr zemîn üzre
- 6 Şafak-ı gün etmesin mi çarhî eşk-i çeşm-i hûnbârin
Gelen seniñ havâdis hep Selâmî-i hazin üzre

163

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

- 1 Sihri derd ile her kim diye Süb anallah
Cûd-ı lu fundan ederdir dîne dermân Allâh
- 2 “Fe‘zkurullâhe kiyâmen ve ku‘ûden”⁴¹ dedi Hakk
Kalk otur ‘aşk-ı muhabbetle de her ân Allâh
- 3 Nûr-ı zîkr ile münevver ola mir’at-i diliñ
Göstere saña nice ma‘nî-i pinhân Allâh
- 4 Men ‘aref dersin oku mekteb-i ‘irfân içre
N’oldugu n bildire kim dersi e insân Allâh
- 5 Katre-i cismi Selâmî ko bahâr-ı cem‘a
Der fark-ı pes-i cem‘i ede ihsân Allâh

164

Mef‘ûlü/Mefâ‘îlü/ Mefâ‘îlü/Fe‘ûlün

- 1 Bildi i n unut sâlik ise i pîre uyunca
Izhâr-ı ‘ulûm eyleme esrârı duyunca
- 2 ‘Aşk meclisine şîdk ile oldu sa cemâ‘at
Kur’ân dahi okunmaz imâmî okuyunca

⁴¹ Nisa Sûresi, 103. ayet, “...ayakta ve otururken Allah’ı zikrediniz.”

- 3 Meyyit gibi ḡisâle irâdeñ ile nefsiñ
Teslîm ede gör şirk-i hâfiyyâti yuyunca

177

- 4 Pervâne gibi her gece yan âteş-i ‘aşka
Bülbül gibi gülşende bütün halk uyuyunca
- 5 Hâşâk-i sevâ zâil olur hâne-i dilden
‘Aşk âteşini zikr ile kalbiñe koyunca
- 6 Tıfl-i dili var mâ-der-mâ-zâga erişdir
Kandır anı tâ feyz-i Hudâ ile toyunca
- 7 Gafletde yatıp zâr ile ağlatma Selâmî
Tahrîk ediver vecd ile mehdin uyuyunca

165

Mef’ûlü/Mefâ’îlü/ Mefâ’îlü/Fe’ûlün

- 1 Bâr-ı ǵamı çek derd ile ķaddiñ bükülünce
Sen aǵla cihân halkı bakıp saña gülünce
- 2 Güller açılır aǵla sen ey bülbül-i şeydâ
Ten gülşenine ķatre-i eşkiñ tökülünce
- 3 Bîhûde varıp geşt ü güzâr eyleme dehri
Sîdâk ile ara istediğiñ sen de bulunca
- 4 Bir Hîzra eriş kim içesin âb-ı hayâti
İskender-veş gezme tehî sen de olunca
- 5 Mürşid..... bekle Selâmî gece gündüz
Dil-i mahzeni esrâr-i İlâhî ile tolunca

- 1 Göñül mağbûn-ı dehr olma o bakmaz pîr-i gencine
Gelince vakt-i mev‘ûduñ gözetmez bir
 - 2 Hired-mend ol gözet sûd-ı ziyâniñ sevk-i dehr içre
Nukûd-ı ‘omri şarf etme sakın iksir gencine
 - 3 Tabîb-i dehrden ümîd-i dârû-yı vafâ etme
Semy-i şîrînine değimez dahı tedbîr-i zencîne

- 4 Bu kes^ret ‘âleminde çekmeyenler bâr-ı ağıârı
Mu^kaddem tekye-i vahdetde yaptı pîr-i gencine

5 Selâmî kâmiliñ dut pendini mengûş-ı gûş eyle
Ne sen bir kimseden incin ne senden bir incine

- 1 Mevlevîyim dökerim eşk-i teri逆行
Çün felek şu'lelene dil kameri逆行

2 Ni'met-i vaşlı yine âh ola mı diye naşîb
Çün sen逆行

3 Bezm-i hâsında anıñ ben dahı pervâne gibi
Şem'-i aşka bakarım bâl ü peri逆行

4 Erişir sû-yı Yemenden nefş-i Rahmânı
Getirir peyk-i nesîm-i sehri逆行

- 5 Nisbetim Hażreti Minellâya Selâmî olalı
Alırım sırr-ı Hudâdan haberî done done

168

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

- 1 Dilimdegam cânâ firâvân oldu gitdikce
Yine hicriñle seyl-i eşkim ‘ummân oldu gitdikce
- 2 Olup sevdâ-yı zülfüñden hevâ-yı âhla hem-râh
Şabâ-veş deş-i ümîde şitâbân oldu gitdikce
- 3 Ne erdi kûy-ı makşûda ne ‘aşkıñdan kesel geldi
Tükenmez bir reh-i düşvâra pûyân oldu gitdikce
- 4 Düşürdü zâhidi mâ’emeni vâdî-i hicrâna
O sırr-ı geşte ba‘d-i kûy-ı cânân oldu gitdikce
- 5 Hudâya Hıżr-ı tevfîkiñ Selâmîye olup rehber
Sülük-ı ma‘rifet-i cezbeñle âsân oldu gitdikce

179

169

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Hakk için düşmez riyâ ehli şalavât u rûzeye
Çün ki zer vermez bî-riyâ deryûzeye
- 2 Ehl-i taklîde bulunmaz sevk-i taħkîkde bahâ
Ker kebût-ı seng çıkmaz kıymet-i pîrûzeye
- 3 Zâhidiñ gelmez halâvet kalbine tâ‘ât eyle
Kandile lezzet gelir miharbüzeye

219

- 4 Nâ'il-i feyz olamaz dil kim ola levs-i sevâ
Yana mümkün vaz'-i zemzem bâde konmuş kûzeye
- 5 Bâtinin pâk et Selâmî zâhire olma karîb
Pâyiñi gusl etmeyince mesh olunmaz mûzeye

170

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Mahv kıl hâşâk-ı cismiñ nâr-ı 'aşka hark ile
Zâ'il olma zulmet-i hestî ziyâ-yı berk ile
- 2 Sâhil-i keşretde kalma câme-i şekden soyun
Gevher-i tevhîdi bul 'ummân-ı 'aşka ile
- 3 Bu nümâyîş halka naş bu riyâ iken 'aceb
Zâhide bilmem ne hâsil bu riyâ vü zerk ile
- 4 Ehl-i 'irfâna riyâzet kendüden perhîzdir
Hârik 'âde olur âdât-ı halkı hark ile
- 5 Kâb-ı kavseyن bu durur mi'râc-ı ma'nî ehline
Menzil-i ednâda eyler cem'-i cem'i fark ile
- 6 Halvet ender encümünde kıl sefer ender vatan
Ey Selâmî Hakk bululnmaz 'azm-i gazâb ü şark ile

171

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Kâmil olan sâlik-i silk-i Resûlullâh ola
'Âlim oldur mahrem-i esrâr-ı ehlullâh ola

- 2 Ehl-i derd ol dâ'imâ var ehl-i hâle hemdem ol
Merhem-i dâ'-i diliñ lâ havle illallâh ola
- 3 Sâlik-i râha şadâ'-i sı̄ durur evlâd ü mâl
Kâr-ı evrâdiñ seherlerde gerek Allâh ola
- 4 Gördüğüñ her kimse 'âlemde değildir ehl-i dil
Ehl-i dil oldur semâ'-i şadr-ı dilde mâh ola
- 5Mevlâ kâse-i dilde ola memlû eger
'âlem-i sırda demâdem kâr-ı âh ü vâh ola
- 6 Mâ'il olma merd-i sâde dillere illâ mekr
Ol ki hâl-i sâlike ilhâmla âgâh olma
- 7 Âl-i evlâd-ı Muhammeddir Selâmî mesleğim
Vâsil-ı Mevlâdir İlâha her o kim hem-râh ola

Harfü'l-Lâm-Elif

Mef'ûlü/Mefâ'îlü/ Mefâ'îlü/Fe'ûlüün

- 1 Yandır dilimi 'aşk ile yâ Hażreti Mevlâ
Pervâne gibi şevk ile yâ Hażreti Mevlâ
- 2 Ref' eyle kuyûdât-ı ola terk-i iżâfât
Tevhîde erem fark ile yâ Hażreti Mevlâ
- 3 Mir'at-i ta'ayyünde 'ayân sırr-ı nihâni
Meşhûd-ı dil et zevk ile yâ Hażreti Mevlâ
- 4 Eşyâyi dile vâsîtâ-i nûr-ı şuhûd et
Vahdete teni gark eyle yâ Hażreti Mevlâ

- 5 Ne mâ ü meni kala ne bûd nâm-ı Selâmî
‘Aşk ateşine hârk eyle yâ Hażreti Mevlâ

181

173

Hurûfî'l-Yâ'

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Yâ İlâhî kerem et hîcr ile sûz etme beni
Mâ'il-i ‘işve-i dünyâ-yı ‘acûz etme beni
- 2 Dilimi gevher-i tevhîdiñe gencûr eyle
Taleb-i mâl ile müştâk-ı künûz etme beni
- 3 Medd-i bismî'l-lâh ola kûy-ı visâle rehber
Şerr-i şeytân ile muhtâc-ı e'ûz etme beni
- 4 Âşinâ-yı haram sırr-ı hafiyât ile
Ya'ni bigâne-i esrârimiz etme beni
- 5 Kâlimi hâl edip ilhâm-ı ledünnî ile
Mebhâş-i mes'ele-i câze yecûz etme beni
- 6 Kıl Selâmî kuluñu maṭla'-ı envâr-ı şuhûd
Şeb-i hicânla koyup tâlib-i rûz etme beni

174

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Mevc râ bâ-bâhr-ı dîden der nažar yeksân bedî
Rû-yı vahdet râ be-kesret dîdenet âsan bedî
- 2 Der hirâni bâ-libâs-ı tü küned hod-râ a'yân
Ger türâ çeşm-i âşinâ-yı bûdî ân cân nâ-bedî

222

- 3 Ez şuver-i ‘uryân be-kerdî çün be-nefy-i lâ ilâh
Gayri illâ ez hayâlet hem-çü zill-i pinhân bedî
- 4 Ger ne hândî hâl râ müstâkbel ey hâce türâ
Vech-i bâkî der heme eşyâ çü meh-i tâbân bedî
- 5 Nûr-i vech-i dûst râebri geşidî ez hodî
Belki ez şems-i felek-i tâbân ü rûşen ân bedî
- 6 Ey Selâmî der mezâhir rû-nümâ cüzyâr-i kîset
Der merâyâ-yı cihân ez merd-i Hakk bünyân bedî

175

Nazîre Mislehû

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Hestî an ger nebûdî ne adem zi-nîsân bedî
Sîn-i insân ger ne-bûdî ol âhirân bedî
- 2 Der suver-i mestûr geşt ân nâzenîn ez behr-i nâz
Gayr o çi bûd cz rû pûş hod ‘uryân bedî
- 3 Cüz vücûdîm ne-bâshed dîd mâhî râ hicâb
Hod ne bûdî çeşm-i bend tû çerâ pinhân bedî
- 4 Ehl-i sâhil râhicâb-i emvâc ü mâhî râ çûyem
Ne hicâb anhâ sıfât ü belki zât-i ân bedî
- 5 Kejd-i şûret ver ne bestî şafvet-i âyînê râ
Şâhid-i meşhûd ïn-câ çün ‘adem-i yeksân bedî
- 6 Mî-şeved der mûlk-i hod ez libâsı rû-nümâ
Lîk der her reng-i dâned mahrem-i sultân bedî

- 7 Gerçi ‘âlem şüd Selâmî ser-be-ser mir’at-i Hakk
Ger bedîdî rûşenâ tûrâ ez heme insân bedî

176

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

- 1 Toğucak evc-i nübûvvetde Muhammed güneşi
Nûr-i îmâna getirdi bütün ehl-i Kureşi
- 2 Şîdk ile dâ’ire-i devletine dâhil olan
Kul iken server olur misl-i Bilâl-i Habeşi
- 3 Hâk-i zulmetde kalan eylese nûrun rehber
Erişir reze gibi şems-i cihân-tâba beşi
- 4 Ne kadar emr-i risâletde eğer hem-ser ise
Fażlîna nisbet ile cümle rüsûl olmaz işe
- 5 Na‘tini bâg-i nübûvvetde anıñ gül yüzüne
Bülbül-i kuddûsî olur gül gıdatû ve ‘ayşı

183

- 6 Nûr-i cûduñdan ‘atâ eyle Selâmî kuluña
Ma’siyet zulmeti ile toludur içi tışı

177

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

- 1 Hâk-i zîr-i kademiň efser-i sırr etse kişi
Erişir mihr gibi evc-i mu‘allâya beşi

- 2 Şeb-i mi'râcda yüzün sürmekle makdemiñe
Hâkpâ-yı կademîñ rif'ate erdirdi taşı
- 3 İltifatîñ kurre taşı hâcerü'l-esved idir
Halka tevhîde mübeşser eder 'abd-i Hâbesî
- 4 Hâsimî hâliñe hep Hind ü Hâbes 'âşikdir
Ey resûl-i Medenî vü 'Arabî vü Կureşî
- 5 Ravza-i pâkiñe âvîze olup şems ü կamer
Dil ü cân gibi yanar gül գûdâtü ve 'ayşı
- 6 Eğer pervâne-sıfat bâlin açıp murğ-i felek
Dönerek etme der birbirine keşmekeşî
- 7 Ru'yet-i pertev-i dîdâriñna mir'at edinip
Dest-i pâkiñde dutar Hażret-i Îsî güneşi
- 8 Şarâb âb-i hayât olsa da zâ'il olmaz
Ârzû-yı leb-i la'liñe çekenler 'ataşî
- 9 Sîh-i hicriñde Selâmî ciğerin kıldı kebâb
Nâr-i 'aşkîñla döker yana done kanlı yaşı

178

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Ey hüviyyet bâgınıñ şad-berg-i verd-i ahmeri
'Andelîbiñdir kamu cins-i melek ins ü peri
- 2 Sensin ol şem'-i münîr-i bezm-i hâs-i կurb-i Hakk
Yoksa Cebrâ'ıl sezâ pervâne-veş bâl ü peri

- 3 Ravża-i ‘arş-ı berîniň havlini hâſın eger
Devr ederse nâmîni tesbîh ile vardır yeri
- 4 Sen olmadan Âdem sirişt-i mâ vü tîn
Ey nebîler evveli âhir zaman peygamberi
- 5 Nâr-ı aşkında tenin ilkâ ede çünkim halîl
Çok mu İsmâ‘ıl verşe yoluña cân ü seri
- 6 Yerde gökde saña işbât-ı nazîr etmek haṭâ
Ey cemi‘-i enbiyâ vü mürselîniň mefhârı
- 7 Tek ǵubâr-ı semm-i esbiň kehl-i çeşm-i cân ola
Kûtû gelsin hâk-i râhiñda sırışkim gevheri
- 8 Hâk-i na‘liniň değil belki olaydı dest-res
Başıma tâc eyler idim kefş-i pâ-yı kanberi
- 9 Edeli müşkât-ı nuruñdan göñül feyz-i iktibâs
Zerre gelmez ‘aynine çarhıñ bu mihr-i enveri
- 10 Ey olan cûrm-i kebâ’ır ehline peşt ü penâh
Bu Selâmîdir kamunuň mücrimi vü bed-teri

- 1 Her nebîniň nûr-ı Ahmed olduğuçün mâyesi
Her biriniň mu‘cizeyle oldu bir ter pâyesi
- 2 Hakk Resûl idi henüz yoğ idi ‘âlemden eser
Feyz-i akdes idi Âdemden mukaddem vâyesi

- 3 Mihr ü mâha pertevinden etmeğe i'tâ-yı nûr
Başı üzerinde seહâb olmuşdu dâ'im sâyesi
- 4 Sûk-ı mahşerde bulur sûd-ı şefâ'at bî-ziyân
Nakd-i aşk-ı Ahmed olsa her kimiñ sermâyesi

185

- 5 Öyle bir կudret 'atâ etmiş Selâmî Hâkk aña
Hep iħâta etdi gününü mübârek âyası

180

Mefâ'ılün/Mefâ'ılün/Mefâ'ılün/Mefâ'ılün

- 1 Görelden vech-i yâri mihr-i enverden ǵınâ geldi
Ziyâ-bahşende-i eflâk-i ahterden ǵınâ geldi
- 2 O zeyn-i iksîr-i şems-i hâş eden ol 'ârifânuz kim
Gınâ-yı կalb için kibriyyet-i ahmerden ǵınâ geldi
- 3 Bize keşf oldu esrâr-ı beyâż nokta-i vaħdet
Sevâd-ı haṭla menkûş-ı mastardan ǵınâ geldi
- 4 Ma'ârif şohbetinde öyle lezzet buldu 'ârif kim
Hilâvet-bahş şehd ü şîr ü sükkerden ǵınâ geldi
- 5 Ta'allüm edeli bî-harf ü şavt-ı esrâr-ı tevhîdi
Makâl-i ehl ile bî-hûde cedellerden ǵınâ geldi
- 6 İçelden dest-i mürşidden mey-i bî-câm ü bî-rengi
Hayât-ı Hîzr için seyr-i Sikenderden ǵınâ geldi
- 7 Su'âl etme bize seyr-i Semerkand ü Buhâradan
Erişdiñ lâ-mekâna ǵayri ol yerden ǵınâ geldi

- 8 Feyz-i Yûsufun şemim edeli Ya‘kûb dil şimdi
Dimâg-ı câna bû-yı ‘ûd-ı ‘anberden gînâ geldi
- 9 Bir ‘âlem bulmuşuz kim seyr-i serle ‘âlem-i dilde
Bize geşt-i belâ dü deşt-i kişverden gînâ geldi
- 10 Selâmî nev-zemîniñ hediyye ile ahbâba
Gazeller söyle tercî‘-i ma‘şerden gînâ geldi

181

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

- 1 Sayd-ı dil dehr-i zeng gerçi müdâmî dâmî
Görmeden rûzun erir câna meşammî şâmî

186

- 2 Kabri sengine kazar nâmını hakkâk-i felek
Dutsa da mühr-i Süleymân-veş enâmî nâmî
- 3 Nice Dârâ vü Nerîmâni kılıp zîr ü zeber
Hâke saldı feleğîñ darb-ı hisâmî sâmî
- 4 Zell ile hîrsî bırak lokma için çekme emek
Toyurur rîzk-ı ‘alallâh ta‘âmî ‘âmî
- 5 Çünkü iskât-ı iżâfât ile der vahdete câh
Sen de idbât eyle nefy ile Selâmî lâmî

182

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Sîrr-ı bârı cümle insâna ‘ayân söylenmedi
Dilde mahfi oldu ol râz-ı nihân söylenmedi

- 2 Almağa dersi ledünnîden kelîmullâh gerek
Yohsa ol ‘ilm-i âşikâra rây-gân söylenenmedi
- 3 Noktâ-bâniñ kamu şerhi iken yüz dört kitâb
Kalb-i âdemde süveydâ-veş beyân söylenenmedi
- 4 Nefsi fehm eyleyen Hakkı bilirmiş hâl ile
Nefs-i insânda nedir bu nefsi cân söylenenmedi
- 5 Hakk münezzeх kân mekândan Hażreti şâh-i rüsûl
Ya niçin etdi ‘urûc âsmân söylenenmedi
- 6 Ey Selâmî mebhâs-i şekk ü zünûndan kıl firâğ
Oku gel mürşid kitâbında yalan söylenenmedi

183

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Hikmetinden ibtidâ Hakk halkı-ı ervâh eyledi
Kim anıñ nûrun beli bâbına miftâh eyledi
- 2 Verdi dest-i ‘akla idhâl etdi cism-i âdeme
Gevher-i nûr-ı elest gencine fettâh eyledi
- 3 Cümle sîne lutfla oldu hattâb-ı Rabbüküm
‘Âşıka nûr-ı tecellî ile iżâh eyledi
- 4 Kim ki ol nûra terâkkî eyledi tâ‘atle
Evc-i şadrın nûr-ı ikâن ile mişbâh eyledi

187

- 5 Ey Selâmî ol tecellî nûrunu kim fehm eder
Bunda nefsi fâsidin zîkr ile ıslâh eyledi

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Kisve-i ehl-i hakîkatdir külâh-ı Mevlevî
Tâc-ı ashâb-ı kerâmetdir külâh-ı Mevlevî
- 2 Her kuluñ başına konmaz bir hümâ-yı ķudsîdir
‘Âşikâne murg-ı devletdir külâh-ı Mevlevî
- 3 Bir sırr etse bir gedâ iklîm-i ‘aşka şâh olur
Ehl-i hâle tâc-ı ‘izzetdir külâh-ı Mevlevî
- 4 Hân-kâh-ı Mevlevîde ders-i ‘aşkı okuyan
Sâlikâna mevleviyetdir külâh-ı Mevlevî
- 5 Gülbîn-i seyr-âb-ı feyz ile bulan neşv ü nemâ
Gonca-i bâğ-ı vilâyetdir külâh-ı Mevlevî
- 6 Ser-fürû etmez mücerred bir ‘alâyîkdan yeri
Terk-i dünyâya ‘alâmetdir külâh-ı Mevlevî
- 7 Menfaḥ-ı nây ile cism-i ‘âşikâni kâl için
Pûte-i kimyâ-yı hâletdir külâh-ı Mevlevî
- 8 Her zerre-i hâlis-i ‘ayyârinî kıymetin tervîc için
Sikke-i temgâ-yı hażretdir külâh-ı Mevlevî
- 9 Elif kâmetle Selâmî şeklär-i vahdet gösterir
Sanki engüşt-i şehâdetdir külâh-ı Mevlevî

Lafzını ki der maṭla‘-ı beyt-i Mesnevî-yi şerîf vâki‘ est. Der istîlâh-ı ehl-i mutasavvifa ‘ibâret ez insân-ı kâmilest. Ve makşûd ez nâyi Cenabı Te‘âlâ ve tekâddes ve nefsi ki ez nî berâyed işâret be-nefha-i Rahmânî vü vahy ü ilhâm-ı Sübâhânî est. Meselâ der âlem-i hiss ü sûret-i sadâyı ez ney şünûde şeved der hakîkat ez nâyîst ne ez ney çün nidâyî ki ez şecere bûd.

Der vâdî-i Eymen der hakîkat ez Hakk Te'âlâ bûd ne ez şûret-i şecere hem çünîn insân-ı kâmil ü mûrşid-i mükemmeli misâl ân şecere îst. Her çîz ki ez vişâ der mî-şevêd bi-ilhâm-ı sübâhâ nîst ne ez-hod

185

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Keşf edip esrâr-ı Hakkı her dil-i dâنâ-yı ney
Dem urur her nâle senden ser-mâ evhâya ney
- 2 Tâlib-i iksîr-i 'aşka matbah-ı han-kâradır
Nâr-ı 'aşkîñ menfahidir sâlik-i Mevlâya ney
- 3 Bahş-ı enfâs etmede ya sûr-ı Îsrâfilde
Ya karîn-i hem-dem olmuşdur meğer Îsâya ney
- 4 Gûş-ı 'uşşâka eder esrâr-ı nâyîden haber
Hem-zebân olmuş dîraht-ı vâdî-i Mûsâya ney
- 5 Tercümân-ı sırrda Şemsüddîn-i Tebrizî olup
Sîrr-ı Hakkdan söyle idi gûş-ı Mevlânâya ney
- 6 Ey Selâmî oldu her sûrâhı gûyâ bir nokt
Remz eder her noktadan bir nükte-i ma'nâya ney

186

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Fe'ûlün

- 1 Kişi takläîd ile olur mu şûfi
Libâs etse ridâ vü şâl ü şûfi
- 2 Taşavvuf zannedip her ter.....
'Avâm içre urursa lâf ü lûfu

189

- 3 Bilir mi sırr-i tevhîdi mukalled
Telaffuz etmek ile kaç ḥurûfu
- 4 Değildir ehl-i benîş ‘indimizde
Elifdir fark eden elif ü ulûfu
- 5 Men ü mâ yoğ idi bezm-i elestde
Belî kavline olduñ ġayr-i mûfi
- 6 Seniñ ya senliğiñ kesb-i yediñ mi
Unutduñ mu râ’ûf ile ‘atûfu
- 7 Rabbânî lâl ü ‘aklı mat olurdu
Olaydı sırr-i tevhîde vuķûfu
- 8 Ma‘ânî ‘ilmini bilsin mi nahvi
Demekle kal başarı kıl Kûfi
- 9 Nûcûmu evc-i ma‘nânîñ diğerdir
Hicâb-ı arż ile olmaz ḥusûfi
- 10 Düşüp zenb zenb ile hażîzda
Hâkîkat şemsiniñ olmaz küsûfu
- 11 Şakın terk-i edeb kılma Selâmî
Çekerle keşf-i sırr edene yûfu

187

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘ilün)

- 1 Mekteb-i aşka eriş gör nesh-i kübrâyi
Oda yak bu varak mes’ele-i fütüvvâyi

- 2 Çill ü gşDut giriş kulluguñ diñle şadâ-yı nâyı

190

- 3 Dæk demi dil dili bâş-pâre lehullâh yoluna
Neyle aldı Şems pençeye Mevlânâyi

- 4 Evce bir ahter ola şerer-i âhîñdan
Yaka meş ‘al gibi tenevvür-i felekde ayı

- 5 Nâr-ı ‘aşk ile Selâmî hiss-pendârı yakıp
Cezbe-i nûr-ı Hudâ ile ara Mevlâyi

188

Mef’ûlü/Fâ‘ilâtü/ Mefâ‘ilü/Fâ‘ilün

- 1 ‘Ömrüm tükendi sehv ile ‘isyân tükenmedi
Tûl-i emelle ğaflet ü nisyân tükenmedi

- 2 Deryâ-yı ma‘siyetde gezip keşkî-i vûcûd
Bâd-ı hevâ-yı nefsinle limân tükenmedi

- 3 Çekdikce dil-i ayık der meyhânceden yine
Câm elde misl-i sübha-i mercân tükenmedi

- 4 Düşmez elimden âb-ı vužû-ves sûbû-yı mey
Hem-çü namâz-ı şûfi bu tuğyân tükenmedi

- 5 Biñ tevbe ile der ki Mevlâya et niyâz
Hâşâ Selâmî rahmet-i Rahmân tükenmedi

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

- 1 Muhkem ol emr-i ‘ubûdiyyetde ey dil mîh gibi
Bekle mûşid kapısında sıdkla gûlmîh gibi
- 2 Kedin vü pîvesten oldu asl-ı bünyâd-ı tarîk
Mâsivâya pençe salma rîş-hây-ı bîh gibi
- 3 Nâr-ı ‘aşka yan yakıl saht-ı dili eyle kebâb
Eşk-i hûnîn rîz ü bî-sayt ü sadâ ol sîh gibi
- 4 Vârid-i gayb-ı İlâhîye muhâll eyle diliñ
Ehl-i hâl ol eyleme nakl selef-i târîh gibi

191

- 5 İ‘tirâz etme Selâmî gayri noksanın görüp
Hiç kemâl olmaz cihânda nefsine tevcîh gibi

190

Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün

- 1 Olanlar mahrem sırr-ı serâ-yı lemî-i Allâh
Serîr-i lâ-mekânda giydiler tâc-ı şehenşâhı
- 2 Yakan misbah-ı kalbin nûr-ı meşkat-ı nübûvvetdir
Erip ķudsî-i lâhûta bırakdı mâsivallâhı
- 3 Vücûduñ turunu cây-ı tecellî-i âle eyle
Saña sırr-ı şecerden diye Hakk anı enallâhı
- 4 Alanlar pîr-i ‘ilm-i ledünden men ‘aref dersin
Bulur bir lahzada Allâhı vallâhı vü billâhi

- 5 Selâmî hırka-i cismim göñülde re's-i tâcimdır
Hadîs-i fakr-ı fahr ile tevekkeltü 'alallâh

191

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

- 1 Câm-ı 'aşkı nûş edip sekrân olan añlar bizi
'Aşkla bî-hûş-ı ser-gerdân olan añlar bizi
- 2 Gill ü gışşdan kalbi mir'atin mücellâ eyleyip
Vech-i dildârı görüp hayrân olan añlar bizi
- 3 Nâr-ı 'aşk ile demâdem ciğerin büryân edip
Eşk-i çeşmi derd ile al kan olan añlar bizi
- 4 Habbe-i hubb-i sevâdan soyunup abdâl-veş
Terk-i tecrîd oluben 'üryân olan añlar bizi
- 5 Nûr-ı zîkr ile münevver eyleyip dil-hânesin
Vecd-i hâli cezbe-i Rahmân olan añlar bizi
- 6 Âsitân dergehinde yüz sürüp şâm ü seher
Pîrine kulluk ile sultân olan añlar bizi

192

- 7 Nâm ü nengi âr ü nâmûsu ferâmûş eyleyip
Ey Selâmî hâkle yeksân olan añlar bizi

192

Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

- 1 Devâ-cûy-ı zâ'ifiñ derdiniñ dermândır Şerhî
Hakîkatde nice dl-hasteniñ lokmânıdır Şerhî

- 2 N'ola pürnûr ederse sâliki envâr-ı feyzinden
Velâyet âsmânınıñ meh-i tâbânıdır Şerhî
- 3 'Aceb mi gevher esrârıñ îsâr etse 'uşşâka
Rumûz-ı küntü kenziñ mahzen-i pinhânıdır Şerhî
- 4 Havâs-ı ehl-i 'aşk cümle muşî-i emr ü fermâni
Ma'ârif kişiveriniñ bir şeh-i hâkâñdır Şerhî
- 5 Tarîkatde mürebbî-i sârekim rehber-i pîrim
Selâmî vâlidim cism-i naâhîfim cânidır Şerhî

193

Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün/Mefâ'îlün

- 1 Bu gün ol meh-cebînim bendesine geç nigâh etdi
Anıñçün dûd-ı âhüm 'âlemi cümle siyâh etdi
- 2 Yıkarsın dâ'imâ seng-i sitemle kalb-i mahzûnum
Yanıñda 'âşık-ı bî-çâre bilmem ne giyâh etdi
- 3 Yeter tîr-i sitem kâr etdi câna ey kemân ebrû
O hûnî ǵamzeler ǵadem duta 'ömrüm kûtâh etdi
- 4 Seniñ etdikleriñ cevr ü cefâyı baña ey zâlim
Ne Leylâ etdi Mecnûna gedâsına ne şâh etdi
- 5 Yazıkdır merhamet eyle Selâmî 'âşık-ı zâra
Firâkin âteşinde yana yana yeter âh etdi

Mukatta‘ât

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Fe‘ûlün

1

Ehadle Aḥmede nûr-ı başarıla
Bakılsa farklı bir mîm-i muhabbet

193

Çihil sâlinde geldikde nübüvvet
Gidip mîm oldu Aḥmed nûr-ı vahdet
(Kıt‘a)

2

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

Eyâ şâh-ı velâyet bâb-ı ‘ilm ü ma‘den-i hîkmet
Emîr-i hel etâ şâh-ı sülûnu hayder-i girâr
Ne serdendir ki şâniñda iki şakk oldular ümmet
Birisî düşmen-i bed-gîş ü bîri mü’mîn ü dîndâr
Kemâliñ dûst havfindan cesedden düşmeniñ mahfi
Dutarken yine vaşfiña pûr oldu ‘âlem-i dîvâr

(Kıt‘a)

3

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

Gerçi cem‘u'l-cem‘de her hûb ü zeşti bir görür
Baṛîr-i vahdetde özün mahv etmiş ehlullâh var
Lîk ‘âm ü hâsı bir görme merâtit-i Hakkıkdir
‘Ârif-i kâmil katında fark-ı farkullâh var

(Kıt‘a)

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Bezm-i vahdetde mey-i ma‘rifetiñ nûş kılan
 Rinde meşreblere kıl bendeñi hemdem yâ Rabb
 Meş‘al-i ‘aşkıñ edip ka‘be-i kûyuña delîl
 Her cihetden yine vechiñ ola kıblem yâ Rabb
 (Kît‘a)

Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün

Bu gün bir rind-i dil-rîş harâbâta su’âl etdim
 Niçin mest-i müdâm ile edersin ‘ömürüñü ber-bâd

194

Dedi ey şeyh hoş-yârı baña benden ‘ukâl oldu
 Bu mesti lahzâ olsun beni benden eder âzâd
 Gam-ı hestî vü zevk nîstî ma‘lûmun olsayıdı
 Ederdiñ kâr-ı meyhârî-i dâ’im sen dahı mu‘tâd
 Eniyyetden halâşa var ise bir neş’e-i ma‘nâ
 Kerem kıl etmeyem câm-ı meyiñ bir dahı nâmın yâd
 Hemân ol demde kim zenb ü cûdum yâdîma geldi
 Dedim tevbe edip ey rind-i kâmil hâna at iyâd

Rubâ‘iyyât

Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün

Beni bir ben gibi muhtâca muhtâc etme yâ Rabbî
 Kanâ‘at zâdîn ihsân et gözü aç etme yâ Rabbî
 Dimâğ-ı câna kand-ı feyz-i ‘aşkıñdan gıdâ eyle
 Sümûm-ı şehveti hürsümla güllâc etme yâ Rabbî

(Rubâ‘î)

Mefâ'ülü/Mefâ'ılıü/Mefâ'ılıü/Fâ'ılıün

Bir yoluña gidem çıkmaya yâ Rabbî saña

Ol râh-ı hevâdîr anı seddeyle baña

Kangı tarafa kılsa teveccûh göñlüm

Döndür anı senden yaña çün kîble-nümâ

Tercüme-i Güftâr Dürür Bâr-ı Hâce-i 'Abdullâhe'l-Ensârî

Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/Fe'ılıün

Göreli vechiñi ey şem'-i tîrâz

Baña kâr olmadı şavm ile namâz

İttihâdumla mecâz-ı tâ'at olur

Ölmesem tâ'at olur bañâ mecâz

Rubâ'î berây-ı lahye-i sa'âdet hâzreti şâhib-i sa'âdet

195

Mefâ'ılıün/Mefâ'ılıün/Mefâ'ılıün/Mefâ'ılıün

Bu mûy-ı lahye-i pâk-i resûl-i Rabb-i izzetdir

Cü elif hâf-ı nûr-ı müşhaf-ı ruhsâr-ı hâzretdir

Bu bir ser-riştedir her bir tehî dest-hây-ı a'mâle

Zihî hablü'l-metîn muvâssal-ı kûy-ı şefâ'atdır

(Rubâ'î)

Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilâtün/ Fâ'ilün

Sâyeñ oldu yâ Resulullâh sırrını üzre sehâb

Ahz-ı nûr etmek için anıñ pertevinden âfitâb

Olsa muhtâciñ n'ola ehl-i semâvât ü zemîn

Feyzi sâyeñde eder a'lâ vü ednâ iktisâb

(Rubâ'î)

6

Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün

TeVucak evc-i nübûvvetde Muhammed çü güneş

Toldu envâr-ı şu'a ile anîñ çâr ile şeş

Zulmet-i küfr gidip Leyle-i Kadr oldu cihân

Edecek âleme ol şems-i Hudâ nûrunu reş

7

Der Vakt-i Ziyâret Hażreti 'Aliyyü'l-Murtażâ Kerremallâhü Vechehû Der Necef-i
Eşref Ber Dîvâr-ı Ravża-i Mukaddeseş Ber Tarîk-i Teberrük Nüvişte Bûd

Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün

(Fâ'ilâtün) (Fâ'lün)

Kible-gâh eyle göñül türbe şâh-ı behafi

Kim o dergehden eder 'aşk dahı kesb-i şerefi

Birdir ķulzüm-i envâr-ı hidâyetdir kim

Harem-i muhterem Hażreti Haqqdır şadefi

8

Der Ziyâret-i Kabr-i Müteberrike-i Kurre Ceh-i Ahmed Sultân

Mefâ'ilün/Fe'ilâtün/Mefâ'ilün/Fe'ilün

(Fa 'lün)

Sevâd-ı nokta-i nûr-ı velâyetdir ki Ahmed

Ziyâ'-i pertev-i mihr-i kerâmetdir ki Ahmed

196

N'ola i'tâ ederse zâ'ir-i miskîne feyzinden

Devâ-cûy-ı za'ife 'ayn-ı hikmet dergeh-i Ahmed

(Rubâ'î)

240

Mefâ‘ilün/Fe‘ilâtün/Mefâ‘ilün/Fe‘ilün
(Fa ‘lün)

Der ïn serâ ne kemâl ü ne kârî üstâdem
Ne ‘ilm ü ne ‘amel ü ne fâkîh-i zühhâdem
Ne-yâfet mâye-i şâdî dilem yahud yâ Rabb
Hâmîr-i dest-i tev’em ez berây-i ân şâdem

(Rubâ‘î)

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/

‘ilm-i tevhîd râ ne mî dâñî eger Hâkka’l-yakîn
Rû fûsûs ü mesnevî-hâñ ki bedânî mağz-ı dîn
Sâlikân râ nokta-i ez sırr-ı vahdet biherest
Ez hezârân mebhâş-i ‘ilm-i zünûn-ı zâhidîn

(Rubâ‘î)

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fa‘lün)

Bî-asl hem-serî-i gûrk-bârî kerded
Ne ez an hâtır-ı âyîne gubârî kerded
Behr-i ân nağz-i be-güftend büzürgân-ı selef
Misli ïn ki gedûyî vü çenârî kerded

(Rubâ‘î)

Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fa‘ilâtün/Fa‘ilün

‘Ârifân ez hîyş geşte geşte bâda-dâr-ı hey
Bîşter nûşîde endâ tâk ü ez engûr-ı mey

Rufte-end der-bâg-ı ğayb-ı imkân râ nâmî nebûd
Dîde vü çinîdend ez şâh-ı ‘adem işmâr-ı şey

Nev‘-i Diğer

13

Fâ‘ilâtün/Fâ‘ilâtün/Fa‘ilâtün/Fa‘ilün

‘Âşikân ol anda kim ism-i zamân olmuşdu tâyy
Sîne-i bî-kîneye âtes açmışlardı key

197

Vermemiş idi henüz engûr-ı zer bâg-ı ‘adem
Yâr elinden içdiler bî-kâse vü bî-reng-i mey

14

Der beyân-ı merâtib-i ‘avâlim-i Hâzerât ez mertebe-i ehadiyyet ü vâhidîyyet ü
tenezzülât-ı İlâhîye ez lâ-ta‘ayyün tâ be ‘alem-i mûlk ü şehâdet ü beyân-ı silsile-i Zehebiyye
Tarîkat-ı Nakşibendiyye

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Ferd Vâhid Hayy Kâdir ü Dâna
Hem mûrid ü mütekellim ü semi‘ ü bînâ
Lâ-ta‘ayyün eyle zâtı ehadiyyetde iken
Ne sıfatına tarîk oldu ne esmâsına câ
(Rubâ‘î)

15

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Zâtına eyleyip esmâsını mir’at-i Hudâ
Oldu ol âyînede kendi sıfatıyla nûmâ
Zâtdan oldu ta‘ayyünle şu’ûn ol
Dendi bu ‘âleme esmâ ceberût ile ‘amâ
(Rubâ‘î)

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Kendi esmâ vü sıfâtında idi kenz-i hafâ
 Büy-ı hestî dahı şem etmemiş idi
 ‘Âlem-i ‘ilm idi ne ‘ayn idi zîrâ ‘ulemâ
Zâtdan eyledi temîz sıfât ü esmâ
 (Rubâ‘î)

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

‘Âlem-i vahdet şarf idi ne lâ vü illâ
 ‘Ayn-ı cem‘-i ehadiyyetde şu’ûn-ı ûlâ
 Oldu bu ümm-i kitâb ile hurûf-ı ‘âlâ
 Kalem-i ‘ilm ile levh-i ceberûta imlâ
 (Rubâ‘î)

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Gayb gayb oldu çü kırtâs- âdem ey dânâ
 Tâ ki tahrîr ola bu hatt-ı ‘avâlim-i incâ
 Nokta harf oldu hurûfât-ı mürekkeb kelimât
 Okunur müşhaf-ı imkânda elif bâ tâ yâ
 (Rubâ‘î)

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

‘İllət-i gâ’iye mebde’-i halk-ı eşyâ
 Cevher-i ferd ile ‘akl oldu dediler ‘urefâ
 Ki hâkîkat bu bir nûr-ı Muhammed idi kim
 ‘Âlem emri geçüp eyledi mülkü me’vâ
 (Rubâ‘î)

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Budur ķavş-i nüzûli ki olundu imlâ
 Mebde’e ric‘ate mi‘râc ile oldu îmâ
 Sîrr-ı vâhdetde budur seyr-i ilâllâh budur
 Sîrr-ı vâhdetde budur ‘ârif iseñ ey dânâ

Hażreti Resûl-i Ekrem Şallallâhü ‘Aleyhi ve Sellem
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Vâhdetiñ sîrrını mi‘râcda habîbine Hudâ
 Kâb-ı kavseyn ev ednâ ile etdi îmâ
 Cem‘-i nûr-ı eħadiyyet ile bînâ kıldı
 Perde-i hestî-i ġayriyyeti etdikde güşâ

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Bu ‘urûc bu seferden ne idi kasdi ‘ulâ
Ref-i hestî-i eniyyet idi hep mâ-hezâ
Vahdetiñ sırrı idi evvel âhir-i maṭlab
Etdi Bubekr ü ‘Aliye bu rumûzu ifşâ

199

Hażreti Ebûbekrî’s-Şiddîk
Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hemdem-i şâh-ı rüsül mûnis-i mahbûb-ı Hudâ
Bûbekr Hażreti Şiddîk ü şeh mûlk-i vefâ
Eyledi Hażreti Selmâna bu sırrı telkîn
Hâmil-i sırr-ı emânâta o pâk oldu sezâ

Hażreti ‘Aliyyü'l-Murtażâ Kerremallâhü Vechehû
Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Hayder-i Kerrâr ‘Ali bin Tâlib
Fâtih-i hayretin kâşif-i kalb-i tâlib
Etdi sebtîn kerâmîni bu sirdan âgâh
Oldu kuṭbiyete her biri şâh-ı yesrib

Hażreti İmâm Hüseyin Eş-Şehîd Râdiyallâhü Anh
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti şâh-ı şehîdân Muhammed-meşreb
 Neyyir-i burc-ı şeref-i şems-i hidâyet kevkeb
 Mahrem-i râzı edip Zeyne’l-‘Abâyı etdi
 Kurre ‘ayn-ı cihân seyyid-i A‘câm ü ‘Arab

Hażreti Zeyne’-l ‘Âbidîn Râdiyallâhü Anh
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Zeyne’l-‘Abâ hâdî-i minhâc-ı şavâb
 Nâtîk-ı vârid-i hakk mülhem izâm-ı kitâb
 Pertev-i nûruna çün Bâkırı buldu kâbil
 Evc-i dîn ü felek ma‘nîye kıldı meh-i tâb

Hażreti Muhammed Bâkır Râdiyallâhü Anh
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün

Hażreti Bâkır dânişır ‘ilm-i lârayb
 Hâce-i hîzr-ı ledün müftî-i der sühâne-i gayb
 Bildiğim el-veledü sîrr-ı ebî şâdîk olup
 Eylemiş zîver-i esrâr ile Hakk Ca‘ferî zeyb

28

Selmân-ı Fârisî Nakl-i Esâmî Be-silsile-i Şiddîkiyye Râdiyallâhü Anhümâ

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Dâhil-i âl-i Beni Fâris-i meydânı edeb
 Ya‘ni Selmân ki odur vâkîf-ı nefş ‘ârif-i Rabb
 Vâlid-i vâlide-i Câ‘ferî kim Kâsim idi
 Eyledi ‘ilm-i ledün ile dilin leb bir leb

29

Hażreti Kâsim Bin Muhammed Bin Ebîbekrû’s-Şiddîk

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Kâsim u sâlâr-ı sipâh-ı ümmet
 Fahr-i ‘ilm-i ledün hâzin-i sırr-ı vahdet
 Hazreti Ca‘fere bu sırrı da etdi izhâr
 Anda cem‘ oldu dü esrâr-ı künûz-ı hikmet

30

Hażreti Ca‘ferü’s-Şâdîk Râdiyallâhü Anh
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Ca‘fer-i Şâdîk u‘ale’s-sîret
 Nesl-i sultân-ı rüsûl rehber-i râh-ı vuşlat
 Bâyezîd Hazretineverip rûhânî
 Zehb-i silsile verdi aña nâm ü şöhret

Hażreti Ebâ Yezîd-i Bestâmî Kuddüse Sırrahû
Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Bâyezîd kutb-ı cihân sırr-ı imâma vâris
 Olmadı kimse aña sırr ile sâni sâlis
 Rûh-ı pâkiñden edip Bu’l-Hasana feyż-i ‘atâ
 Vâsil-ı sırr-ı Hudâ olmaga oldu bâ’is

Hażreti Ebu’l-Hasanü’l-Hırkânî Kuddüse Sırrahû
Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Şeyh Hasan cünd-i velîye ser-tâc
 Ya‘ni Hırkânî vü ol ‘illet-i ‘uşşâka ‘ilâc
 Şeyh-i Ebu’l-Fârmudî-i mahrem esrâri kılıp
 Eyledi ‘ârif-i Hakk vâkif-ı sırr-ı mi‘râc

201

Hażreti Şeyh Ebû ‘Aliyyü’l-Fârmudî
Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Şeyh Ebu’l-Fârmudî-i pâd-şeh mülk-i salâh
 Aña fermân-ber olan buldu dü ‘âlemde felâh
 Şeyh Ebu’l-Kâsim Gürgâniyede hidmet edip
 Oldu her dü tarafını mazharı bi’l-ķavl-i sahâh

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Câmi‘-i cehr ü hafî müncî-i ehl-i berzâh
Hâce-i ‘ilm-i ledün hemdem-i Îsî menfah
Hâce Yûsuf-ı Hemedânîye edip feyzi ‘atâ
Eyledi levh-i dilden ‘ilm-i ledünnîye nesîh

Hażreti Hâce Yûsuf Hemedânî
Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Hâce Yûsuf semer-i nahî-i murâd
Nefsinden nice biñ sâlik olurdu irşâd
Bî‘at etdikde aña Hażreti ‘Abdü’l-Hâlik
Beyt-i ķalbini anîn feyz ile kıldı âbâd

Re’isü’-t Tarîka Hazreti ‘Abdü’l-Hâlik ‘Ucduvânî
Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

‘Ucduvânî ki odur mahrem-i nâ-çâra mu‘âz
Hem-dem-i Hîzr-ı Nebî sâlik-i gümrâha mülâz
‘Ârif-i Rivgirîvî hem-dem ü hem-râzı olup
Sîrr-ı Mevlâ ile kıldı dil-i mahzûnunu şâz

Hazreti Hâce'Ârif Rivgirîvî
 Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün
 (Fâ'ilâtün) (Fâ'lün)

Hâce-i Ârif ki meh-i tâb ile bulmuşdu şî'âr
 Meşrik-ı evc-i şeref maṭla'-ı mihr-i envâr
 Hâce-i Fağnevî-i lâyık-ı esrarı bilip
 Eyledi ȫalbini 'irfân ile kenzü'l-esrâr

202

Hazreti Hâce Mahmûd Encîr Fağnevî
 Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün
 (Fâ'ilâtün) (Fâ'lün)

Hazreti Hâce-i Mahmûddur ehl-i niyâz
 Ya'ni encîr kim odur gevher-i gencîne-i râz
 Aldı Râmiyyetinî dâ'ire-i tevhîde
 Mazhar-ı vahdet-i esrâr ile etdi mümtâz

Hazreti Hâce 'Aliyyü'r-Râmiyyetinî
 Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilâtün/ Fe'ilün
 (Fâ'ilâtün) (Fâ'lün)

Hazreti Hâce 'Ali nuṭk-ı mesîhu'l-enfâs
 Mûnisi Hîzîr nebî yâr u enîsi İlyâs
 Sîrr ile Baba Semâsiye edip cûd u kerem
 Eyledi mesned-i kutbiyyete anı iclâs

Hazreti Hâce Muhammed Baba Semâsî
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hazreti Hâce Muhammed ki mey-i vahdet-nûş
 Cezbe-i vecdullâhı eyle mest-i med-hûş
 Mahrem-i râzı edip Hazreti Şemseddîni
 Eyledi levh-i dilin sırrı Hudâ ile nukûş

Hazreti Şemseddîn Mirkelâl
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hazreti Hâce Kelâl ü dürr-i bahr-i ihlâş
 Gevher-i kânı ledün kulzüm-i sırra gavâş
Hazreti Pîr-i Bahâeddîne verdi; sırrın
 Etdi bu silsileye pâd-şeh-i hâşü'l-hâş

Hazreti Şâh-ı Nakşibend Muhammed Bahâeddîn
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hazreti Pîr-i Bahâeddîn odur şâh-ı havâş
 Ka‘be-i câcî-i ehl-i dil ü ‘uşşâka menâş
 Zemzem-i feyzini nûş eylese bir sâlik-i Hakk
 Kayd-ıhestîden olur mahv ü fenâ ile halâş

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Şâh iktâb-ı feyz-i bâhş-ı mu‘ârî takbîz
 Eyleyen cây-ı fenâ sîrr-ı bekâyı ta‘vîz
 Güher-i feyzin edip Hażreti ‘Attâra ‘atâ
 Eyledi Hażreti Ya‘kûba hilâfet tefvîz

Hażreti Hâce ‘Alâeddîn ‘Attâr
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hâce ‘Attâr hatt-ı dâ’ire-i kütba nokt
 Elif-i vahdetle çeker levh-i dil-i sâlike hatt
 Hâce Ya‘kûbu çekip da’ire-i tekmîle
 Hırka vü tâc-ı hilâfetle şeref verdi fakat

Hażreti Mevlânâ Ya‘kûb Çerhî
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Hâce-i Ya‘kûb-ı ma‘ânî elfâz
 Vâşıl-ı Hakk eder idi kime olsa lehâz
 Hâce Taşkendî-i ihrârî edip vâkîf-ı râz
 Sîrr-ı tevhîd-i İlâhiyeye etdi îkâz

Hażreti Hâce ‘Abîdullâhü’l-İhrâr Kuddüse Sırrahü
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Hâce ‘Abîdullâh u şems-i lâmi‘
 Eyledi nûr-ı kerâmâtını dehre şâyi‘
 İntisâb edip aña Hâce Muhammed Kâdî
 Oldu esrâr-ı Hudâ ile derûnu vâsi‘

Hażreti Mevlânâ Muhammed Kâdî Kuddüse Sırrahû
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Hâce Muhammed dil-i ‘uşşâka çerâğ
 Kâşif-i râz-ı Hudâ mahrem-i sırr-ı mâzâğ
 Hazreti Kâşânîye rehberlik edip
 Eyledi sırr-ı emânâtı evzâna iblâğ

204

Hażreti Hâce Ahmed Kâşânîyü’ş-Şehîr Be-Mahdûm-ı A‘zam
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Ahmed Kâşânî vü miskîne hanef
 Sa‘d-i mahtûm ile bu silsileye verdi şeref
 Püseri Hâce Gûlâna edip esrâr-ı ‘ayân
 Eyledi mesned-i irşâdda kendüye halef

Hażreti Hâce Mehmed Emîn Gûlân-ı Cûy-bârî
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Hâce Gûlân ‘ilm-i ledüne ârif
 Ma‘den-i râz-ı gûher sırr-ı Hudâyı kâşif
 Hażreti Hâce Dehbîdî-i hem-râz etdi
 Eyledi kenz-i hafiyâyat-ı Hudâya vâkîf

Hażreti Hâce Hâsim-i Dehbîdî
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Hâsim odur vâsıl-ı sırr-ı tahkîk
 Matla‘-ı şems-i şeref mahrem-i râz-ı şiddîk
 Hâce Sivincîye etdikde bu sırrı izhâr
 Sîne-i pâkini pür etdi be-nûr-ı tevfîk

Hażreti Hâce Hâtîb Sivincî
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Hâce Hâtîb ahter-i sırr-ı eflâk
 Nûr-ı vahdetle eder zulmet-i eniyyeti hâk
 Hażreti Hâce Muhammed-i Karamânî-i temâm
 Kıldı irşâdî ile vâris-i sırr-ı levlâk

Hażreti Muḥammed Cân-ı Karamânî
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Hâce Muḥammed reh-i ‘uşşâka zelîl
 Nazarından ülü'l-ebsâr olur eşhâş-ı ‘alîl
 Hażreti Hâce Niyâzîye ediphüsni nazar
 Eyledi şadrını pür-nev-fiken-i nûr-ı cemîl

205

Hażreti Hâce Muḥammed Niyâzîye
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Hâce Muḥammed o şeh-i hâs-ı ümem
 Dikdi meydân-ı hakîkatde o sultân-ı ‘âlem
 İntisâb edip aña Hâce Muḥammed Tâlib
 Oldu genc-i dili esrâr-ı İlâhîye harem

Hażreti Hâce Muḥammed Tâlib
 Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
 (Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Hâce Muḥammed sırr-ı aşhab-ı yakîn
 Dâmen-i pâkidir ‘uşşâka anîñ hâbl-i metîn
 Hażreti Şûfi-i Dihkânî-i hem-râz etdi
 Eyledi zîver-i esrâr ile ķalbin tezyîn

Hażreti Hâce Sûfi-i Dihkânî
Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Sûfi-i Dihkânî-i halk-ı nîgû
‘Âşikin verdi meşamm-i diline feyzle mü
Eyleyip Şeyh-i Niyâzî mey-i vuşlat ile mest
Bezm-i vahdetle sunup cânına bî-câm-ı sebû

Hażreti Şeyh Niyâz-ı Buhârî
Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Şeyh Muhammed Niyâz mahrem-i esrâr-ı İllâhî
Menba‘-ı feyz-i Hudâ sâlik-i gümräha penâh
Hażreti Kâğıdî-i mahrem-i esrârı kılıp
Cezbe-i Hakkla gösterdi aña vuşlata râh

Hażreti Şeyh Muhammed Nûreddîn Kâğıdî İslâmbûlî
Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hażreti Şeyh Muhammed melek-i mülk-i ‘ûlâ
Kâğıdî kutb-ı cihân hâzin-i genc-i Mevlâ
Keşf edip Hacı Dede Hażretine esrârin
Etdi tefvîz-i emânât ile kâdrin a'lâ

58

Şeyhünâ Seyyidünâ ve Senedenâ ‘Ali Niyâzî Eş-Şehîr Be-Hacı Dede

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün

(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Mürşidim kutb-ı zamân vâris-i sîrr-ı nebevî

Ya‘ni El-Hâc Dede nâ-mûr-ı Murtażavî

Vâlidim Hâzreti Şerhîyi alıp bî‘atine

Eyledi beyt-i dilin sırrıyla bünyâd-ı ķavî

59

Mürebbî-i Sülükum Vâlid-i ‘Azîzim Eş-Şeyh Es-Seyyid İsmâ‘îl Eş-Şerhî El-İzmîrî

Kuddüse Sîrrahû

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün

(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Vâlidim nûrum efendim ser-tâcım Şerhî

Maraż-ı ķalbe şifâ câna ‘ilâcım Şerhî

Şu‘le-ver eyle Selâmî kuluñu nûruñ ile

Hâne-i dilde ziyâ-bahş sirâcım Şerhî

60

Nâzîm-ı El-Fâkîr Eş-Şeyh Es-Seyyid Selâmî El-İzmîrî

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün

(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Ey Selâmî be-cevâd-ı kerem-i Sübhâni

Seni de eyledi bu silsileye erzânu

‘Aşkla girdin cân ile yürü himmet kıl

Señ kûy olmağa yâriñ olasın erzânu

Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilâtün/ Fe‘ilün
(Fâ‘ilâtün) (Fâ‘lün)

Hamd-i lillâh bu Selâmî-i kesîr-i ‘isyân
Etdi bu silsileye lutf-i Hudâ erzâni
Himmet-i Hażreti pîrân ile pîreyle
Olurum ben dağı esrâr-i Hakkın şâyâni

Elhamdülillâh temmetü’s-silsiletü’z-Zâchebiyye be-inâyeti’s-Samediyce

Mu‘ammâ Be-İsm-i Muhammed
Mefûlü/Mefâ‘ilü/Mefâ‘ilü/Fe‘ülün

Cem‘ eyler iseñ bir yere ger yek dü Selâmî
Faḥr-i rüsülüñ anda nûmâyân ola nâmi

207

Ebyât

1

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

Dest-i zî-dest çerâğ-ı bâlâter bûd zân-ı ser-bûlend
Pâye-i Hâce Bahâeddîn-i şâh-ı Nakşibend
(Beyit)

2

Mefâ‘ilün/Mefâ‘ilün/Fe‘ülün

Bulanlar şems-i rûhdan şu‘â‘ı
Olur pervâne-i Ahmed Rufâ‘ı
(Beyit)

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

Tû be ‘îdî dûst nezîkest min hâbî'l-verîd

Gayr deryâ çîst mâhî râ karîb ü hem-be‘îd

(Beyit)

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

Cân çü vâcîb ‘akl ‘akl ü ‘arş-ı dil münkin çü ten

Cân muhît-i ten bûd gerçi ne cân ‘ayn-ı beden

(Beyit)

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

Bedîden rûh-ı pâki râ ne be-tevân bî-ten hâkî

Çü mir’at ez kündûnet mî-nümâyed şûret-i ma‘nâ

(Dürr-i ‘âlem-i hâb güfte şûd)

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

Ez sırr-ı da‘vâ çü mâhî ez îm hestî meyâ

Hemçünem dîde-i mürdem sûy-ı pestî meya

(Beyit)

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün

Tefevvuk etse câhil gám deñildir şaff-ı dâñâda

Şûmar olmaz imama sübâhâdan ezkâr-ı Mevlâda

(Vâlid-i mâcidem Kandiyyede iken tâhrîr olunmuş idi)

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

Eşk ile ten kanlu tâbya oldu inşâf-ı hânîye
Resm ü âdet bu mudur ben kan yiye[n] sen kandiye

208

Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilâtün/ Fâ‘ilün

Bîhr-i dü nân minnet-i dü nân çerâ bâyed keşid
Ger keşed bârî zî-merdân Hudâ bâyed keşid

(Beyit)

Mefâ‘îlün/Mefâ‘îlün/Fâ‘îlün

Süjhân güsten be-‘ilm-i sîrr-i tevhîd
Be-ez ‘ilm-i zünûn-i ehl-i taklîd

Ğazel Hisâr Be-Nâm-ı Nâzîm În Nâ-Çâr

- 1 Takîm-i râh-i aşk ol cezbe-i Rahmânı bul
Olursa nûtk-i kâmil nûş kıl dermânı bul
- 2 Olan ârâyış-i tâc tâc-ı virdâya dil-fîrîb
Lâkin sûretde olmaz merd iseñ ‘îrfânı bul
- 3olursañ dahı Hakkı nâtîk-i Mansûr-veş
Lâf olma Hudâdan mülhem ol vicdânı bul
- 4 Leb-i Mevlâ iscñ düş mürşidiñ dâmânına
Lebü'l-‘ilm üzre hîzr-i vakt olan insâni bul

- 5 Mürşidden gerekdir sâlikec aḥz-ı tarîk
Meccânen çalışma sa'y edip varanı bul

209

1

Târîh-i Cem' ü Tertîb-i Dîvân
Mefâ'ılün/Mefâ'ılün/Mefâ'ılün/Mefâ'ılün

- 1 Bu dîvân ehl-i derdiñ hem-dem ü hem-yâr-ğâridir
Tesellî hâtır eyler 'âşikîn yanında yâridir
- 2 Yüzü yerde demâdem 'aşkla seyyâh olup dehri
Dil-i 'ârifde 'ummâni arar bir mâ'-i câridir
- 3 Gözüm kâniyla gül-zâr eyledim meydân-ı evrâkın
Ve lâkin görünen her dîde-i ağıyâra hâridir
- 4 Visâli bûyuna bülbül gibi bir ehl-i 'aşk ister
Anı zann etme her zâg-ı siyâhiñ kesb-i kâridir
- 5 Dedi sırr ile bir kimse gelip gûsuma târîhin
Selâmî bu dîvânıñ saña bî-şekk lutf-ı Bârîdir

(1195)

2

Târîh-i Diger Berây-ı Tertîb-i Celîd ü İnzimâm Ba'z Gâzel ü Tahmîsât-ı Be-İltimâs Ehibbâ vü Mûrid

Mefâ'ılün/Mefâ'ılün/Mefâ'ılün/Mefâ'ılün

- 1 Bunu tertîbe çâr iktâb çıkışp hâtm etdi târîhin
Riyâ vü sem'adan nutkuñ bihamdullâh 'âridir

(1226)

Der Beyân-ı Te'vîl-i Gâzel-i Vâridiyye Ez Sünûhât-ı Gaybiyye Ber Tarîka-ı Istîlâhât-ı Sûfiyye

Oldu mistâh-ı der nazm-ı kerîm Allâhümme ihdina's-şirâte'l-müstakîmResûlike'l-Kerîm. (O şâh-ı bî-zevâlim 'âlem-i ma'nâ otağımdır) Murâd-ı ez şâh rûh-ı iżâfist ki "Kuli'r-rûhu min emri Rabbî" der şân ûst ü bî-zevâlist ki mazhar-ı nefâhtü fihi min rûhîst vü 'âlem-i vey 'âlem-i ervâh vü 'âlem-i emrest ne 'âlem-i hiss ü şehâdet ü nezd-i muhakkakîn ne ez hâric-i bedenest ü ne dâhil-i" 210

ten ez ïn cihet mahall-i vey 'âlem-i ma'nâ güfte şûd (Muallâ 'arş-ı şadr üzre dil-i 'ârif turağımdır) 'Arş der 'âlem-i enfes ķalb-i insân-ı kâmilest ki ķalbü'l-mü'min 'arşullâh der şân ûst ü madde-i hayatı ki rûhest der ķalb-i insân-ı zâhirest. Yani pertev-i hayatı ez âfitâb rûh-ı tâfte eser-i nûr u der dil-i âdem yâste mî-şeved. (Sivünmez tâ ebed-i efrûhte der zât-ı hüviyyetden) În nûr-ı tevhîdest ez şems-i hüviyyet tâfteest. (Felekde mihr ü mâh iki ziyâ-bahşâ çerâğımdır) Murâd-ı ez felek sîne-i mü'minest ü mihr ü mâh îmân-ı 'iyâni vü İslâm-ı yakînîst ki der vuğûf-ı nez'-i îmân nîst ü tebşîr lâ havfûn 'aleyhim şitâyes işânest. (Cemâlim bâğınıñ bir meyvesidir gülşen-i cennet) Her ki der ïn 'âlem-i şehâdet ü mazhar-ı esmâ-i cemâl est ifâl-i işân-ı a'mâl-i haseneest ü semere-i a'mâl-i uder 'âlem-i 'ukbâ cennet-i na'im est. (Celâlim lem'asından nâr-ı dûzâh-ı bir ocağımdır) Kezâlik mazhar-ı celâl-i aşhâb-ı sû'-i a'mâl ü cezâ-yı û der dûzâh-ı 'azâb ü nigâlest. Ammâ ïn dü şîfat râ be-hûd iżâfet kerden mecâz-ı mürselest. Be mazhariyyet-i tâme-i ûst ez ïn ķabîl est ki çün isnâd-ı hidâyet be mürşidân ü fîsk ü Ȱalâlet be-nefs ü şeytân ki der Ȱâlikat hâdî vü mudîll Hâzreti Hudâ-yı bî-şerîkest. (Dilimdem ders alır bî-harf ü şavt-ı Cebrâ'il-i ķudsî) Kelâm-ı nefsi-i insânî der dil-i bî-harf ü şavt est ü Cibrîl ķudsî lisân-ı zâhir ehl-i tevhîd est ki ez çirk-i şirk-i tâhir ü muqaddes est. Lisân-ı zâhir herçî mî-kûyed ez dil-i mî kûyed ki zebân-ı tercümân-ı dilest. (Vücûdum sidresinden müntehâ şâh-ı budağımdır) Sidretü'l-müntehâ ki me'vâ-yı Cibrîl est. Hem-çünîn der 'âlem-i enfes-i sidre vücûd-ı insâni vü müntehâ-yı 211 vücûd-ı re's-veyest ü çesm ü gûş u dehân-ı be-meşâbe-i şâh ü budâgest ez iğsân-ı dîraħt-ı vücûd-ı insânî ez ïn cihet dehân-ı yek şahest ki mahall ü mekân-ı Cibrîl lisânest. (Nice 'âlemler olmuş kim şidde ķandîl-i 'arşîmda) În müşra'-ı mažmûn ïn hadîs-i ķudsiyyet ki Lâ yûs'inî erda velâ esmâ'i velâkin yûs'inî ķalbî 'abdü'l-mü'min. (Serâser cümle iklîm-i âlem bir buağımıdır) Be nisbet-i vûs'at-i ķalb-i mü'min 'âlem-i zâhir-i hiss ü şehâdet hem-çünîn est. (Selâmî sırr ile Musâ-yı istî'dâd olur irşâd-ı ena'llâhdan oğur tûr-ı şecer gûyâ tûdagımıdır) Mažmûn-ı münîf ïn âye-i şerîfe est ki ve kâle's-ş-seceratü en yâ Mûsâ innî ena'llâhü Rabbü'l-'âlemîn der ân vâdî ki ez şecere nidâ-yı innî ena'llâh âmede bûd der Ȱâlikat kûyende Hudâ bûd der sûret-i zâhir ez

dıraht-ı şenîde şüd hem-çünîn insân-ı kâmil ki verese-i Muhammedî vü misl-i enbiyâ-yı Benî İsrâ'îl est. Her gâh ki istismâ'-i Kur'ân-ı Kerîm kunend kârî râ der meyân ne bînend belki Kur'ân-ı Kelâmullâh est ki ez Hudâ mî-şinevend ü kesi ki kârî-i Kur'ân est. Be-nazar-ı 'ârif hemîn muvâfîk ân dıraht est ki enallâh kûyed ve salli Allâhü alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihi ve sahbihî ecme'în.

(Temme)

Vü eger sıfat-ı cemâl ü celâl râ haml-i be-hâkîkat kunend. Ma'nâ-yı beyt-i berrîn vech-i derest mî-şeved ki insân-ı kâmil vü evliyâ-yı vâşîl ki mukarrebân-ı haâzret ü mahbûbân-ı cenâb-ı Rabb-i 'izzetend. Makbûl-i işân makbûl-i Yezdân. Merdûd-ı mebgûz-ı işân bâ'iş-i 'azâb-ı nîrân mî-şeved. Hem-çünîn evliyâ-yı âgâh-ı salîkân dergâh-ı İlâh râ. Be sıfat-ı cemâl ü şefkat. Ve be-nazar-ı kemâl-i merhamet. İltifât ü nigâh kunend. Rehnümây-ı tarîkat. Ve hâdî-i münhâc-ı hidâyet şûde. 212

Ez feyz-i kimyâ-yı sa'âdet. Ber dil-i işân tarîh ü iżâfet. Kerde ez hod âgâh. Vü 'ârif-i billâh mî-kunend. Cennet-i ma'nevî ki ma'rîfetullâh. Ve takarrüb ilallâh est. Dâhil mî kunend ki lâ 'ayn-ı ru'et ve lâ izn-i sem'at der Hakk-ı in cennet-i ma'nevî vâridest. Ve cennet-i suverî ki (Teştehîhü'l-enfes vü telezzü'l-a'yen)est. Nisbet-i cennet-i ma'nevî yek semere îst. Ez ni'am-ı İlâhî ve zûk-i nâ-mütenâhî. Hem-çünîn sıfat-ı kahr ü celâl ki mûcib-i giriftârî-i 'azâb ü nigâlest. Eger ez nazar-ı iltifât-i işân-ı dûr. Vü ez dervâze-i kabûl-i mehcûr-sâzend. Dûzah-ı ma'nevî ki zulmet-i cehl ü dalâlet ü giriftârî hevâ-yı nefş-i betâlet est. Ez sülûk-ı Hakk ü ez taleb-i kurbet-i Cenâb-ı vâhid-i mutlak bâzmânde. Bâ-bütlâ-yı habb-i dünyâ. Meşgûl-i la'b ü lehv-i mâsivâ şûde. Ez sa'âdet-i ebedî vü devlet-i ru'yet-i likâ-yı sermedî. Dûr ü mehcûr-ı mî-şeved ki dûzah-ı suverî nisbet bâyen-i mehcûrî mesâbe-i yek sermûyist.

Allâhü a'lem.

Tarîkat-ı 'âliyye-i Nakşibendiyye meşâyîh-ı kibârından müvelliden İzmîrî muvatthanen İslâmbulî müdeffinen Eyyûbî Şeyh Muştafâ Selâmî Efendi Haâzretleriniñ Dîvân-ı belâğat-'ünvânları erbâb-ı şafâya hasbihâl-i hûş-edâ olduğundan tarîkat-ı 'âliyye-i Mevleviyyeden El-Hâc Hasan Şükrü Dede Efendi tarafından Edirnekapısı hâricinde Muştafâ Paşa Tekyesi şeyhi Yahyâ Efendiniñ maṭba'asında tab' olunarak biñ iki yüz seksân yedi senesi Şeferü'l-Hayrınıñ yigirmi beşinci günü hitâme resîde olmuşdur.

KAYNAKÇA

DEVELLİOĞLU Ferit, *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat*, Aydin Kitabevi Yay., Ankara 1993

Hüseyin Vassaf, *Sefîne-i Evliyâ*, Haz. Ali YILMAZ- Mehmet AKKUŞ, İstanbul 1999

KOCATÜRK Vasfi Mahir, *Türk Edebiyatı Tarihi*, T.D.V. İslam Ans. Ktp. Ankara 1964

Ku'rân-ı Kerîm

Meydan Larousse, C. 11, s. 134

Mu'cebü'l-Müfehres Li'l-Elfâzî'l-Kur'ân-ı Kerîm

Sicill-i Osmâni, Haz. Ali Atkan Abdullahır. Yuvalı Metin Hulâgû, C.III, s.58, İstanbul 1996

Şemsettin Sami, *Kâmûs-ı Türkî*, Enderûn Kitabevi, İstanbul 1989

Tezkire-i Fatin, Vr.201, Slm. Ktp., Rauf Yekta 310.

SÖZLÜK

A

a‘dâ:Düşman

âhen:1. Demir. 2. Zincir. 3. Kılıç. 4. Sert, katı

‘akar: Para getiren mülk.

‘alef: 1. Hayvan yemi 2. Ot, saman

‘allâme: Çok bilgin.

‘atş: Susuzluk, susama.

‘atşân: Susuz, susamış, susayan.

a‘vân: Yardımcılar.

B

batt:1. Kaz. 2. Kaz şeklindeki sürahi, su kabı.

berâyâ: 1. Halk, insanlar 2. Halkın haraç ve vergi vermeyen Müslüman ve kılıç ehli kısmı.

beyze: 1. Yumurta. 2. Hayâ. 3. Demir başlık.

bisyâr: Çok.

bîş: 1. Artık, ziyâde. 2. Bildircin otu denilen, Çin'de yetişen zehirli bir ot.

butlân: Bâtlilik, boşluk, çürüklük, beyhûdelik.

bühtan: Yalan, iftira.

C

câl: 1. Tuzak. 2. Misvak ağacı.

ceberût: 1. Aşırı büyülüklük, pek ziyade kibir. 2. Allah'ın büyülüğu. 3. tas. Allah'a varmanın üçüncü basamağı.

celâdet: Bahadırlık, kahramanlık, yiğitlik.

celîs: Birlikte oturan, arkadaş.

ceres: 1. Çan. 2. Hayvanın boynuna takılan çingirak. 3. Zindan.

cev‘ân: Açı, açılmış, midesi boş.

cifer: Şifre

cîsr: Köprü

cüdrân:Duvarlar.

Ç

çûr: İnce çöp, çalı çırımı.

D

dâd ü sited: Alış-veriş.

dahme: 1. Mezar, kabir, türbe; lâhit 2. Kükreyen erkek devenin ağızından saçılıan köpük.

3. Donanma geceleri havaya atılan fişek.

dârû: İlaç.

debistan: Mektep, okul.

delk: Eski elbise, yamalı dilenci hırkası, dervişlerin giydiği eski aba ve yırtık cübbe.

deryûze: Dilencilik.

derz: 1. Yiv. 2. Kuru duvarın taşları arasına harç doldurup tesviye etme.

dest-res: El erme, kuvvet ve zenginlik.

deycûr: Çok karanlık.

dîhk: Gülme, hande.

dil-dûz: Gönül delen, kalbe batan.

E

efrâs: Atlar, beygirler, kısraklar.

efruhte: Yanmış, tutuşmuş, parlamış, ışıklanmış, aydınlanmış.

efser: Tâc.

enâm: 1. Bütün mahluklar, yaratılmış olan canlılar. 2. Halk, insanlar.

engâr: 1. Sanma, zan, tasavvur, şüphelenme. 2. Tamamlanmayan iş.

engebîn: Bal.

engûr: Üzüm.

eniyyet: Kişilik.

esamm: 1. İşitmey 2. Sessiz, sedasız, sağır. 3. İçi dolu olmakla vuruldukta tınlamayan.

eşheb: 1. Beyaz, kır at. 2. Soğuk (gün). 3. Güç iş. 4. Arslan

etba': 1. Birinin sözüne, işine, mesleğine uyanlar. 2. Hizmetçiler, usaklar.

F

fart: Aşırı, aşırılık, aşkıñ, aşkınlık, taşkıñ, taşkınlık, fevkâlâdelik.

fass: 1. Yüzük taşı 2. Badem gibi meyvelerin içi 3. Kemiğin oynak yeri. 4. meç. Gözbebeği.

ferbih: Semiz, etli, toplu, besili

feres: At, beygir.

feriște: 1. Melek. 2. meç. İyi ve yumuşak huylu. 3. Günahsız, masum.

fidd: Gümüş.

fûls: 1. Pul, mangır, akçe, para. 2. hek. Pul pul düşen kabuk.

fûrû: 1. Dallar, budaklar. 2. Tomurcuklar. 3. Bir aslin neticesi. 4. İkinci derecede ehemmiyeti olanlar. 5. Şubeler.

G

gâ'îyye: fels. Erekçilik.

gendüm-gûn: Buğday renkli.

gerdiş: Dönüş, dönme, dolaşma.

gîtâ: 1. Örtü, örtünecek şey. 2. Perde, zar

gîfi: Dünya.

giyâh: Nebât, bitki, taze ot.

güher-bâr: Cevahir yağıdırın, pek nâfi ve pek müfid.

gûlmîh: Kapı kanatlarına, dolap kanatlarına çivi altına konulan pul, kabara.

güm-kerde: Adı sanı kaybolmuş, eseri kalmamış, izi yok olmuş.

güm-râh: 1. Yolunu şaşırılmış, doğru yoldan ayrılmış. 2. Bol, gür.

H

habâ'is: Kötü şeyler, kötülükler.

hacâlet: Utanma, utangaçlıkla şaşırma.

hafâ: Gizli olma, gizlilik, kapalılık.

hâr: Yıkılmış.

hark: Yakma.

haşem: 1. Maiyet, yanında bulunanlar. 2. Aile. 3. Hademe.

hatar: Tehlike.

hatûh: 1. Adım. 2. Ölçü addolunan i'tibârî adım.

hâver: Şark, doğu yönü, gün doğusu.

hayme: Çadır.

hazef: Topraktan yapılan çanak çömlek.

hestî: Var olma, varlık.

hevl: Korku.

hînta: Buğday.

hışt: 1. Kerpiç. 2. Tuğla.

hullet: İçten sevgi, hakîkî dostluk, arkadaşlık.

hûse-çîn: Harman sonu tarlada kalan kesik, döküntü başakları toplayıcı, toplayan.

hücc̄eç: Deliller, senetler, vesikalar.

I

ısgâ: 1. Kulak verip söz dinleme. 2. Söylenilen sözü dinleyip kabul etme ve yerine getirme.

itrâd: Biriyle bahse girişme.

i

'ikâb: Ezâ, cefa, eziyet, azap.

'itâb: Azarlama, tersleme, paylama; darılma.

iclâs: Oturtma, oturtulma.

icmâl: 1. İhtisâr etme, kısaltma, özetleme. 2. Öz, özet.

icerâ: 1. Akıtma, akıtilma. 2. Yapma, yerine getirme, bir işi yürütme. 3. Bir müzik parçasını çalarak gösterme. 4. huk. Borçlunun alacaklıya karşı mükellef bulunduğu bir şeyi, adlı bir teşekkür vasıtayla te'mîn etme.

ifk: Bir suçu birine yükleme.

iğlâl: Gallelenme, tarlada mahsûl, ekin erişme.

iğlâz: Galîz, kaba,fena söz söyleme.

iğnâ: 1. Zengin etme, edilme. 2. Başka bir şeye ihtiyaç bırakmama muhtaç bırakmama.

iğvâ: Azdırma, azdırılma, baştan çıkarma, çıkarılma, yolunu şaşırtma, ayartma, ayartılma.

ihtilât: 1. Karışma, katışma. 2. Karşılaşıp görüşme.

iktâb: 1. Güzel yazı, kaligrafi öğrenme. 2. Söylediyip yazdırma, dikte etme.

iktihâl: Sürme çekme, çekinme.

imtisâl: 1. İcâbedeni, gerekeni yapma; bir örneğe göre hareket etme. 2. Alınan emre boyun eğme.

in'âm: Nîmet verme, iyilik etme.

înâs: 1. Alıştırma, alıştırılma.2. Görme, bilme.

inbisât: 1. Yayılma, açılma, genişleme. 2. İç açılma, ferahlık.

incâ: Kurtarma, kurtarılma.

inhizâm: Hezimete uğrama, bozulma, alt olma, yenilme, bozgunluk.

irâdet: 1. İrâde, dileme. 2. Gönül isteği.

irhâ: Gevsetme, gevşetilme; sarkıtma, aşağı saliverme, koyuverme.

irtiyâb: Şüphelenme, duraklama.

irzâ: Razi, hoşnut etme, gönlünü etme, kandırma.

isâr: 1. İkram, bahşış. 2. Cömertlikle verme. 3. Dökme, saçma, serpme. 4. Kendi muhtaç olduğu halde bahşış verme. 5. Seçme.

isti'âz: Sığınma.

istidâ: 1. Yalvararak isteme 2. İstidâ, dilekçe.

itfâ: Söndürme, söndürülme.

i'tizâl: 1. Bir tarafa çelime. 2. İşten çekilme. 3. Ehl-i sünnetten Vâsil bin Ata'nın kurduğu mu'tezile mezhebi. 4. Takımdan ayrılma.

izmihlâl: Yok olma, yok olup bitme.

J

jeng: Pas, kûf, kir.

K

kâlâ: 1. Kumaş. 2. Sermaye, anamal. 3. Ev eşyası

kamîs: Gömlek.

karye: Köy

karz: 1. Ödünç verme, ödünç alma. 2. Ödünç verilen veya alınan şey; borç

kef: 1. Köpük. 2. Sünger taşı.

kelef: 1. Yüzdeki benek, siyah veya kırmızı noktalar. 2. Şiddetli sevgi.

kesel: Gevşeklik, tembellik.

kûrân: 1. Yakınlık. 2. İki şeyin birleşmesi. 3. astr. Seyyarelerden ikisinin bir burcunda birleşmesi.

kırtâs: 1. Kağıt, kağıt tabakası, sahife. 2. Kağıtçı.

kurre: 1. Soğuk. 2. Işık, tazelik, parlaklık.

kûs: Kös, eski savaşlarda, alaylarda deve veya araba üzerinde taşınarak çalınan büyük davul.

kûnh: 1. Bir şeyin aslı, hakikati, temeli. 2. Kök, dip. 3. fels. Esas, öz.

kûrbet: Gam, tasa, kaygı.

L

Lahur: Hindistanın bir şehri.

lâlâ: 1. Bir çocuğu gezdiren, oyalayan uşak 2. Saray haremağası 3. Padişahların sadrazamlara hitâbederken kullandıkları ünvan.

lâ-yuhsâ: Sayılmaz, hesaba gelemez.

lehâz: Göz ucu, göz kuyruğu.

le'îm: Alçak, aşağılık, cimri.

lihâz: 1. Düşünme. 2. Riâyet etme.

lü'lü': 1.inci 2.mec. El dejmemiş, bâkire.

M

mağbûn: 1. Alışverişte aldanmış olan. 2. Şaşkın, şaşırılmış.

mağz: 1. Beyin, dimağ. 2. anat. İlik. 3. İç, öz.

mâ-hasal: Hâsil olan, meydana gelen şey, netice.

mahmil: 1. Mahfe, deve üzerine konulan -iki kişinin bineği- sepet. 2. Her yıl Harrameyn'e hacı kafesiyle gönderilen armağanlar.

mahzâ: 1. Ancak, yalnız, tek, sâde. 2. Hâlis, katkısız, tam.

makal: 1. Söz, lâkırdı. 2. Söyleme, söyleyiş.

mârân: Yılanlar.

maskat: Düşecek yer, düşülen yer.

masna': Sarnıcı, su mahzeni.

mefkûd: Kayıp, yok, olmayan, bilinmeyen.

melâ: Sahra, ova.

melâz: Sığınacak yer.

mellâh: Gemici, kaptan, denizci.

me'mûn: Emin bulunan, korkusuz, tehlikesiz, sağlam

memerr: Mürür edilecek, geçilecek yer, yol, geçit, cadde, sokak.

menkûta: Noktalanmış, noktalı.

mesâb: 1. Geri döndülecek yer 2. Suyun biriği, insanların toplandığı yer.

mescûd: Secde edilmiş, kendisine tapılmış; Allah.

meslûl: 1. Selledilmiş, kınından çıkarılmış, kınından sıyrılmış. 2. Din uğruna nefsini fedâ eden kahraman. 3. Verem.

mesvâ: Mesken, hâne, ev.

mesyûr: Kolaylanmış, kolaylatılmış; kolay.

meşamm: Burun, koku alacak yer.

meteris: Harp eden askerlei düşman mermiyâtından muhafazaya mahsus siper.

mevhîbe: Bahış, ihsan, bağış.

mezâk: 1. Zevk alma, tad duyma, tadma. 2. Zevk, lezzet. 3. Tad duyulan yer, damak

mezemmet: 1. Kinama, yerme. 2. Kinanacak, yerilecek iş.

mezher: Çiçeklik.

mıstar: 1. Satırları doğru gösterebilmek için gerekli çizgileri yapmaya yarayan alet. 2. Mastar, sıvacıların, sıvayı, betonu düzeltmek için kullandıkları ensiz, uzun ve düz tahta.

midâd: Yazı mürekkebi

mîh: Mîh, çivi, enser; kazık.

mikrâs: Kesecek alet, makas.

minhâc: Açık, geniş yol.

mubâssır: 1. Gözetici, bekleyici, bakıcı. 2. Mekteplerde talebenin durumu ile yakından ilgilenen kimse. 3. Gümrüklerde arayıcı kâtibi.

mûcî: Ağrıtan, acitan.

mudîl: Delâlete düşüren, doğru yoldan çıkarıp eğri yola

mugaylân: Çölde yetişen bir cins dikenli çalı, deve dikenî.

muğtenem: Ganimet olarak alınmış.

mukarrin: Takrîn eden, birlikte bulunduran.

mûkîd: Îkâd eden, ateş yakan.

musâb: 1. İsâbet etmiş, rastlamış, üzerine düşmüş. 2. Musîbete uğramış.

mutâf: Tavaf edilecek, etrafi dolaşip ziyâret edilecek yer.

müceff: Cevfli, içi boş.

müdde‘â: 1. İddiâ olunmuş, iddiâ olunan şey. 2. Dâvâ olunan şey. 3. Asılsız iddiâ edilen şey.

4. fels. Sav, tez.

müflis: İflâs etmiş, parasız, zügürt.

mükellel: 1. Taçlı, taç giymiş, başında taç bulunan. 2. Süslü, parlak.

mülakkab: Telkîb olunmuş, lakaþlanmış, lakaþlı.

mümass: Temas eden, dokunan, iliþen.

münkad: Înkîyâd eden, boyun eðen.

münlâ (Molla): 1. Mevleviyet sahibi, büyük kadî. 2. Mevleviyet pâyesinde bulunan zât.

3. Büyük âlim, hâce.

müsabba‘: Doymuş, tok.

mûyesser: Kolayı bulunup yapılan, kolay gelen

N

nahs: 1. Uğursuzluk, yumûnsûzluk. 2. Uğursuz, bahtsız.

na‘l: 1. Ayakkabı, pabuç. 2. Nal. 3. Oturacak yerlerin en aşağısı

Nâmûs-ı Ekber: Cebralî

nâsih: 1. Nesh ve ibtâl eden. 2. İstînsâh eden, kopyasını çikaran.

nâv-dân: Oluk.

nâvek: Ok.

nekteb: 1. Talihsizlik, bedbahtlık, ikbalsizlik. 2. Düşkünlük.

nevâhî: Yasak şeyler.

nevâl: 1. Talih, kismet. 2. Bahış, bağış.

neyyir: 1. Nurlu, parlak 2. Işıklı cisim, cisimlenmiş nur 3. Güneş.

nigerân: Bakıveren, bakıcı, bakan, bakakalan

nîrân: 1. Aydınlıklar, parıltılar, ışıklar. 2. Cehennem, tamu. 3. Ateş

P

peşeng: Öne düşen, önde giden.

peşrev: 1. müz. Türk müziğinin en maruf saz eseri forme'dur. 2. Güreşten önce pehlivanların ellerini birbirlerine ve dizlerine çarparak ve biraz sıçrayarak yaptıkları oyun. 3. tar. Binyüzcüler yani yalnız binyüz gezlik menzil atışlarına katılan kemankeşlerin kullandıkları bir çeşit ok.

peyveste: 1. Ulaşmış, bitişik. 2. Dâimâ

pîrehen: Gömlek.

pîşvâ: Reis, başkan.

pûş: 1. Örtü, örtünecek şey; elbise 2. Zırh

pûte: 1. İçinde maden eritilen tava. 2. Nişan tahtası.

pûyân: 1. Koşan. 2. mec. Dalmış, kendini kaptırmış.

pürsiş: Sual ediş, soruş.

püst: Arka, zahr.

R

rağad: 1. Refah, genişlik, kolaylık. 2. Geçim kolaylığı.

rahne: 1. Gedik, yarık, yırtık ve bozuk yer 2. Zarar, ziyan, bozukluk.

râ'î: Çoban, sığirtmaç.

raksân: Rakseden, oynayan, danseden.

rasâs: Kurşun, kalay.

reh-zen: Yol kesen.

remâd: Kül.

reşş: 1. Serpme, püskürtme. 2. Serpinti, yağmur, çise.

revsiyeh: Kara yüzlü, ma'yûb, rezil.

rez: Asma, bağ kütüğü.

ri'â: Özü, sözü bir olmama; ikiyüzlülük.

ridâ': 1. Belden yukarı örtülen örtü. 2. Hırka. 3. Dervişlerin omuzlarına attıkları post

riyâh: Rüzgarlar.

rubâh: 1. Tilki 2. *mec.Hilekâr*, kurnaz

rü'yet: 1. Görme, bakma, görülme. 2. İdare etme, çevirme, yönetme. 3. Araştırma.

S

sahb: Gürültü, patırtı etme.

sahh: "Doğrudur, yanlışsızdır" manasına resmî yazınlara konulan bir işaret.

sahv: 1. Ayılma, ayıklık, kendine gelme. 2. Hastanın iyileşmesi. 3. Sekr halinin ziddi olup bîhudluk halinden sonra his alemine tekrar dönme

sakf: Tavan, çatı, dam.

sarsar: Şiddetli, gürültülü rüzgar.

saykal: 1. Cilâcı. 2. Cilâ âleti. 3. Parlak, cilâlı

sebak: 1. Ders. 2. Öndül.

seccân: Gardiyân, hapishâne memûru.

seciye: Huy, tabiat, karakter.

sedâd: Doğruluk, hatasızlık; doğru ve haklı şey.

seg: Köpek

sekr: Sarhoşluk.

Selsebil: 1. Tatlı ve hafif su. 2. Cennette bir çeşmenin adı.

semek: Balık.

semiyy: Adaş, adları bir olan.

sencer: İstihkâm, meteris.

sendân: Örs denilen demirci aleti.

sevâ: Beraber olma, beraberlik, denk, eşit.

sigîn: Bıçak.

sîh: 1. Demir şış. 2. Kebap şısı.

sikât: İnanılır kimseler.

sirâc: Işık, kandil, mum.

sîrişt: Yaratılış, tabiat, huy.

sivâ: Başka, gayri.

sûrâh: Delik, gedik.

sübûr: Azap, sıkıntı, mahvolma.

Sühâ: astr. Büyüükayı yıldız kümesinden en küçük yıldız. (Eskiden, gözlerin görüş derecesi bu yıldızla tecrübe olunurmuş.)

sündüs: Parlak renkli, çiçekli altın veya gümüş telle işlemeli, naklılı olarak dokunmuş ipekli kumaş.

sürûc: Eyerler, at takımları.

sütûh: 1. Kederli, sıkıntılı. 2. Yorgun. 3. Beceriksiz.

süveydâ: 1. Kalbin ortasında bulunduğu sanılan kara benek. 2. Kalpteki gizli günah.

S

şekîb: Sabır, tahammül.

şu'ûn: İşler, yeni çıkan işler, hâdiseler, vâkıalar.

T

tahûr: Çok temiz; temizleyici.

tazarru': Kendini alçaltarak yalvarma.

tebcîlen: Ululayarak, ağırlayarak.

tecerrûd: 1. Çıplak olma, soyunma. 2. Her şeyden boş olma, uzak olma 3. tas. Her şeyden vazgeçip Allâh'a yönelme. 4. Bekar kalma, evlenmemme.

tehrîb: Kaçırmaya, kaçırılma

tekrîm: Saygı gösterme, ululama.

telh: Acı.

tenâvûl: Alıp yeme, alınıp yenilme.

Tesnîm: Cennet'teki ırımkardan birinin adı.

tesvîd: Karalamalar, müsveddeler

tilâ: 1 .Sürülecek şey. 2. Madeni parlatacak mâyî (sıvı) yaldız. 3. Sürülecek merhem, yağı, ilaç. 4. Cilâ verecek boyası. 5. Altın yaldız. 6. Altın yaldızla süsleme veya yazı yazma. 7. Saf altın.

tûrs: Yazı kağıdı.

tibyân: Açık anlatma, bildirme.

tûde: Yiğın, küme.

tu'me: 1. Yiyinti, azık 2. Tad, çeşni. 3. Lokma.

U

ukûd: Akitler, bağlar, şartlar, taraflarca yapılması kararlaştırılıp kabul edilen şeyler.

umyân: Körler

usât: 1. Asiler, itaatsizler, zorbalar. 2. Günahkarlar.

uzmâ: Daha büyük.

Ü

üfûl: 1. Batma, kaybolma, görünmez olma 2. meç. Ölme.

V

vezeg: Kertenkele vb. hayvanlar.

vülûc: Girme, sokulma.

Y

yemm: Deniz, bahr.

yenbû: Kaynak, pınar, çeşme.

yûrâ: Dik bayır, ziyâde yokuş.

yûsr: Kolaylık, rahat, sühulet.

Z

zahr: 1. Arka, sırt, egin. 2. Kağıt vesairenin arka tarafı.

zâ'ikâ: Tatma, tadım; tad doyurucu kuvvet.

zell: 1. Kayma, ayağı sürçme 2. Yanılma, yanlış yapma.

zencebil: 1. Zencefil. 2. Sarap

zerk: 1. Bir su veya sıvı ilaçlı şırınga ile verme. 2. Sofuların giydiği mavi cübbe 3. Dindar görünme. 4. İkiyüzlülük, hile, riyâ, dalavere.

zîn: Eyer.

zişt: Çirkin.

züll: Alçalma, horluk, hakirlik.

DİZİN

A

Abbâs : 44

Abdal Mûsâ : 61

‘Abdullâhe’l-Ensârî : 239

‘Abdü’l-Hâlik ‘Ucduvânî : 249

‘Abdülhamîd : 100, 102, 110, 111, 112

Âdem: 16, 29, 51, 175, 226

Ahmed: 26, 27, 28, 33, 35, 44, 51, 66, 87, 109, 114, 117, 133, 153, 175, 180, 190, 200

Ahmed Cezbi Efendi: 84

Ahmed Rufâ‘î: 258

Ahmed Sultan: 240

Ahterî: 193

Ali Bin Talib: 245

‘Ali Niyâzî Eş-Şehîr Be-Hacı Dede: 89, 81, 257

‘Aliyyü’r-Râmiyyetinî : 250

‘Ali Zeyne’l-‘Abâ: 45, 59, 60, 246

‘Ârif Rıvgirîvî : 250

Aristo: 98

Âsâf: 99, 101

‘Atike Bacı: 95

‘Attâr: 197, 252

Azr(a): 55

B

Bâyezîd-i Bestâmî: 248

Behrâm: 30

Bihzâd: 85

Bilâl-i Habeş: 224

C

Ca‘fer: 45, 60, 115, 116, 247

Ca‘fer-i Sâdîk: 247

Ca‘fer-i Tayyâr: 44

Câmî : 63

Cem : 98, 103, 104, 111, 130

Cemşîd : 103, 160

Cevherî: 193

Cüneyd: 77, 109

D

Dârâ : 54, 148, 172, 228

Dârât: 101

Dâvûd: 51, 103, 105, 111

Dervîş ‘Ali Efendi: 83, 84

Dervîş Hayretî Dede: 66

Dervîş Nihâd: 97

Dervîş Safder: 68

Dervîş Sâmî: 45

E

Ebûbekr: 25, 40, 41, 245, 247

Ebu’l-Hasanü’l-Hîrkânî: 86, 248

Edhem: 48, 77, 99, 157, 189

Eflâtun/Felâtun: 70, 83, 167, 189
Es-Seyyid İsmâ‘il Eş-Şerhî : 89, 235, 236
253, 257
Eyyûb: 132, 178

F

Fâtima: 44, 86
Ferhâd: 55, 128, 149, 189
Fir‘avn: 178

G

Gaybî: 100

H

Hâce Ahmed: 253
Hâce Neş’et: 74
Hâce Sivincî: 254, 255
Hacı Dede: 60, 191, 172, 185, 256, 257
Hacı Mehmed: 84
Haci-i ‘Abdü'l-Kerîm: 90, 91
Hadîce: 107
Hallâc: 149

Hârun: 24, 30
Hârun Reşîd : 111
Hasan: 44, 45, 60, 90, 110, 115, 116, 147
Hasan Şükrü Dede Efendi: 263
Hâtem :192
Havva: 175
Haydar/Hayder: 25, 43, 61, 97, 100, 129,
191, 246
Hızır: 20, 90, 117, 148, 164, 205, 217, 219,
227, 249, 250
Hûd: 103

Hüseyin Efendi: 89
Hüseyn: 44, 90, 115, 116, 147, 156, 190,
246

I

İbn-i Hayyân: 119
İbrâhîm: 16, 35, 103, 157
İdris: 30
İlyâs: 250
İmam-ı ‘Askerî: 60, 61
İmamü'l-Müntazır: 116
‘Îsâ/‘Îsî :20, 30, 46, 51, 54, 55, 62, 100 163
168, 170, 172, 175, 189, 205, 225, 231, 249
İskender/Sikender: 54, 98, 101, 103, 104
111, 125, 160, 171, 172, 217, 227

K

Kâsim: 114
Kays: 27, 55, 154, 189
Kayser: 42
Kenzî-zâde Seyh Hasan: 86

L

Leylâ : 27, 55, 127, 128, 189, 236
Lokmân: 164, 167, 192

M

Mahmûd: 35, 37, 69, 94, 103, 104, 106,
110, 114, 117, 198
Mahmûd Encîr Fağnevî : 250
Mansûr: 67, 111, 119, 123, 206, 260
Mecnûn: 127, 128, 170, 189, 236
Mehmed Emin Efendi: 95, 254

Mehmed Hâtem Efendi: 92, 93

Meryem: 51, 163

Mevlânâ: 72, 80, 231, 233

Mevlânâ Ya'kûb Çerhî: 252

Muhammed: 12, 13, 15, 17, 26, 29, 35, 37
51, 52, 59, 60, 66, 106, 109, 114, 117, 146
168, 187, 199, 221, 224, 240, 244, 246
247, 258, 263

Muhammed Baba Semâsî : 250

Muhammed Bâhâeddîn : 77, 150, 252, 253
259

Muhammed Bâkîr: 45, 60, 115, 116, 246
247

Muhammed Kâdî : 253

Muhammed Karamânî: 254, 255

Muhammed Niyâzî: 255, 256

Muhammed Nûreddîn Kâğıdî İslâmbûlî :
256

Muhammed Tâlib: 255, 256

Murtazâ: 43, 44, 59, 60, 72, 240, 245

Mûsâ: 14, 28, 30, 35, 47, 54, 62, 67, 78
121, 138, 154, 156, 162, 168, 175, 178
196, 231, 262

Mûsâ Rızâ : 60, 115, 116

Mûsâ-yı Kâzım: 45, 60, 115, 116

Mustafâ: 13, 25, 28, 40, 41, 44, 55, 57, 58,
59, 60, 61, 72, 89, 90, 113, 115, 116, 117,
133, 147, 152, 168, 187, 197

N

Nakî: 45, 60, 116

Nerîmân: 228

Nesîmî: 149

Nûh: 46, 51, 143, 169, 178

Nu'mân: 98

O

'Osmân: 25, 40, 43, 97, 100

Ö

'Ömerü'l-Fârûk : 25, 40, 42

R

Râ'if İsmâ'il Paşa: 82, 83

S

Sâmi: 63

Sâriye: 42

Selâmî: 14, 16, 35, 39, 44, 45, 53, 56, 58,
59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69,
71, 72, 73, 75, 78, 81, 85, 88, 92, 93, 94,
95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104,
105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112,
113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120,
121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128,
129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136,
137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144,
145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152,
153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160,
161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168,
169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176,
177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184,
185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192,
193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200,
201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208,
209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216,

217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224,
225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232,
233, 234, 235, 236, 257, 262, 263,
Selmân-ı Fârisî: 245, 247

Seyyid İbrâhîm Baba: 61

Sezâyî: 65

Sıddîk: 41, 42, 97, 187, 245

Sûfî-i Dihkânî: 255, 256

Sultân Bâyezid: 77, 109, 110, 111, 247,
248

Sultân Mahmûd: 69, 102, 104, 105

Sultân Murâd: 105

Sultân Mustâfâ Hân: 100, 101, 102

Sultân Selîm Hân: 96, 97, 160

Süleymân: 32, 42, 51, 59, 69, 98, 99, 105,
110, 111, 149, 164, 168, 171, 197, 198,
215, 228

Süleymânü'l-Hüsnu'n-Niyâzî: 99, 100

§

Şâkir Ahmed Paşa: 69

Şems/ Şemsüddîn-i Tebrizî: 232, 234

Şemseddîn Mirkelâl: 251

Şemsî-i Sivâsî: 67

Seyh Ahmed Şemseddin: 81, 87, 251

Seyh 'Ali: 82, 89, 91

Seyh Ebu'l-Kâsim Gürgâni: 248

Şeyh 'İzzî Efendi: 71

Şeyh-i Ebu'l-Fârmudî: 248

Şîrîn: 55, 127, 128, 149, 189, 248

T

Takî: 60, 61

Ü

Üveysî: 163

V

Vâmîk: 55

Veyse'l-Karn: 163, 183

Y

Yahyâ: 29, 263

Ya'kûb: 104, 132, 178, 195, 201, 204, 206
228, 252

Yûnus: 179

Yûsuf: 19, 29, 51, 103, 138, 154, 195, 204
228

Yûsuf-ı Hemedânî: 249

Z

Zehrâ: 86

Zeyne'l-Âbidîn: 247

Ziyâ Yûsuf Paşa: 104

Züleyhâ: 138

شیئ شهود - خدته رأت اوله جله شئون
 صاد ساف ایله غبار عینون کتسون غطا
 ضاد ضالین اولدود کمشق رهبر ایبه
 طاوف کعبه کوب کنوا بوله هدا
 ظاظلال هست موهوندن ایله خلاس
 عین عین المحمد ایله فسا اند رفنا
 شئون شیم برده ما وعی هب محوا ووب
 فاتا اند رفنا ده کوریت شیس بقا
 قاف قد سه مرغ لا مکانی ایله کیم
 کاف کل من علیه ده بور لام با لقا
 لام چون نیق مکن ایله بابات وحجب
 میم موجو دایه بقسک صورت الاده
 نون نون والقطلن اولدی جله آشکار
 وا و جو دن قطه تو نون بولوب جود و عطا
 ها هو بیت پر و سیدر بوس طور کائنات
 پا پنها معنی وحدت در حرف سری
 پا کے هما پار حمنا یاع طوفن رؤف
 قل بیت بند کی سر حر و فه آشنا
 شاهه کیم
 الف الهم سه کلیت ده سه مصطفیها
 با عیسیم الله او لو په رجهه ظلقه و هینا
 تا تو ره المددم اخلاق ص قلیله مدد
 ثا په ت قلیده ذله و زه مید چون و چرا
 شیم جمال کدن جلالک پر هین ایله کشاد
 حاجات هست ماء ده بن قیل رها

دیوان سلامی

منابات بدر کله قاضی اثنا جات په چو
 نور بسم الله رنجان رجم
 اول ایه مفتاح در قرض عیم
 الف آکه اخیر ایله ایله مسخر ایتها
 با عیسیم الله ایله جو نکه الوند از اندما
 تاوسل المددم وصلیکه نوری ایه جادی
 ثابات بایی هنله کیدم سدنین بکا
 شیم جمال تو نون جله و زنور سرمهور
 حاجات فضله قلیم بوله نشو و گما
 خانیل و هیدر کر جه عالم ظاهر
 دال دال اوله شهود ذاته عینیله بکا
 دزال ذکر ک نورین ایله منعل راهیعنی
 رادوان بات همل عشقیله کوی و صله تا
 زنلال و جد تکون جله سیوار بالله کار
 هین سوا و ایدلر نه قلیه د لشنه

۱. کل برق و هرس داشت عالم و هنری
 بوله من سک او قدم پل کسب معجزی
 او قدم فاضی و کشاف و حزیر طبری
 آن دم صوردم افق پیدان الدم خوبی

۲. پنهانه بوسن کشی اولیاری کاهاده آرد
 کاه زیر به که نشیه ایله خلیا ده آرد

۳. صدقه ای شفیعی اولان کیث و تهدید بولور
 نو رمه ری دینیان چارم گفتاده بولور
 مطلبی نو لوز خان ایله دریله بولور

آنده نزدیک اولان کعبه علیانه بولور
 حضر و ش ب حای تکنی خلاد بولور

پیغمیانه دینیان حضرت موسیه بولور
 اسخنی نه چنی روی دم عسایه بولور

سر عمار آزون سیوده اسرایده بولور
 مطوف سری بی قوسین اواناده بولور

قیش و ش غاشق اولان مطلبی لیله بولور
 کنی برانه کی شمع ش آزاده بولور

پل کوزکه مر این کل جراحت بولور
 چاشق مست از ل جام مصعاده بولور

کلی مسجدنده کوب بویقی تقوایه بولور
 تکنی تکره هداوم اولوب المیاده بولور

آن و لشیان المیاده هفتمین آلامه بولور

کلی معدنیان او لون جنبه مواده بولور

او قدم فاضی و کشاف و حزیر طبری

آرد دم صوردمانی پیدان الدم خوبی

اندی دم فرق جانان الیه بعلاده اسلامیم

سر سری کونی کنوب بوسیله معاداده اسلامیم

۱. کل برق و هرس داشت عالم و هنری
 بوله من سک او قدم پل کسب معجزی
 او قدم فاضی و کشاف و حزیر طبری
 آن دم صوردم افق پیدان الدم خوبی

۲. پنهانه بوسن کشی اولیاری کاهاده آرد
 کاه زیر به که نشیه ایله خلیا ده آرد

۳. کنده اول ما همه صورتین در باده آرد

پیغمی عرف غیری برشاده آرد

کوزکه دوست بوزنی جنت ماده آرد

کوشی ظاهر دارد ظاهری اخفاذه آرد

کوپا تو مهری شب ظلاده آرد

آب جوان دیوا سکندر و دارا ده آرد

شمع روی قیوب عسایی اطباده آرد

زاهدی میکده رندی مصلاده آرد

عارف واهل دل مسند تقواه آرد

کمی اسرا رد پو شیره بله باده آرد

نشیه عشق واروب ساغر صبهاده آرد

کنی عنده زیاضات الی اسعاده آرد

کوت خلوت الله بملغه تماده آرد

عارف اولدز که همان شخنده کبارده آرد

قلب مؤمن کی مات تهلاده آرد

بجهله کنده بولو رهنه که دنیاده آرد

اکه هب ظاهر اولوزنده که مناده آرد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الْيَمِنِيِّ الْمُكَفَّرِيِّ

لکوئی شیوه می از تو بسازی بگذار او لدم .

七

فیض‌الله

وَإِنْهُ جَهَدَ وَارْبَلَ لِكَلْرَانْ أَرْدَهَ وَارْ

۱۰۷

علاره وصلت آجیون قلیدی افکارده و از زاهد و بخت‌آجیون سورمه کارده و از داعی هم چنین آنندیکی دارای ده به وار

بلکه صندوقه صراف کهر بارده دهوار
کونزانج پر دستیل شهرتله بازارده دهوار

اوق کل نیشام در دباری اشاره داده و از جمعه با شله جاز و درینگی دیوار داده و از اهل سوچل حالتون ایلدوکی کارده و از

وقد معاشرناه وكتبه بهم طبع

آرزوی خود را آنچه نمودن آن باید شوند

﴿أَوْ قَدْمَ قَاضٍ وَكَشَافٍ وَسِرِّ طَيْبٍ﴾

شان یا کینه سرما در رفع قتل

هر کلام وامر و زهیل نص شنیل آله

لکه امکاً وصفت فعله آثار ده و آر.

*
الصلوة والسلام على معلم فهو زمخشدا

بجهنم باشکنی بعین نورا ولدینی اچوندنی بهین
سکوندینی خلک که از خسته نمایند و روحی آدمین
کلوش ازو آخنه المژره شق ندانانه مؤمنین
هدله بخت ای عذر فادخلو هاشم الدین

لَهُمْ لِذَاتٍ مُّكَبَّلَةٍ
لَا يَرَوْنَ أَيْمَانَهُمْ
لَا يَرَوْنَ إِلَيْهِمْ
لَا يَرَوْنَ مِنْ دُرُّتِ
أَيْمَانِهِمْ لَا يَرَوْنَ
لَا يَرَوْنَ مِنْ دُرُّتِ
أَيْمَانِهِمْ لَا يَرَوْنَ
لَا يَرَوْنَ مِنْ دُرُّتِ
أَيْمَانِهِمْ لَا يَرَوْنَ

هم رسالت آسمی فی احمد بن هاشم در
لی مع الہی سر ای سو شانہ آکا ہیدر

هُنْ قَمَّ الْأَوْسَاطِ وَنَحْنُ أَكْيَانٌ جَوَاهِيرٌ كَهْدَانٌ فَدَا
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ إِمَامٌ فَطَّالِعٌ شَمْسٌ هَذَا
أَبْشِرْنَا دُولَتَنَا بُوزْبُونْ مِنْقُورَا لَوْلَوْرْ
مِنْجُونْ لَوْلَوْرْ شَفَاعَتْ اللَّهُ عَنْ نُورِنَا لَوْلَوْرْ

الصلوة والسلام امی نصیحتنا و مکتباً

أولئك رخسوهه يائى تاڭەكە شەرىپنى
عشىقىلە دەيدەم بۇ ئۆز ئەنلىرىڭىز شەھادەن
لۇچان ئەجۇن ئەغراشوب دىرهەنلەت يائۇنى

الصلوة والسلام على من يشاء من المؤمنين

الصلوة والسلام على هادى راجحا
كشت عاصي شفيع الدينين ارجى
تکریمه نور مهر ذاتن مظہر اکاھیر
آخر اسلام الحبند اواج دینک تاھید ر

كنت عاصيَةً على التبتُّعِ
الصلوة والآياتِ الْهادِيَةِ
مُرَاةً وَأُلْقِيَتْ
كِفَّاً لِمَا كَفَى

فوق خاک باصنه بای دولتک ای ولیک طوز اولور
خاکست جهودن شکل بات الیه بز نویز او لوز
هر نظر ده عنکله و جه خدا منظور اولور
بسالی خدمت نهانک الله مفتور او لور

الصلوة والسلام او هادی راه خدیا
کنست عاصی باشیع الدین بزار حم لایا

امیشیس دردج دوازده امامان

مقام سلاهوق محمد مصطفاً دن صور
رسول سریق و اثاثی ایشان ذهنان صور
لات سریش کترین علی الرضا دن صور
امانت دمن ای طالب حلقی و رضادن صور

امانه دمن کارکرده بکار ای طالب حلقی و رضادن صور
امانه دمن کارکرده بکار ای طالب حلقی و رضادن صور

دو توب الی عمال دامن ای قول قربانی
شروع دلیل طریق ای طریقت اهلک جانی

لدن عیلن بحری معارف کوهی کانی
امام شیخ علی علی العادن صور

اویان خوب تقادن کوکن ای دل ای آن ای
مدام راه عشقند دو تکب کوی زبانی ایت اه
پرووله کن اید و بد هری در درویش و مردوشا

آیام جعفر اولیدی هادی امت حجه فیضیه
اولوب و مسای کاظم مر شدی حق طریقند

مکالمہ

مکالمہ

مکالمہ

مکالمہ

مکالمہ

نقی الله نقید رشید و ران دین پیش بعده
نصیبک و ایلاد مفعی ایت تو شه هم اهدایانه

بایلوب زنگلی سلک علی موشی رضادن صور
محب آن ایلاد ای ایلاد سلسلی و رسرب

وجواد خالراهی قل کارلور دن کله رهبر
اما مظہر سر و ایلاد ریحی سکر

سوال ایت دن محمد مهدی سرشن بن بایلوب بزار
دنسی حاجی داده و شوارث آل عبادن صور

قرع تک بر مدع دوازده امامان
ازلد ن کلین بایغ رسول بکری بوز بر

کل سیراب و غیر سریل ای تصالو ز بر
سلیل شه شید ابن بنت محبا بوز بر

محب خالد ایلوز نسل بال مصطفاً بوز بر
مود شاقا قلم عشقوز بنده آل عبا بوز بر

کورنی لمعذن البایچون شرق سردن
اویان در دیق چراج قلی تو شس با فردن

کیدر لصیح صادقه ظلام غیرت اطردن
محب خاندان ایلوز نسل بال مصطفاً بوز بر

شاقا قلم عشقوز بنده آل عبا بوز بر
اویان حسیم سریز بوسی کے ای ای

مقام روشه صدق و رضاده او لمشرقاًم
دکلار سریز معلوم عالم کشف و عالم

محب خاندان ایلوز نسل بال مصطفاً بوز بر
شاقا قلم عشقوز بنده آل عبا بوز بر

* اندی چند روز نشست و قت و فان اعلان
 * و بودی انکشت بدھن عالم جوڑت کوچدن
 * خانہ قطبہ قنوب عامیه بر ورق طریق
 * حین رحلتہ قلوب کمکف و کراہت کو جدی
 * سفر اندر اولیں انسدی حرم لا هونہ
 * او سر فالہ بیت حقیقت کو جدی
 * کر جدا کن ز لدن الودی دفین اندر خاٹ
 * بولمی رو شرف و صلت حضرت کو جدی
 * جب جاری قلہی عام ناس و مدد همان
 * بارکاہ احمد بن پسریت کو جدی
 * بیو فیضین دلین خاکند رو مال اولیون
 * اول نہال کل کلزا رو لیات کو جدی
 * شہ شعب بونہ صفتی ای نسال حق
 * دید از جنپ میری لیت طرفت کو جدی
 * ای سلام بکشادہ دل را کہ نجا
 * محل پاکہ کعبہ و صلت کو جدی
 * جو هر لہ بانہ لوح اوزدہ قلم ناریشی
 * مر کرد اور قطب خلافت کو جدی
 (۱۶۰)

* توانیخ برائی قصریت بازمیں اللہ مخدوم اندی
 * حضرت شیخ علی دعوت خاص حق اولوب
 * ملکن کرو پیرا رام و مقدامی طریق هدیتہ محبوب
 * العاشقین سلطان الوحدین الشیخ امامت علی ایانی
 * الابونی الشہزاد بھا بھی دده حضرت لڑنیہ مرسیہ در
 * ملا ناسمه ایا بت وجود ایا لیه رک
 * قلدی عشر تکدی عقیلہ ایا بت کو جدی
 * قلدی عدو نہ نطفی جست کو جدی
 (۱۶۱)

* بایدی اول خلق حسن بحسن عین حسن
 * اولہ ضبول خساب بارگاہ ذوالجلال
 * بارگاہی بایدین کلن عطشانہ دیر ناریشی
 * ماحسین عشقیہ ایچ او شمس دن آب زلال
 (۱۶۲)

* الحبادن بر ذات سوده صفات فوت نہم تاریخ مخدر
 * حاجی عبید الکریم خواجہ احسانیہ
 * اشتدی وداع جملہ الودی عنم نعم
 * اولش ابدی اسی تطبیق میما منہ
 * داد الہی ابدی ذات خلق کریم
 * قوئی کیجہ خوابد رؤسنا قصری کبی
 * المیہ احسان اکا حضرت حق و قدم
 * قبرنی پر نور ایوب ایا بھرن جنان
 * ذہنی مکواریلہ رحیم رب ارجمن
 * حقدی برا آیوب سوبیلی ناریشی
 * روزن فر دمن اولہ مکن عید الکریم
 (۱۶۳)

* ملکن کرو پیرا رام و مقدامی طریق هدیتہ محبوب
 * العاشقین سلطان الوحدین الشیخ امامت علی ایانی
 * الابونی الشہزاد بھا بھی دده حضرت لڑنیہ مرسیہ در
 * ملا ناسمه ایا بت وجود ایا لیه رک
 * قلدی عشر تکدی عقیلہ ایا بت کو جدی
 * قلدی عدو نہ نطفی جست کو جدی
 (۱۶۴)

* تاریخ چشمهد رهبر حکم کذا رعنی *

* جنبد خواحلخپ ذوالجلود عالی منتسبت *

* ساعی خیر و سود طبع محمود الفعال *

* آب جودین فی سبل الله اجر الایلوب *

* افضل الاعمال سوق الملایہ قدی احتسال *

* روح پائیه والدن حقا کے احیا البدی *

* در کفہنہ ایلیہ مقبول عنت ذوالبلال *

* (بر انشدہ طاسله هفت و طه دیر تاریخی) *

* (عین شیخ احمد بن ایشع روحي ایگون صافی زلال) *

* (تاریخ گفت گان که با جی) *

- * قدر خوبیه طاقدار شکل توضیح کوستره.
- * آستن اینستیتویال انجیه قیاده استوار
- * هر جایی کوریزور حوضند بروق رشم
- * خانه قطبند انجا آب ناب خوشکوار
- * پیشونی بوجیت عمده دیسنه لر باع ایم
- * اویش بیکن غریر انواع از هزار و شمار
- * جمله اشجار و نباتات جامد حضر الیه
- * قدو فامت عرض ایدر عشاقد هر فضل بهار

وغان سیمیر غریب تدھ قده رو ایکوب اول
قصہ شہید اموزن جھی الپھی اعطا
بردا ایسی اولشندی ملاد و چیا مسکین
سرخونی ایدکی هر فقروره کند اره جا

وئىخېدە طاڭلۇش كىلى توپۇنگ كوسىزد. * * * هىجانى كورىنۈر حوضىندە بىر قۇرغۇن
خانە قەطىنىدە اجرا آپ ناب خوشكوار

پنجم: سیاست‌نامه کلیدکده بیوت
کیدوب هم اولی مسجد فور و حدت
(قطعه)
امامه و لایت باب علم و عدین حکمت
امیرهل ائمہ شاه سلوان حیدر راز
کالا دوست خوندن جسد دشمن تحقیق
در تکنین پند کش و پری مومن و دیندار
دو تکنین کشکله بر الادی عالم دوار
(قطعه)

کرچه جمع اجتمعه هر خوب و رشی بر کورد
پس و حدنه او زین تجو ایش اهل الله وار
لیک عام و تاصی بر کو رسه صر ایب حقدور
عارف کامل قتلده فرق فرق الله وار
(قطعه)

بزم و حدنه می خور فک نوش قیلان
زند ه مشتری بله قی شنده کی همدم بارب
مشعل عنق ایدوب کعبه کوی که دلیل
هر جهندن بنده وجهک اوله قبله بارب
نظم بخانه در بی قویه پر و نه
حرم خاص که ایت لا بیع محروم بارب
(قطعه)

دو بجور ضعیفک در دنک در مردانه شری
حیفده نیجه دلسته نل قهانه بدر شری
نوه بروز ای رسه سالکی ایوار فضدن
لایت آسمان یزدک مد تائیدر شری
تعیی کوهر اسرارین ایشانه عشاوه
رموز کنت کمزد عجزن بهانه بدر شری
خواص اهل عشق بجهان مطلع ایمن و فران
علارف کشودنک رشی خانه بدر شری
طريقه هم بی شایه کم رهبر پر بم
بو کون اول هجتیم بنده سته کی نکامتدی
انکهون دو آدم عالی جله بیسا و اندی
بعارسین داعا سبل سعاله قلب محظی
کنکه عاشق بیواره بیم نه کیه اندی
بر نیو ش کار اندی جله ای کان ایرو
احوفی عزه لر قدم دو اغترم که اندی
سنک اند کل ر جور و جفا با که ای ظالم
نه الائمه بخوبه کدا سنه نه شاه اندی
باز قدرم حت ایله سلاطی عاشق زان
دی ایل آستنده یانه بیز آه اندی
قطهات بیه

بو کون بزند ریش خربله سؤال ایتم
بنجون هیبت مد ایله بیزرسین عینیکی بیکار
احسنه ایسنه نور بصره بیه
با قلبه و قلبه بیه بیه

* ورد مدهش ایلدی هنوز آنکه وزیر رایغ عدم
یارالندن ایجاد نموده بکاسه و پی راک می

* در بیان موڑات عوام الحضرات از فرمت احادیث و واحدیت
و تزلات آنها از لاتعین تا به عالم مالک و شهادت
و بیان سلطنه ذهنیه طریقت فضیلند یه

* حضرت فرد واحدی قدر و دانا
هم بد و متكلع و سبیع و پیش
لایعنی ایله دانی ایله تدھه ایچے کن

* نہ صفا زینه طبق اول ایلدى نہ اسما سنه جا
پیش (رباعی)

* ذاتنه ایلوب اسما سی مر اُن خدا
او لدی او بول آئنه ه کندی صفاتله عا

* ذاتن او لسی تیعنی الـ شـؤـون اوـل
دینـدـی بـوـعـالـدـه اـسـماـ جـبـرـوـتـلـه عـمـاـ

(رباعی)

* کندی اسما و صفا نندی ایلدى کتر خفا
بوی هستی دستی شیم اشتدی مش ایلدى اسما

* عالم عسل ایلدى نه عین ایلدى زیارت
ذاتن ایلدى عیزیز صفات و اسما

(رباعی)

* عالم و جدیت صرف ایلدى نه لا والا
عن جمع اجد تسلیه شـؤـون اوـل
اولدی بـوـام کـلـهـ جـزـوفـ طـالـی
قـاعـلـمـ اـیـلـهـ بـجـرـوـتـهـ اـهـلـهـ بـبـرـدـهـ

* تو لا اعطیا ایلدرسه زار مسکنه فرضیه
دو جویی ضعیفه عینی محکم در که احمد

(رباعی)

* درون سرا آله کل آله کاری استادم
نه عالم و نه عمل و نه قیمه زهادم
نیافت مایه شادی دام شنود پارب
خمر دست توأم از رای آن شادم

(رباعی)

* علی تو سید رانی دانی اگر حق العین
روقص و مشتو خوان که بدانی مژده زن
سالکنا فاطمه از سر و حدت یه ترست
از هزاران مجنت عالم ظنون زاهدین

(رباعی)

* پی اصل همسری غر کباری کردد
نه ازان خاطر آیشه غباری کردد
هر آن بیز بکفتند بزرگان سلف
تمنی این که کدو و پیشاری کردد

(رباعی)

* عادغان از خوش کشته کشته بـلـهـ اـسـارـی
پیشتر نوشیده انداز تـالـهـ و رـاـنـکـهـ بـورـزـی
رـفـهـ اـنـدـرـ بـاـغـ تـغـیـبـ اـمـکـانـ رـانـمـیـ بـورـدـیـ
دـلـهـ وـجـنـدـ نـدـازـ شـانـ عـدـمـ اـعـارـشـیـ

(نوع دیگر)

* عاشقان اول آنده که ایم زمان ایلغمی طی
سته کشته به آتش ایلگزی بـنـیـ کـیـ

حضرت ابو تکر الصدیق رضی اللہ عنہ

محمد شاہ زشنل موسی محبوب خدا
بوبار حضرت صدیق و شہ ملک و فہم

اللہی حضرت مثنا نہ بوسی تلقین
عامل سر امام ائمہ او ائمہ اولیٰ سرزا

حضرت جید کار علی بن طالب
فانج خبدن کاشف قلب میں

ائمہ سیصین کرامی بوسی من آکاہ
اولیٰ قطبیہ هربی شاہ برب

حضرت امام حسین الشہید رضی اللہ عنہ
حضرت شاہ شہید ان محمد حضرت

شمس رازی ایڈوب زین العابدین انسی
قرۃ عن جہمان سید الجمیام و عرب

حضرت زین العابدین رضی اللہ عنہ
حضرت زین العابدین غفاری صوب

برتو روپنے چون با قری بولی قابل
او دین و فلکِ مصنیہ قلندی مہ ثابت

حضرت باقدانشور عالم لازب
حضرت تمحمد باقر رضی اللہ عنہ
خواجہ حضرت مفتی درسخانہ غیر

یلدیکم الولد سراسی صادق اولوب

(رباعی)

غیب غیباً و لبی چو قرطاس عدم ای دانا
معظمه حرف اولیٰ حرف وفات مر کلکات
او قبور مجھف امکانہ الف با تایا

(رباعی)

علت غایہ مبدی خلق اشیا
جو هر فردیہ عقل اولیٰ دیدیلر عز فا
کم حقنده تو بور محمد ایڈنی ملکی خدا
علم امری پنجوب ایڈی ملکی خدا

(رباعی)
اور در قوس زنی کا اولو ندی اسلا
عبدالله رجھہ موراج ایله اولیٰ ایعا

سر مراجده بو در سرالی اللہ بودر
سر وحد ندی بو در عارف ایساک ان دانا
حضرت رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم
و حیدہ تل سری مراجده حیدہ خدا

خلیل قوسین اولادی ایہ ایسیدی ایما
جمع و نا حسدیت ایہ بیٹا قلندی
برہہ هستی غیری ایند کرکدہ کسما
(منہ)

بوعروج بو سفر دن نہ ایڈی قدسی علا

رفع هستی اینت ایدی هب ماہذا

و جدہ تل سری مراجده حیدہ خدا

ایتدی بو بکر و علی بی بور موزع افشا

حضرت شيخ أبو علي الفقير عدي
شیخ ابو الفارس غدیر پادشاه ملک، صلاح
اکھ فرمایندا و مدن بولدی دو عالمه فلاج
مز مند

جامع جه و حق، معنی اهل رزخ
خواجه عالم لین همدیم عسی منع
ایلدی اوج دان عالم الدنیه نسخ
حضرت خواجه يوسف هدایت

حضرت خواجه يوسف هدایت
فنسنن نیجه یلت سالک او و دی ارشاد
یعنی اند که اکا حضرت عبدالحق
پیت قلیق ائک فیضله قلدری آباد
دیس الضریعه حضرت عبدالحق عینه واقع

بیدوانی کے اور محروم ناطر و معاذ
هم حضرتی سالک کراهد ملاد
عارف روکروی هدم و هرانی او لووب
سر مولا له قلدری دل مجزوئی شاد

حضرت خواجه عارف روکروی
خواجه عارف که تا به بوشندی شعار

شرق اوچ شتریق مطلع مهر انوار
خواجه فرنوی لایق اسرائیل پلوب
ایلدی قلی عرفان الله کے ز اسلام

سلطان ظاهی فضل اسماعیل سلسلہ صدیقه رضی اللہ عنہما
واللہ الی ذی فارس میدان ادب
والد والده جعفری کم قاسم ایلدی
الملدی علم الدنیلہ دلن ب پرب
حضرت قاسم اوسلا رسپاہ افت
علم اذن حازن سر وحدت
حضرت جعفر بوسریلہ ایتدی اطهار
اند جمع ایلدی دوسار او کنوز حکمت
حضرت جعفر الصادق نمکی اللہ عنہما
سلطان رسول رھر راه وصلت
بلزد حضرت نہمیری و ریوب رو حافی
ذهب سلسہ و زردی آنہ نام و شہربت
حضرت بالزد بسطاطی قدس سرہ
ایلدی کسہ اکا سر لہ ثانی شاہ

روچ اکنندن ایلوب بالحسنہ فیضی عطا
واصل سر خدا او لو دی ایلدی باعث
حضرت شیخ حسن جند ولی شری ناج
یعنی خرقانی واول علت عشا فد علاج
شیخ ابو الفارس عدی محیر استواری قلوب

ایلدی عارف بحقی واقع سر معراج

Selâmi Efendi'nin XVIII. yüzyıl sonuyla XIX. yüzyıl basında yaşamış mutasavvıflı bir Selâmi Efendi XVIII. yüzyıl sonuyla XIX. yüzyıl basında yaşamış mutasavvıflı bir selâliklerini kullanarak anlatmıştır. Selâmi Efendi İndi tasyavvuf görüşlerini ve tarikatını, divan şiirinin nazım şekilleri ve saitidir. Selâmi Efendi İndi tasyavvuf görüşlerini ve tarikatını, divan şiirinin nazım şekilleri ve ozelliklerini kullanarak anlatmıştır.

Selâmi Efendi'nin edebî kışliliği, kaynaklarda söz edilmemişti. Selâmi Efendi'nin Diyanet'dan haremdeki tespit edilimeye galasılmıştır.

Üzerinde galisitigmiz Diyanet sekilli ve konular itibarıyle kısaca tanıtlımı, mürtep amaciñin tarikatını tanıtmak ve tasavvuf görüslerini açıklamak olmasıdır. diyanetden farklılıklar ortaya konulmaya galasılmıştır. Bu farklılıkların sebebi; şartın Diyanet'da ilk dikkati geken hususlardan biri ayante ve hadislerin gökga kulanılmıştır. Bulardan belki bir ayante işaret edenler dipnot olsak sure ve anlamıyla birlikte verilmiştir. Yine ayante ayetlerden alındığı anlaşılan ancak bir çok ayante geçen bölümde dipnotta yer almıştır.

Eserleriyile ilgili bölümde, kaynaklardan birinde bahsedilen Manzume-i Mevlidiyye adlı eserin Selâmi Efendi'ye ait olimadığı, gerçekliğiyle birlikte açıklanmıştır. Sözle ki: Yine arastırımlarımız sırasında başka bir Selâmi Efendi'nin Manzume-i Mevlidiyye adlı eserin raslannamıştır. Bu nedenle bu eserin galisina yapılığımız Selâmi Efendi ile ilgisi olimadığı isminden kizindan söz ettigii gorülmüş ve bu da eklenmiştir.

Kaynaklarda sâtin izmirli olduğunu, başasının aynı tarikatın seyhîerinden İsmail Şerifî olduğu ve Leyüp Sultan'da 1813'te oldüğü ve defnedildiği belirtilmemektedir. Ailesiyle ilgili baska bir kayda raslannamamıştır. Ancak Diyanet'da veçallara düşullen tarihlerde "Halîc" değimili medeni goriyimdir. Bu nedenle Diyanet metni okunurken hayatı ve edebî kışliliğine Ulaşılan kaynaklarda sâtin hayatı ile ilgili bilgilere sünneti olduğunu, edebî kışliliğine hâlde seçilimesinde etkili olmusmuştur.

Selâmi Diyanet'in gittinimizde yakını bir doneerde yazılmış olması ve sâtin mutasavvıflıgında dolayı divan şiirini açısından ele alınamamış olması, tez galisimasi olarak değimili medeni goriyimdir. Bu nedenle Diyanet metni okunurken hayatı ve edebî kışliliğine değimili medeni goriyimdir. Bu nedenle Diyanet metni okunurken hayatı ve edebî kışliliğine hâlde ozelliklerini kullanarak anlatmıştır.

Selâmi Diyanet'in gittinimizde yakını bir doneerde yazılmış olması ve sâtin ozelliklerini kullanarak anlatmıştır. Selâmi Diyanet İndi tasyavvuf görüşlerini ve tarikatını, divan şiirinin nazım şekilleri ve saitidir. Selâmi İndi tasyavvuf görüşlerini ve tarikatını, divan şiirinin nazım şekilleri ve ozelliklerini kullanarak anlatmıştır.

Üzerinde galisitigmiz Diyanet sekilli ve konular itibarıyle kısaca tanıtlımı, mürtep amaciñin tarikatını tanıtmak ve tasavvuf görüslerini açıklamak olmasıdır. diyanetden farklılıklar ortaya konulmaya galasılmıştır. Bu farklılıkların sebebi; şartın Diyanet'dan haremdeki tespit edilimeye galasılmıştır.

Şekilden gök muhteva açısından ele alımmasının öneği olduğunu sonucuna varılır. Belirtilmek yerinde olacaktır. Yasadığı önelem ve mutasavvıflığı dikkate alınır, Divan'ın divan şirinin ozelliklerini kullanması ve kütüphanenin açısından dikkat çekici bir sair olduğunu Selami Efendi'nin Selami Efendi ve Divan'ıyla ilgili yaptığı yazımız bu gelişmeleri sonucunda Selami Efendi'nin

bu hırsızsta bir bilgi bulunmaması sebebiyle el yazmasıının olmadığı kanısına varılmıştır. Divan'ın matbaanın kurulmasından sonra yazılış olsası ve kaynaklarla da rastlamamıştır. Divan'ın matbaanın kurulmasından sonra yazılış olsası ve kaynaklarla da rastlamamıştır. Üzerinde galibiyetimiz Divan matbu bir divandır ve el yazması nitshasına

“Dizim” bolümü bulunmaktadır. Tezim ilk bölümünde şairin hayatı, eserleri ve edebi kişiliği üzerinde durulmaktadır sonra ikinci bölümde Divan metni yer almaktır, ardından da “Suzluk” ve kişi isimlerinden oluşan

Şairin dili de dikkat çekicidir. Arapça ve Farsça'ya yaklaşık oldugu, kulanlığı gazelleri vardır. Yine done redifli gazel, Necattin'in mesheri şirini hatırlatmaktadır. Ömerin Fuzuli'nin mesheri “etme beni” ve Bakır'nın “saf saf” redifli şiirlerini hatırlatan Selami Efendi'hin bir gök şirinde ustalık şairlerinden etkilenmiş gibi görülmektedir.

Şairin kütüphanesini ortaya koymaktadır. Donecmin Mahallîsem Çerçyanı'na uygun olarak halk kelimeerdən, ayını şir veya beyit içində iki dili de birlikte kullanmasından səlavəlimakta ve şöleyişlerine de rastlamaktadır. Selami Efendi'nin mesheri “etme beni” ve Bakır'nın mesheri şirini hatırlatmaktadır. Yine klasik təlimatlı şairin yarınında İlz. Ömer Zamanında “kad-kemian” şeklinde kullanılmıştır. Yine klasik təlimatlı şairin yarınında İlz. Ömer Zamanında Şirlerindeオリジナル təlimi və təşbihler de görülmüşdür. Klasik “kad-kemian” benzətməsi mi done” redifli şirin dikkat çekmektedir.

Divan'daki şirler vezin bakımlıdan oldukça kusurludur. Bu konudakı rəhatlılığı yine zəlliklərin olduğunu görürlecektir. Daha önce Divan şiri açısından deşirəndilimleyen, hatta mutasavvıf oldugu için aitligi ağızın bir şekilde eleştirelen Selami Efendi'nin Divan'ı incelenmişinde dikkat çekici

Daha önce Divan şiri açısından deşirəndilimleyen, hatta mutasavvıf oldugu için

zəlliklərin olduğunu görürlecektir.

Sonuç olarak, XIX. yüzyılda da dîvân şiirinin devam ettiği, bu dönemde dîvânların
k açıdan ele alındığında, önemli özelliklerin görüleceği bu tez çalışmasıyla ortaya
maya çalışılmıştır.

